DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

New York Times Çoksatan Yazarı

SYLVIA DAY

Sana Teslim Oldum

CROSSFIRE #1

Sana Teslim Oldum
Sylvia Day
Orijinal Adı: Bared to You

© 2025, Olimpos Yayınları
© 2012, Sylvia Day

Yayın Koordinatörü: Ezgi Bilgi Altınay
Çeviren: Özge Nur Küskün
Editör: Aydan Yalçın
Düzelti: Armağan Tuna
Son Okuma: Gülçin Özbek Kuyumcu
Sayfa Tasarımı: Fatma Can Yıldırım

1. Baskı: Ağustos 2025
ISBN: 978-625-5919-47-2

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Olimpos Yayıncılık San. ve Tic. Ltd. Şti'ye aittir. Yayınevinden izin alınmadan kısmen ya da tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

OLİMPOS YAYINLARI
Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. Yılanlı Ayazma Yolu No:8 K:1 D:2
Davutpaşa / İstanbul
Tel: (0212) 544 32 02 (pbx) Sertifika No: 42056
www.olimposdukkan.com - info@olimposyayinlari.com.tr

Baskı: KA BASIM
Topkapı Mahallesi Topkapı Maltepe Cad. Çaycılar İş Hanı
No:15 Kat:4 Zeytinburnu / İstanbul Sertifika No: 44064

SYLVIA DAY

Sana Teslim Oldum

Çeviren: Özge Nur Küskün

OLİMPOS®

Bu kitabın taraması Ay Işığı ekibi tarafından yapılmış ve ücretsiz olarak paylaşılmıştır. Lütfen pdflere para vermeyin ve daha fazla yeni kitap için bizi Telegram'dan takip edin.
https://t.me/ayisigikitap

Bu kitap Dr. David Allen Goodwin için.
Sonsuz sevgi ve minnettarlıkla.
Teşekkür ederim, Dave. Hayatımı kurtardın.

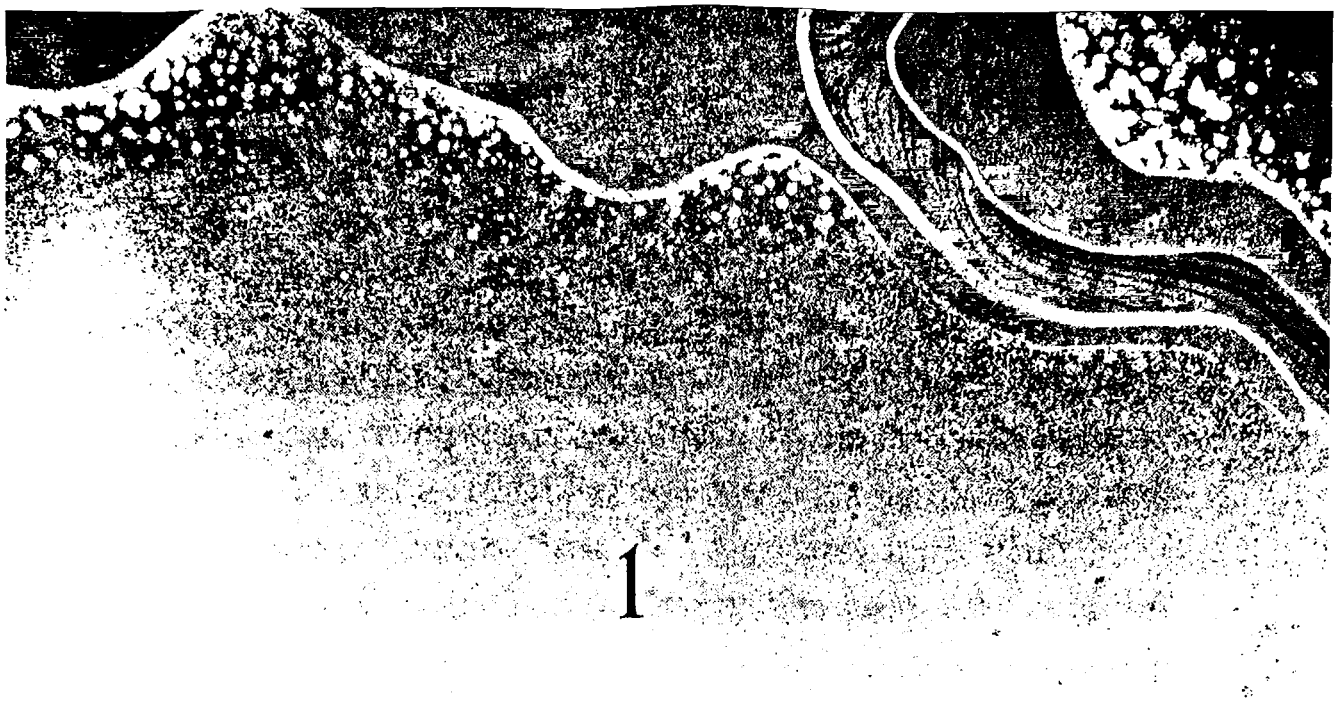

1

"Bu akşam bir bara gidip kutlama yapmalıyız."

Ev arkadaşımın üstüne basa basa vurguladığı bu teklif beni hiç şaşırtmamıştı. Cary Taylor, ortada ne kadar küçük ve önemsiz bir sebep olursa olsun kutlama yapmak için hep bir bahane bulurdu. Bense onun bu özelliğini her zaman cazibesinin bir parçası olarak görürdüm. "Yeni bir işe başlamadan önceki gece içki içmenin iyi bir fikir olmadığından eminim."

"Hadi ama, Eva." Cary, içlerinde eşyalarımızın bulunduğu yarım düzine kadar kolinin ortasında, yeni oturma odamızın zeminine oturmuştu ve bana o çekici gülümsemesiyle bakıyordu. Günlerdir eşyaları yerleştirmekle uğraşıyorduk ama o yine de muhteşem görünüyordu. Cary ince ve atletik yapısı, koyu renk saçları, yemyeşil gözleriyle doğal hâlinde bile her zaman olağanüstü çekici görünen biriydi. Benim için dünya üzerindeki en değerli insan olmasaydı buna içerleyebilirdim.

"Âlem yapalım demiyorum ki," diye üsteledi. "Sadece bir iki kadeh şarap içeriz. Bir barın *happy hour* saatine denk getiririz ve sekizde evde oluruz." ******

"Yetişebilir miyim bilmiyorum." Yoga pantolonumu ve üstüme tam oturan spor atletimi işaret ettim. "İşe yürüyerek gitmemin ne kadar süreceğini belirledikten sonra spor salonuna uğrayacağım."

"Hızlı yürü, daha da hızlı spor yap." Cary'nin kusursuzca şekillendirilmiş kaşını kaldırması beni güldürdü. Günün birinde o milyon dolarlık yüzünü tüm dünyadaki reklam panolarında ve moda dergilerinde göreceğimden hiç şüphem yoktu. Yüzünde nasıl bir ifade olursa olsun çok çekici bir adamdı.

"Yarın işten sonraya ne dersin?" diye alternatif bir teklif sundum. "İlk günü atlatırsam, bu kutlamaya değer bir şey olur işte."

"Anlaştık. Akşam yemeği için yeni mutfağın siftahını atıyorum o zaman."

"Off..." Yemek yapmak Cary'nin en keyif aldığı şeylerden biri olsa da bu konuda yetenekli değildi. "Harika."

Bunun üzerine, yüzüne düşen asi bir saç tutamını üfleyerek bana sırıttı. "Çoğu restoran sahibini kıskançlıktan çatlatacak bir mutfağımız var. Bu mutfakta kötü yemek pişirmek imkânsız."

Bu söylediğinden şüphe ettiğim için onu elimle geçiştirdim, yemek yapmakla ilgili konuşmaktan kaçınmayı seçerek dışarı çıktım. Asansörle birinci kata indim ve beni gösterişli bir edayla uğurlayan kapıcıya gülümsedim.

Dışarı adımımı attığım anda Manhattan'ın tanıdık kokuları ve sesleri beni sarıp sarmaladı, daha fazlasını keşfetmeye davet etti. San Diego'daki eski evimden ülkenin bir ucuna taşınmakla kalmamış, aynı zamanda bambaşka bir dünyaya geçmiş gibi hissediyordum. Biri son derece ılıman ve şehvet verecek kadar sakin; diğeri hayatın hiç durmadığı, enerjisi hiç bitmeyen iki büyük metropoldü. Hep Brooklyn'de asansörsüz bir apartman dairesinde yaşamayı hayal etmiştim ama itaatkâr bir evlat olduğumdan kendimi Yukarı Batı Yakası'nda bulmuştum. Cary benimle yaşamasaydı, kirası çoğu insanın bir yıllık kazancından fazla olan bu geniş dairede kendimi çok yalnız hissederdim.

Kapıcı, şapkasıyla bana hafifçe selam verdi. "İyi akşamlar, Bayan Tramell. Bu akşam taksiye ihtiyacınız olacak mı?"

"Hayır. Teşekkürler, Paul." Spor ayakkabılarımın topukları üzerinde sallandım. "Yürüyerek gideceğim."

Paul gülümsedi. "Bugün öğleden sonra hava biraz serinledi. Keyifli olur."

"Sıcak havalar bastırmadan önce haziranın tadını çıkarmam tavsiye edildi."

"Çok yerinde bir öneri, Bayan Tramell."

Binanın ve çevresindeki yapıların yaşına şaşırtıcı şekilde uyum sağlayan modern cam girişten dışarı adım atıp Broadway'in yoğun trafiğine varmadan önce ağaçlarla çevrili sokağımın sakinliğinin tadını çıkardım. Çok geçmeden buraya tam anlamıyla uyum sağlayabilmeyi umuyordum fakat şimdilik kendimi sahte bir New Yorklu gibi hissediyordum. Bir adresim ve işim vardı ancak hâlâ metroya binmekten çekiniyor, taksi çevirmekte zorlanıyordum. Sokaklarda gözlerim şaşkınlıktan kocaman açılmış ve dikkatim dağılmış bir hâlde dolaşmamaya çalışsam da bunu başarabilmek zordu. Etrafta görülecek ve deneyimlenecek *çok şey* vardı.

Duyularımı saran atmosfer nefes kesiciydi. Araçların egzoz kokusu satıcıların arabalarından yükselen yiyecek kokularına karışıyor, seyyar satıcıların bağırışları sokak müzisyenlerinin ezgilerine eşlik ediyordu. Birbirinden farklı yüzler, tarzlar ve aksanlar olağanüstü bir çeşitlilik oluştururken etkileyici mimari yapılar göz kamaştırıyordu... Bir de arabalar vardı. *Yüce Tanrım.* Sıkışık bir sıra hâlinde trafikte çılgınca akan bu kadar çok araba şimdiye kadar gördüğüm hiçbir şeye benzemiyordu.

Sokaklarda daima kulakları sağır eden sirenlerin çığlığıyla o sarı taksi selini yarıp geçmeye çalışan bir ambulans, polis arabası veya itfaiye aracı oluyordu. Tek yönlü dar sokaklarda ilerleyen hantal çöp kamyonlarına ve sıkı sıkıya denetlenen teslimatlarını tam vaktinde yetiştirmeye çalışan kuryelerin tampon tampona ilerleyen araçlardan oluşan trafiğe göğüs gerebilmelerine hayran kalıyordum.

Gerçek New Yorklular tüm bu kaosun içinde zahmetsizce hareket ediyordu. Şehirlerine duydukları sevgi, en sevdikleri ayakkabılar kadar tanıdık ve rahattı. Kaldırımlardaki çukurlardan ve havalandırma deliklerinden çıkan buharı romantik bir keyifle seyretmiyor, metro yeraltından ilerlerken ayaklarının altındaki zemin titrediğinde gözlerini bile kırpmıyorlardı ama tüm bunlar olurken ben, aptal gibi sırıtarak ayak parmaklarımı esnetiyordum. New York benim için yepyeni bir aşk macerasıydı. Mutluluktan havada uçuyordum, üstelik bu açıkça belli oluyordu.

Bu yüzden çalışacağım binaya doğru ilerlerken olabildiğince sakin görünmek için çabalamam gerekti. En azından iş konusunda istediğimi elde etmiştim. Kendi yeteneklerime uygun bir işe girerek geçimimi sağlamak istiyordum ve bu da başlangıç seviyesinde bir pozisyon anlamına geliyordu. Ertesi günden itibaren, Amerika Birleşik Devletleri'nin önde gelen reklam ajanslarından biri olan Waters Field & Leaman'da Mark Garrity'nin asistanı olarak işe başlayacaktım. Büyük bir yatırımcı olan üvey babam Richard Stanton bu işi kabul etmemden rahatsız olmuş ve gurur yapmasam onun arkadaşlarından biri için çalışıp bağlantılarının yarattığı fırsatlardan faydalanabileceğimi söylemişti.

"Tıpkı baban gibi inatçısın," demişti bana. "Polis maaşıyla senin öğrenci kredilerini ödemesi bir ömür sürecek."

Babam bu konuda geri adım atmaya istekli olmadığı için söz konusu durum büyük bir kavgaya sebep olmuştu. Stanton bu teklifi yaptığında Victor Reyes, "Kızımın eğitimini başka bir herife ödeteceksem yazıklar olsun bana," demişti. Ben de buna saygı duymuştum. Asla itiraf etmese bile Stanton'ın da ona saygı duyduğunu düşünüyordum. İki adamı da anlıyordum aslında çünkü kredileri bizzat ödemek için mücadele etmiş ve bu savaşı kaybetmiştim. Bu, babam için bir gurur meselesiydi. Annem onunla evlenmeyi reddetmişti fakat o yine de mümkün olan her konuda bana babalık yapmaktan geri durmamıştı.

Geçmişte yaşadığım hayal kırıklıkları nedeniyle sinirlenmenin anlamsız olduğunu bildiğimden, mümkün mertebe hızlıca iş yerine gitmeye odaklandım. Bu kısa yolculuğu bilerek pazartesi gününün yoğun bir zamanına denk getirmiştim, bu yüzden Waters Field & Leaman'ın bulunduğu Crossfire Binası'na otuz dakikadan kısa bir sürede ulaştığımda mutlu oldum.

Başımı hafifçe geriye atıp binanın yüksekliğini, gökyüzüne doğru incelişini izledim. Bulutlara uzanan safir mavisi sivri ucuyla Crossfire gerçekten etkileyici bir yapıydı. Binanın gösterişli bakır çerçeveli döner kapısının ardındaki iç mekânın altın damarlı mermer zemini, duvarları, ışıl ışıl metalik güvenlik masası ve turnikeleriyle en az dışı kadar hayranlık uyandırıcı olduğunu önceki görüşmelerimden biliyordum.

Yeni kimlik kartımı pantolonumun iç cebinden çıkarıp masadaki siyah takım elbiseli iki güvenlik görevlisine uzattım. Buraya uygun giyinmemiş olduğuma şüphe yoktu, bu nedenle beni durdurdular ama biraz sonra geçmeme izin verdiler. Asansörle yirminci kata çıktığım anda evimin kapısından iş yerimin kapısına kadar olan yolun tamamı için ortalama bir hesap yapmış olacaktım. Artık bu işin üzerine de bir çizgi çekebilirdim.

Tam asansörlerin bulunduğu tarafa doğru yürüyordum ki incecik yapılı, şık giyimli esmer bir kadının çantası turnikeye takıldı ve çanta ters dönünce içinden bir sürü bozuk para döküldü. Madeni paralar mermer zemine saçılıp etrafa dağıldılar ve o an sanki olanları görmemiş gibi kaostan kaçınarak yollarına devam eden insanları seyrettim. Kadının düştüğü duruma üzülüp istemsizce yüzümü buruşturdum ve parasını toplamasına yardım etmek için yere çömeldim; bir güvenlik görevlisi de aynı şekilde hareket etti.

Kadın telaşlı bir ifadeyle gülümseyerek, "Teşekkür ederim," dedi.

Ben de ona gülümsedim. "Önemli değil. Benim başıma da gelmişti."

Tam girişin yakınında duran bir bozuk paraya ulaşmak için çömelmiştim ki karşıma özel dikim olduğu belli olan siyah bir pantolon ve pahalı görünen siyah bir çift Oxford ayakkabı çıktı. Kısa bir an adamın önümden çekilmesi için bekledim ama bunu yapmayınca görüş açımı biraz genişletebilmek için boynumu hafifçe geriye yatırdım. Adamın üzerindeki özel dikim üç parçalı takım elbise içimi bir hoş etmişti ama takım elbiseyi bu kadar etkileyici kılan içindeki upuzun, güçlü ve atletik vücuttu. Bu muhteşem erkeksi görünüm çok etkileyici olsa da asıl darbeyi adamın yüzüne baktığımda aldım.

Vay canına. Cidden... *Vay canına.*

Adam zarafetle tam karşımda yere çömeldi. O zarif erkeksiliğiyle karşı karşıya gelince tek yapabildiğim ona öylece bakmak oldu. Şaşkınlıktan serseme dönmüştüm.

Sonra aramızda bir şeyler değişti.

Bana bakarken bir değişim geçirdi... Sanki gözlerindeki perde kalktı ve nefesimi kesen, yakıcı bir kararlılık ortaya çıktı. Etrafına yaydığı o baskın çekicilik giderek yoğunlaştı neredeyse elle tutulur, canlı ve sarsılmaz bir güç hâline geldi.

Tamamen içgüdüsel bir tepkiyle geriye doğru kaydım. Sonra da popo üstü yere serildim.

Mermer zemine çarpan dirseklerim zonkluyordu ama acının neredeyse farkına bile varmadım. O an beni büyüleyen bu adama gözlerimi dikip bakmakla meşguldüm. Gece kadar kara saçları, nefes kesici yüzünü çevreliyordu. Kemik yapısı, bir heykeltıraşı mutluluktan ağlatabilecek kadar kusursuzdu. Sert hatlı dudakları, sivri burnu ve delici mavi gözleriyse ona vahşi bir cazibe katıyordu. Bu masmavi gözler hafifçe kısılmıştı fakat onun haricinde yüzü tamamen ifadesizdi.

Adamın gömleği de takım elbisesi de siyahtı ama kravatı, o parlak mavi gözleriyle mükemmel bir biçimde uyumluydu. Gözlerinde kurnaz ve karşısındakini değerlendiriyormuş gibi bir ifade vardı ve bu bakışlar âdeta beni delip geçiyordu. Kalp

atışlarım hızlanmış, daha iyi nefes alabilmek için dudaklarım aralanmıştı. İnsana günahkârca şeyler düşündürecek kadar güzel kokuyordu. Parfüm değildi bu. Belki vücut losyonuydu. Ya da şampuan. Her neyse, ağız sulandırıcı bir kokuydu ancak karşımdaki adamın kendisi de öyleydi.

Bana elini uzatınca, altın ve akik kol düğmeleriyle son derece pahalı görünen saatini fark ettim.

Titrek bir nefes alarak elini tuttum. Elimi daha sıkı kavrayınca nabzım birden hızlandı. Dokunuşu, kolumdan yukarı yayılan ve ensemdeki tüyleri diken diken eden bir elektrik akımı gibiydi. Kibirli görünen kavisli kaşlarının ortası endişeli bir ifadeyle kırışırken bir an öylece kıpırdamadan durdu.

"İyi misin?"

Sesi düzgün ve etkileyiciydi, hafif boğuk tonuyla içimde bir kıpırtı uyandırıyordu. İnsanın aklına seksi düşüren bir sesti. Olağanüstü, insanın aklını başından alan bir seksi. Bir an için onun, sadece konuşarak beni orgazma ulaştırabileceğini düşündüm.

Dudaklarım kupkuru olmuştu, bu yüzden ona cevap vermeden önce dudaklarımı hafifçe ıslattım. "İyiyim."

Adam zahmetsiz bir zarafetle ayağa kalkıp beni de beraberinde kaldırdı. Başka tarafa bakamadığım için göz temasımızı sürdürdük. İlk başta düşündüğümden daha gençti. Tahminimce henüz otuzunda değildi ama sert ve zeki bakan gözlerinde görmüş geçirmiş bir ifade vardı.

Ona doğru çekildiğimi hissettim. Sanki belime bir iple bağlanmıştı ve beni yavaşça, kaçınılmaz bir şekilde kendine doğru çekiyordu.

Gözlerimi kırpıştırarak yarı sersem hâlimden sıyrıldım ve elini bıraktım. O yalnızca yakışıklı değil... büyüleyici bir adamdı. Karşısındaki kadında tüm çekincelerini bir kenara bırakma isteği uyandırıyordu. Medeni, kibar, aşırı pahalı görünümlü

takım elbisesi içindeki bu adama baktım ve son derece vahşi, ilkel, çarşafın sımsıkı kavrandığı sert bir sevişme hayal ettim.

O sırada adam eğildi ve düşürdüğümün farkına bile varmadığım kimlik kartımı alarak beni o kışkırtıcı bakışlardan kurtardı. Bunun üzerine beynim yeniden çalışmaya başladı.

O kendine bu kadar hâkim olabilirken böyle tuhaf hissettiğim için kendime kızdım. Peki neden? Kahretsin, resmen büyülenmiştim de ondan.

Başı hafifçe yukarı kalktı, gözleri bana kilitlendi ve o hâli –önümde neredeyse diz çökmüş duruşu– bir kez daha dengemi altüst etti. Ayağa kalkarken bakışlarını benden ayırmadı. "İyi olduğundan emin misin? Bir dakikalığına da olsa oturmalısın."

Yüzüm kızardı. Hayatım boyunca karşılaştığım en özgüvenli ve zarif görünümlü adamın önünde garip ve beceriksiz biri gibi görünmek ne de harikaydı. "Sadece dengemi kaybettim. İyiyim."

Bakışlarımı ondan kaçırdığımda bozuk paraları yere saçılan kadını gördüm. Kadın kendisine yardım eden görevliye teşekkür etti; sonra bana doğru yaklaşıp bol bol özür diledi. Ben de dönüp ona baktım ve yerden topladığım bir avuç parayı ona uzattım ama kadının bakışları takım elbiseli tanrıya takılınca beni ânında unutmuştu. Bir an duraksadıktan sonra uzanıp elimdeki bozuklukları kadının çantasına attım. Ardından yeniden adama bakmaya cesaret ettiğimde, esmer kadın onu teşekkür yağmuruna tutarken bile beni izlediğini gördüm. Kadın *ona* teşekkür ediyordu. Elbette, gerçekte kendisine yardım etmiş olan bana değil.

Kadının teşekkürleri arasında, "Kartımı geri alabilir miyim lütfen?" dedim.

Adam kimlik kartımı bana uzattı. Ona dokunmamaya özen göstererek almaya çalışsam da parmakları benimkileri sıyırıp geçti ve o keskin farkındalık hissi bir kez daha içimde kıvılcım gibi çaktı.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandım, sonra da yanından geçip döner kapıdan sokağa çıktım. Kaldırımda durdum ve kimisi çok güzel kimisi zehirli milyonlarca farklı kokudan oluşan New York havasını içime çektim.

Binanın önünde şık, siyah bir Bentley SUV duruyordu ve arabanın film kaplı lekesiz camlarında kendi yansımamı gördüm. Yüzüm kızarmıştı ve gri gözlerim ışıl ışıl parlıyordu. Bu bakışı daha önce de görmüştüm; bir adamla yatağa girmeden hemen önce banyo aynasına vuran yansımamın aynıydı. Bu benim "sevişmeye hazırım" bakışımdı ve şimdi yüzümde aynı ifadenin belirmiş olması kesinlikle yersiz bir durumdu.

Tanrım. Kendine gel.

Bay Gizemli ve Tehlikeli'yle geçen beş dakika, beni gerilim yüklü sabırsız bir enerjiyle baş başa bırakmıştı. Üzerimdeki çekimini, onun olduğu yere geri dönme konusundaki o açıklanamaz dürtüyü hâlâ hissedebiliyordum. Crossfire'daki işimi bitirmediğimi iddia edip içeri girebilirdim ama daha sonra bunun için kendime çok kızacağımı biliyordum. Bir gün içinde kendimi kaç kez rezil edecektim?

"Yeter," diye fısıltıyla azarladım kendimi. "İşine bak."

Cesur yayalar ışık değişmeden saniyeler önce kavşağa adım attığında bir taksi diğerinin önüne fırlayıp sadece birkaç santim kala ona çarpmaktan kurtularak frene asılınca korna sesleri duyuldu. Bağırış çağırış başladı, küfürler duyuldu ve ardında gerçek bir öfke barındırmayan el hareketleri yapıldı. Birkaç saniye sonra herkes şehrin doğal temposu içinde sadece bir ritimden ibaret olan bu arbedeyi unutacaktı.

Yaya trafiğinin akışına karışıp spor salonuna doğru yola koyulduğumda dudaklarımda bir tebessüm belirdi. *Ah, New York,* diye düşündüm yeniden sakinleştiğimi hissederek. *Harikasın.*

Aslında yürüyüş bandında ısınmayı, ardından da bir saatimi birkaç makinede çalışarak tamamlamayı planlamıştım. Ama daha sonra başlangıç seviyesi bir kickboks dersi olduğunu görünce dersi bekleyen öğrencilerden oluşan kalabalığı takip ederek salona geçtim. Ders sona erdiğinde kendimi daha iyi hissediyordum. Kaslarım tam kıvamında bir yorgunlukla titriyordu ve biliyordum ki gece başımı yastığa koyduğum anda derin bir uykuya dalacaktım.

"Cidden iyi iş çıkardın."

Yüzümdeki teri bir havluyla silip benimle konuşan genç adama baktım. İnce yapılı ve atletikti, keskin bakışlı kahverengi gözleri vardı ve teni kusursuz bir *café au lait*[1] tonundaydı. Kirpikleri kıskanılacak kadar gür ve uzundu, saçlarını tamamen tıraş etmişti.

"Teşekkürler." Dudaklarım acınası bir ifadeyle büküldü. "İlk seferim olduğu çok belliydi, değil mi?"

Adam sırıtarak bana elini uzattı. "Parker Smith."

"Eva Tramell."

"Senin doğal bir zarafetin var, Eva. Biraz eğitilirsen herkesi nakavt edebilirsin. New York gibi bir şehirde kendini savunmayı bilmen gerekir." Duvara asılı bir mantar panoyu işaret etti. Üzerinde raptiyeyle tutturulmuş kartvizitler ve el ilanları vardı. Renkli bir kâğıdın altından bir etiket koparıp bana uzattı. "Daha önce hiç Krav Maga diye bir şey duymuş muydun?"

"Jennifer Lopez'in bir filminde duymuştum."

"O dersi ben veriyorum ve sana öğretmeyi çok isterim. Bu benim internet sitem ve bu da stüdyonun numarası."

Onun bana bu şekilde yaklaşmasını takdir etmiştim. Tıpkı bakışları gibi dolaysızdı ve gülümsemesi de içtendi. Beni eve atmaya çalışıp çalışmadığını merak ettim ama o kadar havalı ve sakindi ki bundan emin olamadım.

---

1 (Fr.) Sütlü kahve. *–ç.n.*

Parker kollarını göğsünde kavuşturarak şişkin pazılarını gösterdi. Üzerinde siyah, kolsuz bir tişört ve uzun bir şort vardı. Converselerinin havalı bir yıpranmışlığı vardı ve etnik desenli dövmeleri de yakasından görünüyordu. "Web sitemde dersin saatleri yazıyor. Gelip seyredebilir, senin için uygun olup olmadığına bakabilirsin."

"Kesinlikle düşüneceğim."

"Düşün." Elini yeniden uzattı. Elimi sıkışı sağlam ve kendinden emindi. "Umarım görüşürüz."

Eve döndüğümde daire muhteşem kokuyordu ve güçlü ses sistemimizden, Adele'in insanın ruhuna işleyen sesiyle kaldırımlarla ilgili söylediği şarkı duyuluyordu. Salondan açık mutfağa baktım ve Cary'nin ocakta bir şeyler karıştırırken müziğin ritmiyle ahenk içinde sallandığını gördüm. Tezgâhın üzerinde açık bir şişe şarap ve biri yarıya kadar kırmızı şarapla dolu iki kadeh duruyordu.

"Selam," diye seslendim ona yaklaşırken. "Ne pişiriyorsun bakalım? Ayrıca önce duş almak için vaktim var mı?"

Cary diğer kadehe de şarap koydu ve kadehi kahvaltı tezgâhının üzerinden ustaca ve zarif hareketlerle bana doğru kaydırdı. Ona bakan hiç kimse çocukluğunu uyuşturucu bağımlısı annesi ve koruyucu aileler arasında mekik dokuyarak, ergenliğini de ıslahevlerinde ve devlet tarafından işletilen rehabilitasyon merkezlerinde geçirdiğini anlayamazdı. "Et soslu makarna. Ayrıca duş biraz bekleyebilir çünkü akşam yemeği hazır. İyi vakit geçirdin mi?"

"Spor salonuna gidince, evet." Tik ağacından yapılmış taburelerden birini çekip oturdum. Ona kickboks dersinden ve Parker Smith'ten bahsettim. "Benimle gelmek ister misin?"

"Krav Maga mı?" Cary başını iki yana salladı. "Benim için çok sert. Öyle bir şey yaparsam her yerim morarır ve bu da bir sürü iş kaybetmeme neden olur. Ama adamın bir manyak olması ihtimaline karşı seninle gelip bir kontrol edeceğim."

Makarnayı yanındaki süzgece boşaltırken onu izledim. "Manyak, ha?"

Babam, bana erkekleri çözmeyi öğretmişti; takım elbise içindeki o tanrının sıkıntılı bir tip olduğunu da bu sayede anlamıştım. Sıradan insanlar birine yardım ettiklerinde sadece karşılarındaki kişiyle anlık bir bağ kurmak adına sembolik bir gülümsemeyle durumu geçiştirirlerdi.

Ama öte yandan ben ona gülümsememiştim.

"Bebeğim," dedi Cary, kâseleri dolaptan çıkarırken. "Sen seksi ve etkileyici bir kadınsın. Sana doğrudan çıkma teklif edebilecek cesareti olmayan her erkeği sorgularım."

Burnumu kırıştırarak ona baktım.

Önüme bir kâse koydu. Kâsenin içinde kıyma ve bezelye parçalarıyla birlikte, azıcık bir domates sosuyla kaplı incecik makarnalar vardı. "Aklında bir şey var senin. Ne düşünüyorsun bakalım?"

Hımm... Kaşığımı elime aldım ve yemek hakkında yorum yapmamaya karar verdim. "Sanırım bugün gezegenin en seksi adamıyla karşılaştım. Belki de dünya tarihinin en seksi adamı."

"Ya? O kişi benim sanıyordum. Biraz daha ayrıntı ver bakalım." Cary tezgâhın diğer tarafında durarak ayakta yemek yemeyi tercih etti.

Bizzat denemeye cesaret etmeden önce, yemek diye hazırladığı o karışımdan birkaç lokma alan Cary'yi seyrettim. "Aslında anlatacak pek bir şey yok. Crossfire binasının lobisinde kıçımın üzerine serildim ve o da bana elini uzattı."

"Boyu uzun muydu kısa mıydı? Esmer miydi sarışın mıydı? Yapılı mıydı zayıf mıydı? Gözleri ne renkti?"

Yemeğimden aldığım ikinci lokmayı bir yudum şarapla yuttum. "Uzundu. Esmerdi. Atletik *ve* yapılıydı. Mavi gözlüydü. Kıyafetlerine ve aksesuarlarına bakılırsa çok zengin biriydi. Dahası inanılmaz derecede seksiydi. Bilirsin işte... Bazı yakışıklı adamlar hormonlarını azdırmaz ama o kadar da çekici olmayan bazı adamların muazzam bir seksapeli vardır. İşte bu adamda hepsi birden mevcuttu."

Tıpkı Bay Gizemli ve Tehlikeli bana dokunduğu zaman olduğu gibi midemde kelebekler uçuştu. O nefes kesici yüzünü aklımdan atamıyordum. Bir erkeğin aklınızı bu denli başınızdan alması yasalara aykırı olmalıydı. Beyin hücrelerimin neredeyse kızarmış olmasını hâlâ tam olarak atlatamamıştım.

Cary dirseğini tezgâha koyarak eğildi, uzun perçemleri yemyeşil gözlerinden birinin üzerini örtüyordu. "Peki, sana yardım ettikten sonra ne oldu?"

Omuz silktim. "Hiçbir şey."

"Hiçbir şey mi?"

"Oradan ayrıldım."

"Ne? Onunla flört etmedin mi yani?"

Yemeğimden bir lokma daha aldım. Yemek o kadar da kötü değildi. Ya da ben açlıktan ölmek üzereydim. "Pek flört edilebilecek türden biri değildi, Cary."

"Flört edilemeyecek adam diye bir şey yoktur. Mutlu mesut evlilikleri olan adamlar bile ara sıra ufak tefek zararsız flörtlerden hoşlanırlar."

"Bu adam pek zararsız birine benzemiyordu," dedim ifadesiz bir şekilde.

"Ha, onlardan biri." Cary bilge bir ifadeyle başını salladı. "Kötü çocuklar eğlenceli olabilirler, onlara fazla yaklaşmazsan tabii."

Cary elbette böyle şeyleri bilirdi; neticede her yaştan kadın ve erkek ayaklarına kapanıyordu. Yine de her seferinde yanlış partneri seçmeyi başarıyordu. Sapıklarla, onu devamlı aldatan

pisliklerle, onun uğruna kendilerini öldürme tehditleri savuran sevgililerle ve ondan habersiz başka sevgilileri olan insanlarla beraber olmuştu... Yani akla gelebilecek her durumu yaşamıştı.

"Ben bu adamın eğlenceli biri olabileceğini sanmıyorum," dedim. "Fazlasıyla ciddi bir tipti. Yine de etkileyiciydi, bahse girerim ki yatakta harikadır."

"Şimdi konuşmaya başladın işte. Adamın gerçek hâlini unut. Sadece yüzünü fantezilerinde kullan ve orada mükemmel olmasını sağla."

Bense o adamı tamamen kafamdan çıkarmayı tercih ederek konuyu değiştirdim. "Yarın görüşmen var mı?"

"Var tabii." Cary ertesi günkü programının ayrıntılarına dalarak kot, bronzlaştırıcı, iç çamaşırı ve parfüm markalarından söz etmeye başladı.

Ben de diğer her şeyi aklımdan çıkarıp ona ve giderek büyüyen başarısına odaklandım. Cary Taylor'a olan talep her geçen gün artıyordu, o da fotoğrafçılar ve çeşitli hesaplar nezdinde hem profesyonel hem de dakik olması sayesinde ün kazanıyordu. Onun adına çok heyecanlıydım ve onunla gurur duyuyordum. Cary kariyerinde çok uzun bir yol kat etmiş, bunu başarırken de çok şey yaşamıştı.

Köşe takımının yanına konmuş iki büyük hediye paketini ancak yemekten sonra fark edebildim.

"Bunlar da ne böyle?"

"Onlar," dedi Cary, oturma odasında yanıma gelirken, "olabilecek en iyi şeyler."

Hediyelerin Stanton ve annemden geldiğini hemen anladım. Para, annemin mutlu olması için ihtiyaç duyduğu bir şeydi ve üçüncü kocası Stanton, onun bu ve daha birçok ihtiyacını karşılayabildiği için mutluydum. Sık sık konunun orada bitmesini istiyordum ama annem, benim parayı onun algıladığı şekilde algılamadığımı kabul etmekte zorlanıyordu. "Bu kez ne göndermişler?"

Cary kollarını omuzlarıma doladı. Benden on iki santim uzun olduğundan bunu yapmak onun için çok kolaydı. "Nankörlük etme. Anneni çok seviyor. Onu şımartmaktan hoşlanıyor, annen de seni şımartmaya bayılıyor. Hoşuna gitse de gitmese de Stanton bunu senin için yapmıyor. Annen için yapıyor."

İç çekerek onun bu söylediklerini kabul ettim. "İçinde ne var?"

"Cumartesi günü yardım derneğinin bağış yemeği için gösterişli giysiler. Senin için seksi bir elbise ve bana hediye almak da en az sana almak gibi bir şey olduğundan Brioni marka bir smokin. Yanında olup dırdırını dinlediğimde daha tahammül edilebilir biri oluyorsun."

"Aynen öyle. Tanrı'ya şükür bunu biliyor."

"Elbette biliyor. Stanton her şeyi bilen biri olmasaydı milyarder olamazdı." Cary elimi tuttu ve beni kendine doğru çekti. "Hadi. Hemen şu hediyelere bir bak."

Ertesi sabah saat dokuza on kala Crossfire binasının döner kapısından geçerek lobiye doğru ilerledim. İlk günümde insanlar üzerinde çok iyi bir izlenim bırakmak istediğimden üzerime tam oturan midi bir elbise giymiş ve asansörde yukarı çıkarken yürüyüş ayakkabılarımı çıkarıp yerlerine kıyafetimle uyumlu siyah topuklu ayakkabılar geçirmiştim. Sarı saçlarım, Cary'nin maharetli elleri sayesinde sekiz rakamını andıran artistik bir topuz hâlinde toplanmıştı. Ben saç yapma konusunda tam bir beceriksizdim ama Cary saçlarla göz alıcı şaheserler yaratabiliyordu. Babamın bana mezuniyet hediyesi olarak verdiği küçük inci küpeleri ve Stanton'la annemin hediye ettiği Rolex'i de takmıştım.

Tam görünüşüme fazla özen gösterdiğimi düşünmeye başlamıştım ki lobiye adım atar atmaz üzerimde spor giysile-

rimle yere serildiğim o anı hatırladım ve o *sakar* kızdan eser kalmadığı için şükrettim. Turnikeye yönelip kimlik kartımı gösterdiğimde iki güvenlik görevlisi de olup bitenleri hatırlamış gibi görünmüyordu.

Yirmi kat çıktıktan sonra Waters Field & Leaman'ın girişindeydim. Karşımda resepsiyonun çift kapılı girişini kaplayan kurşun geçirmez camdan bir duvar vardı. Hilal biçimli masada oturan resepsiyon görevlisi cama tuttuğum kimlik kartını gördü ve kapıları açan düğmeye bastı.

İçeri girdiğimde, "Merhaba, Megumi," diyerek onu selamladım, kızılcık rengindeki bluzuna hayran kalmıştım. Megumi, Asyalı kökenleri olan bir melezdi ve çok güzeldi. Koyu renk saçları gürdü ve arkası daha kısa, önü jilet gibi dümdüz olan şık bir küt modelinde kesilmişti. Badem gözleri kahverengiydi ve sıcacık bir ifadeyle bakıyordu; dolgun dudaklarıysa doğal bir pembe tonundaydı.

"Eva, selam. Mark henüz gelmedi ama sen nereye gideceğini biliyorsun, değil mi?"

"Kesinlikle." Ona el sallayarak resepsiyon masasının solundaki koridorun sonuna kadar yürüyüp bir kez daha sola döndükten sonra önceleri açık ofis olarak kullanılan ama şimdi bölmelere ayrılmış alana vardım. Bölmelerden biri benimdi ve doğruca yerime geçtim.

El çantamı ve içine yürüyüş ayakkabılarımı koyduğum çantayı kullanışlı metal masamın alt çekmecesine yerleştirdikten sonra bilgisayarımı açtım. Ortamı biraz daha bana ait kılmak için yanımda getirdiğim birkaç şeyi çıkardım. Bunlardan biri, üç fotoğraftan oluşan bir çerçeveydi: Cary'yle Coronado Plajı'nda çekilmiş bir fotoğrafımız, Fransız Rivierası'ndaki yatında Stanton ve annemin bir fotoğrafı ve babamın, California Oceanside'daki polis devriye aracında görev başındayken çektirdiği bir kare. Yanımda getirdiğim diğer eşya, Cary'nin bana o sabah "ilk iş günü" hediyesi olarak verdiği renkli camlardan yapılmış çiçek

aranjmanıydı. Bunu da küçük fotoğrafların yanına koydum ve yarattıkları etkiyi görmek için arkama yaslandım.

"Günaydın, Eva."

Patronumun yüzüne bakabilmek için ayağa kalktım. "Günaydın, Bay Garrity."

"Bana Mark de lütfen. Odama gelsene."

Dar koridor boyunca onu takip ettim ve bir kez daha koyu teni, düzgün keçi sakalı ve gülen kahverengi gözleriyle, bakılası bir patronum olduğunu düşündüm. Keskin hatlı çenesi ve hafif çarpık gülümsemesi ona ona farklı bir çekicilik katıyordu. Sağlıklı ve formdaydı, kendinden emin duruşu çevresindekilerde güven ve saygı uyandırıyordu.

Cam ve kromdan yapılma masasının önünde duran iki koltuktan birini işaret etti ve ben, Aeron marka çalışma koltuğuna yerleşene kadar bekledi. Mark, gökyüzü ve gökdelenlerden oluşan arka fonda son derece başarılı ve güçlü görünüyordu. Aslına bakılırsa sadece kıdemsiz bir yöneticiydi. Diğer yöneticiler ve müdürlerin ofisleriyle kıyaslandığında onun ofisi bir ardiye kadar küçüktü ama manzaraya kimse bir kusur bulamazdı.

Mark arkasına yaslanıp gülümsedi. "Yeni dairene yerleşebildin mi?"

Bunu hatırlaması beni şaşırttı ama aynı zamanda hoşuma da gitti. Bu adamla ikinci kez görüşmeye geldiğimde tanışmış ve onu hemen sevmiştim.

"Çoğunlukla," diye karşılık verdim. "Yine de hâlâ birkaç açılmamış koli var."

"Buraya San Diego'dan geldin, değil mi? San Diego güzel şehirdir ama New York'tan çok farklıdır. Palmiye ağaçlarını özlüyor musun?"

"Kuru havayı özlüyorum. Buradaki neme alışmak biraz zaman alacak."

"Yaz gelene kadar bekle." Mark gülümsedi. "Şimdi... Buradaki ilk günün ve sen benim ilk asistanımsın, bu yüzden

neyi nasıl yapacağımıza iş üstünde karar vermemiz gerekecek. Başkalarına iş devretmeye pek alışkın değilim ama kısa sürede uyum sağlayacağıma eminim."

Bu sözler üzerine rahatladım. "İş devralmak için can atıyorum."

"Burada olman benim için büyük bir adım, Eva. Burada işinden keyif alarak çalışmanı isterim. Kahve içer misin?"

"Kahve benim ana besinlerimden biridir."

"Ah, işte tam bana göre bir asistan." Mark'ın yüzündeki gülümseme genişledi. "Senden bana kahve getirmeni istemeyeceğim ama mola odalarına yeni koydukları tek fincanlık kahve makinelerini nasıl kullanacağımı öğrenmeme yardım etmene de hayır demem."

Gülümsedim. "Benim için hiç sorun olmaz."

"Sana söyleyecek başka bir şeyimin olmaması ne kadar üzücü." Mahcubiyetle ensesini ovuşturdu. "İstersen sana üzerinde çalıştığım hesapları göstereyim de onlar üzerinden ilerleyelim, ne dersin?"

Günün geri kalanı göz açıp kapayıncaya kadar geçti. Mark iki müşteriyle görüştü ve bir meslek okulu için konsept fikirler üzerinde çalışan yaratıcı ekiple uzun bir toplantı yaptı. Birçok departmanın, bir kampanyayı tekliften sonuca ulaştırmak için birbirlerinden bayrağı nasıl devraldıklarını ilk elden görmek büyüleyiciydi. Ofislerin işleyiş düzenini daha iyi kavrayabilmek için geç saatlere kadar kalabilirdim ama beşe on kala telefonum çaldı.

"Mark Garrity'nin ofisi. Ben Eva Tramell."

"Çabuk eve gel de dün reddettiğin kutlama teklifim için bir şeyler içmeye gidelim."

Cary'nin o sahte sert tavrı beni gülümsetti. "Tamam tamam. Geliyorum."

Bilgisayarımı kapatıp dışarı çıktım. Asansörlerin yanına vardığımda, Cary'ye çabucak bir "Yoldayım" mesajı yazmak üzere cep telefonumu çıkardım. Zil sesi, hangi asansörün bulunduğum katta durduğunu bana haber verdi ve o kabinin önüne geçip bekledim. Bir an için dikkatimi telefonuma çevirip mesajımı yollamak üzere *Gönder* düğmesine bastım ve asansörün kapısı açıldığında öne doğru bir adım attım. Kabinin içine bakmak üzere başımı kaldırdığımda masmavi bir çift gözle buluştum. Bir an nefesim kesildi.

Asansörde yalnızca o seks tanrısı vardı.

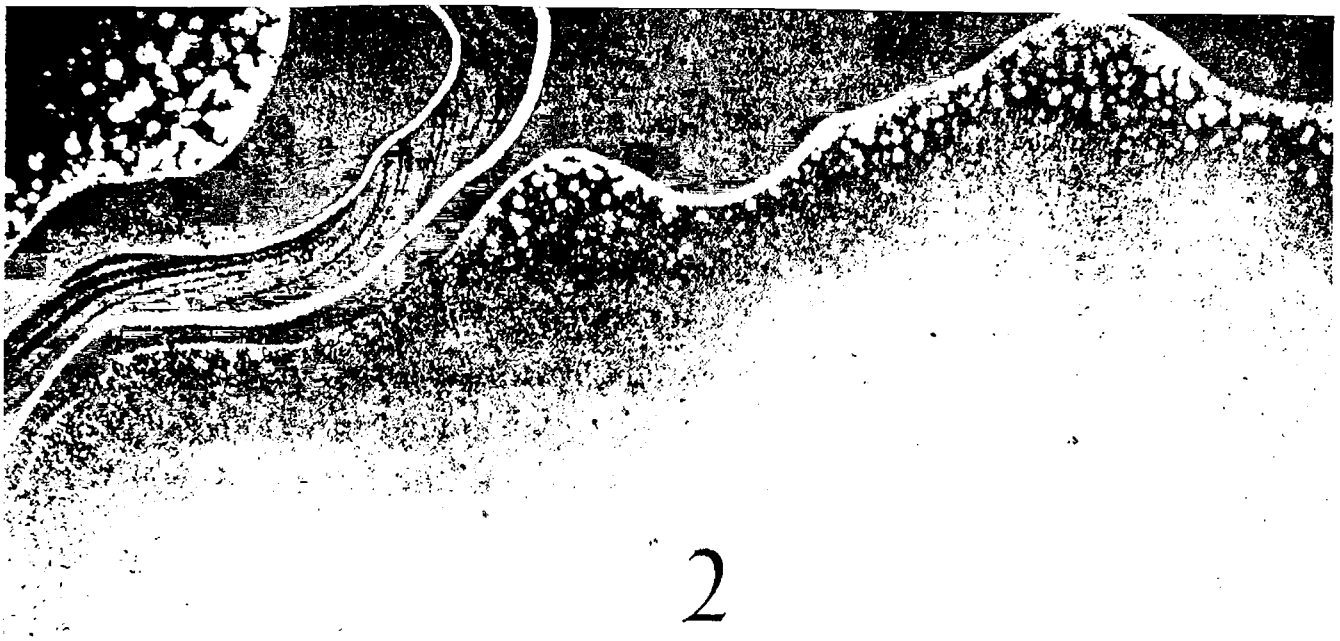

2

Kravatı gümüş, gömleğiyse bembeyazdı; soluk renkler büyüleyici mavi gözlerini iyice ortaya çıkarıyordu. Onu ceketinin düğmeleri açık, ellerini rahat bir tavırla ceplerine sokmuş hâlde karşımda görmek kendimi orada olduğunu bile bilmediğim bir duvara çarpmışım gibi hissettirmişti.

Aniden durdum. Bakışlarım hatırladığımdan daha çarpıcı görünen bu adama kilitlenmişti. Daha önce hiç böylesine siyah saç görmemiştim. Parlak ve hafif uzun saçları yakasına dökülüyordu. O baştan çıkarıcı saç uzunluğu, tıpkı sıcak çikolatalı *brownie*nin üzerindeki krem şanti gibi, başarılı iş insanı imajına eklenen asi bir cazibeydi. Annem olsa, sadece haydutların ve yağmacıların böyle saçları olur, derdi.

Ellerim istemsizce kasıldı, ona dokunup saçlarının gerçekten ipek gibi olup olmadığını öğrenmemek için kendimi zor tutuyordum.

Asansörün kapıları kapanmaya başladı. Adam rahat bir tavırla öne doğru bir adım attı ve kapıları açık tutmak için bir düğmeye bastı. "Burada ikimiz için de bolca yer var, Eva."

O tok ve kararlı ses beni kısa süreli şaşkınlığımdan uyandırdı. *Adımı nereden biliyordu?*

Ama sonra kimlik kartımı lobide yere düşürdüğümde eline almış olduğunu hatırladım. Bir anlığına başka bir asansöre

binmek için ona birini beklediğimi söylemeyi düşündüm ama beynim yeniden harekete geçti.

Benim sorunum neydi? Onun da Crossfire'da çalıştığı açıkça ortadaydı. Her karşılaştığımızda ondan kaçamazdım ya? Hem neden kaçacaktım ki? Bu adama bakıp da çekiciliğini daha fazla önemsemeyeceğim bir noktaya gelmek istiyorsam onu, artık bende bir mobilyaya bakıyormuş etkisi uyandıracak kadar sık görmem gerekecekti.

Hah! Keşke.

Asansöre bindim. "Teşekkürler."

Elini düğmeden çekip tekrar bir adım geriledi. Kapılar kapandı ve asansör aşağı doğru harekete geçti.

Onunla aynı kabine bindiğim için hemen pişman olmuştum.

Onun yakınlığını hissetmek tenime bir ürperti yayıyordu. Bu kadar küçük bir alanda bile etkisi muazzamdı; etrafına, huzursuzca kıpırdanmama neden olan, neredeyse elle tutulur bir enerji ve cinsel çekicilik yayıyordu. Soluklarım da kalbimin atışları gibi düzensizleşti. Ona karşı o açıklanamayan çekimi tekrar hissettim, sanki istemsizce karşılık vermeye şartlandığım sessiz bir çağrı yayıyordu.

Birden, "İlk günün keyifli miydi?" diye sorup irkilmeme neden oldu.

Sesi kabinde yankılanarak baştan çıkarıcı bir şekilde etrafımı sardı. *İlk günüm olduğunu nereden biliyordu?*

"Evet," diye karşılık verdim sakin bir şekilde. "Senin günün nasıldı?"

Bakışlarının üzerimde gezindiğini hissetmeme karşın dikkatimi parlak alüminyum asansör kapılarından ayırmadım. Kalbim deli gibi çarpıyor, midem heyecandan kasılıyordu. Karmakarışık ve kontrolü kaybetmiş hissediyordum.

"Eh, benim ilk günüm değildi," dedi hafif keyifli bir sesle. "Ama başarılı bir gündü. Gün geçtikçe daha da iyiye gidiyor."

Başımı salladım ve gülümsemeyi başardım. Bu sözlerin ne anlama geldiğine dair hiçbir fikrim yoktu. Asansör on ikinci katta yavaşladı ve kendi aralarında heyecanla bir şeyler konuşan, cana yakın görünümlü üç kişilik bir grup kabine girdi. Onlara yer açmak için geriye, Bay Gizemli ve Tehlikeli'nin bulunduğu köşenin tam karşısına doğru çekildim. Fakat tam o sırada o da benimle birlikte yana doğru bir adım attı. Bir anda öncekinden daha yakın bir hâle gelmiştik.

Kusursuzca bağlanmış kravatını düzeltti ve bu sırada kolu hafifçe benimkine değdi. Derin bir nefes aldım ve yanımızda sürüp giden sohbete odaklanarak onun o belirgin varlığını görmezden gelmeye çalıştım. Fakat bu olanaksızdı. Her şeyiyle *o kadar* yakınımdaydı ki. Tam oradaydı işte. Baştan aşağı mükemmeldi, göz alıcıydı ve harika kokuyordu. Düşüncelerim kontrolden çıktı ve takım elbisenin içindeki vücudunun ne kadar kaslı olabileceğini, bana nasıl hissettireceğini ve fiziksel olarak ne kadar donanımlı olduğunu –ya da olmadığını– merak ettim.

Asansör lobiye ulaştığında hissettiğim rahatlamayla neredeyse inleyecektim. Asansör boşalırken sabırsızlıkla bekledim ve ilk fırsatta öne doğru bir adım attım. O anda eli belimi kavradı ve yanımda ilerleyerek beni hafifçe yönlendirdi. Dokunuşunu böyle hassas bir yerimde hissetmek bedenimi baştan ayağa titretti.

Turnikelerin yanına vardığımızda elini belimden çekip beni tuhaf bir yoksunluk duygusuyla baş başa bıraktı. Yüzüne bakarak neler düşündüğünü anlamaya çalıştım ama bana bakmasına rağmen yüz ifadesi hiçbir şeyi ele vermiyordu.

"Eva!"

Cary'nin lobide mermer bir sütuna kayıtsızca yaslandığını görmek birden tüm atmosferi değiştirdi. Üzerinde, upuzun bacaklarını iyice ortaya çıkaran bir kot pantolon ve gözlerini vurgulayan yumuşacık, yeşil renkli bol bir kazak vardı. Bu hâliyle lobideki herkesin dikkatini kolayca üzerine çekmişti. Ona yaklaşırken yavaşladım ve bu sırada seks tanrısı da yanımızdan

geçip döner kapıdan çıkarak bir önceki akşam kaldırımda gördüğüm şoförlü siyah Bentley'nin arka koltuğuna bindi.

Araba uzaklaşırken Cary bir ıslık çaldı. "Vay canına. Ona nasıl baktığını düşünecek olursak bu bana bahsettiğin adam, öyle değil mi?

"Ah, evet. Kesinlikle oydu."

"Birlikte mi çalışıyorsunuz?" Koluma giren Cary beni kapıya doğru götürdü ve sonra caddeye çıktık.

"Hayır." Yürüyüş ayakkabılarımı giymek için kaldırımda durdum ve etrafımızdan insanlar geçerken ona yaslandım. "Kim olduğunu bilmiyorum ama bana ilk günümün iyi geçip geçmediğini sordu, bu yüzden kim olduğunu öğrensem iyi olacak."

"Eh..." Cary sırıttı ve bir ayağımdan diğerine geçerken hafifçe sektiğim sırada dirseğimden tutarak beni destekledi. "Onun yanındayken insanlar işlerine nasıl odaklanabiliyor hiçbir fikrim yok. Beynim bir anlığına resmen kısa devre yaptı."

"Eminim herkesin üzerinde böyle bir etkisi vardır." Doğruldum. "Hadi gidelim. Bir içkiye ihtiyacım var."

Ertesi sabah, çok fazla şarap içtiğim için kafatasımın arkasında hafif bir zonklamayla uyandım. Yine de asansörle yirminci kata çıkarken akşamdan kalma olmanın pişmanlığını gerektiği kadar yaşamıyordum. Seçeneklerim bolca içmek ya da vibratörümle eğlenmekti ama Gizemli ve Tehlikeli'nin başrolünde olduğu bir batarya destekli orgazm yaşamaya hiç niyetim yoktu. Kendisi, beni fena hâlde tahrik ettiğini ve kafamı bulandırdığını bilmese ya da umursamasa bile, *ben* bilecektim ve onun fantezilerimdeki hâline böyle bir tatmin yaşatmak istemiyordum.

Eşyalarımı çalışma masamın en alt çekmecesine bıraktım ve Mark'ın henüz gelmediğini görünce kendime bir fincan kahve

alıp en sevdiğim reklam sektörü bloglarını okumak üzere yerime döndüm.

"Eva!"

Mark, pürüzsüz koyu teninde inci gibi parlayan gülümsemesiyle yanımda belirdiğinde aniden irkildim. "Günaydın, Mark."

"Gün bana aydı mı acaba? Sanırım bana uğurlu geldin. Ofisime gel. Tabletini de getir. Bu gece geç saatlere kadar çalışabilir misin?"

Heyecanına uyum sağlayarak peşinden gittim. "Elbette."

"Böyle söylemeni umuyordum." Koltuğuna yerleşti.

Önceki gün oturduğum sandalyeye geçtim ve hemen tabletimde not alabileceğim bir program açtım.

"Pekâlâ," diye söze başladı. "Kingsman Vodka için bir teklif talebi aldık ve benden ismimle söz ettiler. Böyle bir şey ilk kez yaşandı."

"Tebrikler!"

"Teşekkür ederim ama tebriklerini işi gerçekten aldığımız zamana saklayalım. Teklif talebi aşamasını geçersek ve yarın akşam benimle görüşmek isterlerse onlara bir teklif vermemiz gerekecek."

"Vay canına. Zaman sınırı hep bu şekilde midir?"

"Hayır. Genellikle bizimle görüşmeden önce teklif talebini bitirmemizi beklerler ama yakın zaman önce Cross Şirketler Grubu Kingsman'i satın aldı ve Cross'un birçok iştiraki var. İşi alabilirsek çok iyi olur. Bunu bildikleri için önümüze birçok aşama koyuyorlar. Bunlardan ilki de benimle görüşmek olacak."

"Genellikle bu işi bir ekip yapardı, değil mi?"

"Evet, normalde ekip olarak sunum yapardık. Ama onlar bu işlere gayet aşinalar; önce üst düzey bir yöneticiden teklif alacaklarını ve sonra benim gibi daha az kıdemli biriyle çalışacaklarını biliyorlar. Bu yüzden beni seçtiler ve şimdi de beni incelemek istiyorlar. Dürüst olmak gerekirse teklif talebi onların bizden beklediklerinden fazlasını sunuyor. Neredeyse bir brifing

kadar iyi, bu yüzden onları aşırı talepkâr olmakla suçlayamam. Sadece titizler. Cross Şirketler Grubu gibi bir endüstri deviyle iş yaparken de bu normaldir."

Mark üzerindeki baskıyı ele verircesine, parmaklarını yoğun bukleleri üzerinde gezdirdi. "Kingsman Vodka hakkında ne düşünüyorsun?"

"Şey... ben... Dürüst olmam gerekirse bu markayı daha önce hiç duymadım."

Mark sandalyesinde arkasına yaslanarak bir kahkaha attı. "Tanrı'ya şükür. Bir tek ben duymadım sanıyordum. İşin iyi yanı, kötü bir basın geçmişleri yok. Bazen en iyi haber hiç haber olmamasıdır."

"Sana yardım etmek için ne yapabilirim? Votka hakkında araştırma yapmak ve geç saatlere kadar ofiste kalmak haricinde."

Mark bu sorum üzerinde düşünürken bir an dudakları büzüldü. "Şunu not alsana..."

Öğle yemeği boyunca ve ofis boşaldıktan çok sonra bile stratejistlerden gelen birtakım ilk verileri gözden geçirerek saatlerce çalıştık. Mark'ın telefonu, sessizliği bir anda bölerek irkilmeme neden olduğunda saat yediyi birkaç dakika geçiyordu.

Mark telefonu hoparlöre alıp çalışmaya devam etti. "Merhaba, bebeğim."

"O zavallı kıza bir şeyler yedirdin mi bakalım?" diye sordu, karşıdan gelen cana yakın erkeksi ses.

Bana ofisinin cam duvarından şöyle bir bakan Mark, "Ah... Unuttum ya," dedi.

Gülümsememi gizlemek için alt dudağımı ısırarak hemen bakışlarımı kaçırdım.

Hattın diğer ucundan gelen sinirli kahkaha açıkça duyuldu. "Daha işe başlayalı iki gün oldu ama sen kıza şimdiden fazla mesai yaptırıyorsun, üstüne bir de onu aç bırakıyorsun. Yakında işi bırakacak."

"Kahretsin. Haklısın. Steve, tatlım..."

"Hiç *Steve, tatlım,* deme bana. Çin yemeği seviyor mu?"

Mark'a bakarak başparmağımı onay verircesine kaldırdım.

Mark sırıttı. "Evet, seviyor."

"Tamam. Yirmi dakika içinde orada olurum. Güvenliğe geleceğimi haber ver."

Neredeyse tam olarak yirmi dakika sonra, Steven Ellison'ı bekleme odasının kapısından içeri aldım. Steven, üzerinde koyu renk bir kot pantolon, yıpranmış bir çift iş botu ve muntazam biçimde ütülenmiş bir gömlek olan iri yapılı bir adamdı. Kızıl saçları ve gülen mavi gözleriyle, farklı bir tarzda olsa bile partneri kadar yakışıklıydı. Üçümüz birden Mark'ın masasının etrafına yerleştik ve *kung pao* tavuğu ve brokolili sığır etinden oluşan yemeklerimizi kâğıt tabaklara boşalttık, sonra da pilavdan biraz ekleyerek çubuklarla yemeye başladık.

Steven'ın müteahhitlik yaptığını ve üniversiteden beri Mark'la birlikte olduklarını öğrendim. Onların birbiriyle etkileşimini izlerken büyük bir hayranlık ve biraz da kıskançlık duydum. İlişkileri o kadar güzel ve sağlıklıydı ki onlarla vakit geçirmek çok keyifliydi.

Üçüncü porsiyonumu aldığım sırada Steven bir ıslık çalarak, "Vay be kızım," dedi. "O kadar yiyorsun ama yediklerin nereye gidiyor?"

Omuz silktim. "Benimle birlikte spor salonuna gidiyor. Belki bunun bir faydası..."

"Dinleme sen onu," dedi Mark sırıtarak. "Sadece kıskanıyor. Bir genç kızınkine benzeyen narin yapısını koruması gerekiyor."

"Kahretsin." Steven partnerine alaycı bir bakış attı. "Onu ekibimle birlikte öğle yemeğine çıkarmam gerekebilir. Ne kadar yiyebileceğine dair bahse girerek para kazanabilirim."

Gülümsedim. "Bu çok eğlenceli olurdu aslında."

"Hah! İçten içe çılgın biri olduğunu tahmin etmiştim. Gülümsemenden belli."

Bakışlarımı yemeğime çevirdiğim sırada, hayatımın o asi ve kendime zarar verdiğim evresinde ne kadar çılgınca şeyler yaptığıma dair anıların zihnime üşüşmesine izin vermeyi reddettim.

Bu muhabbetten beni kurtaran Mark oldu. "Asistanımı rahatsız etmeyi bırak. Ayrıca sen çılgın ve vahşi kadınlar hakkında ne bilirsin ki?"

"Bazılarının eşcinsel erkeklerle takılmayı sevdiğini biliyorum. Bizim bakış açımız hoşlarına gidiyor." Neşeyle gülümsedi. "Bildiğim başka şeyler de var. Hey... bu kadar şaşırmayın. Hetero seksin abartıldığı kadar iyi olup olmadığını anlamak istemiştim."

Bu belli ki Mark için yeni bir bilgiydi ama dudaklarının seğirmesinden anlaşıldığı üzere ilişkisinde kendini, bu olayı komik bulabilecek kadar güvende hissediyordu. "Ya öyle mi?"

"Senin için nasıl bir deneyimdi peki?" diye sordum ona cesurca.

Steven omuz silkti. "Fazla abartılan bir şey olduğunu söylemek istemiyorum çünkü bu konuda konuşacak kadar deneyimli değilim ama hayatımda eksikliğini hissedeceğim bir şey olmadığını da söyleyebilirim."

Steven'ın hikâyesini, Mark'ın iş hayatında kullandığı terimlerle ifade etmesinin çok anlamlı olduğunu düşündüm. Alanları ve kariyerleri çok farklı olsa da işleriyle ilgili konuları birbirleriyle paylaşıyorlar ve birbirlerini dinleyebiliyorlardı.

Mark elindeki çubuklarla bir brokoliyi yakalarken, "Mevcut yaşam şekline bakarak bunun çok iyi bir şey olduğunu söyleyebilirim," dedi partnerine.

Yemeğimizi bitirdiğimizde saat sekiz olmuş ve temizlik ekibi gelmişti. Mark bana taksi çağırma konusunda ısrar etti.

"Yarın erken mi geleyim?" diye sordum.

Steven omzunu hafifçe Mark'ın omzuna vurdu. "Bu kızı hak etmek için geçmiş yaşamında çok iyi bir şeyler yapmış olmalısın."

"Sanırım bu yaşamımda sana katlanıyor olmam yeterlidir," dedi Mark ifadesiz bir sesle.

"Hey," diye itiraz etti Steven. "Ben evcilleştirilmiş biriyim. Klozet kapağını bile hep indiriyorum."

Mark bana hafif bıkkın ama partnerine duyduğu sevgiyi açıkça gösteren sıcak bir bakış attı. "Bunun bana ne gibi bir faydası oluyor peki?"

Perşembe günü Mark'la birlikte, Kingsman ekibiyle saat dörtte yapacağı toplantıya hazırlanmak için tüm gün boyunca koşturduk. Süreçte teklif verme kısmına geldiğimizde, yaratıcı ekipten sunuma katılacak iki kişiyle bilgi alışverişinde bulunduğumuz bir öğle yemeği yedik; ardından Kingsman'ın internetteki varlığı ve mevcut sosyal medya erişimiyle ilgili notları inceledik.

Saat üç buçuğa geldiğinde biraz gerildim çünkü trafiğin çok sıkışık olacağını biliyordum ama Mark, ona saati söyledikten sonra bile çalışmaya devam etti. Ofisinden yüzünde geniş bir gülümsemeyle ve ceketini giymeye çalışarak dışarı fırladığında saat dörde çeyrek vardı. "Sen de benimle gel, Eva."

Oturduğum yerden gözlerimi kırpıştırarak ona baktım. "Gerçekten mi?"

"Hazırlanmama o kadar yardım ettin. İşlerin nasıl ilerlediğini görmek istemez misin?"

"Evet, isterim tabii ki." Hemen ayağa kalktım. Görünüşümün patronumu yansıtacağını bildiğim için siyah kalem eteğimi ve uzun kollu, ipek bluzumun manşetlerini düzelttim. Tamamen şans eseri, kıpkırmızı gömleğim Mark'ın kravatıyla mükemmel bir uyum içindeydi. "Teşekkür ederim."

Asansörlere doğru yöneldik ve asansör aşağı inmek yerine yukarı çıktığında bir an için irkildim. En üst kattaki bekleme alanı, yirminci kattakinden çok daha büyük ve daha gösterişliydi.

Tavandan sarkıtılan saksıların içindeki bitkiler ve zambaklar havayı mis gibi kokularla dolduruyordu ve buğulu camdan yapılmış güvenlik girişinin üzerine, cesur ve iddialı bir fontla "Cross Şirketler Grubu" yazılmıştı.

Mark'la birlikte içeri alındık ve bir süre beklememiz istendi. İkimiz de su ve kahve teklifini geri çevirdik. Aradan beş dakikadan daha kısa bir süre geçtikten sonra kapalı bir toplantı salonuna yönlendirildik.

Resepsiyonist kapı koluna uzanırken Mark bana bakarak göz kırptı. "Hazır mısın?"

Gülümsedim. "Hazırım."

Kapı açıldı ve içeri önce benim girmem işaret edildi. Salona adım atar atmaz yüzüme neşe dolu bir tebessüm kondurdum... İçeri girdiğimi gördüğünde ayağa kalkan adamı fark edince bu tebessüm yüzümde öylece donup kaldı.

Aniden durmam girişi tıkadı ve Mark sırtıma çarpınca tökezleyerek içeri girdim. Bay Gizemli ve Tehlikeli beni belimden yakalayıp ayaklarımı yerden keserek doğruca göğsüne çekti. Bir anda nefesim kesildi ama çabucak toparlandım. Aramızda kat kat giysiler olmasına rağmen avuçlarımla kavradığım pazularının taş gibi olduğunu hissetmiştim. Ayrıca benimkine değen karın kasları da çok sertti. Ani bir nefes aldığında, genişleyen göğüs kafesi meme uçlarımın uyarılmasına yol açtı.

Ah, hayır. Resmen lanetlenmiştim. Zihnimden hızla geçen bir dizi sahne bana önümüzdeki günler, haftalar ve aylar boyunca seks tanrısının önünde nasıl tökezleyeceğimi, takılıp düşeceğimi, kayıp bir yerlere çarpabileceğimi gösteriyordu.

"Yeniden merhaba," diye mırıldandı. Ses tonu tüm vücudumda bir sızıya neden oldu. "Seninle karşılaşmak her zaman bir zevk, Eva."

Mahcubiyetle ve içten içe duyduğum güçlü arzularla kızardım, salonda bulunan diğer iki kişiye rağmen kendimde onu uzaklaştırabilecek iradeyi bir türlü bulamıyordum. Tüm

dikkatinin sadece benim üzerimde olması yetmezmiş gibi sert vücudu etrafa baskın ve karşı konulmaz bir otorite yayıyordu.

"Bay Cross," dedi Mark arkamdan. "Paldır küldür içeri girdiğimiz için kusurumuza bakmayın."

"Dert etme. Unutulmaz bir girişti."

Cross beni yere indirdiğinde, tümüyle birbirine temas eden bedenlerimizin etkisiyle dizlerimin bağı çözüldüğünden topuklu ayakkabılarımın üzerinde hafifçe sendeledim. Karşımdaki adam yine siyahlar içindeydi ve bu kez hem gömleği hem de kravatı açık gri tonundaydı. Her zamanki gibi çok iyi görünüyordu.

Bu kadar muhteşem görünmek nasıl bir histi acaba? Onun gibi birinin, insanların dikkatini dağıtmadan herhangi bir yere gitmesi pek mümkün görünmüyordu.

Mark hemen uzanıp beni nazikçe geriye çekerek dengemi bulmama yardım etti.

Cross'un bakışları, beni bırakıncaya kadar Mark'ın dirseğimi tutan elinden ayrılmadı.

"Pekâlâ. Tamamdır." Mark kendini topladı. "Bu, asistanım, Eva Tramell."

"Kendisiyle tanışmıştık." Cross, kendi sandalyesinin yanındaki sandalyeyi çekti. "Eva."

Fioravanti takım elbisesi içindeki bu seksi mıknatısa hapsolduğum saniyelerin ardından kendime gelmeye çalışarak bana rehberlik etmesi için Mark'a baktım.

Cross bana biraz daha yaklaştı ve sessizce, "Otur, Eva," diye emretti.

Mark da başıyla oturmamı işaret etti ama ben, Cross'un emriyle çoktan sandalyeye oturmuştum bile. Aklım başıma gelip karşı koymadan önce bedenim içgüdüsel olarak ona itaat etmişti.

Sonraki bir saat boyunca Mark, zarif takım elbiseleri içindeki Cross ve Kingsman'ın iki çekici esmer yöneticisi tarafından sorguya çekilirken ben de kıpırdamadan yerimde oturmaya çalıştım. Ahududu tonlarında bir takım elbise giyen kadın,

Cross'un dikkatini çekmek için özellikle çaba harcıyordu fakat krem rengi giysili kadın tümüyle patronuma odaklanmıştı. Üçü de Mark'ın ajansın faaliyetlerinin ve sunduğu avantajların müşterisinin markasına nasıl somut bir katkı sağladığını net bir dille anlatabilme becerisinden oldukça etkilenmiş görünüyordu.

Toplantıya rahatlıkla hükmeden Cross'un baskısı altında Mark'ın sakinliğini koruyabilmesine hayran kalmıştım.

Toplantı sona yaklaşırken Cross, "İyi iş çıkarmışsınız, Bay Garrity," diye hafif bir övgüde bulundu. "Zamanı geldiğinde teklif talebinizi incelemeyi sabırsızlıkla bekliyorum. Seni, Kingsman'ı denemeye ne ikna ederdi, Eva?"

Birden afallayarak gözlerimi kırpıştırdım. "Pardon?"

Bakışlarının yoğunluğu içimi yakıyordu. Sanki tüm odağı bendeydi ve bu, bir saat boyunca aynı bakışların ağırlığı altında toplantı yapmak zorunda kalan Mark'a duyduğum saygıyı daha da artırmıştı.

Cross'un sandalyesi masanın boyuna paralel olarak bana bakacak şekilde yerleştirilmişti. Sağ kolu pürüzsüz ahşap yüzeye dayanmıştı ve uzun, zarif parmakları ritmik bir biçimde yüzeyi okşuyordu. Bakışlarım bileğine ilişti ve nedense manşetinin altından görünen hafif koyu renk kıllarıyla altın rengi teninin o ufacık kısmı dikkatimi çekti. Ne kadar da... *erkeksiydi.*

"Mark'ın önerdiği konseptlerden hangisini tercih ediyorsun?" diye sordu yeniden.

"Bana kalırsa hepsi muhteşem."

"Fikrini dürüstçe söyleyebilmen için gerekirse odadaki herkesi dışarı çıkarabilirim," derken güzel yüzü ifadesizdi.

Sandalyemin kolçaklarının uç kısmını kavradım. "Size dürüstçe fikrimi söyledim, Bay Cross fakat yine de bilmeniz gerekiyorsa bence düşük bütçeli seksi lüks konsept geniş bir kitleye hitap edecektir. Ama ben..."

"Katılıyorum." Cross ayağa kalkıp ceketini iliklediği. "Artık bu yönde ilerleyebilirsiniz, Bay Garrity. Haftaya yeniden konuşuruz."

Olayların baş döndürücü hızı karşısında sersemleyerek bir an yerimden kıpırdayamadım. Sonra Mark'a baktım; yüzünde şaşkınlık ve sevinç karışımı bir ifade vardı.

Ayağa kalktım ve kapıya doğru ilerledim. Yanımda yürüyen Cross'un o kadar farkındaydım ki... Hayvanlara özgü zarafeti ve kibirli hareketleri beni ziyadesiyle tahrik ediyordu. Onun yatakta kötü ya da tutkusuz olabileceğini hayal bile edemiyordum; istediğini alırken, kadını bunu ona vermek için çıldırtan bir adam olmalıydı.

Cross, asansörlere varana dek yanımda durdu. Mark'a spor hakkında bir şeyler söylediğini sanıyordum ama o an, ona verdiğim tepkiye o kadar odaklanmıştım ki havadan sudan muhabbetlerini umursayacak durumda değildim. Asansör geldiğinde rahat bir nefes aldım ve hemen Mark'la birlikte asansöre bindim.

"Bir dakika, Eva." Cross, elini dirseğime koyup beni geri çekti. Asansör kapıları patronumun şaşkın yüzüne kapanırken Mark'a, "Birazdan gelir," dedi.

Asansör aşağı inene kadar Cross hiçbir şey söylemedi. Sonra düğmeye basıp asansörü tekrar çağırdı ve "Yattığın biri var mı?" diye sordu.

Soru o kadar sıradan bir ifadeyle sorulmuştu ki ne dediğini ancak birkaç saniye sonra anlayabildim.

Şaşkınlıkla nefes aldım. "Bu sizi neden ilgilendiriyor?"

Cross bana baktığında yüzünde onunla ilk tanıştığımızda gördüğüm şeyi, yani o muazzam gücü ve çelik gibi iradeyi bir kez daha gördüm. Bu ifade istemsizce bir adım gerilememe neden oldu. Yine. En azından bu sefer yere düşmemiştim; ilerleme kaydediyordum.

"Çünkü seni becermek istiyorum, Eva. Bu yüzden de eğer önümde bir engel varsa bunun ne olduğunu bilmem gerek."

Uyluklarımın arasında aniden beliren sızı, dengemi sağlayabilmek için duvara tutunmama sebep oldu. Cross da beni sabitlemek için uzandı fakat elimi kaldırarak onu durdurdum. "Belki de böyle bir şeyle ilgilenmiyorumdur, Bay Cross."

Dudaklarında hafif bir tebessüm belirdi ve bu onu, akılalmaz derecede daha yakışıklı yaptı. *Aman Tanrım...*

O kadar gerilmiştim ki asansörün zili çalınca bir an irkildim. Daha önce hiç bu kadar tahrik olmamış, herhangi birine bu kadar şiddetli bir ilgi duymamıştım. Arzuladığım bir insan tarafından da hiç bu kadar rencide edilmemiştim.

Asansöre bindim ve yüzümü ona döndüm.

Cross gülümsedi. "Şimdilik hoşça kal, Eva."

Kapılar kapanırken pirinçten yapılmış korkuluğa yaslanarak kendimi toparlamaya çalıştım. Güç bela kendime gelmiştim ki kapılar açıldı ve karşımda bizim katın bekleme alanında volta atan Mark'ı gördüm.

Mark birden durarak, "Tanrım, Eva," diye mırıldandı. "O da neydi öyle?"

"Hiçbir fikrim yok." Cross'la yaptığım o kafa karıştırıcı, sinir bozucu konuşmayı ona anlatabilmeyi dileyerek hızlıca nefesimi verdim ama patronumun böyle bir konuyu konuşmak için doğru kişi olmadığının gayet farkındaydım. "Kimin umurunda? Hesabın yönetimini sana vereceğini biliyorsun."

Çatık kaşları bir gülümsemeyle gevşedi. "Bence de verebilir."

"Ev arkadaşımın her zaman dediği gibi, bunu kutlamalısın. Steven'la ikiniz için bir akşam yemeği rezervasyonu yapayım mı?"

"Neden olmasın? Pure Food and Wine'ı arayıp saat yedide bizi bir yerlere sıkıştırıp sıkıştıramayacaklarını sorar mısın? Sıkıştıramazlarsa da kafana göre bir yer ayarla."

Mark'ın ofisine geri döndüğümüz an yöneticiler hemen odaya daldı: CEO ve aynı zamanda Başkan olan Michael Waters, Yönetim Kurulu Başkanı Christine Field ve Başkan Yardımcısı Walter Leaman.

Dördünün etrafından olabildiğince sessizce dolaşarak bölmeme doğru ilerledim.

Pure Food and Wine'a telefon edip iki kişilik bir masa ayırtabilmek için onlara yalvardım. Uzunca bir süre ısrar edip dil döktükten sonra görevli sonunda pes etti.

Mark'a bir sesli mesaj bıraktım: "Kesinlikle şanslı gününüzdesiniz. Akşam yemeği için saat yediye rezervasyon yaptırdım. İyi eğlenceler!"

Sonra da eve gitmek için can atarak ofisten çıktım.

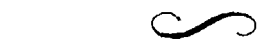

"Ne dedi *ne dedi?*" Cary, beyaz L kanepemizin diğer ucuna oturup başını iki yana salladı.

"Çok acayip, değil mi?" Şarabımdan afiyetle bir yudum daha aldım. Eve doğru yürürken taze ve buz gibi bir *sauvignon blanc* almıştım. "Ben de böyle bir tepki verdim. Onun feromonlarına fazlasıyla maruz kaldığım için bu konuşmayı kendi kafamda uydurup uydurmadığımdan hâlâ pek emin değilim."

"Ee, sonra?"

Bacaklarımı altıma aldım ve arkama yaslandım. "Ne demek bu?"

"Ne demek olduğunu biliyorsun, Eva." Orta sehpa üzerinde duran küçük dizüstü bilgisayarını alarak bağdaş kurduğu bacaklarının üzerine yerleştirdi. "Onunla yatacak mısın yoksa pas mı geçeceksin?"

"Onu *tanımıyorum*. İsmini bile bilmiyorum ve adam beni resmen gafil avladı."

"O senin ismini biliyordu ama." Bilgisayarının klavyesinde bazı tuşlara basmaya başladı. "Şu votkayla alakalı durumlar nedir peki? Özellikle senin patronunu istemesi falan yani?"

Açtığım saçlarımın arasında gezinen elim bir an durdu. "Mark çok yetenekli biri. Cross iş yapmaktan biraz olsun anlıyorsa bunu fark edip değerlendirmek istemiştir."

"Bana kalırsa iş yapmaktan bayağı anlıyor." Cary bilgisayarını bana doğru çevirdi ve Cross Şirketler Grubu'nun ana sayfasını gösterdi. Ekranda Crossfire binasının muhteşem bir fotoğrafı vardı. "Burası ona ait, Eva. Gideon Cross bu binanın sahibi."

Kahretsin. Gözlerim kapandı. *Gideon Cross.* Bu ismin ona yakıştığını düşündüm. Tıpkı kendisi gibi seksi, zarif ve erkeksi bir isimdi.

"Ona bağlı şirketlerin pazarlamasını yapacak koca bir ekibi zaten var."

"Sus artık, Cary."

"Adam çok yakışıklı, zengin ve üzerine atlamak istiyor. Sorun nedir?"

Cary'ye baktım. "Sürekli onunla karşılaşmak tuhaf olacak. Bu işi uzun vadeli yapabilmek istiyorum. İşimi gerçekten seviyorum. Mark'ı seviyorum. Beni de bu sürece tamamen dâhil etti ve daha şimdiden ondan bir sürü şey öğrendim."

"Dr. Travis'in hesaplanmış riskler konusunda ne söylediğini hatırlıyor musun? Psikiyatrın sana biraz risk almanı söylüyorsa aynen öyle yapmalısın. Bununla baş edebilirsin. Cross da sen de yetişkin insanlarsınız." Cary daha sonra dikkatini tekrar internette yaptığı araştırmalara verdi. "Vay canına. Önümüzdeki iki yıl boyunca yaşı otuz bile olmayacak, bunu biliyor muydun? Nasıl bir dayanıklılığı vardır düşün artık."

"Sen de nasıl kaba davrandığını düşün. Düşündüğü şeyi öylece ortaya atmış olması beni rencide etti. Kendimi yürüyen bir vajina gibi hissetmekten nefret ediyorum."

Cary bir an durup bana baktı, bakışları sempatiyle yumuşamıştı. "Özür dilerim, bebeğim. Sen çok güçlüsün, benden daha güçlüsün. Sadece seni, benim gibi geçmişin yüklerini omuzlarında taşıyan biri olarak görmüyorum."

"Çoğu zaman güçlü olduğumu sanmıyorum." Bakışlarımı ondan kaçırdım çünkü geçmişte yaşadıklarımız hakkında konuşmak istemiyordum. "Yani bana çıkma teklif etmesini falan istiyor değildim. Ama bir kadına onu yatağa atmak istediğini söylemenin daha iyi bir yolu olmalı."

"Haklısın. Ukala pisliğin teki işte. Bırak da testisleri sancımaya başlayana kadar seni arzulasın. Böylece hak ettiğini bulmuş olur."

Bu sözler üzerine gülümsedim. Cary bunu her zaman başarabiliyordu. "O adamın hayatı boyunca hiç kimseyi testisleri sancıyana kadar arzuladığını sanmıyorum ama bunu düşünmek eğlenceli."

Cary kararlı bir tavırla bilgisayarının kapağını kapattı. "Bu gece ne yapalım?"

"Brooklyn'deki şu Krav Maga stüdyosuna gidip bir bakmayı düşünüyordum." Parker Smith'le tanıştıktan sonra Equinox'taki antrenmanım sırasında biraz araştırma yapmıştım. Hafta ilerledikçe de stresimi atmak için böyle yoğun ve fiziksel bir rahatlama yolunun giderek daha cazip hâle geldiğini fark ettim.

Bunun, Gideon Cross'la ölümüne seks yapmanın yakınından bile geçemeyeceğini biliyordum ama sağlığım için çok daha az tehlikeli olacağını düşünüyordum.

Ayışığı Kitaplığı

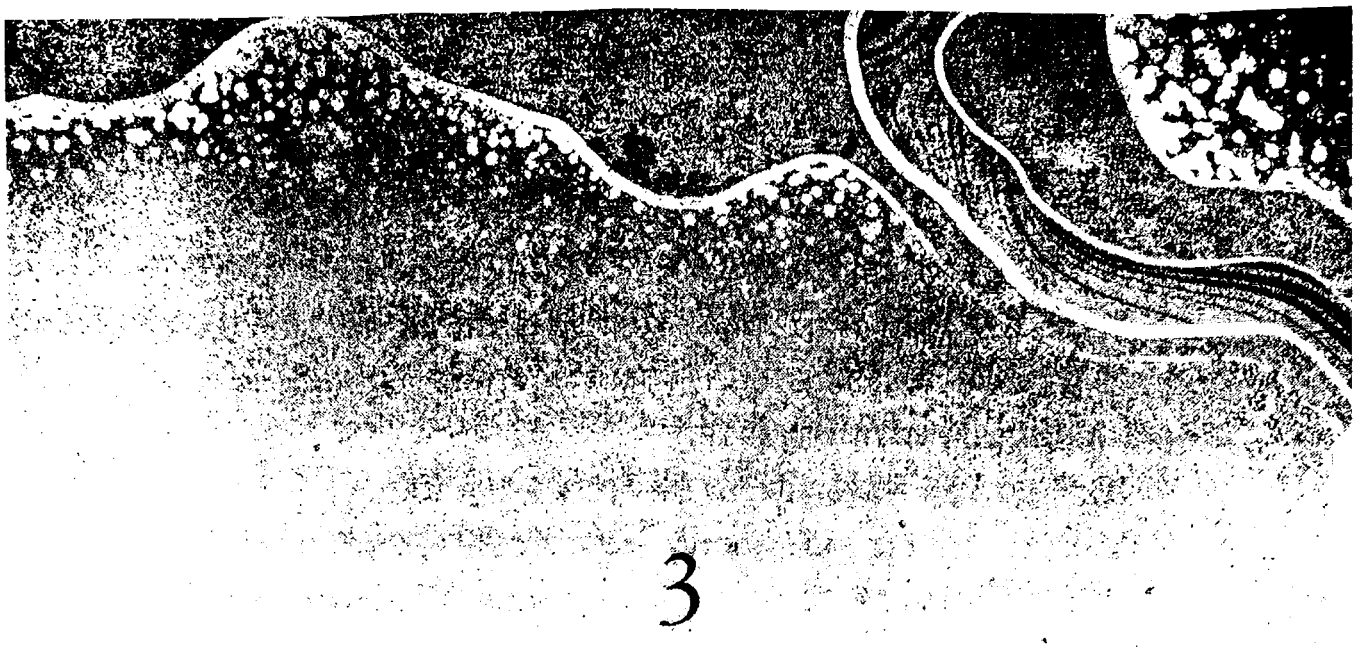

3

"Annenle Stanton'ın, haftada birkaç gün, geç saatlerde buraya gelmene izin vermesi mümkün değil," dedi havalı kot ceketine sarınan Cary. Oysa havada sadece hafif bir serinlik vardı.

Parker Smith'in stüdyoya çevirdiği depo, Brooklyn'in bir zamanlar sanayi bölgesi olan ve şimdilerde yeni yeni canlanmaya çalışan bir yerde bulunan, dış cephesi kırmızı tuğladan bir binaydı. Alan çok genişti ve devasa metal teslimat bölmesi içeride olanları dışarıdan gizliyordu. Cary'yle birlikte metal tribün oturaklarına oturmuş, aşağıdaki minderlerde dövüşen birkaç kişiyi izliyorduk.

"Off." Adamın biri kasıklarına tekme yiyince içim sızlayarak irkildim. Koruyucu pedleri olsa bile bu darbe canını acıtmış olmalıydı. "Stanton'ın nereden haberi olacak, Cary?"

"Çünkü hastaneye kaldırılacaksın?" Bana baktı. "Cidden bak. Krav Maga çok serttir. Bunu yapan insanlar sadece dövüşüyor ve tamamen birbirleriyle temas hâlindedirler. Vücudundaki morluklar seni ele vermese bile üvey baban bunu bir şekilde öğrenir. Her zaman öğreniyor."

"Annem yüzünden, her şeyi ona yetiştiriyor. Ama ben anneme bundan bahsetmeyeceğim."

"Neden?"

"Çünkü beni anlamayacak. Olanlar nedeniyle kendimi korumak istediğimi düşünüp suçlu hissedecek ve bu yüzden beni de üzecek. Asıl istediğim şeyin egzersiz yapmak ve stres atmak olduğuna inanmayacak."

Elimi çeneme yaslayıp bir kadınla karşı karşıya gelen Parker'ı izledim. İyi bir eğitmendi. Sabırlıydı, titizdi ve her şeyi kolaylıkla anlaşılacak biçimde açıklıyordu. Stüdyosu kötü bir mahalledeydi ama bunun da öğrettiği şeyle uygun olduğunu düşündüm. Böyle bir şey için kocaman, boş bir depodan daha gerçekçi bir ortam olamazdı.

"Şu Parker denen çocuk cidden seksiymiş," diye mırıldandı Cary.

"Ayrıca alyansı da var."

"Fark ettim. İyi adamlar hemen kapılıyor."

Ders sona erdikten sonra Parker yanımıza geldi. Koyu renk gözleri parlıyordu ve yüzünde de ışıl ışıl bir gülümseme vardı. "Ne düşüyorsun bakalım, Eva?"

"Nereden kayıt yaptırabilirim?"

Onun o seksi gülümsemesi, Cary'nin elimi öyle bir sıkmasına neden oldu ki parmaklarım uyuştu.

"Bu taraftan."

Cuma günü harika başladı. Mark bana teklif talebi sürecinde nasıl bilgi toplanacağını anlattı, sonra da Cross'la aynı yaşta olduğunu vurgulayarak Cross Şirketler Grubu ve Gideon Cross hakkında biraz daha bilgi verdi.

"Kendime sürekli bunu hatırlatmam gerekiyor," dedi Mark. "Karşında dururken aslında ne kadar genç olduğunu kolayca unutuyorsun."

"Evet," diye hak verdim ona. İçten içe, Cross'u önümüzdeki iki gün boyunca göremeyeceğim için hayal kırıklığına uğramış-

tım. Kendime bunun önemli olmadığını söylesem de üzgündüm. Binanın içinde karşılaşma olasılığının beni heyecanlandırdığını, bu olasılık ortadan kalkana kadar fark edememiştim. Cross'un yanında olmak bana büyük bir heyecan veriyordu. Ayrıca ona bakmak da inanılmaz keyifliydi. Hafta sonu için daha heyecan verici bir planım yoktu.

Mark'ın ofisinde bazı notlar alırken masamdaki telefonun çaldığını duydum. Odadan izin isteyerek çıktım ve telefonu açmaya gittim. "Mark Garrity'nin ofisi..."

"Eva, tatlım. Nasılsın?"

Üvey babamın sesini duyunca bir anda sandalyeme çöktüm. Stanton her zaman bana ailesinden büyük bir miras devralmış olan tipler gibi gelirdi; kültürlü, şımarık ve kibirli biriydi. "Richard. Her şey yolunda mı? Annem iyi mi?"

"Evet. Her şey yolunda. Annen de her zamanki gibi harika."

Eşinden bahsederken ses tonu yumuşamıştı ve bunun için ona minnettardım. Aslında ona birçok şey için minnettardım ama vefasızlık duygusuyla dengeyi kurmak bazen güçleşiyordu. Babamın, gelir düzeyleri arasındaki büyük farktan dolayı kendini rahatsız hissettiğini biliyordum.

"İyi bari," dedim rahatlayarak. "Buna sevindim. Elbise ve Cary'nin smokini için size yolladığım teşekkür notumu aldınız mı?"

"Evet, bu çok düşünceli bir hareketti ama biliyorsun ki senden böyle şeyler için bize teşekkür etmeni beklemiyoruz. Bir dakika izin verir misin?" Richard biriyle, büyük ihtimalle sekreteriyle bir şeyler konuştu. "Eva, tatlım, bugün öğle yemeğinde bir araya gelelim istiyorum. Seni alması için Clancy'yi göndereceğim."

"Bugün mü? Ama yarın akşam görüşeceğiz zaten. O zamana kadar bekleyemez mi?"

"Hayır, bugün görüşmeliyiz."

"Ama öğle yemeği molam sadece bir saat."

Biri omzuma parmağıyla hafifçe dokunduğunda arkama döndüm ve Mark'ın masamın hemen arkasında durduğunu gördüm. "İki saat yap," diye fısıldadı Mark. "Bunu hak ettin."

İç geçirdim ve dudaklarımı hafifçe kıpırdatarak ona teşekkür ettim. "Saat on iki nasıl, Richard?"

"Harika. Seni görmeyi sabırsızlıkla bekliyorum."

Stanton'la özel olarak görüşmeyi sabırsızlıkla beklemem için hiçbir sebebim yoktu ama yine de öğleden hemen önce sorumluluğumu yerine getirerek ofisten ayrıldım ve kaldırımın kenarında bekleyen özel bir araba gördüm. Stanton'ın şoförü ve koruması Clancy'ye selam verdiğimde benim için kapıyı açtı. Ardından direksiyona geçip beni şehir merkezine götürdü. Saat on ikiyi yirmi geçerken Stanton'ın ofisindeki bir toplantı masasında oturmuş, iki kişi için hazırlanmış güzel bir öğle yemeğine bakıyordum.

Ben ofise vardıktan kısa bir süre sonra Stanton da şık ve seçkin görünümüyle içeri girdi. Saçları bembeyazdı, yüzü kırışıklıklarla doluydu ama yine de çok yakışıklıydı. Gözleri, giyilmekten yıpranmış mavi kot pantolon rengindeydi ve bakışları zekâsının keskinliğini belli ediyordu. Zayıf ve atletik yapılıydı; genç eşiyle, yani annemle evlenmeden önce bile yoğun temposunda vakit ayırıp formda kalmayı başarıyordu.

Bana doğru gelirken ayağa kalktım ve o da beni yanağımdan öpmek üzere hafifçe eğildi. "Çok hoş görünüyorsun, Eva."

"Teşekkür ederim." Ben doğal sarışın olan anneme çekmiştim. Ama gri gözlerimi babamdan almıştım.

Masanın başındaki sandalyeye geçen Stanton, arkasındaki New York manzarasının gereken etkiyi yarattığının farkındaydı ve bunun avantajını sonuna kadar kullanıyordu.

"Yemeğini ye," dedi tüm güçlü adamların kolayca kullanabileceği, emreden bir ses tonuyla. Gideon Cross gibi adamlardı bunlar.

Stanton da Cross'un yaşındayken o kadar azimli biri miydi?

Çatalımı elime alıp tavuk, kızılcık, ceviz ve beyaz peynir gibi malzemelerden oluşan salatamı yemeye başladım. Salata çok lezzetliydi ve ben de fena hâlde açtım. Stanton'ın hemen söze girmemesi beni sevindirmişti, böylece yemeğin tadını çıkarabildim. Ne var ki bu sessizlik pek de uzun sürmedi.

"Eva, tatlım, seninle Krav Maga'ya olan ilgin hakkında konuşmak istiyordum."

Bir an donakaldım. "Pardon?"

Stanton buzlu suyundan bir yudum aldı ve arkasına yaslandı. Çenesi, bana söylemek üzere olduğu şeyden hoşlanmayacağımı belirten sert bir ifadeyle gerildi. "Annen, dün gece Brooklyn'deki o stüdyoya gittiğini görünce çok meraklandı. Eşimi sakinleştirmek ve ilgi alanlarının peşinden güvenli bir şekilde koşabilmen için bazı ayarlamalar yapabileceğime dair ona güvence vermek hayli zaman aldı. Onun istemediği..."

"Dur biraz." Çatalımı dikkatle bir kenara koydum, iştahım kaçmıştı. "Annem nerede olduğumu nasıl öğrendi?"

"Cep telefonundan seni takip etti."

"Yok artık," diye fısıldadım, kendimi koltuğa bırakırken. Bunu böylesine rahatça dile getirmesi, sanki tamamen normal bir şeymiş gibi davranması kendimi berbat hissetmeme neden oldu. Midem bulanıyor, sanki yemeği hazmetmek yerine ondan kurtulmaya çalışıyordu. "Bu yüzden senin şirket telefonlarından birini kullanmam konusunda ısrar etti. Bunun tasarruf etmemi sağlamakla hiçbir ilgisi yoktu."

"Elbette bunun da payı var. Ama aynı zamanda içi rahat ediyor."

"İçi rahat mı ediyor? Yetişkin kızını gözetlemek mi onu rahatlatıyor? Bu hiç sağlıklı bir durum değil, Richard. Bunu anlaman lazım. Hâlâ Dr. Petersen'a gidiyor mu?"

En azından rahatsız hissettiğini belli edecek kadar kibardı. "Evet, elbette."

"Ona da bu yaptığından söz etti mi?"

"Bilmiyorum," dedi sertçe. "Bu, Monica'nın özel meselesi. Ben karışmam."

Hayır, karışmazdı. Onu pohpohlardı. Her dediğini yapardı. Baştan ayağa şımartırdı ve benim güvenliğimle ilgili takıntısının kontrolden çıkmasına izin verirdi. "Artık bunu unutması gerek. *Ben* öyle yaptım."

"Sen çok masumdun, Eva. Annen seni korumadığı için suçlu hissediyor. Ona biraz hoşgörü göstermeliyiz."

"Hoşgörü mü? Annem beni gizlice takip ediyor!" Başım dönüyordu. Annem mahremiyetimi nasıl böyle ihlal edebilirdi? Bunu *neden* yapardı ki? Kendi kendini delirtiyor ve beni de peşinden sürüklüyordu. "Bunun artık durması lazım."

"Kolayca halledilebilir. Clancy'yle konuştum bile. Brooklyn'e gitmen gerektiğinde seni o götürecek. Her şey ayarlandı. Böylesi senin için çok daha rahat olacak."

"Sakın bunu benim yararıma bir durummuş gibi göstermeye çalışma." Öfkenin neden olduğu gözyaşları gözlerimi yakıyor ve boğazımı tıkıyordu. Brooklyn'den üçüncü dünya ülkesiymiş gibi bahsetmesinden nefret etmiştim. "Ben yetişkin bir kadınım. Kendi kararlarımı kendim veririm. Lanet olası yasalar da böyle diyor!"

"Benimle bu tonda konuşma, Eva. Ben sadece anneni ve seni düşünüyorum."

Masadan uzaklaştım. "Onun bağımlılığını besliyorsun. İyileşmesine engel oluyor ve beni de onunla birlikte hasta ediyorsun."

"Otur yerine. Yemeğini yemen lazım. Monica yeterince sağlıklı beslenmediğini düşünüp endişeleniyor."

"O *her şey* için endişeleniyor, Richard. Sorun da bu zaten." Peçetemi masaya bıraktım. "Benim işe dönmem gerek."

Arkamı dönüp olabildiğince aceleyle dışarı çıkmak için kapıya yöneldim. Çantamı Stanton'ın sekreterinden aldım ve cep telefonumu masasına bıraktım. Resepsiyon alanında beni

bekleyen Clancy peşimden geldi ama onu başımdan savmaya çalışmamam gerektiğini biliyordum. Clancy, Stanton'dan başka hiç kimseden emir almazdı.

Arka koltukta öfkeden çıldırırken Clancy beni şehir merkezine geri götürdü. Ne kadar sızlanırsam sızlanayım Stanton'dan daha iyi biri değildim çünkü sonunda boyun eğecektim. Annemin daha fazla acı çekme ihtimali içimi parçaladığı için pes edip istediğini yapmasına izin verecektim. Annem çok duygusal ve kırılgan biriydi, beni de bu konuda akıl sağlığını kaybetmek pahasına seviyordu.

Crossfire'a geri döndüğümde hâlâ karamsar bir ruh hâlindeydim. Clancy uzaklaşırken kalabalık kaldırımda durup yoğun cadde üzerinde çikolata bulabileceğim bir market ya da yeni bir telefon alabileceğim bir teknoloji mağazası aradım.

Sonunda sokağın etrafında bir tur atıp köşedeki Duane Reade şubesinden birkaç paket çikolata aldım ve ardından Crossfire'a geri döndüm. Gideli sadece bir saat olmuştu ama Mark'ın bana fazladan verdiği vakti kullanmayacaktım. Dikkatimi çıldırmış hâldeki ailemden başka şeylere yöneltebileceğim bir işe ihtiyacım vardı.

Boş asansöre bindiğimde, çikolatalardan birini açıp vahşi bir ısırık aldım. Yirminci kata varmadan, kendime koyduğum çikolata kotasını doldurmak üzereydim ki asansör dördüncü katta durdu. Bu duraklama hoşuma gitmişti çünkü böylelikle dilimin üzerinde eriyen bitter çikolata ve karamelin tadını doya doya çıkarabilecektim.

Kapılar açıldı ve karşıma, iki adamla konuşan Gideon Cross çıkıverdi.

Her zamanki gibi onu görünce nefesim kesildi, bu da dinmeye başlayan öfkemi yeniden körükledi. Neden üzerimde böyle bir etkisi vardı? Ona karşı ne zaman bağışıklık kazanacaktım?

Başını çevirip baktı ve beni görünce dudakları, insanın kalbini durdurabilecek bir gülümsemeyle ağır ağır kıvrıldı.

Harika. İşte boktan şansım. Artık onun için bir tür meydan okumaya dönüşmüştüm.

Cross'un yüzündeki gülümseme silindi ve kaşlarını çattı. Bakışlarını benden ayırmadan iş arkadaşlarına, "Bunu daha sonra tamamlarız," diye mırıldandı.

Asansöre binerken adamlarının peşinden gelmemesi için elini kaldırdı. Adamlar şaşkınlıkla gözlerini kırpıştırarak önce bana, ardından Cross'a, sonra tekrar bana baktılar.

Akıl sağlığımı düşünerek başka bir asansöre binmenin daha güvenli olacağına karar verdim ve dışarı çıkmaya yeltendim.

"O kadar acele etme, Eva." Cross beni dirseğimden yakalayıp geri çekti. Kapılar kapandı ve asansör yavaşça hareket etmeye başladı.

"Ne yapıyorsun?" diye çıkıştım. Bugün Stanton'la uğraştıktan sonra ihtiyaç duyduğum son şey beni kontrol etmek isteyen başka bir dominant erkekti.

Cross beni kollarımdan yakaladı ve o canlı, masmavi gözleriyle yüzüme baktı. "Bir şey olmuş. Sorun nedir?"

Aramızdaki o alışıldık elektrik tekrar canlandı, öfkemse çekimi daha da yoğunlaştırdı. "Sensin."

"Ben mi?" Parmaklarıyla omuzlarımı okşadı. Beni serbest bırakarak cebinden bir anahtar çıkardı ve panele soktu. Birden en üst kata ait olan düğme haricinde diğer tüm düğmelerin ışığı söndü.

Cross yine siyah ama bu kez üzerinde ince, gri çizgiler olan bir takım giymişti. Onu arkadan görmek âdeta ufuk açıcı bir deneyimdi. Hantal ya da iri bir görünümü olmayan omuzları genişti ve bu da incecik beliyle uzun bacaklarını iyice ortaya çıkarıyordu. Yakasına düşen ipeksi saçları, parmaklarımı aralarına geçirip onları çekmem için beni cezbediyordu. Mümkünse sertçe. Onun da benim kadar huysuz olmasını istiyordum. Kavga etmek istiyordum.

"Şu an sizinle uğraşacak havada değilim, Bay Cross."

Cross, geçtiğimiz katları gösteren antika ibreyi izliyordu. "Seni havaya sokabilirim."

"İlgilenmiyorum."

Omzunun üzerinden bana baktı. Gömleği ve kravatı, gözleriyle aynı gök mavisi tonundaydı. Bunun insanı sersemleten bir etkisi vardı. "Yalan söylemek yok, Eva. Asla."

"Yalan değil bu. Seni çekici buluyorsam ne olmuş yani? Birçok kadının böyle hissettiğini düşünüyorum." Çikolatamın kalanını paketine sarıp çantamın içine tıkıştırdığım alışveriş poşetine geri koydum. Gideon Cross'la aynı atmosferi paylaşırken çikolataya ihtiyacım yoktu. "Ama bu konuda bir şey yapmaya niyetim yok."

Bu sözler üzerine yavaşça bana döndü, yüzünde belli belirsiz ortaya çıkan bir tebessüm, o günahkâr dudaklarının ifadesini biraz yumuşatmıştı. Rahatlığı ve kayıtsızlığı beni daha da sinirlendirdi. "*Çekim*," diyerek aramızdaki boşluğu işaret etti, "bunun için çok masum bir sözcük olur."

"Bana deli diyebilirsin ama benim, biriyle yatağa girmeden önce ondan gerçekten *hoşlanmam* gerekiyor."

"Sana deli falan demem," dedi. "Ama benim de randevuya çıkacak zamanım ya da böyle şeylere karşı bir isteğim yok."

"Ben de aynı durumdayım. Bunu açıklığa kavuşturduğumuza sevindim."

Elini yüzüme doğru kaldırarak bana yaklaştı. Ondan uzaklaşmamak ya da ona, beni ürkmüş hâlde görmenin vereceği tatmini yaşatmamak için kendimi zorladım. Başparmağıyla dudaklarımın köşesine hafifçe dokundu, sonra parmağını kendi dudaklarına götürdü. Parmağının ucunu emerek, "Çikolata ve sen. Nefis," diye mırıldandı.

Bir anda içim ürperdi, ölümcül derecede seksi vücudundan çikolata yaladığımı hayal ederken bacaklarımın arasında sıcacık bir sızı duydum.

Bakışları karardı ve sesi fısıltıya yakın bir mahremiyetle derinleşti. "Benim varlığımda romantizmin zerresi yoktur, Eva. Ama orgazma ulaşmanı sağlamanın binlerce yolunu bilirim. İzin ver de göstereyim."

Asansör yavaşça durdu. Cross anahtarı panelden çıkardığında kapılar açıldı.

Köşeye doğru geri çekildim ve bileğimin bir hareketiyle ondan dışarı çıkmasını istedim. "Gerçekten ilgilenmiyorum."

"Bunu konuşacağız." Cross beni dirseğimden yakaladı ve nazikçe ama ısrarlı bir hareketle beni de dışarı çıkardı.

Yanında olmanın hissettirdiği enerjiden ve ona beş dakikadan daha fazlasını verdiğimde bana ne söyleyeceğini merak ettiğim için peşinden gittim.

Güvenlik kapısından o kadar hızlı geçti ki adımlarını yavaşlatmasına bile gerek kalmadı. Resepsiyondaki kızıl saçlı güzel kadın ona birtakım bilgiler vermek üzere aceleyle ayağa kalktığı sırada Cross sabırsızlıkla başını salladı. Kadın sustu ve hızlıca yanından geçerken iri iri açılmış gözlerle bana baktı.

Neyse ki Cross'un ofisine kadar fazla yürümemiz gerekmedi. Patronunun yaklaştığını gören sekreteri ayağa kalktı ama Cross'un yalnız olmadığını fark ettiğinde ağzını açmadı.

"Telefonları yönlendirme, Scott," dedi Cross, beni açık duran cam kanatlı kapıdan ofisine yönlendirirken.

Öfkeli de olsam Gideon Cross'un devasa yönetim odasından etkilenmemem mümkün değildi. Tavandan yere kadar uzanan pencereler her iki cepheden şehir manzarasını gözler önüne sererken cam bir duvar ofisi kalan alandan ayırıyordu. Devasa masanın karşısındaki opak duvar, dünyanın dört bir yanındaki haber kanallarını gösteren plazma televizyonlarla kaplıydı. Her biri Mark'ın ofisinin tamamından daha büyük olan üç ayrı oturma alanı ve tamamı siyah, gri ve beyaz tonlarda dekore edilmiş ofiste tek renkli detay mücevher görünümlü kristal içki sürahilerinin dizili olduğu bardı.

Cross, masasının üzerindeki kapıların kapanmasını sağlayan bir düğmeye bastı ve sonra da çalışanlarının bizi görmesini engellemek adına cam duvarın buzlanması için başka bir düğmeye bastı. Pencerelerin dış tarafında bulunan safir tonlarındaki yansıtıcı filmle de mahremiyetimiz sağlanmıştı. Cross, ceketini çıkarıp krom bir askılığa astı. Ardından kapıdan içeri girer girmez öylece durup dikildiğim yere geri geldi. "İçecek bir şey ister misin, Eva?"

"Hayır, teşekkür ederim." Kahretsin. Sadece yeleğiyle daha da nefis görünüyordu. Bu hâliyle formunun ne kadar iyi olduğunu, hareket ettikçe kol ve kalça kaslarının ne kadar güzel gerildiğini daha iyi görebiliyordum.

Cross, siyah deri kanepeyi işaret etti. "Otursana."

"İşe geri dönmem lazım."

"Benim de saat ikide bir toplantım var. Bu işi ne kadar çabuk çözersek işlerimizin başına o kadar erken dönebiliriz. Şimdi, otur bakalım."

"Neyi çözeceğimizi düşünüyorsun?"

İç çekerek beni bir gelin gibi kucaklayıp kanepeye taşıdı ve popo üstü kanepeye bıraktıktan sonra yanıma oturdu. "Şu itirazlarını. Seni altıma almak için ne gerektiğini tartışmanın zamanı geldi."

"Bir mucize gerekiyor." Ondan uzaklaşarak aramızdaki mesafeyi açtım. Zümrüt yeşili eteğimi çekiştirdim ve o an, pantolon giymiş olmayı diledim. "Yaklaşımını kaba ve itici buluyorum."

Aynı zamanda feci şekilde de tahrik ediciydi ama bunu asla itiraf etmeyecektim.

Gözlerini kısarak bana baktı. "Fazla açık sözlü olabilirim ama dürüstüm. Sen bana, gerçekler yerine saçmalıklar ve iltifatlar duymak isteyen bir kadın gibi gelmiyorsun."

"Benim istediğim şey, şişme bir bebekten daha fazlası olarak görülmek."

Cross'un kaşları havaya kalktı. "Peki o zaman."

"Bitti mi?" diyerek ayağa kalktım.

Cross parmaklarıyla bileğimi kavrayıp beni yeniden kanepeye oturttu. "Hiç de bile. Üzerinde konuşabileceğimiz birkaç nokta belirledik: Aramızda yoğun bir cinsel çekim var ve ikimiz de randevuya çıkmak istemiyoruz. Peki, sen tam olarak ne istiyorsun? Baştan çıkarılmak mı istiyorsun, Eva? İstediğin bu mu?"

Bu konuşma beni hem büyülüyor hem de dehşete düşürüyordu. Ve evet, aynı zamanda baştan çıkarıyordu. Benimle ter içinde ateşli geceler geçirmeye kararlı, böylesine muhteşem ve güçlü bir erkekle karşı karşıyayken baştan çıkmamak zordu. Yine de hissettiğim dehşet galip geldi. "Seksin bir iş anlaşması gibi planlanması bana itici geliyor."

"Başlangıçta bazı parametreleri belirlemek bu işin sonunda abartılı beklentiler içine girme ve hayal kırıklıkları yaşama olasılığını azaltır."

"Şaka mı yapıyorsun sen?" diyerek kaşlarımı çattım. "Ne dediğinin farkında mısın? O zaman bu şeye neden sevişmek diyorsun ki? Neden daha açık olup önceden onaylanmış bir seminal emisyon falan demiyorsun?"

Cross başını geriye atıp gülerek beni daha da sinirlendirdi. Gırtlağından gelen o gür ses, üzerimden akıp giden ılık su gibiydi. Varlığını hissetmek artık bana fiziksel acı verecek noktaya gelmişti. O doğal gülümsemesi onu bir seks tanrısı olmaktan çıkarıp gerçek bir insana çevirdi. Etten ve kemikten bir insana.

Ayağa kalktım ve bana ulaşamayacağı kadar geriledim. "Rahat ve sıradan bir sekste şarap ve güller olmak zorunda değil tabii ama Tanrı aşkına, ne olursa olsun, seks özel olmalı. Hatta arkadaşça. En azından karşılıklı saygı içermeli."

Ayağa kalkarken mizah duygusu birden kayboldu ve gözleri kararadı. "Özel ilişkilerimde karışık sinyallerden hoşlanmam. Benden bu çizgiyi bulanıklaştırmamı istiyorsun. Böyle bir şey yapmak için iyi bir sebep bulamıyorum."

"İşime geri dönmeme izin vermen dışında hiçbir bok yapmanı istemiyorum zaten." Kapıya doğru ilerleyerek kola asıldım ama kapı kımıldamayınca hafifçe küfrettim. "Çıkar beni buradan, Cross."

Arkamdan geldiğini hissettim. Avuçlarını omuzlarımın her iki yanından cama bastırarak beni bir kapanın içine aldı. Bu kadar yakınımdayken kendimi korumayı düşünemiyordum.

İradesi öylesine güçlü ve talepkârdı ki neredeyse etrafına elle tutulur bir güç yayıyordu. Bana iyice yaklaştığında bu güç dört bir yanımı çevreledi ve beni onunla birlikte bir balonun içine hapsetti. O an balonun dışındaki dünya silindi, içindeyse bedenim tümüyle ona doğru çekiliyordu. Bu kadar sinir bozucuyken üzerimde bu kadar derin bir etki bırakabiliyor olması aklımı allak bullak ediyordu. Sözleriyle beni kendinden tamamen soğutması gereken bir adamdan nasıl olur da bu kadar tahrik olabilirdim?

"Arkanı dön, Eva."

Gözlerim, o buyurgan ses tonunun içimde tetiklediği arzu dalgasıyla kendiliğinden kapandı. Tanrım, ne güzel kokuyordu. Güçlü bedeninden sıcaklık ve açlık yayıyor ve ona duyduğum vahşi arzuları körüklüyordu. Bu kontrol edilemeyen tepkim hem Stanton'a karşı süregelen hayal kırıklığım hem de Cross'un son zamanlardaki tavırlarına duyduğum öfkeyle daha da yoğunlaştı.

Onu istiyordum. Hem de fena hâlde istiyordum ama o bana iyi gelmiyordu. Dürüst olmak gerekirse hayatımı kendi başıma mahvedebilirdim. Kimsenin yardımına ihtiyacım yoktu.

Alev ateş yanan alnım klimadan soğumuş olan cama değdi. "Bırak bu konuyu, Cross."

"Bırakıyorum. Fazla sıkıntı çıkarıyorsun." Dudaklarını hafifçe kulağımın arkasına değdirdi. Ellerinden birini karnıma bastırdı, parmaklarını açarak beni kendine doğru çekti. O da benim kadar tahrik olmuştu; sertleşmiş kalın aleti bana dayanıyordu. "Arkanı dön ve bana veda et."

Pişmanlık ve hayal kırıklığı içinde kollarında döndüm ve bedenimin ateşini dindirmek için kapıya yaslandım. Cross üzerime doğru eğildi, güzel saçları yüzünü çevreliyordu ve bir kolunu kapıya dayayarak bana daha da yaklaştı. Neredeyse nefes alacak alanım kalmamıştı. Belimde duran eli artık kalçamın kıvrımındaydı ve istemsizce kıvrılan parmakları beni deli ediyordu. Üzerime diktiği gözlerinde çok yoğun bir bakış vardı.

"Öp beni," dedi boğuk sesiyle. "Hiç değilse bana bu kadarını ver."

Kesik kesik nefes alırken kurumuş dudaklarımı yaladım. Cross inledi, başını eğdi ve dudaklarını benimkilere bastırdı. O sert görünen dudaklarının bu kadar yumuşak olması ve dokunuşundaki şefkat beni şaşırttı. İç geçirdim ve o an dili ağzımın içine daldı; uzun uzun, yavaş yavaş tadıma bakmaya başladı. Öpücüğünde kendinden emin, ustalıklı bir hâl ve beni çılgınca tahrik edecek derecede bir saldırganlık vardı.

Çantamın yere düştüğünü hayal meyal fark ettim; bir an sonra ellerim saçlarının arasındaydı. O ipeksi tutamları çekerek dudaklarını benimkilere bastırdım. Cross bir an inledi, öpücüğünü derinleştirip dilini sertçe dilimin üzerinde kaydırmaya başladı. Çılgın kalp atışlarım, onun sadece ateşli düşlerimde yarattığım bir yanılsama olmadığını kanıtlıyordu

Cross kapıdan uzaklaştı. Başımın arkasını ve kalçalarımın kıvrımını kavrayarak ayaklarımı yerden kesti. "Seni istiyorum, Eva. Sıkıntı çıkarsan da çıkarmasan da artık duramam."

Bedenim tümüyle onunkine yaslanmıştı ve alev alev yanan her bir santiminin farkındaydım. Onu, canlı canlı yiyecekmişim gibi bir tutkuyla öptüm. Tenim terden yapış yapış ve çok hassastı, memelerimse ağırlaşmış ve uyarılmıştı. Kalbim çılgınca atarken klitorisim de ilgi istercesine zonkluyordu.

Hareketlendiğimizi belli belirsiz fark ettim ve bir an sonra sırtımda kanepeyi hissettim. Cross, bir dizi minderin üzerinde, diğer ayağı yerde olacak şekilde üzerime eğilmişti. Sol koluyla

gövdesini desteklerken sağ eli dizimin arkasını kavramış, sahiplenici tutuşuyla uyluğum boyunca yukarı doğru kayıyordu.

Jartiyerimin klipsine ulaştığında inlercesine nefesini verdi. Bakışlarını benden ayırarak aşağı baktı ve eteğimi daha da yukarı itip belden aşağımı açığa çıkardı.

"Tanrım, Eva." Göğsünden boğuk bir homurtu yükseldi; o ilkel ses tüylerimi diken diken etmişti. "Patronun eşcinsel olduğu için çok şanslı."

Yarı sersemlemiş bir vaziyette, Cross'un benimkine doğru alçalan bedenini izledim. Bacaklarım, kalçasının genişliğine uyum sağlamak için aralandı. Kaslarım, onu ilk gördüğüm andan beri açlığını çektiğim temasa bir an önce kavuşmak için sabırsızca kasılıyordu. Cross başını eğip yeniden dudaklarıma kapandı, öpüşündeki o hafif şiddet dudaklarımı yakacak kadar yoğundu.

Sonra birden kendini geri çekip ayağa kalktı.

Soluk soluğa kalmış, ıslanmış bir şekilde orada öylece yatıyordum; son derece istekli ve hazırdım. Fakat sonra neden bu kadar ani bir tepki verdiğini anladım.

Arkasında biri vardı.

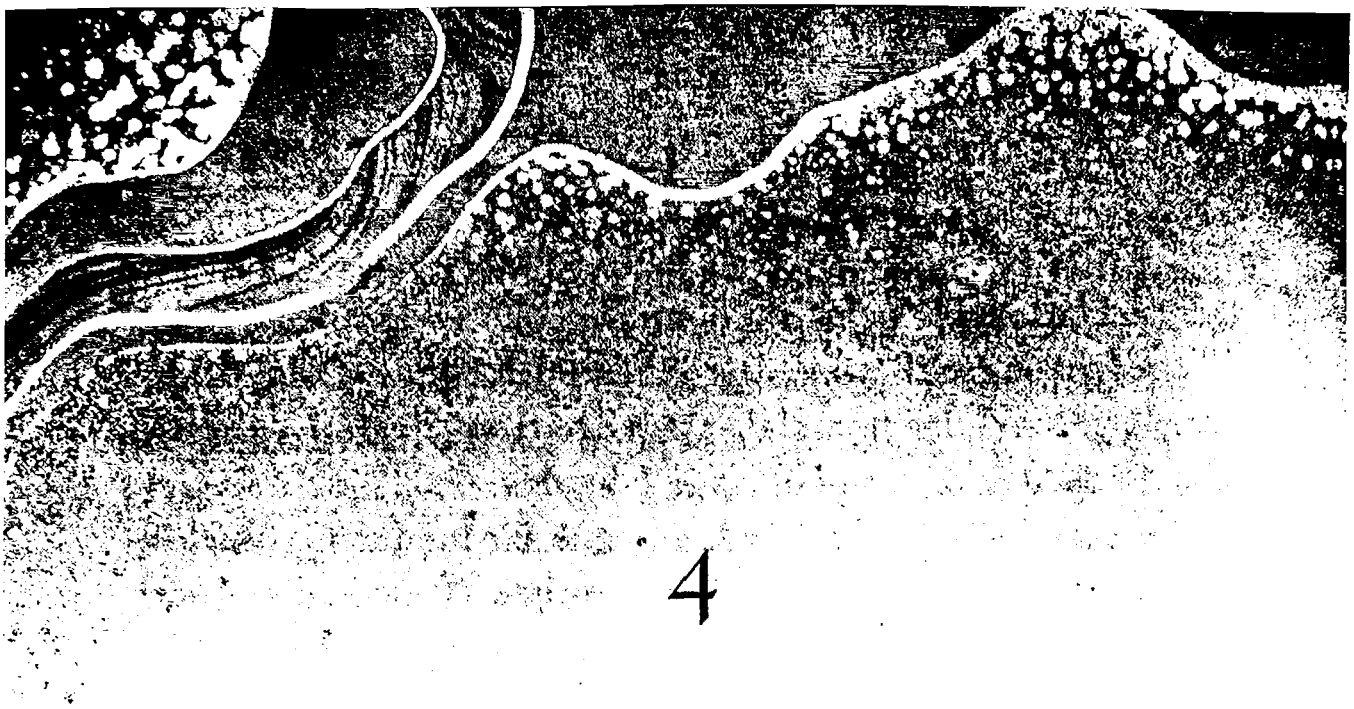

4

Mahremiyetimize yapılan bu ani müdahaleden dolayı utanç içinde ayağa kalkıp kolçağa doğru yaklaşarak eteğimi aşağı çektim.

"...saat ikideki randevunuz geldi."

Cross'la odada hâlâ yalnız olduğumuzu, sesin hoparlörden geldiğini anlamam çok uzun zaman aldı. Cross kanepenin bir ucundaydı, yüzü kızarmıştı ve kaşlarını çatmıştı; göğsü hızla inip kalkıyordu. Kravatı gevşemişti ve pantolonunun fermuarı son derece etkileyici bir ereksiyonu gizlemekte zorlanıyordu.

O an nasıl göründüğüme dair kafamda kâbus gibi bir görüntü belirdi. Üstelik işe geri dönmekte de geç kalmıştım.

"Tanrım." İki elini birden saçlarının arasından geçirdi. "Kahretsin, daha gün ortası. Lanet olası ofisimde hem de!"

Ayağa kalktım ve üstüme başıma çekidüzen vermeye çalıştım.

"Dur bakalım." Yanıma geldi ve eteğimi tekrar yukarı çekti.

İşimin başında olmam gerekirken, az kalsın neye izin vereceğimi fark edince öfkeyle ellerine vurdum. "Kes şunu. Beni rahat bırak."

"Kapa çeneni, Eva," dedi Cross sertçe ve siyah ipek bluzumun ucunu yakalayıp eteğimin içine soktu, sonra da düğmeleri, göğüslerimin arasında yeniden dümdüz bir sıra oluşturacak şe-

kilde düzeltti. Ardından eteğimi aşağı çekip sakince ve becerikli elleriyle duruşunu ayarladı. "Atkuyruğunu düzelt."

Cross kravatını düzeltmeden önce ceketini üstüne geçirdi. Aynı anda kapıya ulaştık ve çantamı almak üzere eğildiğim sırada o da benimle birlikte eğildi.

Çenemi kavrayarak beni yüzüne bakmaya zorladı. "Hey," dedi yumuşak bir tonda. "İyi misin?"

Boğazım yanıyordu. Tahrik olmuştum, öfkeliydim ve çok utanmıştım. Hayatımda hiç böylesine aklımı kaybetmemiştim. Bunu *onunla*, cinsel yakınlığa bu kadar ruhsuz bakan bir adamla yaşamış olmamın düşüncesi bile beni darmadağın ediyordu.

Başımı geri çekerek ondan uzaklaştırdım. "İyi *görünüyor* muyum?"

"Çok güzel ve becerilebilir görünüyorsun. Seni o kadar istiyorum ki canım yanıyor. Seni yeniden o kanepeye götürüp durmam için bana yalvarana dek boşaltmamak için kendimi zor tutuyorum."

"Dilbazlığın bu kadarı," diye mırıldandım, hiç de rahatsız olmamıştım. Aslına bakılırsa bana duyduğu o saf açlığı benim için ciddi bir afrodizyaktı. Çantamın kayışını kavradım, titreyen bacaklarımın üstünde zorla ayakta duruyordum. Ondan uzaklaşmam gerekiyordu. Mesaim sona erdiğinde de kocaman bir kadeh şarapla yalnız kalmam gerekiyordu.

Cross da yanımda duruyordu. "Yapmam gereken işleri saat beşe kadar halledeceğim. O zaman gelip seni alırım."

"Hayır, öyle bir şey yapmayacaksın. Bugün olanlar hiçbir şeyi değiştirmedi."

"Bok değiştirmedi."

"Ukalalık etme, Cross. Bir anlığına aklım gitti ama yine de senin istediğin şeyi istemiyorum."

Parmakları kapı kolunu kavradı. "Hayır efendim, istiyorsun. Sadece benim sana vermek istediğim şekilde istemiyorsun. Bu yüzden durumu tekrar gözden geçirip düzelteceğiz."

Hâlâ düzelteceğiz diyordu. Sonuca ulaşmaya kararlıydı. Omurgam dikleştirdim.

Elimi onun elinin üzerine koyarak kapı kolunu çektim ve dışarı çıkmak için kolunun altından eğildim. Sekreteri ağzı açık hâlde hemen ayağa kalktı, Cross'u bekleyen kadın ve iki adam da aynı durumdaydı. Arkamdan bir şeyler söylediğini duydum.

"Scott sizi ofisime alsın. Ben hemen geliyorum."

Resepsiyonda bana yetişti, kolunu belime sarıp kalçamı kavradı. Olay çıkarmak istemediğimden ondan uzaklaşmak için asansöre varana kadar bekledim.

Sakin bir ifadeyle yanımda durdu ve asansörün düğmesine bastı. "Saat beşte, Eva."

Işığı yanan düğmeye baktım. "İşim var."

"O zaman yarın."

"Hafta sonu da işim var."

Hemen önüme geçerek sert bir tavırla, "Kiminle?" diye sordu.

"Bu seni hiç..."

Eliyle ağzımı kapadı. "Konuşma. Öyleyse bana zamanını sen söyle. Hemen hayır demeden önce bana iyice bir bak ve karşında öyle kolayca cayacak bir adam var mı söyle."

Yüzünde sert bir ifade vardı, hafifçe kıstığı gözleri kararlılıkla bakıyordu. Ürperdim. İrade savaşı söz konusu olduğunda, Gideon Cross'a karşı galibiyet elde edebileceğimden pek emin değildim.

Yutkunarak elini indirmesini bekledikten sonra, "Sanırım ikimizin de biraz sakinleşmeye ihtiyacı var. Düşünmek için birkaç gün verelim," dedim.

"Pazartesi iş çıkışı," diye ısrar etti.

Asansör gelince hemen kabine girdim. Ona dönerek, "Pazartesi öğle yemeği," dedim.

Yalnızca bir saatimiz olduğu için ondan kaçabilecektim.

Tam kapılar kapanmadan önce, "Bu iş olacak, Eva," dedi.

Sözü kulağa bir tehdit olduğu kadar vaat gibi de geliyordu.

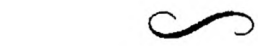

Masama neredeyse saat ikiyi çeyrek geçe vardığımda, "Merak etme, Eva," dedi Mark. "Hiçbir şey kaçırmadın. Ben de Bay Leaman'la geç bir öğle yemeği yediğim için daha yeni geldim."

"Teşekkür ederim." Mark ne derse desin kendimi yine de berbat hissediyordum. O harika başlayan cuma sabahım sanki günler önce yaşanmış gibiydi.

Mark'la, bir fast food müşterisi hakkında konuşup bir organik marketler zincirinin reklam metnindeki bazı olası değişiklikler üzerinde kafa yorarak saat beşe kadar kesintisiz çalıştık.

"Ah, şu tuhaf yatak arkadaşları," diye şaka yaptı Mark, kişisel hayatımla ne kadar örtüştüğünü bilmeden.

Tam bilgisayarımı yeni kapatmış ve çekmeceden çantamı çıkarmak üzereydim ki telefonum çaldı. Saate bakınca tam olarak beşe geldiğini gördüm ve teknik olarak o gün için işim bittiğinden telefonu görmezden gelmeyi düşündüm.

Fakat o gün fazlasıyla uzattığım öğle molasından ötürü kendimi kötü hissettiğimden, bunu bir tür kefaret olarak düşünüp telefonu açtım. "Mark Garrity'nin..."

"Eva, tatlım. Richard, cep telefonunu ofisinde unuttuğunu söyledi."

Hızla bir soluk vererek tekrar sandalyeme çöktüm. Genellikle annemin o endişeli ses tonuna eşlik eden mendilin buruşurken çıkardığı sesi hayal edebiliyordum. Bu beni çileden çıkardı ama aynı zamanda yüreğim de burkuldu. "Merhaba, anne. Nasılsın?"

"Ah, çok iyiyim. Teşekkür ederim." Annemin, Marilyn Monroe ve Scarlett Johansson'ın ses tonlarının karışımından oluşan hem liseli bir kızınkini hem de seksi bir kadınınkini andıran bir sesi vardı. "Clancy telefonu apartmanındaki kapı görevlisine bıraktı. Cidden yanında telefonun olmadan hiçbir yere gitmemelisin. Ne zaman birine telefon etmen gerekeceğini asla bilemezsin..."

Telefonuma gelen aramaları anneme söylemediğim başka bir numaraya nasıl yönlendirebileceğimi düşündüm ama o an asıl endişelendiğim şey bu değildi. "Dr. Petersen telefonumu takip etmen konusunda ne diyor?"

Hattın diğer ucundaki sessizlik her şeyi anlatıyordu. "Dr. Petersen senin için endişelendiğimi biliyor."

Burnumun köprüsünü sıkarak, "Sanırım bir ortak seansa daha gitmemizin zamanı geldi, anne," dedim.

"Ah... Tabii, elbette. O da seni yeniden görmek istediğinden söz etmişti zaten."

Muhtemelen senin ona karşı pek açık sözlü davranmadığından şüpheleniyor. Konuyu değiştirdim. "Yeni işimi cidden çok sevdim."

"Harika! Patronun sana iyi davranıyor mu?"

"Evet, muhteşem biri. Daha iyi bir patron isteyemezdim."

"Yakışıklı mı?"

Gülümsedim. "Evet, çok yakışıklı. Ve kapılmış."

"Kahretsin. İyi adamlar hep kapılıyor zaten." Annem kahkaha attığında benim de yüzümdeki tebessüm genişledi.

Annemin mutlu olmasını çok seviyordum. Keşke daha sık böyle mutlu olabilseydi. "Seni yarınki yemekte görmek için sabırsızlanıyorum."

Monica Tramell Barker Mitchell Stanton, sosyete toplantılarında kendini gayet rahat hissederdi; hayatı boyunca erkeklerin ilgisini hep üzerinde toplayan bir güzellikti.

"Hadi tüm günü birlikte geçirelim," dedi annem nefes nefese. "Sen, ben ve Cary. Spaya gideriz, şöyle bir güzelleşip canlanırız. Bu kadar çok çalıştıktan sonra eminim masaj sana iyi gelecektir."

"Bu teklifi kesinlikle geri çeviremem. Cary'nin de buna bayılacağına eminim."

"Ah, heyecanlandım şimdi! Saat on bir gibi sizi alması için bir araba göndereyim mi?"

"Anlaştık."

Telefonu kapadıktan sonra sandalyemde arkama yaslanıp derin bir soluk verdim; sıcak bir banyoya ve orgazma ihtiyacım vardı. Gideon Cross onu düşünerek mastürbasyon yaptığımı öğrense bile bu umurumda değildi. Cinsel olarak uyarılmış olmam direncimi kırıyordu ama onun benimle aynı durumda olmadığını gayet iyi biliyordum. Gün sonunda bacaklarını açmış onu bekleyen bir kadın bulacağına şüphem yoktu.

Topuklu ayakkabılarımı yürüyüş ayakkabılarımla değiştirirken telefonum yeniden çaldı. Annemin dikkati nadiren uzun süre boyunca bir yere odaklı kalırdı. Cep telefonu sorununun çözülmediğini anlaması için gereken süre aşağı yukarı görüşmemizi sonlandırdığımızdan bu yana geçen beş dakikaya yakındı. Bir kez daha telefonu duymazdan gelmeyi düşündüm ama gün içinde yaşanan saçmalıkların hiçbirini eve götürmeyi de istemiyordum.

Telefonu her zamanki selamlama şeklimle açtım ama bu, hattın diğer ucundaki kişide olağan etkiyi yaratmadı.

"Hâlâ seni düşünüyorum."

Cross'un o kadifemsi sesini duyunca öyle rahatladım ki bu sesi yeniden duymayı beklediğimi fark ettim. Hem de aynı gün içinde.

Tanrım. Ona duyduğum istek o kadar şiddetliydi ki zamanla benim için bir tür uyuşturucu hâline geleceğini, en yoğun arzularımın başlıca kaynağı olacağını biliyordum.

"Seni hâlâ hissedebiliyorum, Eva. Tadın hâlâ ağzımda. Sen gittiğinden beri iki toplantı ve bir telekonferans yapmış olmama rağmen hâlâ taş gibiyim. Avantaj sende; taleplerini söyle."

"Şey," diye mırıldandım. "Bir düşüneyim."

Cary'nin, onu testisleri sancıyana kadar bekletmem konusundaki yorumunu hatırladığımda gülümsedim ve hattın ucunda biraz daha beklemesini sağladım. "Hımm... Aklıma hiçbir şey gelmiyor. Ama sana dostça bir tavsiye vereyim. Bence sen gidip

salyalarını ayaklarının dibine akıtan ve sana kendini bir tanrı gibi hissettiren kadınlarla vakit geçir. İkiniz de yürüyemeyecek hâle gelene kadar onu becer. Pazartesi günü beni gördüğün zaman bu hissettiklerini tümüyle unutmuş olacaksın ve hayatın her zamanki obsesif kompulsif düzenine geri dönecek."

Telefonun diğer ucundan gelen deri gıcırtısını duydum ve onun sandalyesinde arkasına yaslandığını hayal ettim. "Tek muafiyetin buydu, Eva. Bir daha zekâma hakaret edersen seni dizimin üstüne yatırırım."

"Ben bu tür şeylerden hiç hoşlanmam." Yine de o ses tonuyla yaptığı uyarı beni tahrik etmişti. Kesinlikle Gizemli ve Tehlikeli'ydi.

"Bunları konuşacağız. Bu arada bana nelerden *hoşlandığını* söyle."

Ayağa kalktım. "Telefon seksine yakışan bir sesin var ama artık gitmem gerek. Vibratörümle bir randevum var da."

Onu geçiştirmiş olmamın, üzerinde nasıl bir etki yarattığını tam olarak anlayabilmek için o an telefonu kapatmam gerekirdi ama tam da düşündüğüm gibi böbürlenip böbürlenmeyeceğini öğrenmekten kendimi alamamıştım. Ayrıca onunla eğleniyordum da.

"Ah, Eva." Cross ismimi iştah kabartan bir mırıltıyla, neredeyse zevkle fısıldadı. "Beni önünde diz çöktürmeye kararlısın, değil mi? Seni B.O.B.'la[2] üçlü yapmaya ikna etmem için ne gerekiyor?"

Sırt ve el çantamı omzuma asarken her iki soruyu da duymazdan geldim. Elimin titremesini göremediğine seviniyordum. Gideon Cross'la oturup Pille Çalışan Erkek Arkadaşlar hakkında *konuşmayacaktım*. Mastürbasyon konusunu hiçbir zaman bir erkekle, özellikle de benim için her bakımdan yabancı olan

2 B.O.B.: "Battery Operated Boyfriend" anlamı "Pille Çalışan Erkek Arkadaş" olan bu kısaltma vibratöre yapılan bir göndermedir. *–ç.n.*

bir erkekle açık açık konuşmamıştım. "B.O.B. ve ben uzun zamandır birbirimizi belli konularda anlıyoruz. İşimiz bittiğinde, hangimizin kullanıldığını iyi biliyoruz ve o taraf da ben olmuyorum. İyi geceler, Gideon."

Telefonu kapatıp merdivene yöneldim. Yirmi katı asansörsüz inmek yaşadığım durumdan kaçınmamı sağlardı, ayrıca spora gitmeme de gerek kalmazdı.

Böylesi bir günün ardından nihayet evde olduğum için o kadar minnettardım ki kapıdan içeri neredeyse dans ederek girdim. Kalbimin derinliklerinden gelen bir, "Tanrım, evde olmak ne güzel!" nidası ve ona eşlik eden hareketlerim, kanepedeki çifti ürkütmeye yetecek kadar şiddetliydi.

"Ah," dedim, kendi aptallığım karşısında irkilerek. Öylece içeri dalmıştım. Cary, yanındakiyle uygunsuz bir pozisyonda değildi ama aralarında bir şeyler döndüğünü düşündürecek kadar yakın oturuyorlardı.

İstemsizce, hayal edebileceğim en yakın samimi eylemleri duygusuz hâle getirmeyi tercih eden Gideon Cross'u düşündüm. Daha önce tek gecelik ilişkiler de cinsellik temelli arkadaşlıklar da yaşamıştım; seks yapmakla sevişmenin birbirinden çok farklı olduğunu benden daha iyi bilen kimse olamazdı ama yine de seksi sıradan bir iş anlaşması gibi görebileceğimi hiç sanmıyordum. Bende acıma ya da sempati uyandıran bir adam olmasa bile Cross'un seksi böyle görmesi üzücüydü.

"Selam, bebeğim," diye seslendi Cary, ayağa kalkarken. "Trey gitmeden önce dönmeni umuyordum."

Çantamı yere, el çantamı da mutfak adasının taburelerinden birinin üzerine bıraktığım sırada Trey orta sehpanın etrafından dolanıyordu. "Bir saat sonra dersim var," dedi. "Ama gitmeden önce seninle tanışabildiğime sevindim."

"Ben de." Bana uzattığı elini sıkarken onu hızlıca süzdüm. Benim yaşlarımda olduğunu tahmin ediyordum. Boyu ne çok uzun ne çok kısaydı ve abartıya kaçmayacak kadar kaslıydı. Dağınık sarı saçları, yumuşacık bakan ela gözleri ve bir ara kırılmış olduğu belli olan bir burnu vardı.

"Bir kadeh şarap alabilir miyim?" diye sordum onlara. "Uzun bir gündü de."

"Al tabii," diye karşılık verdi Trey.

"Ben de bir kadeh alayım." Cary mutfak adasında yanımıza geldi. Üzerinde bol kesim, siyah bir kot pantolon ve tek omzunu açıkta bırakan siyah bir kazak vardı. Görünümü hem rahat hem de şıktı ve koyu kahverengi saçlarıyla zümrüt yeşili gözlerini muhteşem bir biçimde ortaya çıkarıyordu.

Şarapları soğuttuğumuz dolaba gidip rastgele bir şişe aldım.

Ben şarabın tıpasını çıkarıp kadehleri doldururken Trey de ellerini kot pantolonunun ceplerine sokup topuklarının üzerinde hafifçe sallanarak Cary'yle sessizce konuşuyordu.

Telefon çalınca duvardaki ahizeyi kaldırdım. "Alo?"

"Selam, Eva? Ben Parker Smith."

"Parker, merhaba." Kalçamı tezgâha yasladım. "Nasılsın?"

"Umarım arayarak seni rahatsız etmemişimdir. Cep telefonundan sana ulaşamayınca üvey baban bana ev numaranı verdi de."

Off. Bir gün içinde Stanton'a yeteri kadar maruz kalmıştım. "Etmedin tabii. Ne oldu?"

"Dürüst olayım mı? Şimdilik her şey yolunda görünüyor. Üvey baban benim için masallardaki iyilik perisi gibi. Salona güvenlik açısından bazı iyileştirmeler ve çok ihtiyaç duyduğumuz bazı düzenlemeleri yapabilmem için bana fon sağlıyor. Seni de bu yüzden aradım. Salon önümüzdeki hafta hizmet veremeyecek. Dersler pazartesi gününden sonraki hafta başlayacak."

Gözlerimi kapatarak içimde yükselen öfkeyi bastırmaya çalıştım. Stanton ve annemin aşırı korumacı birer kontrol

manyağı olması Parker'ın suçu değildi. Etrafımda tam olarak bunu yapmak üzere eğitilmiş insanlar varken hâlâ beni korumalarının ne kadar ironik olduğunu göremiyorlardı. "Güzel. Sabırsızlanıyorum. Seninle antrenman yapacağım için cidden heyecanlıyım."

"Ben de öyle. Seni sıkı çalıştıracağım, Eva. Annenle baban paralarının karşılığını alacaklar."

Doldurduğum kadehi Cary'nin önüne koydum ve kendi bardağımdan kocaman bir yudum aldım. Paranın her şeyi bu kadar hızlı çözmesi beni her zaman şaşırtmıştı. Yine de bu Parker'ın hatası değildi. "Buna hiç şikâyetim olmaz."

"Gelecek hafta hemen başlayalım. Programı şoförüne verdim."

"Harika. Görüşürüz o zaman." Telefonu kapadım ve Trey'in Cary'ye, ikimizin de kendisine bakmadığını düşündüğü bir anda attığı bakışı yakaladım. Bu, yumuşacık ve özlemle dolu çok tatlı bir bakıştı ve bana bir an tüm sorunlarımın bekleyebileceğini hatırlattı. "Seni tam çıkmak üzereyken yakaladığıma üzüldüm, Trey. Çarşamba akşamı pizza yemek için vaktin olur mu? Merhaba ve hoşça kal demekten fazlasını yapalım isterim."

"O gün dersim var maalesef." Bana mahcup bir ifadeyle gülümsedi ve Cary'ye yine yandan bir bakış attı. "Ama salı günü gelebilirim."

"Harika olur." Gülümsedim. "Pizza sipariş edip bir film gecesi yapabiliriz."

"Bu çok hoşuma gider."

Bu teklifim üzerine, Trey'i kapıya kadar geçiren Cary'nin bana yolladığı bir öpücükle ödüllendirildim. Cary mutfağa geri döndüğünde, hemen şarap kadehini kapıp, "Pekâlâ. Dökül bakalım, Eva. Stresli görünüyorsun," dedi.

Şarap şişesini alıp oturma odasına yönelirken, "Öyleyim," dedim.

"Sorun Gideon Cross, değil mi?"

"Ah, evet. Ama ondan bahsetmek istemiyorum." Gideon'ın bu kovalamacası heyecan verici olsa da amacı mide bulandırıcıydı. "Hadi onun yerine sen ve Trey hakkında konuşalım. Nasıl tanıştınız bakalım?"

"Aldığım bir iş sırasında karşılaştık. Bir fotoğrafçının asistanı olarak yarı zamanlı çalışıyor. Çok seksi, değil mi?" Gözleri ışıl ışıldı ve mutluydu. "Ayrıca gerçek bir beyefendi. Eski usul beyefendilerden."

"Öylelerinin hâlâ var olduğunu kim tahmin ederdi?" diye mırıldandım ve hemen sonra ilk kadeh şarabı kafama diktim.

"Ne demek oluyor bu?"

"Hiç. Kusura bakma, Cary. Harika biri gibi görünüyordu ve senden hoşlandığı da çok açık. Fotoğrafçılık mı okuyor?"

"Veterinerlik."

"Vay canına. Harikaymış."

"Bence de. Ama şimdilik Trey'i unutalım. Canını sıkan şeyi anlat. Hadi bakalım, dök içini."

İç geçirdim. "Annem. Parker'ın stüdyosuna uğradığımı öğrenmiş ve delirmiş."

"Ne? Nasıl öğrenmiş? Yemin ederim ben kimseye bir şey söylemedim."

"Biliyorum. Böyle bir şey hiç aklımdan geçmedi zaten." Masadan şişeyi alarak kadehimi yeniden doldurdum. "Ne olmuş biliyor musun? Annem beni cep telefonumdan takip ediyormuş."

Cary'nin kaşları hayretle havaya kalktı. "Ciddi misin? Bu... korkunç."

"Değil mi? Ben de Stanton'a böyle dedim ama o beni dinlemek istemedi."

"Hay aksi." Parmaklarını gözlerinin üzerine dökülen saçların arasından geçirdi. "Ne yapacaksın peki?"

"Yeni bir telefon alacağım. Bir de Dr. Petersen'la görüşeceğim; belki annemin aklını başına getirebilir."

"Güzel düşünmüşsün. Bu işi psikiyatristine devret. Peki... İş yerinde her şey yolunda mı? İşini hâlâ seviyor musun?"

"Kesinlikle." Başımı kanepeye yaslayıp gözlerimi kapadım. "Şu an hayatta tutunduğum iki şey var; biri sensin, diğeri de işim."

"Seni becermek isteyen şu genç ve yakışıklı milyarder ne âlemde peki? Hadi ama, Eva. Meraktan ölmek üzere olduğumu biliyorsun. Neler oldu?"

Elbette olanları ona anlattım. Her ayrıntı hakkında fikrini almak istiyordum. Fakat anlatacaklarımı bitirdiğimde Cary sessiz kaldı. Başımı kaldırıp ona bakınca gözlerinin ışıl ışıl parladığını ve dudağını ısırdığını fark ettim.

"Cary? Ne düşünüyorsun?"

"Bu hikâye beni biraz yükseltti de." Kahkahayı basınca o gür, erkeksi sesi öfkemi iyiden iyiye alıp götürdü. "Şimdi kafası iyice karışmış olmalı. Sana şaplak atmak istediği o şeyle sen ona vurduğunda yüzünün aldığı hâli görmek için neler vermezdim."

"Bana böyle bir şey söylediğine inanamıyorum." Cross'un o tehdidi savurduğu anki ses tonunu hatırlamak bile avuç içlerimin terlemesine ve kadehimin buğulanmasına yetmişti. "Neyin peşinde bu adam?"

"Seni dizinin üstüne yatırıp şaplak atmak istemesi sapkınlık sayılmaz ki. Ayrıca kanepede misyoner pozisyonunu seçmiş olduğu için en temel şeylere karşı olduğu da söylenemez." Cary kanepeye yığıldı ve o güzel yüzünde parlak bir gülümseme belirdi. "Sen, açıkça böyle şeylerden beslenen bir adam için büyük bir olaysın. Adam seni elde etmek için bazı tavizler vermeye hazır ki böyle şeylere hiç alışık olmadığına bahse girerim. Sadece ona ne istediğini söyle."

Şişenin dibinde kalan şarabı kadehlerimize paylaştırdım. Damarlarımda biraz alkolle kendimi daha iyi hissediyordum. Açıkça ortada olan şey dışında ne *istiyordum?* "Çok uyumsuzuz."

"O kanepede olanlara böyle mi diyorsun yani?"

"Cary, hadi ama. Gel, özetleyelim durumu. Lobide beni yerden kaldırdı ve sonra beni becermek istediğini söyledi. Hepsi bu. Bardan eve getirdiğim bir adam bile bundan daha iyidir. *Hey, adın ne? Buraya sık gelir misin? Arkadaşın kim? Ne içiyorsunuz? Dans etmek ister misin? Yakınlarda mı çalışıyorsun?*"

"Peki peki. Anladım." Kadehini masanın üzerine koydu. "Hadi dışarı çıkalım. Bir bara gidelim. Takatimiz kalmaya dek dans edelim. Belki seni havaya sokacak adamlara rastlarız."

"Ya da en azından bana bir kadeh içki alacak bir adama."

"Hey, Cross sana ofisinde içki ikram etti ama."

Başımı iki yana sallayıp ayağa kalktım. "Her neyse. Bir duş alayım da çıkalım."

Kendimi, yarınlar yokmuşçasına kulüplere, diskolara attım. Cary'yle birlikte Tribeca'dan East Village'e kadar, saçma sapan giriş ücretleri vererek şehir merkezindeki tüm kulüplere gittik ve harika vakit geçirdik. Ayaklarım kopacakmış gibi hissedene kadar dans ettim ama Cary topuklu botlarından şikâyet etmeye başlayana kadar gıkım çıkmadı.

Tam yakınlardaki bir Walgreens'den bana bir çift parmak arası terlik almak için bir tekno-pop kulübünden yeni çıkmıştık ki birkaç blok ötedeki lüks bir salonun tanıtımını yapan bir satıcıyla karşılaştık.

"Bir süreliğine ayaklarınızı dinlendirmek için harika bir yer," dedi, sokakta böyle yerleri tanıtan tiplerin çoğunun yüzündeki o gösterişli gülümsemeyi ya da abartılı tavırları takınmadan. Üzerindeki siyah kot pantolon ve balıkçı yaka kazak kaliteli görünüyordu, bu da ilgimi çekmişti. Ayrıca elinde broşürler ya da kartlar da yoktu. Bana, papirüs kâğıdından yapılmış ve üzerinde, etrafımızdaki elektrikli tabelaların ışığını yansıtan

yaldızlı harfler olan bir kart uzattı. Şahane bir basılı reklam örneği olarak bunu aklımın bir köşesine yazdım.

Dört bir yanımızdan hızla yaya trafiği akıyordu. Benden birkaç kadeh daha fazla içmiş olan Cary, yazılara gözlerini kısarak baktı. "Şık görünüyor."

"Onlara bu kartı gösterin," diye ısrar etti adam. "Böylece giriş ücreti vermezsiniz."

"Harika." Cary koluma girerek beni beraberinde sürükledi. "Hadi gidelim. Şık bir yerde kendine kaliteli bir adam bulabilirsin."

Mekânı bulduğumuzda ayaklarım ciddi anlamda beni öldürüyordu fakat o göz kamaştırıcı girişi görünce sızlanmayı bıraktım. İçeri girmek için sokağın aşağısına ve köşeye kadar taşan uzun bir sıra vardı. Amy Winehouse'un insanın ruhunu okşayan sesi, tıpkı yüzlerinde kocaman gülümsemeleri olan iyi giyimli müşteriler gibi açık kapıdan dışarı taşıyordu.

Sokaktaki adamın söylediği gibi, elimizdeki kart içeri ânında ve ücretsiz girmemizi sağlayan sihirli bir anahtar gibiydi. Şahane bir hostes bizi sahneyi ve aşağıdaki dans pistini gören daha sessiz bir VIP bara götürdü. Buradan da balkonun yanındaki küçük bir oturma alanına götürüldük ve etrafında, yarım ay şeklinde iki kadife kanepe olan bir masaya yerleştik. Hostes masanın ortasına bir içecek menüsü koydu ve "İçecekleriniz müessesemizden. Gecenizin tadını çıkarın," dedi.

"Vay be!" Cary bir ıslık çaldı. "Başardık."

"Sanırım sokaktaki o adam seni bir reklamdan tanıdı."

"Ne süper bir şey olurdu, değil mi?" Cary sırıttı. "Tanrım, harika bir gece. En sevdiğim arkadaşımla takılıyorum ve hayatıma giren yeni yakışıklıya kapılıyorum."

"Ya?"

"Sanırım Trey'le işlerin nereye varacağını görmeye karar verdim."

Bu haber beni mutlu etmişti. Sanki ezelden beridir ona iyi ve hak ettiği gibi davranacak birini bulmasını bekliyordum. "Henüz sana çıkma teklif etmedi mi?"

"Hayır ama bence istemediğinden değil." Cary omuz silkti ve üzerinde modaya uygun yırtıklar olan tişörtünü düzeltti. Siyah deri pantolon ve sivri uçlu metalleri olan bileklikleriyle son derece seksi ve vahşi görünüyordu. "Bence öncelikle seninle olan durumumu anlamaya çalışıyor. Ona, bir kadınla yaşadığımı ve seninle olmak için ülkenin bir ucundan diğer ucuna taşındığımı söylediğimde çıldırdı. Biseksüel ve gizliden gizliye sana tutulmuş olabileceğimden endişeleniyor. Seninle nasıl bir ilişkimiz olduğunu kendi gözüyle görebilsin diye bu akşam tanışmanızı istedim.

"Buna üzüldüm, Cary. Bu konuda onun içini rahatlatmaya çalışacağım."

"Senin suçun *değil.* Endişe etme. Olacağı varsa olur."

Cary içimi rahatlatmaya çalışıyordu ama bu işe yaramamıştı. Ona yardımcı olabileceğim bir yol düşünmeye çalıştım.

O sırada iki adam masamıza geldi. "Size katılmamızda bir sakınca var mı?" diye sordu uzun boylu olan.

Önce Cary'ye, ardından tekrar adamlara baktım. Kardeş gibi görünüyorlardı ve çok çekiciydiler. Yüzlerinde bir gülümseme vardı, özgüvenleri yüksekti, duruşları rahattı.

Tam onlara, *Elbette,* diye karşılık verecektim ki çıplak omzuma sıcacık bir el yerleşti ve omzumu sıktı. "Bu hanımefendi kapıldı."

Karşımda oturan Cary, Gideon Cross'un kanepenin etrafından dolaşıp ona elini uzatmasını ağzı açık izledi. "Taylor. Gideon Cross."

"Cary Taylor." Gideon'ın elini, yüzünde kocaman bir gülümsemeyle sıktı. "Ama sen zaten ismimi biliyordun. Tanıştığımıza memnun oldum. Hakkında çok şey duydum."

Onu ciddi ciddi öldürmeyi düşündüm.

"Bunu öğrendiğime sevindim." Gideon yanıma yerleşti ve parmaklarını kolumda rahatça ve sahiplenici bir edayla gezdirebilmek için kolunu arkamdan uzattı. "Belki de benim için hâlâ bir umut vardır."

Ona doğru dönerek öfkeyle, "Burada ne yapıyorsun sen?" diye fısıldadım.

Bana sert bir bakış attı. "Ne gerekiyorsa onu."

"Ben gidip biraz dans edeceğim." Cary yüzünde yaramaz bir sırıtışla ayağa kalktı. "Birazdan dönerim."

En yakın arkadaşım yalvaran bakışlarımı görmezden gelerek bana bir öpücük gönderdi ve masamıza gelen iki adam da onun peşinden gitti. Kalbim delicesine çarparken onların gidişini izledim. Aradan bir dakika geçtikten sonra, Gideon'ı görmezden gelmek hem saçma hem de imkânsız hâle geldi.

Bakışlarım ona doğru kaydı. Üzerinde açık gri bir pantolonla siyah V yaka bir kazak vardı ve etrafa genel olarak umursamaz, sofistike bir enerji yayıyordu. Onun bu görünüşü hoşuma gitmişti ve bunun bir yanılsama olduğunu bilmeme rağmen tavırlarındaki yumuşaklık çekiciydi. Cross birçok yönden sert bir adamdı.

Derin bir nefes aldım ve onunla sosyalleşmek için biraz çaba sarf etmem gerektiğini hissettim. Neticede en çok şikâyet ettiğim şey bu değil miydi? Onun tanışma faslını pas geçip doğrudan yatağa atlamak istemesi?

"Bugün tarzın..." Bir an durdum. *Şahane. Harika. İnanılmaz. Feci seksi...* Ama sonunda, "Tarzını beğendim," gibi yavan bir yorumda karar kıldım.

Cross'un tek kaşı kalktı. "Ah, sonunda bende beğendiğin bir şey çıktı. Paketi tümüyle mi beğendin yoksa sadece giysileri mi? Ya da kazağı mı? Belki beğendiğin parça pantolonumdur?"

Sesinin o kararlı tonu beni sinirlendirmişti. "Ya sadece kazağı beğendim desem?"

"Onlardan bir düzine kadar satın alıp her kahrolası gün giyerim."

"Yazık olur."

"Kazağı sevmedin mi?" Sinirli bir hâli vardı, kelimeler ağzından hızla ve kesik kesik dökülüyordu.

Ellerim kucağımda huzursuzca kasıldı. "Kazakları severim, takım elbiseleri de."

Bir süre bana baktıktan sonra başını salladı. "B.O.B.'la randevun nasıl geçti?"

Ah, kahretsin. Bakışlarımı ondan kaçırdım. Telefonda mastürbasyondan söz etmek çok daha kolaydı. Ama bunu, o delice bakan masmavi gözler karşısında kıvranırken yapmak utanç vericiydi. "Böyle sırlarımı ifşa etmem."

Cross bir an sonra parmaklarının arkasını yanağımda gezdirdi. "Yüzün kızarıyor," diye mırıldandı.

Sesindeki eğlenceli tonu duyunca konuyu hemen değiştirdim. "Buraya sık sık gelir misin?"

Kahretsin. Bu klişe cümle de nereden çıkmıştı acaba?

Kucağımdaki elimi kavradı ve parmakları avucumun içine kıvrıldı. "Gerekli olduğu zamanlarda gelirim."

Aniden bedenimi saran kıskançlıkla kaskatı kesildim. Ne olursa olsun bunu umursadığım için kendime kızmış olsam da ona dik dik baktım. "Ne demek oluyor bu şimdi? Av peşindeyken mi demek istiyorsun yani?"

Gideon'ın dudakları beni mahveden, samimi bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Büyük meblağlı kararlar alınması gerektiği zamanlarda demek istiyorum. Bu kulübün sahibi benim, Eva."

Elbette öyleydi. Tanrım.

Güzel bir garson masaya kare biçimli bardaklar içinde pembe renkli iki buzlu içecek koydu. Gideon'a baktı ve ona cilveli bir şekilde gülümsedi. "Buyurun, Bay Cross. İki kızılcıklı Stoli Elit. Başka bir şey ister miydiniz?"

"Şimdilik hepsi bu kadar. Teşekkürler."

Kızın, Gideon'ın önceden onayladığı o listeye girmek istediğini gayet net bir şekilde görebiliyordum. Bu beni sinirlendirse de önümüze gelen içecekler dikkatimi dağıttı. Bu benim kulüpteyken tercih ettiğim içecekti ve bütün gece bundan içmiştim. O an sinir uçlarım karıncalanır gibi oldu. İçkisinden bir yudum alıp kaliteli bir şarap tatmış gibi ağzında çalkalayarak yutmasını izledim. İnip kalkan âdemelması beni heyecanlandırdı ama bu, o yoğun bakışlarının üzerimdeki etkisinin yanında hiçbir şeydi.

"Fena değil," diye mırıldandı. "İyi yapmış mıyız, söyle bakalım."

Ve sonra beni öptü. Çok hızlı yaklaşmasına, geldiğini görmeme rağmen başımı çevirmedim. Ağzı soğuktu ve alkollü kızılcık tadındaydı. Nefisti. İçimde kıvranıp duran tüm o karmaşık duygular ve enerji bir anda taşarak kontrol edilemez hâle geldi. Tek elimin parmaklarını harika görünen saçlarının arasına sokup saçlarını sıkıca kavradım, dilini emerken hareketsiz vaziyette kalmasını sağladım. Ağzından kaçan o inilti, hayatımda duyduğum en erotik sesti ve bacaklarımın arasında çılgınca bir zonklamaya neden olmuştu.

Verdiğim tepkinin şiddetine şaşırarak soluk soluğa geri çekildim.

Gideon burnunu yüzümün yan tarafına sürterek ve dudaklarını hafifçe kulağıma değdirerek üzerime eğildi. O da benim gibi güçlükle nefes alıyordu ve bardağındaki buzun cama çarparak çıkardığı ses, hassaslaşmış duyularımın üzende gezinen bir ürperti gibiydi.

"İçinde olmalıyım, Eva," diye fısıldadı sertçe. "Seni fena hâlde arzuluyorum."

Gözüm içkime takıldı, kafamın içinde düşünceler dört dönüyor; izlenimler, anılar ve belirsizlik birbirine karışıyordu. "Nereden bildin?"

Dili kulağımın kenarında gezinirken ürperdim. Sanki bütün hücrelerim ona doğru çekiliyordu. Ona direnmek çok büyük bir çaba gerektiriyor, beni tüketip bitkin düşürüyordu.

"Neyi?" diye sordu.

"En sevdiğim içkiyi? Cary'nin ismini?"

Derin bir nefes aldıktan sonra geri çekildi. İçkisini masaya koyarak kanepede hafifçe yer değiştirdi ve doğrudan yüzüme bakabilmek için dizini aramızdaki minderin üstüne koydu. Kolu yine kanepenin arkasındaydı ve parmak uçları omzumun kıvrımında daireler çiziyordu. "Daha önce kulüplerimden birine daha gitmişsin. Kredi kartı harcaman ortaya çıkınca içtiklerin de görüldü. Cary Taylor'ın ismi de dairenin kira sözleşmesinde yer alıyor."

Salon etrafımda dönmeye başladı. *Olamaz...* Cep telefonum. Kredi kartım. Kahrolası dairem. Nefes alamıyordum. Annemle Gideon arasında kendimi kapana kısılmış gibi hissediyordum.

"Eva. Tanrım. Hayalet gibi bembeyaz oldun." Elime bir bardak tutuşturdu. "İç şunu."

Bu, Stoli ve kızılcık kokteyliydi. Bardaktaki sıvıyı içip bitirdim. Midem bir an çalkalanır gibi oldu ama sonra sakinleşti. "Oturduğum bina sana mı ait?" diye sordum nefes nefese.

"Tuhaf ama evet." Kalktı ve yüzü bana dönük, bacakları bacaklarımın iki yanında duracak şekilde masaya oturdu. Bardağı elimden alıp bir kenara koyduktan sonra buz gibi olmuş ellerimi kendi elleriyle ısıttı.

"Deli misin sen, Gideon?"

Dudakları ince bir çizgi hâlini aldı. "Bu ciddi bir soru mu?"

"Evet. Evet, cidden soruyorum. Annem de beni gizlice takip ediyor ama bunun için bir psikiyatriste gidiyor. Senin bir psikiyatristin var mı?"

"Şu anlık yok ama sen, beni böyle bir olasılığı mümkün kılacak kadar delirtiyorsun."

"Yani bu davranış senin için normal değil mi?" Kalbim deli gibi çarpıyordu. Damarlarımda dolaşan kanın uğultusunu kulaklarımda duyabiliyordum.

Elini saçlarının arasından geçirerek öpüştüğümüz zaman karıştırdığım tutamları parmaklarıyla taradı. "Ben sadece kendi isteğinle verdiğin bilgilere eriştim."

"Ben o bilgileri sana vermedim ki! Öyle kullanasın diye vermedim! Bunu yaparak suç işliyorsun." Her zamankinden daha şaşkın görünen yüzüne baktım. "Bunu neden yaptın?"

En azından biraz üzülmüş gibi görünme nezaketini gösterdi. "Seni anlayabilmek için, lanet olsun."

"Neden bana *sormuyorsun*, Gideon? Bugünlerde bunu yapmak insanlar için bu kadar zor mu?"

"Söz konusu sen olunca zor." Kendi içkisini masanın üzerinden aldı ve büyük kısmını içip bitirdi. "Seni birkaç dakikadan daha uzun süre yalnız yakalamıyorum."

"Çünkü o anlarda konuşmak istediğin tek şey, beni becerebilmek için neler yapman gerektiği oluyor!"

"Tanrım, Eva," diye tersledi, elimi sıkarak. "Sesini alçalt!"

Yüzünün her bir çizgisini ve açısını inceleyerek ona baktım. Ne yazık ki böyle ayrıntıları listelemek, ona olan hayranlığımı biraz olsun azaltmamıştı. Dış görünüşünün büyüleyici etkisinden hiçbir zaman kurtulamayacağımı düşünmeye başlamıştım.

Bu konuda yalnız da değildim; diğer kadınların onun etrafındayken nasıl davrandığını görmüştüm. Ayrıca Cross akıllalmaz derecede zengindi ki bu, yaşlı, kel ve göbekli adamları bile çekici kılardı. Parmaklarını şaklatmasıyla karşısındakini orgazmın doruklarına çıkarmaya alışkın olması şaşırtıcı değildi.

Bakışları yüzümde gezindi. "Bana neden öyle bakıyorsun?"

"Düşünüyorum."

"Ne hakkında?" Çenesi gerildi. "Seni uyarıyorum, bana önceden onaylanmış partnerler ya da seminal emisyonlar hakkında bir şeyler söylersen, yapacaklarımdan sorumlu değilim."

Bu sözleri beni neredeyse gülümsetiyordu. "Anlamak istediğim bazı şeyler var çünkü hakkını vermiyor olabilirim."

"Benim de anlamak istediğim bazı şeyler var," diye mırıldandı Gideon.

"Sanırım bu *seni becermek istiyorum* yaklaşımının başarı oranı senin için oldukça yüksek."

Gideon'un yüzünde anlaşılması güç, duygusuz bir ifade belirdi. "O konuya hiç girmeyeceğim, Eva."

"Peki. Beni yatağa atmak için gereken şeyin ne olduğunu anlamak istiyorsun. Şu anda burada olma sebebin bu mu? Benim için mi buradasın? Sakın bana duymak istediğimi düşündüğün şeyi söyleme."

Bakışları net ve kararlıydı. "Evet, senin için buradayım. Bu geceyi ben ayarladım."

Birdenbire sokaktaki o adamın üzerindeki giysiler de anlamlı gelmeye başlamıştı. Maaşını Cross Şirketler Grubu'ndan alan biri tarafından kandırılmıştık. "Beni buraya getirdiğinde seninle yatağa atlayacağımı mı düşündün yani?"

Gideon'ın dudakları, bastırmaya çalıştığı gülümsemesiyle seğirdi. "Her zaman bir umut vardır ama bunun, dışarıda bir şeyler içerken tesadüfen karşılaşmaktan daha fazla enerji gerektireceğini tahmin etmiştim."

"Haklısın. Öyleyse neden yapıyorsun bunu? Neden pazartesi günkü öğle yemeğine kadar beklemiyorsun?"

"Çünkü bar bar gezip adam tavlama peşindesin. B.O.B. konusunda bir şey yapamam ama bardan pislik herifin tekini tavlamana engel olabilirim. Derdin biriyle yatmaksa, Eva, işte buradayım."

"Birini tavlama peşinde değilim. Sadece yoğun ve gergin bir günün ardından stres atıyorum."

"Bunu yapan sadece sen değilsin." Gümüş sallantılı küpelerimden birine parmağıyla hafifçe dokundu. "Sen, gergin

olduğunda içki içip dans ediyorsun. Bense en başta beni geren sorun üzerinde çalışıyorum."

Ses tonu yumuşayınca içimde korkutucu bir özlem baş gösterdi. "Ben bu muyum? Bir sorun muyum?"

"Kesinlikle." Ama Gideon'ın dudakları gülümseyecek gibiydi.

Bunun ona çok çekici geldiğini biliyordum. Eğer "hayır" cevabını zarafetle karşılayabilseydi, Gideon Cross bu kadar genç yaşta, şimdi olduğu konumda olamazdı. "Sana göre flörtün tanımı nedir?"

Kaşları arasında çizgiler belirdi. "Bir kadınla, aktif olarak sevişmediğimiz süre zarfında geçirdiğim sosyal vakit."

"Kadınlarla vakit geçirmekten hoşlanmıyor musun?"

Çatık kaşlı ifadesi somurtmaya dönüştü. "Elbette, birlikte geçirdiğimiz vakit konusunda abartılı beklentiler veya aşırı talepler olmadığı sürece hoşlanıyorum. Bunlardan uzak durmanın en iyi yolunun, cinsel ilişki ve arkadaşlığı birbirinden ayırmak olduğunu keşfettim."

Yine o sinir bozucu "abartılı beklentiler" meselesinden söz ediyordu. Bunun, onun için bir sorun olduğu açıkça belliydi. "Yani senin kadın arkadaşların mı var?"

"Elbette." Bacaklarımın etrafına kenetlediği bacakları beni esir alıyordu. "Bütün bu sorularla nereye varmaya çalışıyorsun?"

"Seksi, hayatının geri kalan kısmından ayırıyorsun. Arkadaşlıktan, işten... her şeyden."

"Bunu yapmak için iyi nedenlerim var."

"Eminim vardır. Pekâlâ, işte benim düşüncelerim." Gideon'a bu kadar yakınken herhangi bir şeye konsantre olmak zordu. "Sana, seninle randevuya çıkmak istemediğimi söyledim ve istemiyorum da. İşim benim bir numaralı önceliğim ve bunun hemen ardından da bekâr bir kadın olarak kişisel hayatım gelir. Kişisel hayatımın herhangi bir zaman dilimini bir ilişkiye harcamak istemiyorum ve zaten geriye istikrarlı ilerleyen bir şeye ayıracak kadar zamanım da kalmıyor."

"Ben de seninle tamamen aynı durumdayım."

"Ama seks yapmaktan da hoşlanıyorum."

"Güzel. O zaman benimle seks yap." Gülümsemesi benim için erotik bir davet gibiydi.

Omzunu hafifçe dürttüm. "Beraber olacağım erkeklerle kişisel bağ kurmam gerekiyor. Bu bağın çok yoğun veya derin olması gerekmiyor ama seks benim için duygusuzca yapılan bir alışverişten daha fazlası olmalı."

"Neden?"

Onun küstahlık etmeye çalışmadığını anlayabiliyordum. Bu konuşma onun için son derece tuhaf olsa da Gideon durumu ciddiye alıyordu. "Tuhaf yanlarımdan biri olarak nitelendirebilirsin ve bunu öylesine de söylemiyorum. Seks için kullanıldığımı hissetmek beni sinirlendiriyor. Kendimi değersiz hissediyorum."

"Bu duruma *sen beni* seks için kullanmışsın gibi bakamaz mısın?"

"Seninle olmaz." Gideon fazla baskıcı, fazla talepkârdı.

Ona karşı duyduğum zaafı açığa vururken gözlerinde şehvet dolu vahşi bir parıltı belirdi.

"Ayrıca," diye devam ettim hızla sözlerime, "bu sadece kelime oyunu. Cinsel ilişkilerimde eşitliğe önem veririm. Ya da üstün gelmeye."

"Peki."

"Peki mi? Bir araya getirmemek için çok uğraştığın iki şeyi yan yana getirmen gerektiğini söylediğimi düşünürsek cevabın çok hızlı oldu."

"Bu konuda kendimi pek rahat hissetmiyorum, mantıklı bulduğumu da iddia etmiyorum ama seni anlıyorum; bu senin için bir sorun. Bana bunu nasıl çözebileceğimi söyle."

Bir an soluk soluğa kaldım. Bunu beklemiyordum. Gideon, cinsellik konusunda herhangi bir karmaşa çıkmasını istemeyen bir adamdı, bense seksin karmaşık olduğunu düşünen bir kadındım ama o, yine de pes etmemişti. Henüz.

"Arkadaşça davranabilmeliyiz, Gideon. Birbirimizin en yakın arkadaşı ya da sırdaşı olalım demiyorum tabii ki ama karşımızdakinin bedeninden daha fazlasını bilen insanlar olmalıyız. Bana göre bu, aktif olarak sevişmediğimiz zamanlarda birlikte vakit geçirmemiz gerektiği anlamına geliyor. Ayrıca korkarım ki seks yapamayacağımız yerlerde de birlikte vakit geçirmek zorunda kalacağız."

"Şu anda yaptığımız şey de bu değil mi zaten?"

"Evet. Bak, sana söylemek istediğim şey de buydu. Bu konuda hakkını yiyorum. Bu işi biraz daha az ürkütücü bir şekilde yapsaydın..." Sözümü kesmeye çalıştığında parmaklarımla dudaklarını kapattım. "...ama itiraf ediyorum ki benimle konuşmak için zaman yaratmaya çalıştın ve ben bu konuda sana pek yardımcı olmadım."

Birden parmaklarımı ısırdı ve çığlık atarak elimi geri çekmeme neden oldu.

"Hey. Bu ne içindi böyle?"

Isırdığı elimi ağzına götürdü ve acıyan yeri öptü, sonra da acıyı dindirmek için yaladı. Bunu sırf beni kışkırtmak için yapıyordu.

Kendimi savunmak istercesine elimi yeniden kucağıma çektim. Hâlâ işleri yoluna koyduğumuzdan tam olarak emin değildim. "Bilesin diye söylüyorum, abartılı beklentiler falan olmayacak, yani sevişmeden birlikte vakit geçirdiğimizde bunu bir randevu olarak görmeyeceğim. Tamam mı?"

"Şimdi oldu." Gideon gülümsedi ve onunla beraber olma yolunda aldığım karar daha da pekişti. Gülümsemesi karanlıkta çakan bir şimşek gibi göz kamaştırıcı, güzel ve gizemliydi. Onu öyle çok istiyordum ki neredeyse fiziksel bir acı duyuyordum.

Ellerini bacaklarımda aşağı doğru kaydırıp uyluklarımın arkasını kavradı. Etimi hafifçe sıkarak beni biraz daha yakınına doğru çekti. Kısacık, siyah, askılı elbisemin eteği neredeyse uygunsuz denecek kadar yukarı sıyrıldı ve Gideon'ın bakışları

çıplak bacağıma çevrildi. Diliyle dudaklarını o kadar şehvetli ve imalı bir hareketle yaladı ki o an neredeyse dokunuşunu tenimde hissettim.

Duffy'nin[3] merhamet dileyen sözleri, aşağıdaki dans pistinden yukarı doğru yayılmaya başladı. Göğsümde pek de hoş karşılamadığım bir sızı duydum ve orayı hafifçe ovuşturdum.

Yeterince içmiştim ama birden kendimi, "Bir içkiye daha ihtiyacım var," derken buldum.

Bu kitabın taraması Ay Işığı ekibi tarafından yapılmış ve ücretsiz olarak paylaşılmıştır. Lütfen pdflere para vermeyin ve daha fazla yeni kitap için bizi Telegram'dan takip edin. https://t.me/ayisigikitap

Ayışığı Kitaplığı

3 Galli şarkıcı Duffy'den ve dilimizde "merhamet" anlamına gelen "Mercy" şarkısından söz ediyor. *–ç.n.*

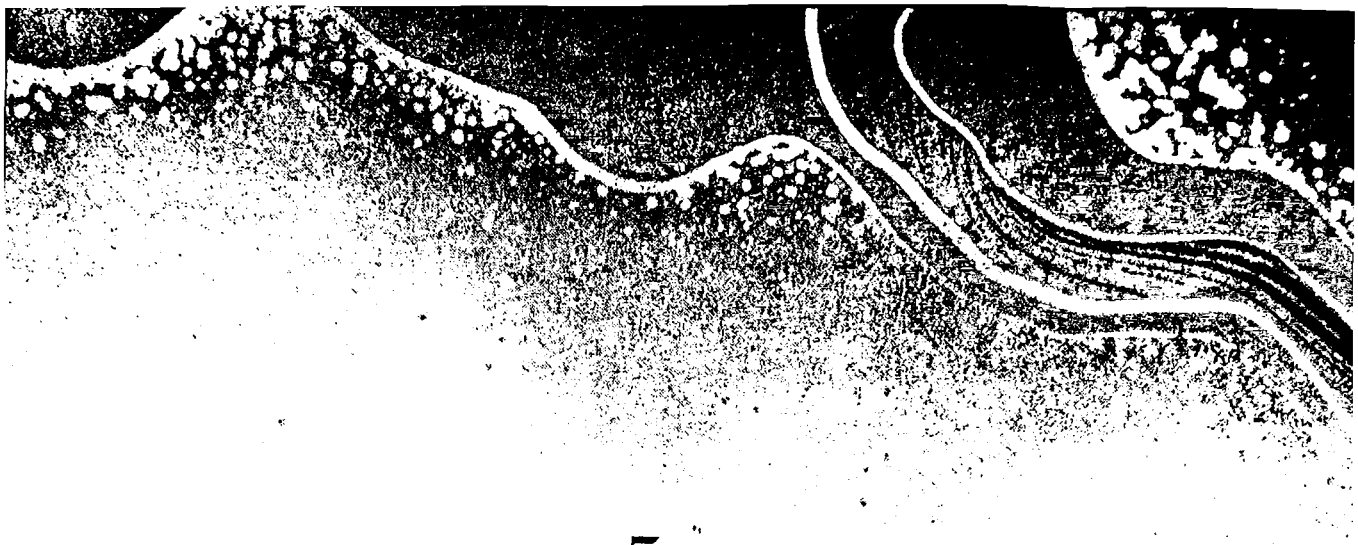

5

Cumartesi sabahı feci şekilde akşamdan kalma hissediyordum ve bunun da tamamen hak ettiğim bir şey olduğunu düşünüyordum. Gideon'ın seks konusunda, şirket ortaklığı meselelerine duyduğu tutkuyla pazarlık yapmasına her ne kadar içerlemiş olsam da sonunda ben de aynı şekilde onunla pazarlık etmiştim. Çünkü onu, hesaplanmış bu riski alabilecek ve kendi kurallarımı çiğneyebilecek kadar çok istiyordum.

Onun da kendi kurallarından bazılarını çiğnemeye razı olduğunu bilmek beni rahatlatmıştı.

Uzun ve sıcak bir duştan sonra oturma odasına gittim ve Cary'yi kanepede dizüstü bilgisayarıyla, capcanlı ve ayık bir hâlde buldum. Mutfaktan gelen kahve kokusu üzerine o tarafa yöneldim ve bulabildiğim en büyük kupayı kahveyle doldurdum.

"Günaydın, tatlım," diye seslendi Cary.

Elimde o gün için fazlasıyla ihtiyacım olan kafeinle kanepede Cary'nin yanına oturdum.

Cary, sehpanın üzerinde duran kutuyu işaret etti. "Bu, sen duştayken geldi."

Kahvemi sehpanın üzerine koydum ve kutuyu aldım. Kahverengi paket kâğıdının üzerine ip sarılarak paketlenmişti ve kutunun üzerine çapraz biçimde, kaligrafiyle ismim yazılmıştı. İçinde, beyaz eski moda yazı tipiyle üzerinde AKŞAMDAN

KALMALAR İÇİN KÜR yazan kehribar bir cam şişe ve şişenin boğumlu kısmına rafya ipiyle bağlanmış, *İç beni* yazan bir not vardı. Gideon'ın kartviziti de yumuşacık bir zarf içine konmuştu.

Paketi incelerken gönderdiği hediyenin son derece isabetli olduğunu düşündüm. Gideon'la tanıştığımdan beri kendimi bir tavşan deliğinden, bilinen kuralların pek azının geçerli olduğu büyüleyici ve baştan çıkarıcı bir dünyaya düşmüş gibi hissediyordum. Henüz kimse tarafından keşfedilmemiş hem heyecan verici hem de korkutucu bir yerdeydim.

Gözlerini şüpheyle şişeye dikmiş olan Cary'ye baktım.

"Hadi şerefe." Şişenin mantarını çıkardım ve hiç düşünmeden içindeki sıvıyı içtim. Sıvının tadı mide bulandırıcı, tatlı bir öksürük şurubu gibiydi. Midem bir an tiksintiyle kasıldı ardından sıcaklık yayıldı. Elimin tersiyle ağzımı silerek mantarı yeniden içi boşalmış olan şişenin tepesine taktım.

"O da neydi öyle?" diye sordu Cary.

"Midemi nasıl yaktığını düşünürsek sabah içilen bir içkiydi sanırım."

Cary burnunu kırıştırdı. "Etkili ama son derece tatsız."

Yine de sıvı işe yaramıştı. Kendimi şimdiden biraz daha iyi hissediyordum.

Cary kutuyu aldı ve içinden Gideon'ın kartını çıkardı. Kartın arkasını çevirip bana uzattı. Gideon kartın arkasına belirgin bir el yazısıyla, *Beni ara* yazmıştı ve altına da numarasını eklemişti.

Kartı aldım. Bu hediye beni düşündüğünün kanıtıydı. Bu iş için azmetmesi ve bana bu kadar odaklanması baştan çıkarıcıydı. Gururum okşanmıştı.

Gideon konusunda başımın dertte olduğu inkâr edilemezdi. Dokunuşunu delicesine arzuluyor, dokunuşuma verdiği tepkilere de bayılıyordum. Ellerini yeniden üzerimde hissetmek için aşamayacağım kural yoktu sanırım.

Cary telefonu bana vermeye çalıştığında başımı iki yana salladım. "Henüz olmaz. Onunla başa çıkmak için temiz bir kafaya ihtiyacım var ama zihnim hâlâ bulanık."

"Dün gece gayet samimi görünüyordunuz. Adam kesinlikle senden hoşlanıyor."

"Ben kesinlikle ondan hoşlanıyorum." Kanepenin bir köşesine kıvrıldım, yanağımı yastığa yaslayarak bacaklarımı göğsüme çektim. "Biraz takılacağız, birbirimizi tanıyacağız, rahat ama fiziksel anlamda yoğun bir seks yapacağız fakat bunun haricinde tamamen bağımsız olacağız. Bağlanmak yok, beklenti ve sorumluluklar yok."

Cary dizüstü bilgisayarının tuşuna basınca, salonun diğer tarafındaki yazıcıdan kâğıtlar çıkmaya başladı. Ardından bilgisayarın kapağını kapattı, sehpanın üzerine koydu ve tüm dikkatini bana verdi. "Belki bu ciddi bir şeye dönüşür."

"Belki de dönüşmez," dedim alaycı bir ifadeyle.

"Ne kadar karamsar bir şey oldun çıktın sen böyle."

"Ben sonsuza dek mutlu yaşayacağımız bir hikâye peşinde değilim, Cary, özellikle de Cross gibi milyarder bir iş insanıyla. Güçlü adamlarla ilişki kurmanın annem için nasıl bir şey olduğunu gördüm. Onun yaptığı, yarı zamanlı bir eşlikçiyle tam zamanlı bir iş. Para annemi mutlu eder ama benim için bu yeterli değil."

Babam, annemi sevmişti. Ondan kendisiyle evlenmesini ve hayatını paylaşmasını istemişti. Annemse evleneceği adamda istediği mal mülk onda olmadığı için babamı reddetmişti. Monica Stanton'a göre aşk, evlilik için bir gereklilik değildi ve onun o şehvet dolu bakışlarına, kısık sesine, güzelliğine çoğu erkek karşı koyamadığından istediği şeylerin daha azına razı olmak zorunda da kalmamıştı. Ne yazık ki babamı da uzun vadede hayatında istememişti.

Saate baktığımda on buçuk olduğunu gördüm. "Sanırım hazırlanmalıyım."

"Annenle spa günlerine bayılıyorum." Cary gülümsedi ve ruh hâlimi karartan o gölgeleri uzaklaştırdı. "Gün sona erdiğinde kendimi bir tanrı gibi hissediyorum."

"Ben de. Ama tanrıçalık bana daha uygun."

Bir an evvel yola çıkmak için o kadar hevesliydik ki resepsiyondan telefon beklemek yerine arabayı karşılamak üzere hemen aşağı indik.

Dışarı çıktığımızda kapıcı bize gülümsedi. Ben topuklu sandaletler ve uzun bir elbise giymiştim, Cary'nin üzerindeyse kalçasını saran bir kot pantolon ve uzun kollu bir tişört vardı.

"Günaydın, Bayan Tramell. Bay Taylor. Bugün taksiye ihtiyacınız olacak mı?" diye sordu kapıcı.

"Hayır, teşekkürler, Paul. Araba bekliyoruz." Cary sırıttı. "Perrini'de spa günü!"

"Ah, Perrini Spa Günü." Paul anlayışla başını aşağı yukarı salladı. "Yıldönümümüz için karıma bir hediye çeki aldım. O kadar sevindi ki bunu bir gelenek hâline getirmeyi düşünüyorum."

"İyi yapmışsın, Paul," dedim. "Bir kadını şımartmanın modası asla geçmez."

Biraz sonra, Clancy'nin kullandığı siyah, lüks araba binanın önüne yanaştı. Paul arka kapıyı bizim için açtı ve arabaya bindik, koltukta bir kutu Knipschildt's çikolatalarından bulunca çığlık attık. Paul'e el sallayarak arkamıza yaslandık ve tatlarına yavaş yavaş bakılması gereken çikolatalı trüflerden ufak lokmalar almaya başladık.

Clancy bizi doğrudan, insanın kapıdan adımını atar atmaz rahatlamaya başladığı Perrini Spa'ya götürdü. Bu eşikten geçmek dünyanın öbür ucunda bir tatile çıkmak gibiydi. Spa merkezinin içindeki her bir kemerli kapı, capcanlı yeşil çizgili ipeklerle çerçevelenmişti ve içerideki zarif şezlonglarla kocaman koltukların üzerini göz alıcı kırlentler süslüyordu.

Duvarlara asılı yaldızlı kafeslerin içinde kuşlar cıvıldaşıyordu ve her bir köşede yemyeşil yapraklarıyla saksı bitkileri

vardı. İçeride akan suyun sesine, minik dekoratif çeşmelerden gelen şırıltılar ekleniyordu, bir yandan telli çalgılardan yükselen müzik sesleri de akıllıca gizlenmiş hoparlörler aracılığıyla odaya yayılıyordu. Havadaki egzotik baharatlar ve çeşitli parfümlerden oluşan güzel koku bana kendimi *Binbir Gece Masalları* dünyasına adım atmışım gibi hissettiriyordu.

İç mekânın lüksü aşırı olmaya *çok yakındı* ama çizgiyi aşmıyordu. Perrini Spa daha ziyade egzotik ve lükstü, bunu maddi olarak karşılayabilenler için bir zevkti. Tıpkı oraya vardığımızda süt ve bal banyosunu yeni bitirmiş olan annem gibi.

Çeşitli hizmetlerden oluşan menüyü inceledim ve her zamanki "savaşçı kadın" seçeneğini bu kez atlayıp "tutkulu bir zevk" seçeneğinde karar kıldım. Bir hafta önce ağda yaptırmıştım ama bu hizmetin "sizi cinsel olarak karşı konulmaz kılmak için tasarlanmış" kısmı kulağa tam da ihtiyacım olan şeymiş gibi geliyordu.

Tam zihnimi en sonunda güvenli bölge olan işime geri döndürmeyi başarmıştım ki Cary yanımdaki pedikür koltuğundan seslendi.

"Bayan Stanton, Gideon Cross'la tanıştınız mı?"

Ağzım açık ona bakakaldım. Cary annemin, benim romantik ya da yeri geldiğinde pek de romantik olmayan ilişkilerimle ilgili herhangi bir haber karşısında resmen kafayı yediğini çok iyi biliyordu.

Yanımda oturan annem, zengin ve yakışıklı bir erkek lafı geçince yine o alışıldık genç kız heyecanıyla öne doğru eğildi. "Elbette. Dünyanın en zengin adamlarından biri o. Yanlış hatırlamıyorsam *Forbes* listesinde yirmi beşinci sırada. Belli ki çok hırslı bir genç ve benim de desteklediğim birçok çocuk yardım kuruluşuna cömert miktarlarda bağış yapan biri. Son derece gözde bir bekâr ama onun eşcinsel olduğunu sanmıyorum, Cary. Kadınlara düşkün biri olarak nam salmış."

"Benim için büyük kayıp oldu, tüh." Cary sırıttı ve şiddetle başımı sallarken beni görmezden geldi. "Ama zaten bu umutsuz bir aşk olurdu çünkü kendisi Eva'nın peşinde."

"Eva! Bana bir şey söylemediğine inanamıyorum. Böyle bir şeyi benden nasıl saklarsın?"

Cilt bakımı yapılmış genç ve kırışıksız yüzüyle bana çok benzeyen anneme baktım. Soyadım da dâhil olmak üzere, annemin kızı olduğum çok açıktı. Babama yaptığı tek ayrıcalık, bana onun annesinin ismini vermek olmuştu.

"Anlatılacak bir şey yok," dedim ısrarla. "Biz sadece... arkadaşız."

Bana, yüreğime korku salan, hesapçı bir bakış atan annem, "Daha iyisini yapabiliriz," dedi. "Seninle aynı binada çalıştığı nasıl gözümden kaçmış bilmiyorum. Görür görmez sana vurulduğundan eminim. Gerçi esmerleri tercih eden biri olarak biliniyor ama... Hımm... Her neyse. Aynı zamanda şahane zevkleriyle de bilinir. Belli ki sende o tarafı ağır basmış."

"Öyle bir şey değil bu. Lütfen karışmaya kalkma. Beni utandıracaksın."

"Saçmalık. Erkeklerle ne yapılacağını bilen biri varsa o da benim."

Tüylerim diken diken oldu, omuzlarım istemsizce kalktı. Masaj sırası bana geldiğinde, buna ciddi anlamda ihtiyaç duyar hâle gelmiştim. Uzandım ve gözlerimi kapatarak beni bekleyen o uzun geceyi kolaylıkla atlatabilmek için kısa bir şekerleme yapmaya hazırlandım.

Ben de her genç kadın gibi giyinmeyi ve güzel görünmeyi severdim ama yardım etkinlikleri gerçekten yorucu oluyordu. İnsanlarla havadan sudan konuşmak enerjimi tüketiyordu, durmadan gülümsemek âdeta bir işkenceydi, iş ve tanımadığım insanlar hakkında yapılan sohbetlerse sıkıcıydı. Bu gece, Cary'nin kendini göstermesi için bir fırsat olmasaydı hiçbir güç beni oraya götüremezdi.

İç geçirdim. Kimi kandırıyordum ki? En nihayetinde o etkinliğe giderdim. Annem ve Stanton istismara uğramış çocuklara yönelik hayır kurumlarını destekliyorlardı çünkü bu kurumlar benim için önemliydi. Karşılığında ara sıra bu etkinliklere gitmek benim için ödenecek çok küçük bir bedeldi.

Derin bir nefes alarak rahatlamaya çalıştım. Eve döndüğümde babama telefon etmeyi aklımın bir köşesine yazdım ve gönderdiği akşamdan kalma kürü için Gideon'a nasıl bir teşekkür notu gönderebileceğimi düşündüm. Kartvizitindeki iletişim bilgilerini kullanarak ona bir e-posta gönderebilirdim ama bu çok şık bir hareket olmazdı. Hem gelen kutusundaki postaları kimin okuduğunu da bilmiyordum.

Eve döndüğümde ona telefon ederdim. Neden olmasın? Onu aramamı istemişti, daha doğrusu bu talebini kartviziti üzerine yazarak bana böyle bir *talimat* vermişti. Böylece onun o çekici sesini yeniden duyabilirdim.

Kapı açıldı ve masör içeri girdi. "Merhaba, Eva. Hazır mısın?"

Tam olarak hazır sayılmazdım. Ama olacaktım.

Spa merkezinde geçirdiğim keyifli saatlerin ardından annem ve Cary beni daireme bıraktılar; sonra ikisi, Stanton için yeni kol düğmeleri bakmaya gittiler. Evde yalnız kaldığım bu zaman dilimini Gideon'ı aramak için kullandım. Sonunda ihtiyaç duyduğum o mahremiyeti bulmuş olmama rağmen aramayı yapana kadar telefon numarasını en az altı kez tuşladım.

Gideon telefonu ilk çalışta açtı. "Eva."

Arayanın kim olduğunu bilmesine şaşırdığım için bir an aklım karıştı. *İsmimi ve numaramı rehberine nasıl eklemişti?* "Şey... Merhaba, Gideon."

"Bir sokak ötedeyim. Resepsiyona geldiğimi söyle."

"Ne?" Konuşmanın bir kısmını kaçırmışım gibi hissettim. "Nereye geliyorsun?"

"Sizin eve. Şu anda köşeyi dönüyorum. Resepsiyonu ara."

Telefonu kapatınca, Gideon'ın birkaç dakika içinde yine yanımda olacağı gerçeğini sindirmeye çalışarak öylece telefona baktım. Hafif sersemlemiş hâlde interkoma gittim ve resepsiyonla konuşup onu beklediğimi söyledim. Gideon, resepsiyonla konuştuğum sırada lobiye girdi ve birkaç dakika sonra kapımdaydı.

O an, üzerimde boyu sadece uyluklarıma kadar gelen ipek bir sabahlık olduğunu, akşamki yemek için makyajımın ve saçımın yapılmış olduğunu hatırladım. Bu görünüşüm üzerine nasıl bir izlenime kapılacaktı?

Onu içeri almadan önce sabahlığımın kemerini sıktım. Onu baştan çıkarmak için evime davet etmemiştim ya.

Gideon uzunca bir süre koridorda durarak beni tepeden tırnağa, saçlarımdan Fransız manikürlü ayak tırnaklarıma dek inceledi. Onun görünüşü de beni şaşırtmıştı. Üzerindeki yıpranmış kot pantolon ve tişört, onu dişlerimle soymak istememe neden olmuştu.

"Sırf seni bu hâlde bulmak için bile buraya gelmeye değerdi, Eva." İçeri girdi ve kapıyı arkasından kilitledi. "Kendini nasıl hissediyorsun?"

"İyi hissediyorum. Sayende. Teşekkür ederim." Midem kıpır kıpırdı çünkü o burada, benimleydi ve bu da neredeyse... başımı döndürüyordu. "Buraya sadece bu yüzden gelmiş olamazsın."

"Geldim çünkü beni araman çok uzun sürdü."

"Bunun için kısıtlı bir sürem olduğunu bilmiyordum."

"Sana, zaman açısından hassasiyeti olan bir şey sormam gerekiyordu ama daha da önemlisi, dün geceden sonra kendini iyi hissedip hissetmediğine bakmak istedim." Üzerimde gezinen gözlerinde karanlık bir ifade vardı, nefes kesici yüzü o mürekkep rengi, gür saçlarıyla çerçevelenmişti. "Tanrım. Çok

güzel görünüyorsun, Eva. Daha önce hiçbir şeyi bu kadar çok istediğimi hatırlamıyorum."

O birkaç basit kelime, yükselmeme ve onu delicesine arzulamama yetmişti. Çok savunmasızdım. "Bu kadar acil olan şey nedir?"

"Bu akşam benimle yardım derneğinin yemeğine gel."

Bu talebi üzerine şaşırıp heyecanlanarak geri çekildim. "Sen gidiyor musun?"

"Sen de geliyorsun. Davetli listesini kontrol ettim. Annenin davette olacağını biliyordum. Birlikte gidelim."

Elim birden boğazıma gitti. Hakkımda bu kadar çok şey biliyor olmasının verdiği tuhaf his ve benden yapmamı istediği şey konusunda duyduğum endişe arasında gidip geliyordum. "Birlikte vakit geçirmemiz gerektiğini söylediğimde kastettiğim şey bu değildi."

"Neden olmasın ki?" Bu basit soru, meydan okuyan bir tavırla sorulmuştu. "Ayrı ayrı katılmayı planladığımız bir etkinliğe birlikte gitmemizde ne gibi bir sakınca olabilir?"

"Çok gizli bir etkinlik değil bu. Dikkatleri fazlasıyla çeken bir etkinlik olacak."

"Ne olmuş?" Gideon bana yaklaştı ve parmağıyla saçımın bir tutamını okşadı.

Sesinde içimi ürperten, mırıltıya benzer tehlikeli bir ton vardı. O devasa, sert bedeninin sıcaklığını hissedebiliyor ve teninin erkeksi kokusunu alabiliyordum. Her geçen dakika büyüsüne daha çok kapılıyordum.

"İnsanlar bazı varsayımlarda bulunacak, özellikle de annem. Zaten daha şimdiden bekâr kanının kokusunu aldı."

Gideon başını eğerek dudaklarını boynumun kıvrımına bastırdı. "İnsanların ne düşündüğünü umursamıyorum. Biz ne yaptığımızı biliyoruz. Annenle de ben ilgilenirim."

"Eğer bunu yapabileceğini düşünüyorsan," dedim nefes nefese, "onu pek iyi tanımıyorsun demektir."

"Seni saat yedide alırım." Dili, boynumda çılgınca atan damarın üzerinde ilerledikçe bedenim âdeta eridi. Gideon beni kendine çekerken vücudum gevşedi.

Yine de ona, "Evet demedim ama," diye karşılık vermeyi başardım.

"Ama hayır da demeyeceksin." Kulak mememi dişlerinin arasına aldı. "Buna izin vermem."

Tam ona karşı çıkmak için ağzımı açmıştım ki dudaklarını benimkilere yapıştırarak şehvetli, ıslak bir öpücükle beni susturdu. Dili, bacaklarımın arasında da aynı şeyi yapmasını çılgınca arzulamama neden olacak bir şekilde yavaş, enfes hareketlerle dilimin üzerinde gidip gelmeye başladı. Ellerimi saçlarının arasına daldırıp tutamlarını çekiştirirdim. Gideon kollarını bana doladığında bedenim yay gibi gerilerek onun ellerine doğru kıvrıldı.

Tıpkı ofisinde yaptığı gibi, hareket ettiğimizi bile fark edemeden beni kanepeye sırtüstü yatırdı, ağzımdan kaçan şaşkınlık dolu iniltiyi içine çekti. Sabahlığım maharetli parmakları arasında serbest kaldıktan sonra Gideon memelerimi avuçladı ve yumuşak, ritmik hareketlerle sıkarak onları okşamaya başladı.

"Gideon..."

"Şşşt." Gideon üst dudağımı emdi; parmakları hassas meme uçlarım üzerinde daireler çiziyor ve onları sıkıca kavrıyordu. "O bornozun altında çırılçıplak olduğunu bilmek beni deli ediyordu."

"Habersiz geldin... Ah! Ah, Tanrım..."

Meme ucumu ağzına aldığında ve aniden basan sıcakla terledim.

Bakışlarım telaşla kablo kutusunun üzerindeki saate kaydı. "Gideon, hayır."

Başım kaldırdı ve o masmavi, fırtınalı gözleriyle bana baktı. "Çılgınlık bu, biliyorum. Ben... Bunu açıklayamıyorum, Eva

ama boşalmanı sağlamak zorundayım. Günlerdir devamlı bunu düşünüyorum."

Ellerinden biri bacaklarımın arasına girdi. Bacaklarım arsızca aralandı, o kadar tahrik olmuştum ki tüm vücudum yanıyordu ve neredeyse ateşim çıkmış gibiydi. Memelerimi okşamaya devam eden diğer eli, onları dayanılmaz derecede hassas hâle getirmişti.

"Benim için ıslanmışsın," diye mırıldandı ve bakışları bedenimin aşağısında, parmaklarıyla beni ayırdığı yere doğru kaydı. "Burada da güzelliğin göz alıcı. Dolgun ve pespembe. Yumuşacık. Bugün ağda yaptırmadın, değil mi?"

Başımı iki yana salladım.

"Tanrı'ya şükür. Sana dokunmadan bırak on saati, on dakika bile dayanabileceğimi sanmıyorum." Parmaklarından birini dikkatlice içime kaydırdı.

Brezilya ağdasının kurallarını bilmesinden, kadınlarla yakın ilişkiler konusunda bilgili olduğunu ele veren bir adam tarafından çırılçıplak yatırılıp parmaklanmanın dayanılmaz savunmasızlığı karşısında gözlerim kapandı. Bu adam hâlâ tamamen giyinikti ve hemen yanımda diz çökmüş vaziyetteydi.

"Daracıksın." Gideon parmağını geri çekti ve sonra yeniden nazikçe içeri itti. Kaslarım parmağı etrafında hevesle kasılırken sırtım yay gibi gerildi. "Ve çok açgözlüsün. En son ne zaman becerildin?"

Yutkundum. "Çok meşguldüm. Tezimi yazmam gerekiyordu, sonra iş arama ve taşınma süreçleri..."

"Epeyce olmuş o zaman." Gideon tek parmağını geri çekti ve iki parmağını birden içime itti. Kendime engel olamayarak zevkten inledim. Adamın yetenekli elleri vardı; kendinden emin, becerikliydi ve istediğini bu ellerle alıyordu.

"Doğum kontrol hapı kullanıyor musun, Eva?"

"Evet." Sıkıca kanepenin minderini kavradım. "Elbette."

"Sana temiz olduğumu kanıtlayacağım, sen de aynısını yapacaksın, sonra da içine boşalmama izin vereceksin."

"Aman Tanrım, Gideon." Ona duyduğum arzuyla soluksuz kalmıştım; kalçam, içime doğru itilen parmaklarına doğru arsızca daireler çiziyordu. Eğer beni boşaltmazsa alev alacakmışım gibi hissediyordum.

Hayatımda hiç bu denli tahrik olmamıştım. Delicesine orgazm olma ihtiyacımdan neredeyse aklım başımdan gitmişti. Gideon beni parmaklarken Cary şimdi içeri girip beni oturma odamızda kıvranırken görse bile bunu umursayacağımı hiç sanmıyordum.

Gideon da güçlükle nefes alıp veriyordu. Yüzü şehvetle kızarmıştı. Benim için duyduğu şehvetle. Üstelik ona çaresizce karşılık vermekten başka bir şey yapmadığım bir anda.

Göğsümde duran elini yanağıma uzatıp okşadı. "Kızarıyorsun. Seni utandırdım."

"Evet."

Gülümsemesinde hem şeytani hem de keyifli bir tavır vardı ve bu hâli karşısında göğsüm sıkıştı. "Seni parmaklarımla becerirken spermimi içinde hissetmek istiyorum. *Senin* de bunu içinde hissetmeni istiyorum, böylece nasıl göründüğümü ve içine girip çıkarken çıkardığım sesleri düşünebilirsin. Bunu düşünürken de sana yaptığım şeyi tekrar tekrar yapmamı büyük bir özlemle bekleyeceksin."

Okşayan parmakları etrafında kasıldım, sözlerindeki şehvet beni orgazmın eşiğine getirdi.

"Sana, beni tatmin etmenin tüm yollarını anlatacağım, Eva ve sen de bunların hepsini yapacaksın... Sana verdiğim şeylerin hepsini alacaksın ve böylece patlamaya hazır, ilkel ve sınır tanımayan bir seks yapacağız. Ama sen zaten bunu biliyorsun, değil mi? Aramızda neler olacağını hissedebiliyorsun."

"Evet," dedim soluk soluğa, sertleşmiş meme uçlarımın o derin sızısını hafifletmek için elimle mememi kavradım. "Lütfen, Gideon."

"Şşş... Bana bırak." Başparmağının ucuyla klitorisime nazik daireler çizerek okşamaya başladı. "Benim için boşalırken gözlerimin içine bak."

Bedenimin en derin yerinde kasılma başladı, klitorisime masaj yaparken ve parmaklarını istikrarlı, telaşsız bir ritimle içime sokup çıkarırken bedenimdeki gerginlik de giderek arttı.

"Kendini bana bırak, Eva," diye emretti. "Şimdi."

Tiz bir çığlıkla doruğa ulaştım. Kasıklarımı eline doğru itip boşalırken yastıkların kenarlarını sıkıca kavrayan ellerim bembeyaz kesilmişti. Zihnim utanç ya da mahcubiyet hissedemeyecek kadar başka şeylere odaklıydı. Onunkilere kilitlenen bakışlarımı kaçıramıyordum; gözlerinde alevlenen o vahşi, erkeksi zafer ifadesine takılıp kalmıştım. O an bana sahip olmuştu. İstediği her şeyi yapabilirdim ve o da bunu biliyordu.

Yakıcı bir haz içimde nabız gibi atıyordu. Kanım kulaklarımda kükrercesine pompalanırken bir an onun kısık sesle konuştuğunu sandım ama bacaklarımdan birini kanepenin sırtına atıp ağzıyla kadınlığıma kapandığı sırada ne söylediğini idrak edemedim.

"Hayır..." Ellerimle başını geri ittim. "Yapamam."

Fazlasıyla şişmiştim, çok hassastım. Ama dili klitorisime dokunup üzerinde çırpınmaya başladığı an, içimdeki o açlık yeniden şahlandı. Bu kez ilk seferkinden daha yoğundu. Titreyen kadınlığımı yalayarak beni tahrik etmeye, bu kadar çabuk yinelenemeyeceğini bilsem de başka bir orgazm vaadiyle beni kışkırtmaya başladı.

Sonra dili içime girdi ve çığlık atmamak için dudağımı ısırdım. İkinci kez boşaldım. Bedenim şiddetle titriyor, hassas kaslarım beni yalayan dilinin etrafında çaresizce kasılıyordu. Hırıltısı içimi titretti. Yeniden klitorisime döndüğünde ve onu usulca, hiç yorulmadan emmeye başladığında, başını iterek onu kendimden uzaklaştıracak gücüm kalmamıştı artık... Sonunda bir kez daha, ismini soluk soluğa söyleyerek boşaldım.

Bacağımı tekrar uzattığı sırada resmen erimiş gibiydim ve karnımdan memelerime doğru öpücükler kondururken hâlâ nefes nefeseydim. Meme uçlarımı yaladı, sonra kollarını sırtıma dolayarak beni yukarı çekti. Baskıladığı şiddetli duygularla ağzını benimkine yaklaştırıp dudaklarımı morartırcasına öptüğünde doruk noktasına ne kadar yakın olduğu ortaya çıktı; bense onun kolları arasında pelteye dönmüş vaziyette duruyordum.

Gideon sabahlığımın önünü kapadıktan sonra ayağa kalkıp bana baktı.

"Gideon?.."

"Saat yedide, Eva." Uzanıp ayak bileğime dokundu ve parmak uçları hafifçe, o akşam için özel olarak taktığım elmas halhalı okşadı. "Bunu çıkarma. Seni üzerinde bundan başka bir şey yokken becermek istiyorum."

6

"Selam, baba. Yakaladım seni." Telefon ahizesini biraz daha sıkıca kavradım ve mutfak adasının yanına bir tabure çektim. Babamı özlemiştim. Son dört yıl haftada en az bir kez görüşebilecek kadar mesafelerde yaşamıştık. Fakat artık Oceanside'daki evi ülkenin diğer ucunda kalmıştı. "Nasılsın?"

Babam televizyonun sesini kıstı. "Sen aradığın için şimdi daha iyiyim. İş yerindeki ilk haftan nasıldı bakalım?"

Babama, Gideon'la ilgili kısımları atlayarak pazartesiden cumaya kadar tüm haftayı özetledim. "Patronumu gerçekten seviyorum. İsmi Mark," diye noktaladım haftanın olaylarını. "Ajansın ortamı çok enerjik ve biraz da tuhaf ama eğlenceli. Her gün işe gitmek beni mutlu ediyor, eve dönme zamanı geldiğinde moralim bozuluyor."

"Umarım hep bu şekilde devam eder. Kendine de biraz zaman ayırdığından emin ol. Dışarı çık, bir genç gibi takıl, eğlen. Ama çok da fazla eğlenme tabii."

"Evet, dün gece eğlencenin dozunu biraz fazla kaçırdım. Cary'yle kulübe gittik ve sabah uyandığımda başım çatlıyordu."

"Kahretsin, böyle şeyler söyleme bana." Babam hafifçe inledi. "Bazı geceler, New York'ta olduğunu düşününce soğuk terler dökerek uyanıyorum. Kendimi, güvenlik kurallarını resmen

DNA'na kazımış iki ebeveyn sayesinde, risk almayacak kadar akıllı bir kız olduğunu söyleyerek sakinleştirmeye çalışıyorum."

"Doğru," dedim gülerek. "Bu arada yeri gelmişken söyleyeyim... Krav Maga derslerine başlayacağım."

"Gerçekten mi?" Hattın diğer ucunda düşüncelere dalmış olan babam bir an duraksadı. "Bizim birlikteki adamlardan biri bu alanda çok iyi. Belki ben de temel bilgilere şöyle bir bakarım ve seni ziyarete geldiğimde notlarımızı karşılaştırırız."

"New York'a mı geliyorsun?" Heyecanımı gizleyemedim. "Ah, baba, gelirsen çok sevinirim. Güney Kaliforniya'yı ne kadar özlesem de Manhattan cidden harika bir yer. Bence burayı seveceksin."

"Sen orada olduğun sürece dünya üzerinde her yeri severim." Bir an durup bekledikten sonra, "Annen nasıl?" diye sordu.

"Şey... Annem bildiğin gibi. Güzel, çekici ve takıntılı."

Göğsümde bir sızı hissettim ve yavaşça o bölgeyi ovuşturdum. Babamın annemi hâlâ sevdiğini düşünüyordum. Hiç evlenmemişti. Başıma gelenleri ona anlatmamamın nedenlerinden biri de buydu. Bir polis olduğu için suç duyurusunda bulunma konusunda ısrar ederdi ve bu skandal annemi mahvederdi. Ayrıca ona olan saygısını yitireceğinden hatta onu suçlayacağından da endişeleniyordum, oysa bu annemin hatası değildi. Üvey oğlunun bana yaptıklarını öğrendiği anda mutlu mesut yaşadığı kocasını terk etmiş ve boşanma davası açmıştı.

Konuşmaya devam ederken elinde küçücük mavi bir Tiffany & Co. çantasıyla içeri dalan Cary'ye el salladım. "Bugün spa günüydü. Haftayı eğlenceli bir şekilde sonlandırmış olduk."

Babam, "Birlikte vakit geçirmeyi başarmanıza sevindim. Hafta sonunun geri kalanı için planlarınız neler?" dediği sırada gülümsediğini ses tonundan anlayabiliyordum.

Yardım etkinliği meselesinden bahsetsem mi etmesem mi bilemedim çünkü bu tür kırmızı halı davetleri ve astronomik fiyatlı akşam yemeklerinin sadece annemle babamın hayatları

arasındaki uçurumu vurgulamaktan başka bir işe yaramayacağını biliyordum. "Cary ve ben dışarıda yemek yiyeceğiz ve yarın da evde kalmayı planlıyorum. Geç saatlere kadar uyurum, bütün gün pijamalarımla takılırım, belki biraz film seyrederim ve yemek siparişi veririm. Yeni bir haftaya başlamadan önce biraz ot gibi yaşayacağım işte."

"Kulağa harika bir fikir gibi geliyor. Bir sonraki izin günümde ben de senin gibi yapabilirim."

Saate baktım ve altıyı geçtiğini gördüm. "Şimdi hazırlanmam gerek. İşinin başındayken dikkatli ol, tamam mı? Ben de senin için endişeleniyorum."

"Olurum. Hoşça kal, bebeğim."

Babamın bu bilindik veda sözünü duyunca aniden boğazımın düğümlendi ve onu ne kadar çok özlediğimi fark ettim. "Ah, bekle biraz! Yeni bir cep telefonu alıyorum. Numarayı alır almaz sana mesaj atarım."

"Yine mi? Taşındığın zaman yeni bir telefon almıştın ya?"

"Uzun, sıkıcı bir hikâyesi var."

"Hımm... Telefon işini erteleme, cep telefonları hem güvenlik için hem de *Angry Birds* oynamak için çok iyi oluyorlar."

"Artık o oyunu oynamıyorum ben!" diyerek güldüm ve babamın da güldüğünü duyduğumda içim ısındı. "Birkaç gün içinde seni ararım. Uslu dur."

"O *benim* sözümdü."

Telefonu kapadık. Bir süre sessizlik içinde öylece otururak sanki dünyamda her şey yolundaymış gibi hissettim, oysa bu hiçbir zaman fazla uzun sürmezdi. Bir dakika boyunca bunu düşündüm. Hemen sonra Cary yatak odasındaki ses sisteminde Hinder'dan bir şarkı açtı ve bu beni harekete geçirmeye yetti.

Gideon'la geçireceğim gece için hazırlanmak üzere aceleyle odama gittim.

Cary ciddi anlamda muhteşem görünerek odama girdiğinde, "Kolye takayım mı takmayayım mı?" diye sordum. Yeni Brioni smokinini giymişti, bu hâliyle hem zarif hem de yakışıklı görünüyordu ve tüm dikkatleri üzerine çekeceği kesindi.

"Hımm." Beni incelerken başını yana eğdi. "Tekrar kaldır bakayım."

Boğazımı saran altın liralı kolyeyi yukarı kaldırdım. Annemin gönderdiği elbise parlak kırmızıydı ve âdeta bir Yunan tanrıçası için tasarlanmış gibiydi. Tek omuzdan askılı, göğsümden çapraz geçen bir kesimi vardı; kalçaya kadar büzgülü iniyor, oradan da sağ üst bacağımdan itibaren tüm bacak boyunca cesur bir yırtmaçla devam ediyordu. Sırt kısmı neredeyse tamamen açıktı; yalnızca taşlı, zarif bir şerit iki yan kısmı birbirine bağlıyordu. Sırtımın geri kalanı, kuyruk sokumumuma dek inen iddialı bir V kesimle tamamen açıktaydı.

"Boş ver kolyeyi," dedi Cary. "Sallantılı altın küpeler iyi olur diyordum ama şimdi elmas halka küpe takman gerektiğini düşünüyorum. Elindeki en büyük olanları."

"Ne? Ciddi misin?" Ayaklı aynamdaki yansımalarımıza kaşlarımı çatarak baktım ve takı kutuma doğru gidip onu karıştıran Cary'yi izledim.

"Bunlar." Küpeleri bana getirince, annemin on sekizinci doğum günümde bana hediye ettiği beş santimlik halka küpelere şöyle bir göz attım. "Bana güven, Eva. Dene şunları."

Küpeleri denedim ve Cary'nin haklı olduğunu gördüm. Bu görünüm, altın kolyeninkinden çok farklıydı; ışıltılı bir şıklıktan daha çok keskin ve cüretkâr bir çekiciliğe sahipti. Ayrıca bu küpeler, Gideon'ın yorumundan sonra bir daha asla aynı şekilde bakamayacağım sağ ayak bileğimdeki elmas halhalla da çok uyumluydu. Bilerek dağınık bırakılmış iri buklelerle geride

toplanmış saçlarım; buğulu göz makyajı ve parlak ten rengi rujla birleşince, tam bir 'az önce becerilmiş' havası yayıyordu.

"Sen olmasan ne yapardım, Cary Taylor?"

"Bebeğim..." Cary ellerini omuzlarıma koydu ve yanağını benimkine bastırdı. "Bunu hiçbir zaman öğrenemeyeceksin."

"Bu arada, harika görünüyorsun."

"Değil mi ama?" Bana göz kırptı ve geri çekilerek havalı bir tavırla kendini gösterdi.

Cary de Gideon'a kafa tutacak kadar vardı... yani, en azından görünüş olarak. Gideon'ın vahşi yakışıklılığıyla kıyaslandığında Cary neredeyse güzel denebilecek daha ince hatlara sahipti fakat ikisi de dönüp onlara iki kez bakmanıza, ardından açgözlü bir keyifle öylece gözlerinizi dikmeye devam etmenize neden olacak, çarpıcı güzellikte adamlardı.

İlk tanıştığımız zamanlarda Cary bu kadar mükemmel görünmüyordu. Yorgun ve bitkindi, zümrüt rengi gözlerinde puslu bir ifade vardı ve kaybolmuş bir hâldeydi. Fakat ben yine de ona çekilmiş, grup terapisinde yanına oturmak için elimden geleni yapmıştım. Sonunda, insanların onunla ilişki kurmasının tek sebebinin onu becermek istemeleri olduğuna inanmaya başladığından bana kabaca bir teklifte bulunmuştu. Ancak ben onu kesin ve geri dönüşü olmayan şekilde reddettiğim zaman birbirimizle bağ kurabilmiş ve birbirimizin en yakın arkadaşı olmuştuk. Cary benim kanımdan olmayan kardeşimdi.

Diyafon çalınca birden yerimde sıçradım ve ne kadar gergin olduğumu fark ettim. Cary'ye baktım. "Resepsiyona Gideon'ın geleceğini söylemeyi unuttum."

"Ben onu alırım."

"Stanton ve annemle birlikte gitmek senin için sorun olur mu?"

"Şaka mı yapıyorsun? Beni çok seviyorlar." Yüzündeki gülümseme biraz soldu. "Cross'la gidip gitmeme konusunda kararsız mısın yoksa?"

Derin bir nefes alarak bir süre önce bulunduğum yeri, çoklu orgazmlar dünyasında sırtüstü yattığım kanepeyi hatırladım. "Pek sayılmaz. Yani... her şey çok hızlı ilerliyor ve beklediğimden ya da fark ettiğimden daha çok istediğim bir şeye dönüşüyor gibi."

"Bu işte bir hile olmalı diye düşünüyorsun." Uzanıp parmağının ucuyla burnuma dokundu. "Asıl hile o, Eva. Ama sen işi çözdün. Şimdi tadını çıkar."

"Deniyorum." Cary beni ve zihnimin çalışma şeklini anladığı için minnettardım. Herhangi bir şeyi açıklayamadığım zamanlarda boşlukları doldurabileceğini bildiğimden onunla yaşamak çok kolaydı.

"Bu sabah onunla ilgili detaylıca araştırma yaptım ve son zamanlarda yazılmış ilginç haberlerin çıktısını aldım. Eğer kontrol etmek istersen masanın üstündeler."

Spa için hazırlanmadan önce Cary'nin yazıcıdan bir şeyler çıkarttığını hatırladım. Parmak uçlarımda yükselerek onu yanağından öptüm. "Harikasın. Seni seviyorum."

"Aynen, bebeğim." Cary dışarı çıktı. "Resepsiyona inip onu getireyim. Acele etme. On dakika erken geldi."

Gülümseyerek onun rahat adımlarla koridora süzülüşünü izledim. Yatak odama bağlı küçük salona doğru ilerlerken kapı arkasından kapanmıştı. Annemin seçtiği son derece kullanışsız yazı masasının üzerinde yazılar ve resimlerle dolu bir klasör buldum. Sandalyeye yerleşip Gideon Cross'un geçmişinde kayboldum.

Onun, sonradan büyük bir saadet zinciri dolandırıcılığında paravanlık yaptığı ortaya çıkan yatırım şirketinin eski başkanı Geoffrey Cross'un oğlu olduğunu okumak, âdeta bir tren kazasını izlemek gibiydi. Babası hapis cezası almak yerine kafasına sıktığı kurşunla intihar ettiği sırada Gideon henüz beş yaşındaydı.

Ah, Gideon. Onu gözlerimin önünde o yaşlarda canlandırmaya çalışınca, o güzel mavi gözleri korkunç bir şaşkınlık

ve üzüntüyle dolu, yakışıklı, siyah saçlı bir çocuk olarak hayal ettim. O hâli kalbimi kırdı. Babasının intiharı ve hemen akabinde gelişen olaylar, kim bilir hem kendisi hem de annesi için ne kadar sarsıcı olmuştu. Böyle zor bir zamanda yaşanan stres ve gerginlik, özellikle o yaştaki bir çocuğa çok fazla gelirdi.

Annesi daha sonra, bir müzik şirketi yöneticisi olan Christopher Vidal'le evlenmiş, Christopher Vidal Jr. ve Ireland Vidal adında iki çocuğu daha olmuştu. Fakat anladığıma göre, daha büyük bir aile ve ekonomik rahatlık bile böylesine büyük bir sarsıntının sonrasında Gideon'ın istikrar kazanmasına yardımcı olamamış, fazla geç kalınmıştı. Hep çok içine kapanık biri olduğu için çocukluğundan acı verici duygusal yaralar almamak işten bile olmamıştı.

Eleştirel ve meraklı bir gözle, Gideon'ın yanında fotoğraflanan kadınları inceleyerek flört, sosyal hayat ve seks konusundaki yaklaşımını düşündüm. Annem haklıydı; beraber olduğu kadınların hepsi esmerdi. En sık birlikte görüldüğü kadın Latin kökenli birine benziyordu. Bu kadının boyu benden daha uzundu, kıvrımlı olmaktan ziyade ince yapılıydı.

"Magdalene Perez," diye mırıldandım. Gönülsüzce de olsa onun göz kamaştırıcı bir kadın olduğunu kabul etmeliydim. Duruşunda hayranlık uyandıracak bir özgüven vardı.

Cary nazik ve eğlenceli bir ses tonuyla, "Tamam, burada yeterince kaldın," diyerek incelememi yarıda kesti. Oturma odamın kapısında belirerek küstahça kapı pervazına yaslandı.

"Cidden mi?" Kendimi öyle kaptırmıştım ki aradan ne kadar zaman geçtiğini fark etmemiştim.

"Bir dakika içinde gelip seni bulacağını düşünüyorum. Kendini zor tutuyor."

Hemen önümdeki dosyayı kapatarak ayağa kalktım.

"İlginç haberlerdi, değil mi?"

"Çok." Gideon'un babası, daha doğrusu babasının intiharı, onun hayatını nasıl etkilemişti acaba?

Öğrenmek istediğim tüm cevapların beni yandaki odada beklediğini biliyordum.

Yatak odamdan çıkıp koridordan oturma odasına geçtim. Eşikte durdum ve bakışlarımı pencerelerin önünde durmuş, şehri seyreden Gideon'ın sırtına diktim. Birden kalp atışlarım hızlandı. Camdaki yansıması, düşünceli hâlini ortaya koyuyordu. Bakışları odaklı değildi ve dudakları kasvetli bir ifadeye bürünmüştü. Göğsünde kavuşturduğu kolları, sanki pek havasında değilmiş gibi huzursuzluğunu ele veriyordu. Münzevi adamların doğasında olduğu üzere uzak ve mesafeli görünüyordu.

Odadaki varlığımı ya da ona duyduğum özlemi hissetmiş gibi arkasına döndü. Ardından hareketsizleşti. Bu fırsattan yararlanarak onu iyice süzdüm; bakışlarım bedeninde gezindi. Her zerresiyle güçlü bir zenginlik yayıyordu. Öyle şehvetli bir yakışıklılığı vardı ki yalnızca ona bakmak bile gözlerimin yanmasına sebep oldu. Simsiyah saçlarının cüretkâr bir biçimde yüzüne düşüşü, parmaklarımın bu saçlara dokunma arzusuyla seğirmesine neden oluyordu. Ve bana her baktığında... nabzım uçuşa geçiyordu.

"Eva." Zarif ve güçlü adımlarla bana yaklaştı. Elimi alıp dudaklarına götürdü. Bakışlarında ciddi bir yoğunluk vardı; bana çevrilen gözleri artık son derece seksi ve tamamen bana odaklıydı.

Dudaklarının tenime değmesi, kolumdaki tüylerin diken diken olmasına ve aynı günahkâr dudakların bedenimin diğer bölgelerine değdiği anlara dair anıların canlanmasına neden oldu. Ânında tahrik oldum. "Merhaba."

Gözlerinde keyifli, sıcacık bir ifade belirdi. "Sana da merhaba. Harika görünüyorsun. Seni insanlara göstermek için sabırsızlanıyorum."

Bu iltifat karşısında duyduğum keyifle, güçlükle nefes aldım. "Umarım buna layık olabilirim."

Kaşları hafifçe çatıldı. "İhtiyacın olan her şey yanında mı?"

Cary, siyah kadife şalım ve dirseklerimin biraz yukarısına dek uzanan eldivenlerimle yanımda belirdi. "Al bakalım. Dudak parlatıcını çantanın içine sıkıştırdım."

"Harikasın, Cary."

Bana göz kırpınca, çantamın küçük iç cebine sıkıştırdığım prezervatifleri gördüğünü anladım. "Sizinle aşağı ineyim."

Gideon, şalı Cary'den alıp omuzlarıma örttü. Şalın altına sıkışan saçlarımı dışarı çıkardı ve o an, ellerinin boynumda bıraktığı his dikkatimi o kadar dağıttı ki Cary'nin eldivenlerimi ellerime geçirdiğini güçlükle fark ettim.

Lobiye kadar süren asansör yolculuğu, yoğun cinsel gerilimi atlatmak için bir tür dayanıklılık sınavı gibiydi. Cary'nin bir şey fark ettiği yoktu tabii. Solumda duran Cary'nin iki eli cebindeydi ve ıslık çalıyordu. Öte yandan diğer yanımda duran Gideon'dan muazzam bir güç yayılıyordu. Ne bir hamle yaptı ne de ses çıkardı ama etrafına yaydığı gerilimi hissedebiliyordum. Aramızdaki manyetik çekim tenimi karıncalandırıyordu, kısa ve hızlı soluklar alıp veriyordum. Sonunda asansörün kapıları açılıp o kapalı alandan kurtulduğumuzda rahatladım.

İki kadın asansör bekliyordu. Birden karşılarında Gideon ve Cary'yi görünce ağızları açık kaldı ve bu manzara keyfimi yerine getirip beni gülümsetti.

"Hanımlar," diyerek selamladı Cary onları. Yüzünde hiç de adil olmayan bir gülümseme vardı. Kadınların beyin hücrelerinin infilak etmek üzere olduğunu neredeyse görebiliyordum.

Cary'nin aksine, Gideon onları sadece başıyla selamladı ve elini belime koyup tenime temas ederek beni dışarı çıkardı. Bu temas öyle etkileyiciydi ki içimin alev almış gibi yandığımı hissettim.

Cary'nin elini sıktım. "Bana bir dans borcun var."

"Her zaman. Birazdan görüşürüz."

Kaldırımın kenarında bir limuzin bekliyordu ve Gideon'la dışarı çıktığımızda şoför kapıyı açtı. Koltukta diğer tarafa doğru

kaydım ve elbisemi düzelttim. Gideon yanıma yerleşip kapı kapandıktan sonra onun ne kadar güzel koktuğunun farkına vardım. Kokusunu içime çekerken kendime rahatlayıp yanımdaki bu adamın tadını çıkarmam gerektiğini söyledim. Gideon elimi tuttu ve parmak uçlarını avucumun içinde gezdirdi. Bu basit dokunuş bile içimde şiddetli bir şehveti ateşlemişti. Sıcak bastığını hissederek şalımı çıkardım.

"Eva." Gideon bir düğmeye bastı ve şoförle bizi ayıran cam yukarı doğru kaymaya başladı. Hemen sonra beni kucağına doğru çekti ve dudaklarını dudaklarıma bastırarak beni şiddetle öpmeye başladı.

Onu oturma odamda gördüğümden beri yapmak istediğim şeyi yaptım ve ellerimi saçlarının arasına daldırarak öpücüğüne karşılık verdim. Beni öpme şekline bayılıyordum; sanki *mecburmuş* gibi, sanki öpmezse delirecekmiş gibi ve neredeyse geç kalmış gibi. Dilini emdim; bundan ikimizin de ne kadar hoşlandığını artık biliyordum. Bu, bende başka yerlerine de aynı arzuyla dokunma isteği uyandırıyordu.

Elleri sırtımda gezinirken kalçamın yanına baskı yapan sertliğini hissettim ve inledim. Pozisyon değiştirip üzerine çıkmak üzere hareketlendim, elbisemin eteğini kenara çektim ve son derece kullanışlı bir yırtmacı olan bu elbise için anneme teşekkür etmeyi aklımın bir kenarına yazdım. Dizlerimi kalçasının iki yanına yerleştirip kollarımı omuzlarına doladım ve onu daha derinden öpmeye başladım. Kendimi ağzında kaybettim, alt dudağını ısırdım ve dilimi onun diline doladım...

Gideon beni belimden kavrayarak itti. Koltukta arkasına yaslandı, göğsü inip kalkarken yüzüme bakmak üzere boynunu uzattı. "Bana ne yapıyorsun sen?"

Ellerimi gömleğinin içinden geçirip göğsü üzerinde gezdirerek kaslarının o amansız sertliğini hissettim. Parmaklarım, karın kaslarının hatlarını takip ederken zihnimde, çıplakken

nasıl görünebileceğine dair bir tablo oluştu. "Sana dokunuyorum. Tadını çıkarıyorum işte. Seni istiyorum, Gideon."

Beni bileklerimden yakaladı ve hareketlerimi durdurdu. "Daha sonra. Şu anda Manhattan'ın ortasındayız."

"Bizi kimse göremez ki."

"Mesele bu değil. Saatler boyunca sonlandıramayacağımız bir şeye başlamanın ne yeri ne de zamanı. Sadece bu öğleden sonra olanlar yüzünden bile aklımı kaçırmak üzereyim."

"Öyleyse bu işi hemen şimdi halledelim."

Elleriyle beni, neredeyse canımı acıtacak şekilde kavradı. "Bunu burada yapamayız."

"Neden yapamazmışız?" Biraz sonra aklıma şaşırtıcı bir düşünce geldi. "Hiç limuzinde seks yapmadın mı?"

"Hayır." Çenesi kasıldı. "Sen yaptın mı?"

Ona cevap vermeden bakışlarımı kaçırınca, etrafımızda akan trafiği ve yayaları gördüm. Çevremizdeki yüzlerce kişiden sadece birkaç santim uzaktaydık ama koyu renk cam bizi gizlediğinden pervasızca davranabilecekmişim gibi hissetmeme neden olmuştu. Onu tatmin etmek istiyordum. Gideon Cross'un içindeki şeye ulaşabildiğimi bilmek istiyordum ve kendisi dışında bunu yapmama engel olabilecek başka kimse yoktu.

Kalçamı ona doğru ileri geri hareket ettirerek sert aletine sürtündüm. Gideon'ın nefesi, birbirine kenetlediği dişlerinin arasından tıslayarak çıktı.

"Sana ihtiyacım var, Gideon," dedim nefes nefese, tahrik olduğu için şimdi daha da yoğunlaşan kokusunu içime çekerek. Sadece teninin baştan çıkarıcı kokusunun bile beni çakırkeyif edebileceğini düşünüyordum. "Beni delirtiyorsun."

Bileklerimi bıraktı ve elleriyle yüzümü avuçlayarak dudaklarını dudaklarıma sertçe bastırdı. Pantolonunun fermuarına uzandım ve gizli fermuara erişmek için iki düğmeyi açtım. Gideon birden gerildi.

"Buna ihtiyacım var," diye fısıldadım dudaklarının arasına. "İzin ver."

Gideon gevşemedi ama beni durdurmak için de bir girişimde bulunmadı. Aleti avuçlarımın arasına sertçe indiğinde dudaklarından dökülen inleme hem acı hem de arzuyla doluydu. Aletini nazikçe sıktım, ellerimle onu keşfederken kasten hassas bir şekilde dokunuyordum. Çok sertti, taş gibiydi ve sıcacıktı. İki elimi de kökünden ucuna dek kaydırdım. Gideon altımda titrediğinde nefesim kesildi.

Bacaklarımı kavradı, parmakları tangamın kırmızı danteline ulaşana kadar elini elbisemin altından yukarı doğru kaydırdı. "Amın o kadar tatlı ki," diye mırıldandı ağzımın içinde. "Bacaklarını iki yana açıp aletim için yalvarana kadar onu yalamak istiyorum."

"Eğer istersen sana şimdi yalvarırım." Tek elimle onu okşarken diğer elimle de prezervatif almak için çantama uzandım.

Parmaklarından biri iç çamaşırımın altından içeri girdi, arzumun şiddetinden sırılsıklamdım. "Sana neredeyse hiç dokunmadım," diye fısıldadı, arka koltukta gölgeler arasında parlayan gözleriyle bana bakarak. "Ama sen benim için çoktan hazırsın."

"Kendimi tutamadım."

"Tutmanı da istemiyorum zaten." Parmağını içime doğru itti ve kaslarım çaresizce parmağını kavrayınca alt dudağını ısırdı. "Bana yaptığın şeye engel olamazken bu hiç âdil olmazdı."

Paketi dişlerimle yırttım ve prezervatifi ucu dışarı çıkacak şekilde ona uzattım. "Bu konuda pek iyi değilim."

Eli benimkini kavradı. "Seninleyken tüm kurallarımı çiğniyorum."

Alçak ses tonundaki ciddiyet, içimde bir sıcaklık ve güven patlaması yarattı. "Kurallar çiğnenmek içindir."

Gülünce bembeyaz parlayan dişlerini gördüm; sonra yanındaki panelden bir düğmeye bastı ve şoföre, "Ben aksini söyleyene kadar sür," dedi.

Birden yanaklarım kızardı. Bir arabanın farları koyu renkli camı delip bir an yüzüme vurarak utancımı ele verdi.

"Neden şimdi, Eva?" diye mırıldandı Gideon, prezervatifi ustalıkla takarken. "Beni limuzinimde seks yapmaya ikna ediyorsun ama şoförüme bu esnada rahatsız edilmek istemediğimi söylerken utanıyor musun?"

Bu ani oyunbaz tavrı beni, ona sahip olmak için iyice çaresiz hâle getirdi. Dengemi sağlamak için ellerimi omuzlarına koyarak dizlerimin üzerine kalktım ve Gideon'ın kalın aletinin üzerinde yeterince yükselebilmek için hareketlendim. Elleriyle kalçamı kavradı ve külotumu yırtıp çıkarırken bir şaklama sesi duydum. Bu ani sesle ardındaki şiddet arzumu daha da körükledi.

"Yavaş git," diye bir talimat verdi kısık sesle ve pantolonunu daha da aşağı indirmek için kalçasını kaldırdı.

Gideon hareket ederken sert aleti bacaklarımın arasına sürtününce inledim; içim sızlıyordu ve bomboştu, sanki daha önce bana yaşattığı orgazmlar bu sızıyı biraz olsun dindirmekten ziyade daha da beter etmişti.

Parmaklarımı aletinin etrafına dolayıp ucunu ıslaklığıma doğru iterken gerildi. Arzunun kokusu havada ağır ağır dolaşıyordu – feromon ve ihtiyaçla yüklü bu baştan çıkarıcı karışım vücudumdaki her hücreyi teyakkuza geçiriyordu. Tenim kızarmıştı ve karıncalanıyordu, memelerimse ağırlaşıp hassaslaşmıştı.

Onu ilk gördüğüm andan itibaren istediğim şey *buydu*: Ona sahip olmak, muhteşem bedenine tırmanmak ve onu derinlerime almak.

Üzerine eğilirken, "Tanrım. Eva," diye soludu. Elleri uyluklarımda huzursuzca geriliyordu.

Kendimi fazlasıyla savunmasız hissederek gözlerimi kapadım. Onunla yakınlaşmak istemiştim fakat bu da bana fazla gelmişti. Göz gözeydik, aramızda sadece birkaç santim vardı, etrafımızdaki dünyanın geri kalanından bizi küçücük bir koza

ayırıyordu. Gideon'ın tedirginliğini hissedebiliyor, onun da burada en az benim kadar sarsıldığını biliyordum.

"Daracıksın." Soluk soluğa söylediği bu sözler, tatlı bir keder ifadesini de yansıtıyordu.

Onun daha fazlasını içime alıp derinlerime doğru kaymasına izin verdim. Derin bir nefes alırken, o yoğun ve keyifli gerilimi iliklerime kadar hissettim.

Avucunu alt karnıma bastırarak, başparmağının ucuyla zonklayan klitorisime dokundu ve yavaş, ustaca hareketlerle yumuşacık daireler çizip beni uyarmaya başladı. İçimdeki her bir kas aletinin etrafında kenetlenerek onu daha derinlere çekti. Gözlerimi açıp ağırlaşmış göz kapaklarımın arasından ona baktım. Gideon zarif smokiniyle altımda çok güzel görünüyordu, güçlü bedeni ilkel bir çiftleşme ihtiyacıyla gerilmişti.

Boynu arkaya doğru eğilmiş, başını sanki görünmez bağlarla mücadele ediyormuş gibi koltuğun arkasına bastırmıştı. "Ah, Tanrım," diye bağırdı, dişlerini sıkarak. "Çok şiddetli boşalacağım."

Bu gizemli vaat beni heyecanlandırdı. Tenim bir ter tabakasıyla kaplandı. Öyle sıcaklamış ve ıslanmıştım ki aleti boyunca neredeyse onu tamamen sararak aşağı doğru kaydım. Onu köküne kadar içime almadan önce dudaklarımın arasından soluksuz bir çığlık kaçtı. O kadar derinimdeydi ki bu benim için neredeyse dayanılmazdı; kendimi yukarı doğru hareket etmek zorunda hissediyor, o beklenmedik rahatsızlığın acısını hafifletmek istiyordum. Ne var ki bedenim aletinin bu kadar büyük olmasını pek umursamıyor gibiydi. Kaslarım etrafını sararak onu iyice sıkıyordu; orgazmın eşiğindeki bedenim titriyordu.

Küfrederken boştaki eliyle kalçamı kavradı ve göğsü çılgınca inip kalkarken beni geriye doğru yatırdı. Bu pozisyon bedenimin üzerindeki hareketini değiştirdi ve iyice açılarak onu tümüyle içime aldım. Vücut sıcaklığı ânında yükseldi, öyle ki

bedeni giysileri arasından etrafa boğucu bir sıcaklık yayıyordu. Üst dudağı damla damla terle kaplanmıştı.

Öne doğru eğilip dilimi, bedeninin o yontulmuş gibi duran kıvrımları boyunca kaydırdım ve terinin tuzunu alarak zevkle mırıldandım. Kalçası sabırsızlıkla hareket ediyordu. Dikkatlice yükseldim, kalçamdaki o vahşi kavrayışıyla beni durdurmadan önce birkaç santim yukarı kaydım.

"Yavaş," diye yeniden uyardı beni. Sesinde, içimde şehvetin nabız gibi atmasına neden olan hafif otoriter bir ton vardı.

Onu yeniden içime ağır ağır alarak alçaldım; *tam sınırıma dayandığında*, garip ama keyifli bir sızı hissettim. Haz, bir bütün olduğumuz yerden bedenlerimize yayılırken gözlerimiz kilitlendi. Tam o an, bedenlerimizin en mahrem ve özel kısımları dışında tamamen giyinik olduğumuzu fark ettim. Bu bana, Gideon'ın çıkardığı sesler gibi inanılmaz şehvetli geldi; sanki bu haz tıpkı benim gibi ona da yoğun gelmişti.

Ona duyduğum delice tutkuyla dudaklarımı dudaklarının üzerine bastırdım ve terden sırılsıklam olan saçlarını kökünden sıkıca kavradım. Kalçamı hareket ettirirken onu öptüm, başparmağıyla klitorisimde çizdiği çılgınca dairelere uyum sağladım. Uzun ve kalın aleti eriyen kadınlığımın içine her kaydığında doruğa biraz daha yaklaşıyordum.

Bir noktada âdeta aklımı yitirdim ve bedenim durumu tamamen kontrol altına alana kadar en ilkel içgüdülerin esiri oldum. Hiçbir şeye odaklanamıyordum, sadece o dizginlenemez sevişme arzusu ve onun üzerindeyken bastıramadığım açlığın boşalıp beni serbest bırakmasını düşünüyordum.

"Çok iyi hissettiriyor," dedim nefes nefese. Bedeninde kaybolmuştum. "Sen... Ah, Tanrım, çok iyi."

Gideon iki elini birden kullanarak ritmimi kontrol altına aldı ve beni, devasa aletinin hassas, sızlayan noktaya dokunacağı açıya getirdi. Kaslarım aletini sıkıştırırken usul usul titredim

ve sırf yapmış olduğu bu ustaca hamle nedeniyle boşalacağımı hissettim. "*Gideon.*"

Bedenimin tam merkezinde coşkulu spazmlarla başlayıp dışa doğru yayılan ve sonra bütün vücudumu titreten bir orgazmla sarsılırken Gideon beni ensemden sıkıca kavradı. Gözlerimi kapatacağım sırada bakışlarını benimkilerden ayırmadı ve hazla dağılmamı seyretti. Bakışlarıyla beni ele geçirdiğinde inledim ve her zamankinden daha da şiddetli boşaldım.

"Siktir, siktir, siktir," diye gürledi. Kalçasını kaldırıp beni aşağı doğru çekerek âdeta cezalandırıcı hamlelerine karşılık vermemi sağlıyordu. Derinlere inen her darbesi sınırlarımı zorluyordu. İçimde daha da sertleşip kalınlaştığını hissedebiliyordum.

Benimle birlikte uçurumdan aşağı düştüğü ânı kaçırmamak için onu hevesle izliyordum. Bakışları aç ve vahşiydi, kontrolünü yitirdikçe odağı dağılıyordu, o şahane yüz hatları orgazma ulaşmak için verdiği amansız yarışla harap olmuş gibiydi.

"*Eva!*" Çılgın coşkusunu yansıtan o hayvani ve büyüleyici sesle boşaldı. Orgazm onu âdeta paramparça ederken titredi, yüz hatları beklenmedik bir savunmasızlıkla aniden yumuşadı.

Yüzünü avuçlarımın arasına alıp dudaklarımı dudaklarında gezdirdim, kesik kesik çıkan solukları yanaklarıma çarparken onu rahatlattım.

"Eva." Kollarını bedenime dolayarak beni kendine çekti ve nemli yüzünü boynumun kıvrımına bastırdı.

Onun nasıl hissettiğini tam olarak biliyordum. Katman katman soyulmuş, en savunmasız hâliyle ortadaydı.

Uzun bir süre yaşadıklarımızın yankılarını bedenimizde hissederek öylece birbirimize sarıldık. Gideon başını çevirip beni usulca öptü, dilinin ağzımın içine yaptığı dans paramparça olmuş duygularımı yatıştırdı.

"Vay canına," diye soludum, sarsılmış durumdaydım.

Onun da dudakları seğirdi. "Evet."

Sersemlemiş ve sarhoş olmuş gibi gülümsedim.

Gideon nemli saçlarımı şakaklarımdan çekti, parmak uçları yüzümde neredeyse saygılı tavırla kayıyordu. Beni öyle dikkate süzmesi göğsümü sıkıştırdı. Şaşkın ve... minnettar görünüyordu, bakışları sıcacık ve şefkatliydi. "Bu ânı bozmak istemiyorum."

Sözcüklerin havada asılı kaldığını duyabildiğim için bu boşluğu doldurdum. "Ama?.."

"Ama bu yemeği es geçemem. Yapmam gereken bir konuşma var."

"Ah." Yaşadığımız ânın büyüsü tamamen bozulmuştu.

Üzerinden yavaşça kalkarken, ıslak bir şekilde içimden kayıp gittiğini hissederek dudağımı ısırdım. Bu sürtünme hissi, daha fazlasını istememe yetecek kadar etkiliydi. Neredeyse hiç yumuşamamıştı.

"Kahretsin," dedi sertçe. "Seni yine istiyorum."

Ondan uzaklaşmadan önce beni yakaladı, bir yerlerden bir peçete çıkardı ve bacaklarımın arasını nazikçe sildi. Bu, biraz evvel yaptığımız seksle aynı seviyede, çok mahrem bir hareketti.

Kurulanır kurulanmaz yanındaki koltuğa yerleştim ve dudak parlatıcımı çantamdan çıkardım. Prezervatifi çıkarıp saran Gideon'ı küçük makyaj aynamın kenarından izledim. Sonra da bir kokteyl peçetesine sardığı kullanılmış prezervatifi, ustaca gizlenmiş bir çöp kutusuna attı. Görünümünü biraz düzelttikten sonra şoföre gideceğimiz yere doğru sürmesini söyledi. Ardından koltuğa yerleşip pencereden dışarı baktı.

Geçen her saniyeyle Gideon'ın içine kapandığını, aramızdaki bağın kopmaya başladığını hissettim. Kendimi koltuğun köşesine çekilirken buldum, ondan uzaklaşarak aramızda oluşmaya başlayan mesafeye istemsizce uyum sağlıyordum. İçimde hissettiğim o sıcaklık belirgin bir ürpertiye dönüştü, hatta o kadar serin olduğunu hissettim ki şalımı tekrar omuzlarıma doladım. Hareket edip makyaj setimi kaldırırken sanki orada olduğumun farkında bile değilmişçesine hiç kıpırdamadı.

Gideon aniden barı açtı ve bir şişe çıkardı. Bana bakmadan, "Konyak?" diye sordu.

"Hayır, teşekkür ederim." Sesim çok kısık çıkmıştı ama o bunu fark etmemiş gibiydi. Belki de umurunda değildi. Kendine bir içki koyup şişeyi tekrar yerine bıraktı.

Kafam karışmıştı, içten içe canım yanarken eldivenlerimi giyerek neyin ters gittiğini anlamaya çalıştım.

Ayışığı Kitaplığı

7

Yemeğin düzenlendiği yere vardıktan sonra olan bitenlerle ilgili pek bir şey hatırlamıyordum. Basın koridoru boyunca yürürken kamera flaşları etrafımızda havai fişekler gibi patlıyordu ama ben onlara pek aldırış etmeden sadece alışkanlıkla gülümsedim. Kabuğuma çekilmiştim ve Gideon'ın etrafına dalgalar hâlinde yaydığı gerginlikten bir an evvel kurtulmak istiyordum.

Binaya girdiğimiz anda biri ona seslenince döndü. Ben de bunu fırsat bilip halı kaplı girişi tıkayan diğer misafirlerin etrafından hızla geçerek oradan uzaklaştım.

Resepsiyonun verileceği salona ulaştığımda, yanımdan geçen bir garsonun elinden iki kadeh şampanya kaptım ve kadehlerden birindeki şampanyayı devirirken Cary'yi aradım. Onu salonun diğer ucunda annem ve Stanton'la birlikte dururken görünce yanlarına gittim. Boş kadehimi yanından geçtiğim bir masaya bıraktım.

"Eva!" Beni gören annemin yüzü birden aydınlandı. "Bu elbise üzerinde şahane durmuş!"

Annem beni dudaklarını yanaklarıma değdirmeden öptü. Işıl ışıl parlayan, buz mavisi, vücudunu saran bir elbisenin içinde muhteşem görünüyordu. Kulaklarından, boynundan ve

bileğinden dökülen safirler, gözlerini ve porselen tenini iyice ortaya çıkarıyordu.

"Teşekkürler." İkinci kadehi yudumlarken anneme elbise için minnettarlığımı dile getirmeyi planladığımı hatırladım. Hediye hâlâ hoşuma gidiyor olsa da artık o rahat yırtmacından pek memnun değildim.

Cary öne çıkarak beni dirseğimden yakaladı. Üzgün olduğumu anlaması için yüzüme şöyle bir bakması yetmişti. Başımı hemen iki yana salladım, bu konuya şimdi girmek istemiyordum.

"O zaman biraz daha şampanya?" diye sordu yumuşak bir sesle.

"Lütfen."

Annemin yüzünün Times Meydanı'ndaki kristal Yeni Yıl topu gibi aydınlandığını görür görmez Gideon'ın yaklaştığını hissetmiştim. Stanton da doğrulmuş, kendine çekidüzen vermiş gibiydi.

"Eva." Gideon eliyle belimin çıplak kısmına dokunduğunda bedenimden arzu dolu bir ürperti geçti. Tenimdeki parmakları kasılınca onun da aynı şekilde hissedip hissetmediğini merak ettim. "Kaçıp gittin."

Sesinde duyduğum sitemkâr ton karşısında kaskatı kesildim. Ona, insanların arasında söyleyemediğim her şeyi anlatan bir bakış attım. "Richard, Gideon Cross'la tanıştın mı?"

"Evet, elbette." İki adam el sıkıştı.

Gideon beni yanına çekti. "New York'un en güzel iki kadınına refakat etme şansını paylaşıyoruz."

Stanton, Gideon'a hak verircesine anneme anlayışla gülümsedi.

Şampanyamın geri kalanını bir dikişte içtim ve boşalan kadehi büyük bir memnuniyetle Cary'nin bana verdiği dolu kadehle değiştirdim. Alkolün getirdiği sıcaklık yayılıyor, bir süredir içime oturmuş olan düğümü gevşetiyordu.

Gideon eğilip sert bir şekilde, "Burada benimle olduğunu unutma," diye fısıldadı.

Öfkeli miydi? Neler oluyordu böyle? Gözlerimi kısarak ona baktım. "Söyleyene bak."

"Burada olmaz, Eva." Salondaki herkese başıyla selam verip beni oradan uzaklaştırdı. "Şimdi olmaz."

"Hiçbir zaman olmayacak zaten," diye mırıldandım ve sırf anneme bir sorun çıkarmamak için peşinden gittim.

Şampanyamı yudumlarken yıllardır kullanmak zorunda kalmadığım o otomatik savunma moduna geçmiştim. Gideon beni insanlarla tanıştırdı ve ben de elimden geldiğince iyi bir performans sergiledim; uygun anlarda konuşmuş ve gerekli yerlerde gülümsemiştim ama aslında kimseye dikkat etmiyordum. Aramızda oluşan o buzlu duvarın ve incinmiş öfkemin ziyadesiyle farkındaydım. Gideon'ın yattığı kadınlarla sosyalleşmeme konusunda katı kuralları olduğuna dair bir kanıta ihtiyacım varsa işte o kanıt şimdi gözlerimin önündeydi.

Yemek duyurusu yapıldığında Gideon'la birlikte yemek salonuna geçtim ama sadece tabağımdaki yemekle oynamakla yetindim. Yemeğin yanında servis edilen kırmızı şaraptan birkaç kadeh içtim ve Gideon'ın masadaki insanlarla konuştuğunu duydum ama ne söylendiğiyle ilgilenmedim, yalnızca sesindeki ahenge ve o baştan çıkarıcı derinlikteki düzgün ses tonuna dikkat ettim. Gideon beni de sohbete dâhil etmek gibi bir girişimde bulunmadığı için memnundum. O an pek güzel şeyler söyleyebileceğimi sanmıyordum.

Gideon, ancak alkışlarla birlikte sahneye yürümeye başladığında dikkat kesildim. Sonra koltuğumda dönüp kürsüye gidişini izlerken o vahşi zarafetine ve çarpıcı güzelliğine hayran olmaktan kendimi alamadım. Attığı her adım dikkat ve saygı uyandırıyordu ki bu da rahat ve sakin yürüyüşü düşünüldüğünde başlı başına bir başarıydı.

Limuzinindeki o ateşli seksten sonra hiç de kötü görünmüyordu. Aslına bakılırsa tamamen farklı biri gibi görünüyordu. Yeniden Crossfire binasının lobisinde tanıştığım adam olmuştu, son derece kontrollü ve içten içe güçlü bir hâli vardı.

"Kuzey Amerika'da," diye başladı sözlerine, "her dört kadından ve altı erkekten biri çocuklukta cinsel istismara maruz kalıyor. Etrafınıza iyi bakın. Masanızdaki biri ya bu tür olaylardan kurtulmuştur ya da öyle birini tanıyordur. Bu kabul edilemez bir gerçektir."

Bu sözler üzerine donakaldım. Gideon şahane bir konuşmacıydı, o capcanlı bariton sesi büyüleyiciydi. Ama esas etkilendiğim şey, konunun bana bu kadar yakın olması ve onun bunu tutkulu, zaman zaman da sarsıcı sözlerle anlatmasıydı. Birden çözülmeye başladım, karmakarışık öfkem ve örselenmiş özgüvenim, yerini büyülenmiş bir meraka bıraktı. Ona olan bakış açım değişti, artık ben de hayranlıkla onu izleyen kalabalığın bir parçasıydım. Artık o, çok kısa bir süre önce duygularımı inciten adam değildi; benim için önemi çok büyük olan bir konuyu tartışmaya sunan, yetenekli bir konuşmacıydı.

Sözlerini bitirdiğinde ayağa kalkarak alkışladım ve bu hareketimle hem onu hem de kendimi şaşırttım. Fakat diğerleri de hemen bana katıldı ve etrafımda konuşan insanları, o fazlasıyla hak edilmiş, sessizce dile getirilen iltifatları duymaya başladım.

"Siz çok şanslı bir genç hanımsınız."

Benimle konuşan kadına bakmak üzere döndüğümde kırklı yaşlarının başlarında, kızıl saçlı, güzel bir hanımefendi gördüm. "Biz sadece... arkadaşız."

Huzurlu görünen gülümsemesinde bana itiraz edecekmiş gibi bir hâl vardı.

İnsanlar masalarından uzaklaşmaya başladılar. Ben de tam eve gidebilmek için çantamı almak üzereydim ki genç bir adam yanıma geldi. Asi kızıl saçları herkeste kıskançlık duygusu uyandıracak türdendi ve gri-yeşil gözleri yumuşacık, arkadaş canlısı

bir ifadeyle bakıyordu. Yakışıklı ve çocuksu tebessümüyle, limuzindeki yolculuktan beri benden ilk kez gerçek bir gülümseme koparmayı başarmıştı.

"Selam," dedi.

Adam beni tanıyor gibiydi, bu da beni onun kim olduğunu biliyormuş gibi yapmak zorunda bırakan tuhaf bir duruma soktu. "Merhaba."

Güldü ve gülüşü nazikti ama etkileyici bir çekiciliği vardı. "Ben Christopher Vidal, Gideon'ın kardeşiyim."

"Ah, elbette." Yüzüm kızardı. Kendi dertlerime bu kadar gömülüp de bağlantıyı kuramamış olmama inanamıyordum.

"Yüzün kızarıyor."

"Üzgünüm." Utangaç bir ifadeyle gülümsedim. "Kulağa tuhaf gelmeden, sana hakkında bir haber okumuş olduğumu nasıl söyleyeceğimi bilemiyorum."

Güldü. "Bunu hatırlaman beni gururlandırdı. Sadece bana bu haberi Page Six'te okuduğunu söyleme."

Bu yayının dedikodu köşesi, New York'un ünlü ve sosyetik isimleriyle ilgili her şeyi ortaya çıkarmasıyla nam salmıştı. "Hayır," dedim hemen. "*Rolling Stone* olabilir belki?"

"Bu olabilir işte." Kolunu bana uzattı. "Dans etmek ister misin?"

Sahneye çıkan basamakların önünde duran Gideon'a baktım. Etrafı onunla konuşmaya hevesli insanlarla çevriliydi ve bunların çoğu da kadındı.

"Gördüğün üzere bir süre daha meşgul olacak," dedi Christopher, eğlenceli bir tonla.

"Evet." Tam başımı çevirmek üzereydim ki Gideon'ın yanında duran kadını fark ettim. Bu, Magdalene Perez'di.

El çantamı aldım ve Christopher'a zoraki bir gülümsemeyle baktım. "Dans etmeyi çok isterim."

Kol kola girip balo salonuna doğru yürüdük ve dans pistine çıktık. Orkestra bir valsin ilk notalarını çalmaya başlarken biz

de müziğe doğal bir biçimde, kolaylıkla uyum sağladık. Christopher yetenekli bir dansçıydı, çevikti ve özgüvenli adımlarla dansı yönlendiriyordu.

"Söyle bakalım, Gideon'ı nereden tanıyorsun?"

"Tanımıyorum." Heykel gibi görünen bir sarışınla yanımdan kayarcasına geçen Cary'ye başımla selam verdim. "Crossfire'da çalışıyorum, orada bir iki kez karşılaştık."

"Onun için mi çalışıyorsun?"

"Hayır. Waters Field & Leaman'da asistanım."

"Ah," diyerek sırıttı. "Reklam ajansı."

"Evet."

"Bir iki kez görüştükten sonra işi seni böyle bir yere sürüklemeye kadar getirdiyse Gideon gerçekten senden hoşlanıyor olmalı."

İçimden bir küfür savurdum. İnsanların bazı varsayımlarda bulunacağını biliyordum ama şu anda en çok istediğim şey daha fazla küçük düşmemekti. "Gideon annemi tanıyor ve zaten annem de bu davete katılmamı önceden ayarlamıştı yani bu sadece aynı etkinliğe katılacak iki kişinin ayrı arabalar yerine tek araba kullanmasından ibaret."

"Yani şu an hayatında biri yok?"

Birlikte uyumla dans etsek de kendimi rahatsız hissederek derin bir nefes aldım. "Şey, yani biriyle birlikte değilim."

Christopher bana yine o karizmatik çocuksu sırıtışıyla baktı. "Gecem bir anda güzelleşti."

Christopher dansın geri kalanı boyunca müzik endüstrisi hakkında beni güldüren ve zihnimi Gideon'dan uzaklaştıran eğlenceli anekdotlar anlatmaya başladı.

Dans sona erdiğinde, Cary bir sonraki dans için yanıma geldi. Birlikte dersler aldığımız için çift olarak çok iyi dans ederdik. Destek olmak için yanımda oluşuna minnet duyarak kendimi kollarına bıraktım.

"Eğleniyor musun?" diye sordum ona.

"Yemekte, moda haftasının en üst düzey koordinatörünün yanında oturduğuma inanabiliyor musun? Üstelik kadın benimle flört etti!" Gülümsedi ama bakışlarında puslu bir ifade vardı. "Böyle yerlerde olduğumu fark edince... yani bu şekilde giyinmiş hâlde... buna inanamıyorum. Sen benim hayatımı kurtardın, Eva. Sonra da tümüyle değiştirdin."

"Sen de akıl sağlığımı korumamı sağlıyorsun. İnan bana, ödeştik."

Sertleşen bakışlarıyla elimi daha sıkı kavradı. "Perişan görünüyorsun. Ne yaptı da her şeyin içine sıçtı?"

"Sanırım bunu ben yaptım. Daha sonra konuşuruz."

"Burada, herkesin önünde onun ağzını burnunu dağıtırım diye korkuyorsun."

İç geçirdim. "Annemin hatırı için bunu yapmamanı tercih ederim."

Cary dudaklarını bir anlığına alnıma bastırdı. "Onu önceden uyarmıştım. Başına geleceklerin farkında."

"Ah, Cary." Dudaklarım istemsiz bir gülümsemeyle kıvrılırken bile boğazım ona duyduğum sevgiyle düğüm düğüm olmuştu. Cary'nin bir abi gibi Gideon'a tehditlerde bulunacağını tahmin etmeliydim. Bu tam da onun yapacağı bir şeydi.

Birden Gideon yanımızda belirdi. "Araya giriyorum."

Rica etmiyordu.

Cary durup bana baktı. Başımı onaylarcasına salladım. Bunun üzerine bir adım gerileyip başıyla selam verdi ama Gideon'ın yüzüne dikilen bakışları çok sert ve öfkeliydi.

Gideon beni yakınına çekti ve diğer her şeyde yaptığı gibi baskın bir özgüvenle dansı devraldı. Onunla dans etmek önceki iki partnerimle ettiğim danslara kıyasla tamamen farklı bir deneyimdi. Gideon hem kardeşi kadar ustalıkla dans edebiliyor hem de bedenimin hareketlerini Cary kadar iyi biliyordu. Ama onun tarzı cüretkâr, agresif ve doğası gereği cinsellik yüklüydü.

Mutsuz olmama rağmen kısa bir süre önce birlikte olduğum adama bu kadar yakın durmanın tüm duyularımı harekete geçirmesi de işimi kolaylaştırmıyordu. Enfes kokuyordu ve kokusunda sekse dair hafif izler vardı. Beni cesur, akıcı adımlarla yönlendirişi çok kısa süre önce içimde olduğunu hatırlatıyor; bedenimde hâlâ hissettiğim o sızıyı yeniden canlandırıyordu.

"Sürekli bir yerlere kaçıyorsun," diye mırıldandı, bana kaşlarını çatarak bakarken.

"Magdalene bu boşluğu çabucak doldurmuş gibi geldi bana."

Tek kaşı havalandı ve beni daha da yakınına çekti. "Kıskandın mı?"

"Ciddi misin?" Bakışlarımı ondan kaçırdım.

Öfkeli bir ses çıkardı. "Kardeşimden uzak dur, Eva."

"Nedenmiş?"

"Çünkü ben öyle söylüyorum."

İçimdeki öfke alevlendi, tavşanlar gibi seviştiğimizden beri içinde boğulduğum o suçluluk ve şüphe duygularından sonra bu bana iyi gelmişti. Gideon Cross'un dünyasında misilleme yapılabiliyor mu, görmeye karar verdim. "Magdalene'den uzak dur, Gideon."

Çenesi kasıldı. "O sadece benim arkadaşım."

"Yani onunla yatmadın... henüz."

"Kahretsin, hayır. Böyle bir şey yapmak istemiyorum da. Dinle beni..." Müzik sesi alçaldı ve Gideon yavaşladı. "Gitmem gerek. Seni buraya ben getirdim ve eve götüren kişi de olmayı tercih ederim ama eğleniyorsan seni zorla alıp götürecek değilim. Burada kalıp eve Stanton ve annenle dönmek ister misin?"

Eğlenmek mi? Şaka mı yapıyordu yoksa hiçbir şeyi anlamıyor muydu? Ya da daha kötüsü, belki de beni kafasından o kadar silmişti ki hiç dikkat etmiyordu.

Biraz mesafeye ihtiyaç duyarak ondan uzaklaştım. Kokusu kafamı karıştırıyordu. "İdare ederim. Beni düşünmene gerek yok."

"Eva." Bana uzandı ama hızla geri çekildim.

Biri kolunu sırtıma doladı ve Cary konuştu. "Ben onunla ilgilenirim, Cross."

"Araya girme, Taylor," diye uyardı onu Gideon.

Cary homurdanarak güldü. "Buradan bakınca bunu tek başına gayet iyi yapıyor gibi görünüyorsun."

Boğazımdaki yumruyu yutkunarak geçiştirmeye çalıştım. "Harika bir konuşmaydı, Gideon. Gecemin en güzel ânıydı."

İmalı sözlerim karşısında sert bir nefes aldıktan sonra elini saçlarının arasından geçirdi. Bir küfür savurdu ve titreyen telefonunu cebinden çıkarıp ekrana baktığında bunun nedenini anladım.

"Gitmem gerek." Bakışları yüzüme kaydı ve gözleri benimkilere kilitlendi. Parmak uçları yanağımın üzerinde gezindi. "Seni arayacağım."

Bunları söyledikten sonra gitti.

"Kalmak istiyor musun?" diye sordu Cary sessizce.

"Hayır."

"O zaman seni eve götüreyim."

"Hayır, götürme." Bir süre tek başıma kalmak istiyordum. Soğuk bir şişe şarapla sıcak bir küvete girip kendimi bu tuhaf durumun içinden çıkarmak istiyorum. "Sen burada kalmalısın. Kariyerin açısından iyi olabilir. Eve geldiğinde konuşuruz. Ya da yarın. Ben bütün gün kanepede bir patates çuvalı gibi yatıyor olacağım."

Dikkatli bakışları yüzümde gezindi. "Emin misin?"

Başımla onayladım.

"Peki, o zaman." Yine de ikna olmuş gibi görünmüyordu.

"Sen dışarı çıkıp valeye Stanton'ın limuzinini getirmesini söylersen ben de bir koşu kadınlar tuvaletine gidip gelebilirim."

"Tamamdır." Cary elini kolumda gezdirdi. "Vestiyerden şalını alayım, ön tarafta buluşalım."

Tuvalete ulaşmam olması gerekenden daha uzun sürdü. Yol boyunca insanlar biraz laflamak için beni durdurdu. Bunun

sebebi muhtemelen Gideon Cross'la beraber gelmiş olmamdı. Kadınların devamlı girip çıktığı en yakındaki kadınlar tuvaletinden kaçınıp daha uzakta bir tuvalet buldum. Kendimi bir kabine kilitledim ve orada kesinlikle normalden birkaç dakika daha fazla zaman harcadım. Tuvalette yalnızca görevli vardı, bu yüzden beni acele ettirecek kimse de yoktu.

Gideon beni o kadar incitmişti ki nefes almak bile zor geliyordu. Ruh hâlindeki değişimler kafamı çok karıştırmıştı. Yüzüme neden o şekilde dokunmuştu? Neden yanında durmadığım için sinirlenmişti? Ne diye Cary'yi tehdit etmişti? Gideon, o meşhur "bir öyle bir böyle" deyimini bambaşka bir seviyeye taşımıştı.

Gözlerimi kapatıp soğukkanlılığımı korudum. *Tanrım.* Böyle bir şeye hiç ihtiyacım yoktu.

Limuzinde tüm duygularımı açığa vurmuştum ve kendimi hâlâ korkunç derecede savunmasız hissediyordum; üstelik bu duygudan kaçınmayı öğrenmek için terapide saatlerimi harcamıştım. Tek istediğim şey evime gidip saklanmak ve hiç de öyle hissetmememe karşın kendimdeymişim gibi davranmanın ezici yükünden kurtulmaktı.

Kendini bu işin içine sen soktun, diye hatırlattım kendime. *Şimdi bu durumu kabullen.*

Derin bir nefes alıp kabinden çıktım ve tabii ki Magdalene Perez'i, kollarını kavuşturarak tezgâha yaslanmış vaziyette buldum. Beni yakalayabilmek için orada olduğu açıktı, en savunmasız olduğum anı kollamak üzere pusuda bekliyordu. Birden sendeledim ama sonra toparlandım ve ellerimi yıkamak üzere lavaboya doğru ilerledim.

Magdalene, aynaya doğru dönerek yansımamı incelemeye başladı. Ben de onu inceledim. Fotoğraflarında olduğundan daha da muhteşem görünüyordu. Uzun boylu ve incecikti, koyu renk gözleri, dümdüz kahverengi saçları vardı. Dudakları dolgun ve kıpkırmızı, elmacık kemikleri çıkık ve belirgindi. Elbisesi

mütevazı bir seksilikteydi; esmer teniyle hoş bir tezat oluşturan yumuşacık satenden yapılmış, uçuş uçuş bir elbiseydi. Şahane bir süper modele benziyordu ve egzotik bir seksapeli vardı.

Tuvalet görevlisinin bana uzattığı el havlusunu aldım. Magdalene kadınla İspanyolca konuşarak bizi biraz baş başa bırakmasını istedi. Ben de bu talep üzerine, "*Por favor, gracias,*"[4] dedim. Bunun üzerine Magdalene bana bakarak tek kaşını kaldırdı ve beni biraz daha yakından incelemeye başladı. Ben de ona aynı soğukkanlılıkla karşılık verdim.

"Ah, tatlım," diye mırıldandı, görevli bizi işitemeyecek kadar uzaklaştığında. Tahtaya sürtülen tırnağı andıran bir sesle *cık cık*ladı. "Onu çoktan becermişsin."

"Sense beceremedin."

Bu sözlerim onu şaşırtmış gibiydi. "Haklısın, becermedim. Neden, biliyor musun?"

Çantamdan beş dolarlık bir banknot çıkarıp gümüş bahşiş tepsisine bıraktım. "Çünkü o bunu istemiyor."

"Ben de istemiyorum, o bağlanabilen bir erkek değil. Genç, yakışıklı, zengin ve yaşadığı hayattan zevk alıyor."

"Evet." Başımı onaylarcasına salladım. "Kesinlikle zevk aldı."

Gözlerini kısarak bana baktı, yüzündeki o hâlinden memnun ifade hafif hafif kaybolmaya başlamıştı. "O, becerdiği kadınlara saygı duymaz. Aletini içine soktuğu anda, bittin demektir. Tıpkı diğerleri gibi. Ama ben hâlâ buradayım çünkü uzun vadede yanında olmasını istediği kişi benim."

Darbeyi tam olarak en çok hasar göreceğim yere indirmiş olsa da sakinliğimi korudum. "Çok acınası bir durum bu."

Dışarı çıktım ve Stanton'ın limuzinine ulaşana kadar bir an durmadım. Limuzine binerken Cary'nin elini sıktım ve ağlamak için aracın uzaklaşmasını beklemeyi başardım.

---

4 "Lütfen, teşekkür ederim." –*ç.n.*

Ertesi sabah oturma odasına girerken, "Hey, bebeğim," diye seslendi Cary. Sadece eski bir eşofman altıyla kanepede uzanmış, ayaklarını sehpaya uzatmıştı. Göz alıcı bir salaşlığı vardı ve bedeniyle barışık görünüyordu. "Nasıl uyudun?"

Ona başparmaklarımla onay işareti yaparak karşılık verdim ve kahve almak için mutfağa yöneldim. Mutfak adasının yanında aniden durup kaşlarımı kaldırarak tezgâhın üzerindeki devasa kırmızı gül aranjmanına baktım. Buket mis gibi kokuyordu, derin bir nefesle kokuyu içime çektim. "Bu da ne?"

"Bir saat kadar önce senin için geldi. Pazar postası. Çok hoş ve acayip pahalı bir şey."

Buketi saran şeffaf plastiğin üzerindeki kartı kurtarıp açtım.

HÂLÂ SENİ DÜŞÜNÜYORUM.
GIDEON

"Cross'tan mı gelmiş?" diye sordu Cary.

"Evet." Onun el yazısı olduğunu düşünerek parmağımı kartın üzerinde gezdirdim. El yazısının cesur, erkeksi ve seksi hatları vardı. Varlığında romantizmin zerresi olmayan bir adam için romantik bir jestti. Kartı sanki elimi yakmış gibi tezgâhın üzerine bıraktıktan sonra kafeinin bana güç vereceğini ve sağduyumu geri getireceğini umarak kendime bir kupa dolusu kahve aldım.

"Pek de etkilenmiş gibi görünmüyorsun." Cary seyrettiği beyzbol maçının sesini kıstı.

"Bu adam benim için büyük bir sorun. Dev bir tetikleyici gibi. Sadece ondan uzak durmam gerekiyor." Cary de terapilerime benimle gelmişti ve ne yapması gerektiğini biliyordu. Meseleyi psikolojik jargonla anlattığımda bana tuhaf bir ifadeyle bakmadı ve benim neye ihtiyacım olduğunu anlamakta hiç zorlanmadı.

"Telefon da sabahtan beri çalıp duruyordu. Seni rahatsız etmesini istemediğim için sesini kapadım."

Bacaklarımın arasında hâlâ hissettiğim o sızıyla kanepeye kıvrıldım ve Gideon'ın arayıp aramadığını görmek için sesli mesajlarımızı dinleme isteğiyle mücadele ettim. Onun sesini ve önceki gece olanlara mantıklı bir bakış açısı getirecek açıklamayı duymak istiyordum. "Kulağa güzel geliyor. Sesi gün boyunca kapalı tutalım."

"Neler oldu?"

Kahvemden yükselen buhara üfleyip çekinerek bir yudum aldım. "Limuzininde onu fena hâlde becerdim ama sonrasında herif tam bir buzdolabına dönüştü."

Cary, hiç kimsenin maruz kalmaması gereken pek çok şey görüp geçirmiş o zümrüt rengi bakışlarıyla beni izliyordu. "Resmen dünyasını sarstın adamın, değil mi?"

"Evet, aynen öyle yaptım." Bunu düşünmek bile beni tahrik etmişti. Birbirimize bağlanmıştık. Bunu *biliyordum.* Önceki gece onu her şeyden çok istemiştim ve bugün, onunla bir daha asla işim olsun istemiyordum. "Yaşadığımız şey çok yoğundu. Hayatımın en iyi cinsel deneyimiydi, bence o da bunu hissetti. Hissettiğini biliyorum. İlk defa biriyle arabada birlikte olacağından, ilk başta biraz direndi ama sonra onu öyle tahrik ettim ki hayır diyemedi."

"Cidden mi? Hiç mi?" Eliyle hafifçe sakallarını ovuşturdu. "Çoğu erkek daha lisedeyken, arabada sevişme işini seks konusunda yapacakları şeyler listelerinden çıkarmış olur. Aslına bakarsan, inekler ve tipsizler hariç, bunu yapmamış biri kaldığını sanmıyorum, üstelik o adam ne inek ne de tipsiz biri."

Omuz silktim. "Sanırım o işi arabada yapınca kaltağın teki oldum."

Cary kaskatı kesildi. "Öyle mi dedi sana?"

"Hayır. O bana hiçbir şey söylemedi. Bunu, *arkadaşı* Magdalene'den öğrendim. Hani şu internetten çıktısını aldı-

ğın fotoğrafların çoğunda gördüğüm kadın var ya? Benimle kadınlar tuvaletinde yaptığı konuşma sırasında dişi bir kedi gibi pençelerini çıkarmaya karar verdi."

"O kaltak seni kıskanıyor."

"Cinsel anlamda bir hayal kırıklığı yaşamış. Onu beceremiyor çünkü görünüşe göre onunla yatan kadınlar ıskartaya çıkarılıyorlar."

"Bunu Gideon mu söyledi?" Sessizce sorduğu bu soruya yine öfkeli bir ton karışmıştı.

"Bu kadar kelime kullanmadan söyledi. Kadın arkadaşlarıyla yatmadığını söyledi. Yatakta kendisiyle iyi vakit geçirmekten fazlasını isteyen kadınlarla alakalı bazı sorunları varmış, bu yüzden birlikte olduğu kadınları ve arkadaşlık ettiği kadınları iki ayrı bölgede tutuyormuş." Kahvemden bir yudum daha aldım. "Ona böyle bir düzenlemenin bende işe yaramayacağını söyleyince bazı ayarlamalar yapabileceğini söyledi ama sanırım o istediğini elde etmek için ne gerekiyorsa söyleyecek türden adamlardan biri."

"Yoksa onu korkutup kaçırırsın."

Ona dik dik baktım. "Onun için bahaneler üretme. Hem sen kimin tarafındasın?"

"Senin tarafındayım, bebeğim." Uzanıp hafifçe dizime vurdu. "Her zaman senin tarafındayım."

Elimi koluna uzatıp sessiz bir minnettarlıkla nazikçe okşadım. Teninde o kesiklerden kalma incecik beyaz yara izlerini hissedemiyordum ama orada olduklarını asla unutamıyordum. Cary'nin hayatta ve sağlıklı olduğu, yaşamımın önemli bir parçası olduğu her güne şükrediyordum. "Senin gecen nasıl geçti?"

"Şikâyetim yok." Gözlerinde yaramaz bir parıltı belirdi. "O koca memeli sarışını bir malzeme odasında becerdim. Memeleri gerçekti."

"Güzel o zaman." Gülümsedim. "Eminim gecesini muhteşem kılmışsındır."

"Öyle yapmaya çalıştım." Telefonun ahizesini kaldırıp bana göz kırptı. "Ne yemek istersin? İtalyan sandviçi? Çin yemeği? Hint yemeği?"

"Aç değilim."

"Sen her zaman açsın. Eğer bir şey seçmezsen yemek yaparım ve onu yemek zorunda kalırsın."

Teslim olurcasına ellerimi kaldırdım. "Tamam tamam. Sen seç."

Pazartesi günü, Gideon'la karşılaşmayacağımı düşündüğümden işe yirmi dakika erken gittim. Sorunsuz bir şekilde masama ulaştığımda öylesine rahatlamıştım ki Gideon söz konusu olduğunda başımın ciddi anlamda belada olduğunu fark etmiştim. Ruh hâlim sürekli değişiyordu.

Mark hâlâ önceki hafta yakaladığımız büyük başarıların etkisi altında neşeyle ofise geldi ve hemen işe koyulduk. Pazar günü votka piyasasıyla ilgili bazı karşılaştırmalar yapmıştım ve o da bunları benimle birlikte inceleyip izlenimlerimi dinleme nezaketi gösterdi. Mark'a ayrıca yeni bir elektronik okuyucu üreticisinin reklamları da verilmişti, bu yüzden o alandaki ilk çalışmalarımıza başladık.

Sabahın ilk saatleri yoğunlukla beraber hızla akıp gittiğinden özel hayatımı düşünmeye vaktim olmadı. Bunun için gerçekten minnettardım. Ne var ki bir süre sonra telefona cevap verdiğimde Gideon'ın sesini duydum. Buna hiç hazırlıklı değildim.

"Pazartesi günün şu âna dek nasıl geçti?" diye sordu. Sesini duymuş olmanın farkındalığıyla içim ürperdi.

"Yoğun." Saate baktım ve öğle molasına yirmi dakika kaldığını görünce irkildim.

"Güzel." Hattın diğer ucunda bir duraklama oldu. "Dün seni aramayı denedim. Birkaç mesaj bıraktım. Sesini duymak istedim."

Derin bir nefes alarak gözlerimi yumdum. Günü sesli mesajları dinlemeden geçirmek için tüm irademi kullanmıştım. Hatta Cary'yi de bu işe dâhil etmiş, bu dürtüye yenik düşecekmişim gibi göründüğüm an beni engellemesini söylemiştim. "Evimde inzivaya çekildim ve biraz çalıştım."

"Sana gönderdiğim çiçekleri aldın mı?"

"Evet. Çok güzeller. Teşekkür ederim."

"Bana elbiseni hatırlattılar."

Ne yaptığını sanıyordu bu böyle? Artık onda çoklu kişilik bozukluğu olduğunu düşünmeye başlamıştım. "Bazı kadınlar bunun romantik olduğunu söyleyebilir."

"Ben sadece senin ne söylediğini umursuyorum." Ayağa kalkmış gibi sandalyesi gıcırdadı. "Sana uğramayı düşündüm... Uğramak istedim."

Yaşadığım şaşkınlığa teslim olarak iç geçirdim. "Uğramamış olmana sevindim."

Hattın öteki ucunda uzunca bir duraklama daha oldu. "Bunu hak ettim."

"Bunu gıcıklık olsun diye söylemedim. Sadece gerçek bu."

"Biliyorum. Dinle... Öğle yemeğini ofisimde yiyebileceğimiz şekilde ayarladım, böylece bir yerlere gidip gelmek için zaman kaybetmemiş oluruz."

Önceki akşam ayrılırken bana, *Seni arayacağım*, dediğinde artık nereye kaybolduysa oradan döndükten sonra tekrar yanıma gelir mi diye merak etmiştim. Cumartesi gecesinden beri korktuğum bir olasılıktı bu; onu hayatımdan çıkarmam gerektiğinin farkındaydım ama onunla birlikte olma arzusu aklımı başımdan alıyordu. Paylaştığımız o saf, mükemmel yakınlığı yeniden yaşamak istiyordum.

Ama arabada yaşanan o an, beni defalarca kötü hissettirdiği diğer anların yükünü hafifletmeye yetmiyordu.

"Gideon, birlikte öğle yemeği yememiz için bir sebep yok. Cuma akşamı meseleleri hallettik ve... cumartesi günü de işimize baktık. Bu konuyu burada bırakalım artık."

"Eva." Sesi sertleşti. "Her şeyi berbat ettiğimi biliyorum. Açıklamama izin ver."

"Açıklama yapmak zorunda değilsin. Sorun yok."

"Sorun var. Seni görmem gerek."

"Ben istemiyorum..."

"Bu işi kolay yoldan yapabiliriz, Eva. İşi zorlaştırma istersen." Sesi nabzımı hızlandıran sert bir tona büründü. "Öyle ya da böyle beni dinleyeceksin."

Gözlerimi kapadım ve bu işten, telefonda hızlıca yapılmış bir veda konuşmasıyla kurtulacak kadar şanslı olmadığımı anladım. "Tamam. Geleceğim."

"Teşekkür ederim." Sesli bir şekilde nefes verdi. "Seni görmek için sabırsızlanıyorum."

Ahizeyi tekrar yerine koydum. Ardından masamdaki fotoğraflara bakarak ne söylemem gerektiğini düşünmeye ve Gideon'ı tekrar görmenin üzerimde yaratacağı etkiye karşı kendimi hazırlamaya çalıştım. Söz konusu o olunca bedenimin gösterdiği şiddetli tepkiyi kontrol etmem imkânsızdı. Ne yapıp edip kendime çekidüzen vererek işime bakmam gerekiyordu. Onu ilerleyen günler, haftalar ve aylar boyunca binanın içinde görme meselesini daha sonra düşünecektim. Şimdilik, sadece öğle yemeğini atlatmaya odaklanmalıydım.

Kaçınılmaz olan şeye boyun eğerek reklam için basılan kart örneklerini karşılaştırma işime geri döndüm.

"Eva."

Birden yerimde sıçradım ve sandalyemde dönüp Gideon'ın bölmemin yanında durduğunu görünce irkildim. Her zamanki gibi yine onu karşımda görmek beni büyülemiş, kalbim göğ-

sümde teklemişti. Saate şöyle bir bakınca on beş dakikanın nasıl olup da bu kadar çabuk geçtiğini anlayamadım.

"Gid... Bay Cross. Buraya gelmenize gerek yoktu."

Yüzünde sakin ve duygusuz bir ifade vardı ama gözlerinde fırtınalar kopuyordu. Bana sıcacık bir ifadeyle bakarak, "Hazır mısın?" diye sordu.

Çekmecemi açıp çantamı çıkardım ve bu fırsattan istifade ederek derin, titrek bir nefes aldım. Gideon yine harika kokuyordu.

"Bay Cross." Mark'ın sesiydi bu. "Sizi görmek ne güzel. Yardım edebileceğim bir şey?.."

"Eva için geldim. Öğle yemeği randevumuz vardı da."

Tam Mark'ın kaşları kalktığı sırada ben de doğruldum. Fakat Mark hemen kendini topladı ve her zamanki tatlı ifadesini takındı.

"Saat birde dönmüş olurum," dedim ona.

"Birde görüşürüz o zaman. Öğle yemeğinin tadını çıkar."

Gideon elini belime koyup beni asansörlere doğru resepsiyonun önünden geçirirken Megumi'nin kaşlarını kaldırarak bize bakmasına neden oldu. Asansörü çağırmak için düğmeye bastığında âdeta bir uyuşturucu müptelası gibi yoksunluğunu çektiğim bu adamın dokunuşu olmadan günü geçirebilmeyi dileyerek yerimde huzursuzca kıpırdandım.

Gideon, asansörün gelmesini beklerken bana dönüp parmak uçlarını saten bluzumun kolunda gezdirdi. "Gözlerimi her kapadığımda seni o kırmızı elbise içinde görüyorum. Tahrik olduğunda çıkardığın sesleri duyuyorum. Aletimin üzerinde kayışını hissediyorum, onu yumruk gibi sıkarak canımı yakarcasına büyük bir şiddetle boşaldığın zamanı düşünüyorum."

"Yapma." O yoğun bakışlarına dayanamayarak gözlerimi kaçırdım.

"Elimde değil."

Asansör gelince rahatladım. Gideon elimi yakalayıp beni içeri geçirdi. Anahtarı panele taktıktan sonra beni daha da yakınına çekti. "Seni öpeceğim, Eva."

"Ama ben..."

Beni kendine doğru çekerek dudaklarını dudaklarıma bastırdı. Elimden geldiğince direnseм de dilinin yavaşça, tatlı tatlı benimkini okşamasıyla âdeta eridim. Seks yaptığımız o akşamdan beri onun öpücüğünü arzuluyordum. Paylaştığımız şeye değer verdiğini, bunun benim için olduğu kadar onun için de bir şey ifade ettiğini bana kanıtlamasını istiyordum.

Geri çekildiğinde yine onun yoksunluğunu hissettim.

"Hadi, gel." Kapı açılırken anahtarı panelden çıkardı.

Gideon'un kızıl saçlı resepsiyonisti bu kez hiçbir şey söylemese de bana garip bir bakış attı. Buna karşılık Gideon'ın sekreteri Scott, masasına yaklaştığımız sırada ayağa kalktı ve beni hoş bir ifadeyle, ismimle selamladı.

"İyi günler, Bayan Tramell."

"Merhaba, Scott."

Gideon onu kısaca başıyla selamladı. "Telefonlarımı beklet."

"Evet, elbette."

Gideon'ın geniş ofisine girdiğimde bakışlarım, bana ilk kez samimi bir şekilde dokunduğu o kanepeye kaydı.

Öğle yemeği barın üzerinde hazırlanmıştı; gümüş kapakla kapalı iki tabak vardı.

"Çantanı alabilir miyim?" diye sordu bana.

Gideon'a baktığımda ceketini çıkarıp koluna asmış olduğunu gördüm. Özel dikim pantolonu ve yeleğiyle karşımda duruyordu, gömleği ve kravatı bembeyazdı, koyu renk ve gür saçları nefes kesici yüzünün etrafına dökülmüştü. Vahşi bakışlı gözleri büyüleyici bir mavilikteydi. Tek kelimeyle beni kendine hayran bırakıyordu. Böylesine yakışıklı bir adamla sevişmiş olduğuma inanamıyordum.

Ne var ki yaşadıklarımız onun için aynı şeyleri ifade etmiyordu.

"Eva?"

"Çok güzelsin, Gideon." Sözcükler dudaklarımın arasından bilinçsizce dökülmüştü.

Gideon'm kaşları kalktı, ardından gözlerinde yumuşacık bir ifade belirdi. "Karşında gördüğün şeyi beğenmene sevindim."

Çantamı uzatıp biraz mesafeye ihtiyaç duyarak ondan uzaklaştım. Gideon ceketini ve çantamı askıya astıktan sonra bara geçti.

Kollarımı kavuşturdum. "Hadi şu işi bitirelim. Seni bir daha görmek istemiyorum."

Ayışığı Kitaplığı

8

Gideon parmaklarını saçları arasından geçirip sertçe soluğunu verdi. "Bunda ciddi değilsin."

Birden kendimi çok yorgun hissettim; onun için kendimle mücadele etmekten bitkin düşmüştüm. "Ciddiyim. Sen ve ben... Bu bir hataydı."

Gideon'ın çenesi kasıldı. "Değildi. Sonrasında yaptıklarım hataydı."

Durumu nasıl şiddetli bir biçimde inkâr ettiğini görünce ürkerek ona baktım. "Ben işin seks kısmından söz etmiyorum, Gideon. Aramızdaki bu *seks için bir araya gelen yabancılar* gibi takılma anlaşmasını kabul edişimden söz ediyorum. Başından beri tüm bunların yanlış olduğunu biliyordum. İçgüdülerimi dinlemeliydim."

"Benimle olmak istiyor musun, Eva?"

"Hayır. Söylediğim bu..."

"Barda konuştuğumuz şekilde değil. Daha fazlasından bahsediyorum."

Kalbim delice çarpmaya başladı. "Neden söz ediyorsun sen?"

"Her şeyden." Bana yaklaştı. "Ben seninle olmak istiyorum."

"Cumartesi günü pek öyleymiş gibi görünmüyordun." Karnıma sardığım kollarımı fark etmeden daha da gerildi.

"Ben... Sersemlemiştim."

"Ne olmuş yani? Ben de öyleydim."

Elleri önce beline gitti. Sonra kollarını benim gibi kavuşturdu. "Tanrım, Eva."

Biraz kıvranmasını izledim ve içimde bir umut ışığının yandığını hissettim. "Eğer söyleyebileceğin tek şey buysa işimiz bitti demektir."

"Sen öyle san."

"Her seks yaptığımızda kafanın içinde kaybolacaksan seninle çoktan yolun sonuna geldik demektir."

Gideon söyleyecek bir şey bulabilmek için gözle görülür şekilde mücadele veriyordu. "Kontrolün bende olmasına alışkınım. Buna *ihtiyacım* var. Ama sen limuzinde her şeyi mahvettin. Ben de bu durumla pek başa çıkamadım."

"Öyle mi dersin?"

"Eva." Bana yaklaştı. "Ben daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştım. Böyle bir şeyin benim için mümkün olabileceğini hiç düşünmemiştim. Ama bir kez deneyimleyince de... bunu hep yaşamalıyım diye düşündüm. *Sana* sahip olmalıyım."

"Alt tarafı seks bu, Gideon. Süper, şahane bir seks tabii ama bunu yapan iki kişi birbirine iyi gelmiyorsa aynı zamanda ciddi şekilde akıl bulandırabilecek bir şey."

"Saçmalık. Ben hata yaptığımı kabul ettim. Olanları değiştiremem ama sırf bu yüzden beni hayatından çıkarmak istemen sinirlerimi bozuyor. Sen kendi kurallarını koydun, ben de onlara uyum sağlamak için kendimi ayarladım. Ama sen benim için minicik bir adım bile atmıyorsun. Benimle orta yolda buluşmuyorsun." Yaşadığı hayal kırıklığı nedeniyle yüzünde sert bir ifade belirmişti. "Biraz yaklaş bana en azından."

Ne yapmaya çalıştığını ve bu olayın nereye varacağını anlamaya çalışarak ona baktım. "Ne istiyorsun, Gideon?" diye sordum nazik bir ses tonuyla.

Gideon beni kendine çekip tek eliyle yanağımı kavradı. "Hep senin yanındayken hissettiğim gibi hissetmek istiyorum.

Sadece bana ne yapmam gerektiğini söyle. Hata yapmam için de biraz alan tanı. Daha önce hiç böyle bir şey yapmadım. Öğrenmek için zamana ihtiyacım var."

Avucumu kalbinin üzerine koydum ve o delice atışını hissettim. Endişeli ve tutkulu hâli gerilmeme neden oldu. Nasıl tepki vermem gerekiyordu? İçgüdülerime göre mi yoksa sağduyuma göre mi hareket etmeliydim? "Daha önce neyi yapmadın?"

"Seninle mümkün olduğunca çok vakit geçirmek için ne gerekiyorsa onu işte. Yatakta olsun ya da olmasın."

İçimden akıp giden mutluluk son derece güçlüydü. "Aramızdaki ilişkinin ne kadar büyük bir emek ve zaman gerektireceğini anlıyor musun, Gideon? Ben daha şimdiden yoruldum. Ayrıca hâlâ bazı şahsi meselelerle uğraşıyorum, yeni bir işe başladım ve delirmiş gibi davranan bir annem var..." Tam ağzını açacakken parmaklarımı dudaklarına bastırdım. "Ama sen buna değersin ve seni o kadar çok istiyorum ki. Sanırım başka bir seçeneğim yok, değil mi?"

"Eva. Lanet olsun." Gideon beni kaldırıp kolunu altımdan geçirerek bacaklarımı beline dolamamı sağladı. Dudaklarımdan sertçe öptükten sonra burnunu benimkine sürttü. "Bir yolunu bulacağız."

"Sanki bu çok kolay olacakmış gibi konuşuyorsun." Beklentilerimin yüksek olduğunu biliyordum ama onun durumunun da benden farklı olmayacağı belliydi.

"Kolay olan sıkıcıdır." Beni bara kadar taşıdıktan sonra bir tabureye oturttu. Tabağımın üzerindeki kapağı kaldırınca altından kocaman bir hamburger ve patates kızartması çıktı. Tabağın altındaki ısıtılmış granit sayesinde yemeğim hâlâ sıcaktı.

Ne kadar acıkmış olduğumu fark ederek, "Hımm, nefis," diye mırıldandım. Artık aramızdaki meseleyi konuşmuş olduğumuz için iştahım da geri gelmişti.

Peçetemi açtı ve dizimi hafifçe sıkarak kucağıma serdi; sonra da yanımdaki tabureye oturdu. "Peki, nasıl yapıyoruz bu işi şimdi?"

"Ellerinle alıp ağzına götürüyorsun." Gülümsememe neden olan alaycı bir bakış attı. Gülümsemek iyi hissettirmişti. Onunla olmak da bana iyi gelmişti. Genellikle bana iyi geliyordu zaten... kısa bir süreliğine de olsa. Hamburgerimden bir ısırık alıp lezzetini tam anlamıyla algıladığımda keyifle inledim. Bu geleneksel bir hamburgerdi ama inanılmaz lezizdi.

"Güzel, değil mi?" diye sordu.

"Çok güzel. Aslına bakılırsa burgerler konusunda bu kadar bilgisi olan bir adamı kendime saklamak mantıklı olabilir." Ağzımı ve ellerimi sildim. "Sadece birbirimizle mi olacağız?"

Gideon hamburgerini tabağa koyarken ürkütücü bir sessizliğe büründü. Ne düşündüğünü tahmin bile edemiyordum. "Anlaşmamızı yaparken bunu da ima ettiğimi varsaymıştım. Yine de herhangi bir şüpheye mahal vermemek için açık konuşacağım; hayatında başka bir erkek olmayacak, Eva."

Ses tonundaki netlik ve bakışlarındaki buz gibi ifade beni ürpertti. Onun karanlık bir yanı olduğunu biliyordum; bakışlarında tehlike arz eden gölgeler olan erkekleri nasıl fark edeceğimi ve onlardan nasıl uzak duracağımı uzun zaman önce öğrenmiştim. Fakat Gideon'ın yanındayken o bilindik alarmlar belki de olması gerektiği gibi çalışmıyordu. Havayı biraz yumuşatmak için, "Kadınlar konusunda sorun yok ama, öyle mi?" diye sordum.

Gideon'ın kaşları kalktı. "Ev arkadaşının biseksüel olduğunu biliyorum. Sen de öyle misin?"

"Bu seni rahatsız eder miydi?"

"Seni birileriyle paylaşmak beni rahatsız eder. Bu bir seçenek değil. Bedenin bana ait, Eva."

"Peki ya seninki bana mı ait? Sadece bana?"

Bakışları alev ateş yanıyordu. "Evet. Ondan sık sık ve bol bol faydalanmanı bekliyorum."

Demek öyleydi... "Ama sen beni çıplak gördün," dedim alaycı ama boğuk bir sesle. "Elinde nasıl bir şey olduğunu bi-

liyorsun. Ben bilmiyorum. Bedeninin şimdiye dek gördüğüm kısımlarına bayıldım ama pek de fazla bir kısmını görmedim."

"Bunu hemen şimdi değiştirebiliriz."

Benim için soyunmasını düşünerek taburemde kıpırdandım. O da bunu fark etti ve dudaklarına şeytani bir gülümseme yerleşti.

"Öyle bir şey yapmasan iyi olur," dedim üzülerek. "Cuma günü aşağı geç indim zaten."

"Bu akşam, o zaman."

Güçlükle yutkundum. "Kesinlikle."

"Beşten önce tüm işlerimi bitireceğimi garanti ediyorum." İkimizin de az önce zihinsel takvimine *çılgın bir seks* planı eklemiş olması onu zerre rahatsız etmeden yemeğine kaldığı yerden devam etti.

"Öyle bir şey yapmana gerek yok." Tabağımın yanındaki minik ketçap şişesini açtım. "Benim de iş çıkışı spor salonuna gitmem gerek."

"Birlikte gideriz."

"Gerçekten mi?" Şişeyi ters çevirdim ve avucumla altına hafifçe vurdum.

Gideon şişeyi benden aldı ve ketçabı şişenin dibinden bıçağıyla sıyırıp tabağıma koydu. "Seni soymadan önce biraz enerji atmam iyi olur sanırım. Eminim ki yarın yürüyebilmek istersin."

Bu sözleri söylerken yüzünün aldığı rahat ifade ve pek de şaka yapmadığını belirten o pişmanlıkla karışık neşe ifadesi karşısında şaşkınlıkla kalakaldım. Bedenim şahane bir beklentiyle kasıldı. Gideon Cross'a bağımlı hâle geldiğimi anlamak zor değildi.

Ağzıma biraz kızarmış patates atarken ona bağımlı olan başka birini daha düşündüm. "Magdalene benim için sorun olabilir."

Gideon hamburgerinden aldığı ısırığı çiğneyip bir yudum suyla yuttu. "Bana seninle konuştuğunu ve bu konuşmanın pek de iyi gitmediğini söyledi."

Magdalene'in entrikalarını ve önümü kesmeye yönelik akıllıca girişimini takdir ettim. Ona karşı çok dikkatli olmam gerekecekti ama Gideon da onunla ilgili bir şeyler yapmak zorundaydı; onunla tüm bağları kesmek gibi mesela.

"Evet, pek iyi gitmedi," dedim ona katılarak. "Neticede, becerdiğin kadınlara saygı göstermediğini ve aletini içime soktuğun anda benimle işinin biteceğini duymaktan pek hoşlandığım söylenemez."

Gideon donup kaldı. "Sana böyle mi söyledi?"

"Kelimesi kelimesine hem de. Ayrıca uzun vadeli ilişkiye hazır olana kadar onu bir kenarda tuttuğunu da söyledi."

"Demek öyle dedi?" Alçak sesinde tüyler ürpertici bir ton vardı.

Midem düğümlendi. Bu sözler üzerine Gideon'ın bana söyleyecekleriyle her şeyin ya çok iyi ya da çok kötü gidebileceğini biliyordum. "Bana inanmıyor musun?"

"Elbette sana inanıyorum."

"O kadın benim için sorun olabilir," diye yineledim, konunun geçiştirilmesine izin vermeden.

"Sorun olmayacak. Onunla konuşacağım."

Gideon'ın onunla konuşacak olmasından hiç hoşlanmadım çünkü kıskançlıktan ölecek gibi hissediyordum. Bunun ona hemen şu an, en başında söylemem gereken bir şey olduğunu düşündüm. "Gideon..."

"Evet?" Hamburgerini bitirip patates kızartmasına geçmişti.

"Ben çok kıskanç biriyimdir. Bu konuda mantıksız olabilirim." Elimdeki kızarmış patatesle hamburgerimi dürttüm. "Bu durum ve benim gibi özgüven sorunları olan biriyle uğraşmak isteyip istemediğin üzerinde biraz düşünmek isteyebilirsin. Bana ilk kez teklifinle geldiğinde, kadınların sana salyalarını akıtarak bakmalarının ve benim bu konuda tek bir söz söyleme hakkımın olmamasının beni çıldırtacağını bildiğim için olur gözüyle bakmamıştım."

"Ama artık buna hakkın var."

"Beni ciddiye almıyorsun." Başımı iki yana sallayarak hamburgerimden bir ısırık daha aldım.

"Daha önce hiçbir konuda bu kadar ciddi olmamıştım." Gideon uzanıp parmağını dudağımın köşesinde gezdirdikten sonra parmağına bulaşan ketçabı yaladı. "Sahiplenici olan tek kişi sen değilsin. Ben de bana ait olanlar konusunda çok sahiplenici davranırım."

Bundan bir an bile şüphe duymamıştım.

Hamburgerimden bir ısırık daha alarak bizi bekleyen geceyi düşündüm. Çok hevesliydim. Akılalmaz derecede hem de. Gideon'ı çırılçıplak görmek için can atıyordum. Ellerimi ve dudaklarımı bedeninde gezdirmek için can atıyordum. Onu yine zevkten delirtmek için can atıyordum. Onun altında olmayı, üzerime doğru eğilip içime girdiğini, şiddetle ve derinden gelen bir güçle içime boşaldığını hissetmeyi sabırsızlıkla bekliyordum...

"Bunları düşünmeye devam edersen," dedi sertçe, "yine geç kalacaksın."

Kaşlarımı kaldırarak ona baktım. "Ne düşündüğümü nereden bildin?"

"Çok tahrik olduğun zaman yüzünde tam da bu ifade beliriyor. Bu ifadenin yüzünde olabildiğince sık belirmesini sağlamayı düşünüyorum." Gideon kapağı tekrar tabağının üzerine kapatıp ayağa kalktı ve cebinden bir kartvizit çıkarıp yanıma bıraktı. Kartın arkasına ev ve cep telefonu numaralarını yazdığını görebiliyordum. "Az evvel yaptığımız konuşmayı düşününce bu soruyu sormak aptalca geliyor ama cep telefonu numaranı almam lazım."

"Ah." Düşüncelerimi güçlükle yatak odasının dışına yönlendirdim. "Önce bir cep telefonu almam lazım. Yapılacaklar listemde bu da var."

"Geçen hafta mesajlaşırken kullandığın telefona ne oldu?"

Burnumu kırıştırdım. "Annem onu şehir içindeki hareketlerimi takip etmek için kullanıyordu. Annem biraz... aşırı korumacı biridir de."

"Anlıyorum." Parmaklarının arkasıyla yanağımı hafifçe okşadı. "Annenin seni gizlice takip ettiğini söylediğinde bahsettiğin şey buydu demek."

"Evet, ne yazık ki öyle."

"Peki öyleyse. İş çıkışı spor salonuna gitmeden önce telefon sorunuyla da ilgileniriz. Bir telefonun olması senin için daha güvenli. Ayrıca istediğim zaman seni arayabilmek de istiyorum."

Hamburgerimin dörtte birini yiyemeyeceğim için tabağa bıraktım, sonra da ellerimi ve ağzımı sildim. "Yemek çok lezzetliydi. Teşekkürler."

"Benim için bir zevkti." Bana doğru eğilerek dudaklarıma kısacık bir öpücük kondurdu. "Tuvaleti kullanman gerekiyor mu?"

"Evet. Çantamdan diş fırçamı da almam lazım." Biraz sonra kendimi, üzerine düz ekranların asıldığı maun panellerle kusursuz bir biçimde gizlenmiş kapının ardındaki tuvalette buldum. Gideon'la dişlerimizi yan yana, çift lavabolu tezgâhın başında fırçalarken bakışlarımız aynadaki yansımalarımızda buluştu. Ev hâlini andıran *normal* bir eylem olmasına rağmen ikimiz de bundan zevk alıyor gibiydik.

İşimiz bittikten sonra Gideon, "Seni aşağı indireyim," dedi ve ofisini geçip vestiyere doğru gitti.

Peşine düştüm ama masasına ulaştığımızda yön değiştirdim. Masanın yanına gidip elimi sandalyesinin önündeki boş alana koydum. "Günün büyük kısmını geçirdiğin yer burası mı?"

"Evet." Gideon ceketini giydi. O an o kadar seksi görünüyordu ki onu ısırmak istedim.

Bunun yerine hemen sandalyesinin önüne oturdum. Saatime göre beş dakikam daha vardı. Beş dakikada işimin başına zar zor dönebilirdim ama bunu umursamadım. İlişkimizde edindiğim

yeni hakları kullanmaktan kendimi alamadım. Sandalyesini işaret ettim. "Otur," dedim ona.

Gideon'ın kaşları kalktı ama bana itiraz etmeden yanıma gelip zarifçe sandalyeye yerleşti.

Bacaklarımı açarak parmağımı kıvırdım. "Daha yakına gel."

Gideon öne doğru kaykılarak bacaklarımın arasındaki boşluğu doldurdu. Kollarını belime doladı ve bana baktı. "Çok yakında, Eva, seni tam burada becereceğim."

"Şimdilik sadece bir öpücükle yetineceksin," diye mırıldandım ve eğilip dudaklarına yöneldim. Dengemi sağlamak için ellerimi omuzlarına koyup aralık dudaklarını yaladım; sonra dilimi ağzına kaydırarak onu usulca tahrik ettim.

Gideon inleyerek öpücüğü daha da derinleştirdi, hatta beni yercesine öyle şiddetle öpmeye başladı ki bacaklarımın arasının sızlayarak ıslandığını hissettim.

"Çok yakında," dedim ben de dudaklarına doğru, "bu masanın altında diz çöküp seni emeceğim. Belki sen telefonda, Monopoly misali milyonlarınla oynarken. BAŞLANGIÇ noktasını geçip iki yüz dolarınızı alacaksınız, Bay Cross."

Dudaklarının kıvrılışından güldüğünü hissettim. "Bu işin nereye gideceğini görebiliyorum. O sımsıkı, seksi vücudunun her bir noktasına boşalarak aklımı kaçırmama neden olacaksın."

"Şikâyet mi ediyorsun yani?"

"Hayır meleğim, ağzım sulanıyor."

Bu tatlı ifade beni şaşırtmıştı ama yine de çok sevmiştim. "Meleğim mi?"

Gideon beni tatlı bir mırıldanmayla onayladı ve öptü.

Bir saatin nasıl bu kadar fark yaratabildiğine inanamıyordum. Gideon'ın ofisinden içeri girdiğim zamankinden tamamen farklı bir ruh hâliyle dışarı çıktım. Belimde hissettiğim eli, içeri girerken duyduğum üzüntüden farklı olarak bedenimin beklentiyle karıncalanmasını sağlamıştı.

Scott'a el salladım ve bana gülümsemeyen resepsiyon görevlisine ışıl ışıl gülümsedim.

Asansörü beklerken, "Sanırım benden hoşlanmıyor," dedim Gideon'a.

"Kim?"

"Resepsiyondaki kız."

Gideon başını çevirip o tarafa bakınca kızıl saçlı kız ona gülümsedi.

"Eh," diye mırıldandım. "Senden hoşlanıyor."

"Maaşını benden alıyor."

Dudaklarım bir tebessümle kıvrıldı. "Evet, eminim sebebi budur. Senin dünyanın en seksi adamı olmanla bir ilgisi yoktur."

"Öyle miyim?" Beni duvara yaslayıp kollarını iki yanımdan duvara dayadı ve yakıcı bakışlarını bana dikti.

Ellerimi karnına koydum ve o sert karın kaslarının gerildiğini hissedince alt dudağımı yaladım. "Sadece bir gözlem bu."

"*Ben* senden hoşlanıyorum." Avuçlarını başımın iki yanında duvara bastırarak dudaklarını benimkilere yaklaştırdı ve beni usulca öptü.

"Ben de senden hoşlanıyorum. İş yerinde olduğunun farkındasın, değil mi?"

"İstediğini yapamıyorsan patron olmanın ne faydası var ki?"

"Hımm."

Asansör geldiğinde Gideon'ın kolunun altından eğilerek geçtim ve kabine girdim. O da arkamdan içeri girdi, sonra da bir avcı gibi etrafımı sararak arkamdan beni kendine doğru çekti. Elleri ön ceplerime girdi ve kasıklarıma doğru ilerleyip beni kendine daha da yaklaştırdı. Dokunuşunun sıcaklığı, onun özlemiyle sancıyan noktaya bu denli yakın olması âdeta özel bir işkence türü gibiydi. Karşılığında ondan intikam almak istercesine belimi hafifçe bükerek kalçamı ona sürttüm ve Gideon tıslamaya benzer bir nefes verip sertleştiğinde gülümsedim.

"Rahat dur," diye sertçe uyardı beni. "On beş dakika içinde bir toplantım var."

"Masanda otururken beni düşünecek misin?"

"Şüphesiz. Sen masanda otururken kesinlikle beni düşüneceksin. Bu bir emirdir, Bayan Tramell."

Başımı geriye yatırıp göğsüne yasladım, sesindeki emir tonu hoşuma gitmişti. "Gittiğim diğer her yerde seni düşündüğümü göz önüne alırsak seni düşünmeden nasıl durabilirim ki zaten, Bay Cross?"

Yirminci kata ulaştığımızda benimle birlikte dışarı çıktı. "Öğle yemeği için teşekkür ederim."

"Asıl ben teşekkür ederim." Geri çekildim. "Sonra görüşürüz, Gizemli ve Tehlikeli."

Ona taktığım bu lakabı duyunca kaşları kalktı. "Saat beş. Beni bekletme."

Sol taraftaki asansörlerden biri geldi. Megumi asansörden çıktı ve kapılar kapanana kadar bakışlarını benden ayırmayan Gideon içeri girdi.

"Vay canına," dedi. "Turnayı gözünden vurmuşsun. Fena kıskandım seni."

Buna karşılık söyleyecek bir şey bulamadım. Her şey hâlâ çok yeniydi ve ağzımdan çıkacak tek kelimenin bu işi berbat etmesinden korkuyordum. İçten içe bu mutluluk hissinin pek uzun sürmeyeceğini biliyordum. Her şey *çok iyi* gidiyordu.

Masama koşup işe koyuldum.

"Eva." Başımı kaldırınca, Mark'ın ofisinin eşiğinde durduğunu gördüm. "Bir dakika konuşabilir miyiz?"

"Elbette." Sert yüz hatları ve ses tonu buna pek ihtiyaç duymayacağımı söylemesine karşın tabletimi yanıma aldım. Mark arkamdan kapıyı kapatınca iyice endişelendim. "Her şey yolunda mı?"

"Evet." Ben bir yere oturana kadar bekledi, sonra da masasının arkasındaki sandalyeye geçmek yerine yanımdaki sandalyeye oturdu. "Bunu nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum ama..."

"Söyle gitsin. Anlayabilirim."

Bana şefkat dolu bir ifadeyle ve bir parça da utançla baktı. "Karışmak bana düşmez. Ben sadece senin patronunum ve bu durum aramıza bir sınır çekiyor ama seni sevdiğim için o sınırı aşacağım, Eva. Ayrıca burada uzun süre çalışmanı istiyorum."

Midem kasıldı. "Bu harika. Ben de işimi gerçekten çok seviyorum."

"Güzel güzel, buna sevindim." Bana hızlıca tebessüm ederek baktı. "Sadece... Cross'a dikkat et diyecektim, tamam mı?"

Konuşmanın gidişatına şaşırarak suratına baktım. "Tamam."

"Cross zeki, zengin ve seksi bir adam, bu yüzden ona kapılmış olmanı anlıyorum. Steven'ı çok sevsem de Cross etrafımda olduğunda ben bile biraz heyecanlanıyorum. İşte böyle bir çekiciliği var." Mark hızlı hızlı konuşuyor, arada bariz bir mahcubiyetle kıpırdanıyordu. "Seninle neden ilgilendiğini de anlayabiliyorum. Sen güzel, zeki, dürüst, düşüncelisin... Aslında başka sıfatlar da saymaya devam edebilirim çünkü sen harika birisin."

"Teşekkürler," dedim sessizce. Hissettiğim kadar kötü görünmediğimi umuyordum. Bir arkadaştan gelen bu tarz bir uyarı ve diğerlerinin beni haftanın gönül eğlendirmelik kızı olarak göreceğini bilmek tam da en zayıf yanlarımı hedef alan şeydi.

En az benim kadar üzgün görünen Mark, "Sadece incinmeni istemiyorum," dedi mırıldanarak. "Aslında bunun kısmen bencilce olduğunu kabul ediyorum. Sırf eski sevgilisinin binasında çalışmak istemediği için muhteşem bir asistanı kaybetmek istemem."

"Mark, bana değer vermen ve burada senin için önemli olmam gerçekten çok anlam ifade ediyor. Ama benim için endişelenmene gerek yok. Ben yetişkin bir kadınım. Ayrıca hiçbir şey yüzünden işimi bırakmam."

Rahatladığı açıkça belli olan Mark derin bir nefes verdi. "Peki o zaman. Bu meseleyi bir yana bırakıp işe koyulalım."

Dediği gibi yaptık ama ben Gideon'un adını günlük Google alarmına ekleyerek gelecekteki duygusal işkenceme zemin hazırladım. Saat beşe geldiğinde, tüm eksikliklerimin farkına varmak hissettiğim mutluluğun üzerine kara bir leke gibi yayılmayı sürdürüyordu.

Gideon tıpkı iddia ettiği kadar dakikti ve kalabalık asansörde aşağı inerken kendi içime kapandığımı fark etmemiş gibiydi. Asansördeki kadınlar onun olduğu tarafa çaktırmadan bakıp duruyordu ama ben bu tür şeyleri umursamıyordum. Çok seksi bir adamdı. Kadınlar ona bakmasaydı şaşırırdım.

Turnikeden çıkarken elimi tuttu ve parmaklarını benimkilerin arasından geçirdi. Bu basit ve samimi hareketi benim için o kadar kıymetliydi ki elini daha sıkı sardım. Bu konuda ciddi anlamda dikkatli olmam gerekecekti. Ona sırf benimle vakit geçirdiği için minnettar olmaya başladığım an, benim için sonun başlangıcı olurdu. Böyle bir şey olursa ne o bana saygı duyardı ne de ben kendime.

Bentley marka SUV araç kaldırımın kenarında duruyordu ve şoförü arka kapının hemen yanında hazır bekliyordu. Gideon bana baktı. "Spora gitme konusunda kararlıysan eğer yanımda birkaç parça spor giysisi getirdim. Salonun Equinox, değil mi? Ya da benimkine de gidebiliriz."

"Seninki nerede?"

"Ben 35. Cadde'deki CrossTrainer'a gitmeyi tercih ediyorum."

Hangi spor salonuna gittiğimi nasıl bildiğine dair merakım, salonun isminin "Cross" kısmını duyar duymaz ortadan kayboldu. "Spor salonunun *sahibi* sen değilsindir herhâlde, değil mi?"

Bana ışıl ışıl gülümsedi. "Zincirin sahibiyim. Genelde kişisel eğitmenlerden biriyle karma dövüş sanatları çalışırım ama spor salonunu da ara sıra kullanırım."

"Zincirin sahibisin," diye tekrarladım. "Tabii ya."

"Sen seç," dedi düşünceli bir şekilde. "Nereye istersen oraya giderim."

"Senin spor salonuna gidelim tabii."

Gideon arka kapıyı açınca arabaya bindim ve koltukta yana kaydım. El çantamla spor çantamı kucağıma koydum ve araba uzaklaşırken pencereden dışarı baktım. Yanımızda giden sedan bize o kadar yakındı ki dokunmak istesem fazla eğilmem gerekmezdi. Manhattan'ın iş çıkış trafiğine hâlâ alışmaya çalışıyordum. Güney Kaliforniya'da zaman zaman trafik yoğun olurdu ve o zamanlarda bile salyangoz hızında ilerlerdi. New York'taysa sıkışık trafikte bir de hız yapılınca genellikle gözlerimi kapatıp yolculuğu atlatmak için dualar ediyordum.

New York benim için yepyeni bir dünyaydı. Yeni bir şehir, yeni bir daire, yeni bir iş ve yeni bir erkek. Hepsini birden sindirmek zordu. Sanırım dengemi kaybetmiş gibi hissetmem anlaşılabilir bir şeydi.

Gözüm Gideon'a kayınca, bana çözemediğim bir ifadeyle baktığını gördüm. Bütün duygularım kontrolden çıkmış bir arzu ve gittikçe artan bir kaygıyla altüst olmuştu. Bu anlaşmayı kabul ederek ne yaptığıma dair en ufak bir fikrim yoktu, tek bildiğim artık istesem de cayamayacağımdı.

9

Önce teknoloji ürünleri satan bir mağazaya gittik. Bize yardım eden çalışan, Gideon'ın manyetik çekimine pek dayanamamış gibiydi. Onun herhangi bir şeye en ufak bir ilgi gösterdiğini fark ettiği an neredeyse kendini kaybedecek gibi oldu ve hemen kişisel alanına girerek ayrıntılı açıklamalara girişti.

Onlardan ayrılıp *bana* yardım edecek birini bulmayı denedim fakat Gideon elimi sıkı sıkı tutarak temas edebileceği bir mesafeden daha uzağa gitmeme izin vermiyordu. Sonra ödemeyi kimin yapacağı konusunda tartıştık. Telefon ve kart bana ait olmasına rağmen Gideon ödemeyi kendisinin yapması gerektiğini düşünüyordu.

"Sen hakkını servis sağlayıcıyı seçmekte kullandın," dedim, uzattığı kredi kartını itip kıza benimkini uzatırken.

"Çünkü mantıklı. İkimiz de aynı sağlayıcıyı kullanacağımız için beni ücretsiz arayabileceksin." Bu sırada ustalıkla benim kartımı kendininkiyle değiştirdi.

"Kredi kartını cüzdanına geri koymazsan seni hiç aramam!"

Canı sıkılmış gibi görünse de sözlerim işe yaradı. Buna alışması gerekecekti.

Arabaya geri döndüğümüzde morali biraz düzelmiş gibiydi.

Koltuğuna yerleşince, "Şimdi spor salonuna doğru gidebilirsin, Angus," dedi şoförüne. Sonra cebinden telefonunu çıkardı. Yeni

numaramı rehberine kaydetti; ardından yeni telefonumu elimden alarak benim de rehberime ev, ofis ve cep telefonlarını kaydetti.

CrossTrainer'a vardığımızda işini ancak bitirmişti. Üç katlı spor salonunun, sağlıklı yaşam tutkunlarının rüyasını süsleyecek nitelikte olması şaşırtıcı değildi. Şık ve modern mimarisinin her bir santiminden etkilenmiştim. Kadınların soyunma odası bile bilimkurgu filmlerinden fırlamış gibiydi.

Fakat spor kıyafetlerimi giyip dışarı çıktığımda, spor salonuna duyduğum hayranlık, koridorda beni bekleyen Gideon'a duyduğum hayranlığın gölgesinde kaldı. Üzerinde uzun bir şort ve kolsuz üst vardı; bu da bana kollarını ve bacaklarını ilk kez çıplak görme fırsatını vermişti.

Aniden durunca arkamdan gelen biri bana çarptı. Gideon'ın bedenini gözlerimle yiyip bitirmekle öylesine meşguldüm ki zar zor bir özür dilerim demeyi başardım. Bacakları kaslı ve güçlüydü; düzgün kalçası ve beliyle kusursuz orantıdaydı. Kolları resmen ağzımı sulandırmıştı. Pazuları belirgindi ve kolları hem vahşi hem de çok seksi görünen kalın damarlarla kaplıydı. Saçlarını geriye doğru toplamıştı, bu da boynunu ve yüz hatlarını ortaya çıkarmıştı.

Tanrım. Bu adamı en mahrem hâliyle tanıyordum. Onun eşsiz güzelliğinin tartışılmaz kanıtlarıyla karşı karşıya kaldığım böyle bir anda, beynim bu gerçeği bir türlü kavrayamıyordu.

Ve o adam şimdi kaşlarını çatmış, bana bakıyordu.

Yaslandığı duvardan uzaklaşıp bana doğru geldi, ardından etrafımda dolandı. Parmak uçlarını çıplak karnım ve sırtımda gezdirip çevremde dönerek tüylerimi diken diken etti. Önümde durunca kollarımı boynuna doladım ve onu kendime doğru çekerek oyunbaz bir şekilde sesli sesli öptüm.

"Giydiğin şey ne öyle?" diye sordu bana. Bu coşku dolu hareketim onu biraz olsun yatıştırmış gibiydi.

"Kıyafet."

"O atletimsi şeyle çıplak gibi görünüyorsun."

"Beni çıplak seviyorsun sanıyordum." O sabah, benimle spora geleceğini bile bilmeden yaptığım kıyafet seçimimden içten içe memnundum. Spor sütyenim, omuzum ve kaburgalarımda cırtcırtlarla sabitlenen uzun askılı üçgen biçimli bir üsttü ve giyenin göğüslerinin en çok desteğe ihtiyaç duyduğu noktayı belirlemesine olanak tanıyan çeşitli şekillerde giyilebiliyordu. Bu sütyen özellikle kıvrımlı kadınlar için tasarlanmıştı ve göğüslerimin zıplayıp durmasına engel olması için aldığım ilk spor giysimdi. Gideon'ın karşı çıktığı şey, giydiğim siyah yoga taytının yan şeritleriyle uyumlu olan ten rengi üsttü.

"*Ben* yalnızken çıplak olmanı seviyorum," diye mırıldandı. "Artık spora gittiğinde yanında olmam gerekecek."

"Hiç şikâyet etmem çünkü şu anda manzaramın tadını çıkarıyorum." Ayrıca cumartesi akşamı sergilediği o mesafeli tavırların verdiği acıdan sonra bu sahiplenici hâllerinden sapıkça bir heyecan da duyuyordum. İki aşırı uç, tamamen farklı hisler... ve biliyordum ki buna benzer daha pek çok şey yaşayacaktım.

"Hadi şu işi bitirelim." Elimi tuttu ve beni soyunma odalarından uzaklaştırdı. Yanlarından geçerken logolu havlularla dolu yığından birer havlu kaptı. "Seni becermem gerekiyor."

"Benim de becerilmem gerekiyor."

"Tanrım, Eva." Elimi neredeyse canımı acıtacak kadar sıkı tutuyordu. "Ne tarafa gidiyorsun? Ağırlıkların olduğu tarafa mı? Makinelere mi? Koşu bantlarına mı?"

"Koşu bantlarına. Biraz koşmak istiyorum."

Beni koşu bantlarının bulunduğu yöne doğru götürdü. Kadınların önce bakışlarıyla, sonra da ayaklarıyla onu takip edişini izliyordum. Gideon salonun hangi bölümündeyse onlar da orada olmak istiyorlardı. Ama bunun için onları suçlayamazdım. Ben de onu spor yaparken görmek için sabırsızlanıyordum.

Sonsuzluğa uzanıyormuş gibi görünen koşu bandı ve bisiklet sıralarına ulaştığımızda yan yana boş iki koşu bandı olmadığını gördük.

Gideon, her iki yanında birer tane boş koşu bandı olan bir adamın yanına gitti. "Hemen yandaki banda geçebilirsen sana bir iyilik borcum olur."

Adam bana bakıp sırıttı. "Evet, geçerim tabii."

"Teşekkürler. Sana minnettarım."

Gideon adamın koşu bandına geçti ve beni de hemen yanındakine yönlendirdi. Antrenmanını programlamadan önce ona doğru eğilerek, "Çok fazla enerji harcama," diye fısıldadım. "İlk seferinde seni misyoner pozisyonunda istiyorum. Seni üzerimde, beni çılgıncasına becerirken hayal edip duruyordum."

Bakışları âdeta benimkilere işledi. "Eva, henüz neler yaşayacağına dair hiçbir fikrin yok."

O anların beklentisiyle neredeyse başım dönüyordu. İçime kadınsı bir güç dalgası yayılırken koşu bandına çıktım ve hızlı bir tempoda yürüyüşe başladım. Isınırken iPod'umu rastgele moduna aldım ve Justin Timberlake'in "SexyBack" şarkısı çalmaya başlayınca tempomu artırıp tüm hızımla koşmaya başladım. Koşmak benim için hem zihinsel hem de fiziksel bir egzersizdi. Bazen beni rahatsız eden şeylerden hızlı koşarak uzaklaşabilmeyi dilerdim.

Yirmi dakikadan sonra yavaşlayıp durdum ve kusursuz işleyen bir makine gibi akıcı şekilde koşan Gideon'a bir bakış attım. Tepedeki ekranlarda açık olan CNN'i seyrediyordu ama yüzümdeki teri silerken bana dönüp sırıttı. Makinelere doğru ilerlerken su şişemden bir yudum aldım ve onu net bir şekilde görebileceğim bir makine seçtim.

Koşu bandında tam otuz dakika boyunca koştu; sonra da beni asla görüş alanından uzaklaştırmadan ağırlıkların olduğu bölüme geçti. Hızla ve muazzam bir şekilde çalışırken, onun ne kadar güçlü olduğunu düşünmeden edemedim. Bunda şortunun içindekini gayet iyi bilmemin de etkisi vardı ama ne olursa olsun, masa başında çalışmasına rağmen vücudunu formda tutmayı biliyordu.

Karın hareketleri için bir fitness topu aldığımda eğitmenlerden biri yanıma geldi. Birinci sınıf bir spor salonundan beklenebileceği üzere yakışıklı ve vücut yapısı çok iyi bir genç adamdı.

Mükemmel beyazlıktaki dişlerini göstere göstere gülümseyerek, "Merhaba," diye selam verdi. Koyu kahverengi saçları neredeyse gözlerinin rengiyle aynıydı. "Buraya ilk gelişin, değil mi? Seni daha önce görmemiştim."

"Evet, ilk gelişim."

"İsmim Daniel." Elini uzatınca ben de ona ismimi söyledim. "İhtiyaç duyduğun her şeyi bulabildin mi, Eva?"

"Şu âna kadar her şey yolunda, teşekkürler."

"Aromalı içeceklerden hangisini denedin?"

Ona kaşlarımı çatarak baktım. "Pardon?"

"Oryantasyona özel ücretsiz içeceklerden söz ediyorum." Kollarını kavuşturunca, kalın pazuları spor salonu logolu polo tişörtünü gerdi. "Salona kaydolurken aşağıdaki bardan bir tane almadın mı? Alman gerekiyordu."

"Ha, anladım." Bunun hoş bir şey olduğunu düşünerek mahcup bir ifadeyle omuz silktim. "Standart oryantasyona katılmadım."

"Salonu gezdirdiler mi? Gezdirmedilerse ben gezdireyim." Dirseğime hafifçe dokunarak merdiveni işaret etti. "Ayrıca bir saatlik ücretsiz özel ders hakkın da var. İstersen hakkını bu akşam kullanabiliriz ya da hafta içinde daha sonraki bir güne randevu alabiliriz. Ayrıca seni seve seve sağlıklı yiyecek içecek barına götürüp bunu da aradan çıkarmana yardımcı olabilirim."

"Ah, aslında yapamam." Burnumu kırıştırdım. "Ben üye değilim de."

"Ha." Bana göz kırptı. "Bir günlük giriş hakkıyla mı geldin? Sorun değil. Burada sunulan hizmetleri deneyimlemezsen karar vermen de beklenemez tabii. Ama seni temin ederim ki CrossTrainer Manhattan'daki en iyi spor salonudur."

Biraz sonra Gideon, Daniel'ın tepesine dikildi. Daniel'ın etrafından dolanıp kollarını arkadan belime sararak, "Tüm deneyim dâhil zaten," dedi. "Salonun sahibinin kız arkadaşı olunca, öyle oluyor."

Kız arkadaş sözü içimde çarpıcı bir etki yaratıp damarlarıma adrenalin pompaladı. Aramızdaki bağın bu seviyeye gelmiş olduğuna hâlâ tam alışamamıştım ama yine de bu ünvanın kulağa oldukça hoş geldiğini inkâr edemezdim.

"Bay Cross." Daniel doğrulup bir adım geri çekildikten sonra elini uzattı. "Sizinle tanışmak benim için bir onurdur."

İki adam el sıkışırken, "Daniel burayı öyle etkileyici anlattı ki ikna oldum," dedim Gideon'a.

"Bunu *ben* yaptım sanıyordum." Saçları terden ıslanmıştı ve harika kokuyordu. Terli bir adamın bu kadar güzel kokabileceğini hiç düşünmezdim.

Gideon kollarımı okşadı ve o an dudaklarını başımın tepesinde hissettim. "Hadi gidelim. Sonra görüşürüz, Daniel."

Oradan uzaklaşırken el salladım. "Teşekkürler, Daniel."

"Ne zaman ihtiyacın olursa buradayım."

"Bahse girerim öyledir," diye mırıldandı Gideon. "Gözlerini memelerinden ayıramıyordu."

"Çok güzeller ama."

Gideon alçak bir tonda homurdandı. Keyiflendiğimi ona belli etmedim.

Popoma öyle sert bir şaplak indirdi ki aniden öne doğru sendeledim, taytıma rağmen tenimde yanık gibi bir his kaldı. "Spor giysisi dediğin o lanet olası yara bandı hayal gücüne pek yer bırakmıyor. Duşta uzun süre kalma. Yine terleyeceksin zaten."

"Bekle." Kadınların soyunma odasının önünden geçip erkeklerinkine doğru giderken onu kolundan yakaladım. "Duş almanı istemediğimi söylesem bu mideni bulandırır mı? Hâlâ

üzerinden terler damlarken işimizi görebileceğimiz kadar yakın bir yer bulmak istediğimi söylesem?"

Bu isteğim üzerine Gideon'ın çenesi kasıldı ve bakışları tehlikeli bir ifadeyle karardı. "Cidden güvenliğin için endişelenmeye başlıyorum, Eva. Eşyalarını topla. Hemen köşede bir otel var."

İkimiz de duş almadık ve beş dakika içinde dışarıdaydık. Gideon hızlı adımlarla yürüyor, ben de koştura koştura ona yetişmeye çalışıyordum. Durup aniden döndüğünde ve kalabalığın içinde beni geriye yatırarak tutkuyla öptüğünde, ona sarılmaktan daha fazlasını yapamayacak kadar sersemlemiştim. Ağzımızın birleşmesinde öyle derin, sarsıcı bir tutku ve tatlı bir doğallık vardı ki kalbim sızladı. Etrafımızdaki insanlar bizi alkışlamaya başladı.

Yeniden doğrulmama izin verdiğinde nefes nefese kalmıştım ve başım dönüyordu. "Bu da neydi şimdi?" dedim soluk soluğa.

"Başlangıç." Yakındaki otele doğru koşar adım ilerlemeye devam etti; kapı görevlisinin yanından hızla geçip hemen asansöre yönlendirildim. O kadar hızlı hareket ediyordu ki otelin ismini bile okuyamamıştım. Otel müdürü ona ismiyle selam vermeden önce bile bu otelin Gideon'a ait olduğunu anlamıştım.

Gideon asansörde spor çantasını yere bıraktı ve beni spor sütyenimden nasıl kurtarabileceğini keşfetmekle uğraşmaya başladı. Kapılar açıldığı sırada ellerine vurarak onu uzaklaştırmaya çalıştım ve Gideon da hemen çantasını kaptı. O katta hiç kimse asansör beklemiyordu, koridorda da kimse yoktu. Bir yerden bir anahtar çıkardı ve hemen odaya girdik.

Üzerine atıldım ve ellerimi tişörtünün altına sokarak nemli teniyle kaslarının sertliğini hissettim. "Soyun. Hemen *şimdi*."

Spor ayakkabılarından kurtulup atletini başının üzerinden çekip çıkarırken güldü.

Tanrım... Şortunu çıkardığı sırada onu, her yerini böyle canlı canlı görmenin insanın içini bir garip ettiğini fark ettim.

Vücudunda bir gram fazlalık bile yoktu; sadece sert ve biçimli kaslardan oluşuyordu. Karın kaslarının yanı sıra Cary'nin, Apollon'un Kasığı dediği pelvisindeki o süper seksi V biçimli kasları da vardı. Gideon, Cary gibi göğsüne ağda yaptırmamıştı ama vücudunun geri kalanına gösterdiği özenle o kısmın da bakımını yapmıştı. Saf ilkellikte bir erkekti; arzuladığım, fantezisini kurduğum ve dilediğim her şeyin vücut bulmuş hâliydi.

Hiç utanmadan ona bakarak, "Resmen öldüm ve cennete gittim," dedim.

"Sen hâlâ giyiniksin," diyerek giysilerime saldırdı, ben daha nefes bile alamadan gevşemiş spor sütyenimi çıkardı. Taytımı aşağı çekerken, ayakkabılarımı o kadar hızlı çıkardım ki dengemi kaybedip yatağa düştüm. Gideon üzerime çıkmadan önce güçlükle nefes alabildim.

Birbirimize dolanmış vaziyette yatağın üzerine serilmiştik. Bana dokunduğu her yerde yakıcı bir iz bırakıyordu. Teninin tertemiz kokusu üzerimde hem afrodizyak etkisi yaratıyor hem de sarhoş ediyordu; onu öyle çok istiyordum ki aklımı kaçırmak üzereydim.

"Çok güzelsin, Eva." Memelerimden birini sıkıca kavradıktan sonra meme ucumu ağzına aldı.

Yakıcı dokunuşlarına ve dilinin kırbaç gibi darbelerine karşılık çığlık attım; her nazik emişle içimdeki gerilim artıyordu. Ellerim, terli teninde açgözlü bir şekilde dolaşıyor onu inleten noktaları arıyordu. Bacaklarımı onunkilere dolayarak Gideon'ı sırtüstü çevirmeye çalıştım ama hem çok ağır hem de çok güçlüydü.

Başını kaldırıp bana bakarak gülümsedi. "Şimdi benim sıram."

Gülüşünü ve gözlerindeki şehveti gördüğüm o anda hislerim öyle yoğunlaştı ki canım yandı. Çok hızlı, diye düşündüm. Ona hızla âşık oluyordum. "Gideon–"

Dilini, kendine özgü o tarzda ağzıma daldırarak beni derin derin öptü. Böyle öpmeye ederse beni sadece bir öpücükle boşaltabileceğini düşündüm. Ellerimin altındaki bedeniyle, bana hissettirdikleriyle, beni seyretmesi ve bana dokunmasına kadar her şeyiyle beni tahrik ediyordu. Bedenim üzerinde açgözlü davranması ve sessiz talepleri bana haz verirken aynı şekilde onun da bundan zevk alması beni çılgına çeviriyordu.

Parmaklarımı ıslak, ipeksi saçlarında gezdirdim. Kaya gibi sert bedeninin benimkiyle birlikte hareket etmesi, göğsündeki kıvrım kıvrım tüylerin hassaslaşmış meme uçlarıma temas etmesi beni ıslatmaya ve baştan çıkarmaya yetiyordu.

Dudakları yanağımdan boynuma doğru inerken, "Vücuduna bayılıyorum," diye fısıldadı. Eli, memelerimden kalçama kadar gövdemi okşuyordu. "Sana doyamıyorum."

"Henüz büyük bir kısmına sahip olmadın," diye takıldım ona.

"Sana hiçbir zaman doyabileceğimi sanmıyorum." Omuzumu hafifçe ısırıp yalayarak aşağı doğru ilerledi ve diğer meme ucumu dişlerinin arasına aldı. Hafifçe çekiştirince duyduğum ince sızı sırtımı yay gibi gererken dudaklarımdan hafif bir çığlık koparttı. Gideon bu acıyı yatıştırmak için meme ucumu hafifçe emdi, sonra öpücükleri aşağı doğru kaymaya devam etti. "Hiçbir şeyi bu kadar çok istememiştim."

"O zaman becer beni!"

"Henüz değil," diye mırıldandı ve daha da aşağı inerek, dilinin ucuyla göbeğimi yaladı. "Henüz hazır değilsin."

"Ne? Ah, Tanrım... Daha fazla hazır olamam." Saçlarını kavrayarak onu yukarı çekmeye çalıştım.

Gideon bileklerimi yakalayıp beni yatağa sabitledi. "Daracıksın, Eva. Seni yumuşatıp gevşetemezsem canını yakarım."

Vahşi bir arzu seli tüm bedenimi ele geçirdi. Seks hakkında bu kadar açık sözlü konuşması beni tahrik ediyordu. Ardından

daha aşağılara doğru kayınca gerildim. "Hayır, Gideon. Bunun için duş almam gerek."

Yüzünü bacak arama gömdü ve ani bir utanç hissiyle kızararak sıkı sıkı tuttuğu elleri arasında mücadele etmeye başladım. Uyluğumun iç kısmını hafifçe ısırdı. "Kes şunu."

"Yapma. Lütfen. Bunu yapmak zorunda değilsin."

Sert bakışları çılgınca hareketlerimi durdurdu. "Ben senin bedenine, senin benimkine baktığın gibi bakmıyor muyum sence?" diye sordu sert bir tavırla. "Seni istiyorum, Eva."

Kuru dudaklarımı yaladım. Onun hayvani arzusu beni o kadar tahrik etmişti ki tek bir kelime dahi edemedim. Gideon usulca homurdanıp bacaklarımın arasına daldı. Dili içime girdi, hassas bölgelerimi yalayarak ayırdı. Kalçam huzursuzca kıpırdanırken vücudum sessizce daha fazlasını istiyordu. O kadar iyi hissediyordum ki ağlayabilirdim.

"Tanrım, Eva. Seninle tanıştığımdan beri her gün bunu istiyordum."

Dilinin kadifemsi yumuşaklığı, şişmiş klitorisimin üzerinde gidip gelirken başım yastığa iyice gömüldü. "Evet. Aynen öyle. Boşalt beni."

İstediğim şeyi, beni hafif hafif emerek ve sertçe yalayarak yaptı. Orgazm dalga dalga içime yayılırken kıvrandım, bacaklarımın arası şiddetle gerildi, uzuvlarım titredi. Dilini içime soktuğunda bedenim onu daha derine çekmek istercesine titredi. İniltilerini klitorisimde hissetmek orgazmımı daha da uzatıyordu. Gözlerimi yakan yaşlar şakaklarımdan aşağı akarken aldığım zevk, duygularımın önüne çektiğim seti yıkıp geçti.

Ama Gideon durmadı. Dilinin ucuyla vücudumun titreyen girişi etrafında daireler çizmeye devam etti ve zonklayan klitorisimi yaladığı an ben de hızlandım. İçime giren iki parmak, kıvrılıp içten içe beni okşamaya başladı. O kadar hassas hâle gelmiştim ki bu hamlesi karşısında hareketsiz kalamadım. Klitorisimi sabit, ritmik hareketlerle emdiğinde boğuk bir çığlık

atarak tekrar boşaldım. Sonra üç parmağını içime soktu ve parmaklarını hafifçe döndürerek beni açtı.

"Hayır." Başım bir yandan diğer yana savruldu, tenimin her bir santimi yanıyordu. "Bir daha olmaz."

"Bir kez daha," dedi boğuk bir sesle, beni ikna etmeye çalışarak. "Ondan sonra seni becereceğim."

"Yapamam..."

"Yapacaksın." Tenimde hissettiğim serin nefesi, alev ateş yanan bedenimi yeniden uyardı. "Seni boşalırken izlemeye bayılıyorum, Eva. Çıkardığın sesleri duymayı, vücudunun titreyişini seyretmeyi seviyorum..."

Gideon içimde hassas bir noktayı okşadı ve orgazm içimde yavaş, sıcak bir zevk dalgasıyla nabız gibi atmaya başladı. Önceki iki seferden daha nazik davransa bile yine de yıkıcı olmayı başarıyordu.

Biraz sonra bedeninin ağırlığı ve sıcaklığı benden uzaklaştı. Sersemlemiş hâlde bir çekmecenin açıldığını duydum, ardından bir ambalajın yırtılma sesi geldi. Yeniden yanıma döndüğünde yatak ağırlığıyla hafifçe çöktü; beni yatağın ortasına doğru çeken ellerinin hareketi artık sertti. Üzerime uzanıp beni yatağa sabitledi, dirseklerini iki yanıma yerleştirerek beni kavradı.

Bakışlarımı güzel ama ciddi yüzünden ayıramıyordum. Yüz hatları şehvetle sertleşmiş, elmacık kemikleri ve çenesi gerginleşmişti. Gözleri öylesine kararmış ve büyümüştü ki neredeyse simsiyah görünüyordu. Kontrolünü kaybetmiş bir adama baktığımı biliyordum. Bu kadar bekleyip tüm bunları yalnızca beni düşünerek yapması, beni hazırlaması ve haz vermesi benim için gerçekten önemliydi.

Yatak örtüsünü sımsıkı kavrarken içimdeki beklenti hissi katlanarak artıyordu. Gideon, benim istediğim şeyi tekrar tekrar aldığımdan emin olmuştu. Bu seferki onun içindi.

"Becer beni," dedim emredercesine, gözlerimle ona meydan okuyarak.

İçime sertçe, tek bir şiddetli hareketle tamamen girerken adımı söyledi.

Bir an soluksuz kaldım. Aleti kocamandı, sertti ve çok derinimdeydi. Ama benimle şaşırtıcı derecede yoğun bir bağ kurmuştu. Duygusal olarak. Zihinsel olarak. Kendimi hiç bu kadar... ele geçirilmiş, sahip olunmuş hissetmemiştim.

Geçmişim düşünüldüğünde, seks esnasında hareketlerimin kısıtlanmasına dayanabileceğim aklımın ucundan geçmezdi fakat Gideon'ın bedenim üzerinde kurduğu hâkimiyet arzularımı arşa çıkarmıştı. Hayatımda hiç bu kadar istekli olmamıştım; onunla o güne dek yaşadıklarımdan sonra bu kulağa çılgınca geliyordu.

Kadınlığım aletinin etrafında kenetlendi, onu içimde hissetmenin ve beni dolduran varlığının tadını çıkardım.

Kasıkları benimkilere sürtünüyor ve âdeta, *Beni hissediyor musun? İçindeyim. Sen benimsin,* diyordu.

Ucuna dek geri çekilirken tüm vücudu sertleşti, göğüs ve kol kasları gerildi. Yeniden içime girmeden önce aldığım tek uyarı, şiddetle kasılan karın kasları oldu. Kendini sertçe itti.

Ben haykırınca göğsünden alçak, ilkel bir sesle gürledi. "Tanrım... Harika hissettiriyorsun."

Beni daha da sıkı tutarak becermeye başladı; kalçamı şiddetle yatağa bastırıyordu. İçime yeniden bir zevk dalgası yayıldı, aletini ittiği her seferinde bu dalga daha da büyüdü. *İşte böyle,* diye düşündüm. *Seni aynen böyle istiyorum.*

Yüzünü boynuma gömse de beni sımsıkı tuttu, sertçe ve hızla içime daldı, beni arzudan çılgına çeviren ateşli sözcükler söyledi. "Hiç bu kadar sertleşip kalınlaşmamıştım. İçinde çok derinlerindeyim... Bunu midemde bile hissedebiliyorum... aletimin içine dalıp çıktığını hissediyorum."

Bu seferki onun için sanmıştım ama yine beni düşünüyordu, tüm dikkatini bana verip kalçasını döndürerek içimde haz dalgaları yaratıyordu. Çaresizlikle hafif bir ses çıkarınca dudakları benimkilerin üzerine kapandı. Onun için çıldırıyor-

dum, tırnaklarımı üzerimde gidip gelen kalçasına gömmüş, kocaman aletinin sert darbelerine karşılık verme isteğiyle mücadele ediyordum.

Tenimiz alev gibi yanıyordu ve terden sırılsıklamdık, nefes almak için göğüslerimiz şiddetle inip kalkıyordu. Orgazm içimde bir fırtına gibi demlenirken bütün bedenim giderek daha çok gerilmeye ve kasılmaya başladı. Bir küfür savurarak elini kalçamın altına sokup popomu kavradı ve aletinin ucu, onun için sızlarcasına zonklayan o noktayı tekrar tekrar okşayabilsin diye beni kendine doğru kaldırdı.

"Hadi Eva," diye emretti sertçe. "Boşal."

Öyle hızlı doruğa ulaştım ki ismini hıçkırıklar eşliğinde söyledim ve Gideon'ın bedenimi sıkıca sarması, bu hissi daha da yoğunlaştırdı. Sonunda başını geriye savurdu ve titreyerek boşaldı.

"Ah, Eva!" Beni o kadar sıkı sarmıştı ki nefes alamıyordum, uzun uzun ve sert bir şekilde boşalırken kalçası hâlâ gidip geliyordu.

Ne kadar süre öyle kaldık hiç bilmiyorum; dudaklarımız birbirimizin omuzunda ve boğazında geziniyor, birbirimizi yatıştırıp sakinleştiriyorduk. Tüm bedenim karıncalanıyor ve nabız gibi atıyordu.

"Vay canına," demeyi başardım sonunda.

Dudakları çenemdeyken, "Beni öldüreceksin," diye mırıldandı. "Bu gidişle birbirimizi sevişe sevişe öldüreceğiz."

"Ben mi? Ben hiçbir şey yapmadım ki." Beni tamamen kontrol altına almıştı. *Bu* ne kadar ateşli bir şeydi böyle!

"Nefes alıyorsun. Bu kadarı yeterli."

Gülerek ona sarıldım.

Gideon başını kaldırıp burnuyla burnumu okşadı. "Bir şeyler yedikten sonra bunu tekrar yapacağız."

Kaşlarım kalktı. "Tekrar yapabilir misin?"

"Gece boyunca yapabilirim." Kalçasını hafifçe oynatınca, hâlâ yarı sert hâlde olduğunu anladım.

"Sen resmen bir makinesin," dedim ona. "Ya da bir tanrı."

"Mesele sensin." Yumuşacık, tatlı bir öpücükle benden uzaklaştı. Prezervatifi çıkarıp komodinin üzerinden aldığı bir kâğıt mendile sardı ve yatağın yanındaki çöp kutusuna attı. "Duş alacağız, sonra aşağıdaki restorandan sipariş vereceğiz. Aşağı inmek istiyorsan başka tabii."

"Yürüyebileceğimi sanmıyorum."

Işıldayan gülümsemesi bir an sanki kalbimi durdurdu. "Böyle hissedenin yalnızca ben olmadığıma sevindim."

"Sen gayet iyi görünüyorsun."

"Çünkü harika hissediyorum." Yatağın kenarına oturdu ve saçlarımı parmaklarıyla alnımdan geriye doğru taradı. Yüzünde yumuşacık bir ifade vardı, gülümsemesi sıcak ve şefkatliydi.

O an gözlerinde başka bir şey gördüğümü sandım ve bu olasılık beni korkutarak boğazımın düğümlenmesine neden oldu.

"Benimle duşa gir," dedi, elini kolumdan aşağı doğru kaydırarak.

"Aklımı toparlayabilmem için bana biraz zaman ver, sonra sana katılırım."

"Tamam." Gideon bir heykelinkini andıran sırtını ve mükemmel poposunu gözler önüne sere sere banyoya girdi. Kadınca bir beğeniyle ve karşı koyulamaz bir hayranlıkla iç çektim; karşımda âdeta mükemmel erkeğin vücut bulmuş hâli duruyordu.

Duşta su açıldı. Hâlâ fena hâlde titrememe karşın doğrulup bacaklarımı yataktan aşağı sarkıtmayı başardım. Bakışlarım, komodinin hafifçe aralık duran çekmecesine takıldı ve bu aralıktan orada duran prezervatifleri gördüm.

Birden midem düğümlendi. Bu otel, müşterilerine İncil'in yanı sıra prezervatif tedarik edecek bir yere benzemiyordu. Fazla lükstü.

Hafifçe titreyen elimle çekmeceyi biraz daha açınca, aralarında kadınlar için bir şişe kayganlaştırıcı ve sperm hücrelerini öldüren jel de olmak üzere hatırı sayılır miktarda gebelik önleyici ilaç buldum. Kalbim yeniden hızla çarpmaya başladı. Aklımdan şehvet içinde bu otele geldiğimiz anları tekrar geçirdim. Gideon görevliye, hangi odaların müsait olduğunu sormamıştı. Anahtarı olsun ya da olmasın, bir odayı almadan önce o odanın dolu olup olmadığını bilmesi gerekirdi... Elbette bu süitin boş olacağını önceden biliyorsa iş başkaydı.

Bu odanın *onun* süiti olduğu açıkça belliydi; sevişmek için kullanabileceği ve hayatında bu amaca hizmet edecek kadınlara iyi vakit geçirtecek şeylerle dolu gizli bir oda.

Ayağa kalkıp dolaba doğru ilerlerken banyodaki cam duşakabin kapısının açılıp kapandığını işittim. Panjurlu ceviz gardırobun kulplarını yakaladım ve dolabı açtım. Metal çubukta, erkek takım elbiselerinden oluşan ufak bir seçki, birkaç gömlek ve pantolon, ayrıca kumaş ve kot pantolonlar da asılıydı. Tenim buz kesti ve orgazm sarhoşluğunun yanı sıra içime mide bulandırıcı bir mutsuzluk yayıldı.

Sağ taraftaki şifonyer çekmecelerinde düzgünce katlanmış tişörtler, baksırlar ve çoraplar vardı. Sol taraftaki en üst çekmecede henüz paketlerinden çıkarılmamış olan seks oyuncakları duruyordu. Onun altındaki çekmecelere bakmadım. Yeterince şey görmüştüm.

Taytımı giydim ve Gideon'ın gömleklerinden birini çaldım. Giyinirken zihnimde, terapide öğrendiğim adımları geçirdim: *Konuş. Partnerine olumsuz duyguları neyin tetiklediğini açıkla. Tetikleyiciyle yüzleş ve bunun üstesinden gel.*

Gideon için hissettiğim duyguların derinliği beni bu kadar sarsmış olmasaydı belki bütün bunları yapabilirdim. Belki biraz evvel akılalmaz bir seks yapmamış olsaydık, kendimi bu kadar saf ve savunmasız hissetmezdim. Bunu asla bilemeyecektim. Kendimi kirlenmiş, kullanılmış ve fazlaca incinmiş hissediyor-

dum. Bu farkındalık bana sanki dayanılmaz bir darbe vurmuştu. Çocuk gibi ben de onu incitmek istiyordum.

Tüm o prezervatifleri, kayganlaştırıcıları ve oyuncakları alıp yatağa fırlattım. Sonra tam bana o keyifli ve alaycı ses tonuyla seslendiği sırada çantamı alıp oradan ayrıldım.

10

Resepsiyonun önünden utanç içinde, başım öne eğik hâlde geçtim ve yan kapılardan birinden dışarı çıktım. Asansöre binerken Gideon'ı karşılayan müdürü hatırlayınca utançtan kıpkırmızı kesildim. Benimle ilgili aklından neler geçiyordu kim bilir. Gideon'ın o süiti neden ayırdığını biliyor olmalıydı. O kadınlardan biri olma düşüncesine dayanamıyordum ama yine de bu otele girdiğimiz andan itibaren tam olarak öyle biri olmuştum.

Resepsiyonda bir an durup sadece bize ait olacak bir oda ayırtmak ne kadar zor olabilirdi ki?

Belirli bir yönüm ya da hedefim olmadan yürümeye başladım. Artık hava kararmıştı; şehir, gündüze kıyasla bambaşka bir enerjiye bürünmüştü. Üstünde buharı tüten yiyeceklerle dolu seyyar satıcıların arabaları kaldırımları süslüyor, bir satıcı çerçevelenmiş sanat eserleri, diğeri tuhaf tasarımlı tişörtler satıyordu ve bir başka satıcının önündeyse, üzerinde film ve dizi bölümlerinin senaryoları olan iki katlanır masa vardı.

Attığım her adımda kaçış sırasında hissettiğim adrenalin yok oluyordu. Gideon'ın banyodan çıkıp boş bir oda ve darmadağınık bir yatakla karşılaşacağını düşündükçe bundan kasvetli bir keyif duyuyordum. Sakinleşmeye ve az evvel olanları ciddi anlamda düşünmeye başladım.

Gideon'ın beni gizli seks odasına bu kadar yakın olan bir spor salonuna davet etmesi tesadüf müydü?

Öğle yemeğinde ofisinde yaptığımız konuşmayı ve Gideon'ın beni kaybetmemek için kendini ifade etmeye çalışırken ne kadar zorlandığını hatırladım. Aramızda olup bitenler konusunda onun da kafası benim kadar karışıktı, o da benim kadar yıkılmış durumdaydı ve ben insanın kendini hep aynı döngülerin içinde bulmasının çok kolay olduğunu gayet iyi biliyordum. Sonuçta ben de kaçmayı seçerek eski alışkanlığımı tekrarlamamış mıydım? Acı çektiğim zamanlarda birini yaralayıp kaçmanın pek iyi bir fikir olmadığını bilecek kadar çok terapi görmüştüm.

Kalbim sızlarken kendimi bir İtalyan restoranına atıp bir masaya oturdum. Şarap ve yemeğin içimde büyüyen kaygıyı yatıştırıp düzgün düşünmemi sağlayacağını umarak bir kadeh şarapla pizza sipariş ettim.

Garson şarabımla birlikte geri döndüğünde kadehi alıp gerçek anlamda tadını alamadan yarısını kafama diktim. Gideon'ı, ondan ayrıldığım zamanki o neşeli, mutlu ruh hâlini daha şimdiden özlemiştim. Teninin ve o sıcacık, şiddetli seksin kokusu her yanıma sinmişti. Yaşlar gözlerimi yakıyordu ve insanların arasında, çok kalabalık bir restoranda olmama rağmen birkaç damla gözyaşının yanaklarımdan aşağı akmasına izin verdim. Yemeğim geldiğinde iştahım olmadığı için isteksizce yemeye çalıştım. Pizzanın tadı karton gibiydi ama bunun şefle ya da mekânla bir ilgisi olduğundan şüpheliydim.

Üzerine çantamı koyduğum sandalyeyi yanıma çekip, Dr. Travis'in telesekreterine mesaj bırakmak niyetiyle yeni telefonumu çıkardım. Dr. Travis bana, New York'ta yeni bir terapist bulana kadar görüntülü seanslar yapmayı önermişti, onun bu teklifini kabul etmeye karar verdim. İşte tam o an Gideon'dan gelen yirmi bir cevapsız aramayı ve mesajı fark ettim: Yine her şeyi berbat ettim. Benden ayrılma. Konuş benimle. Ltfn.

Gözlerim yeniden yaşlarla doldu. Ne yapacağımı bilemez vaziyette telefonu göğsüme bastırdım. Gideon ve diğer kadınlara dair görüntüleri aklımdan bir türlü çıkaramıyordum. Onun aynı yatakta başka bir kadını deli gibi becerdiğini, üzerinde bazı seks oyuncakları kullandığını, kadının aklını başından aldığını, onun bedeninden zevk aldığını düşünmekten kendimi alamıyordum...

Böyle şeyler düşünmek mantıksız ve anlamsızdı. Ayrıca bu düşünceler kendimi küçücük, önemsiz ve fiziksel anlamda hasta hissetmeme neden oluyordu.

Telefon titreyince irkildim, neredeyse yere düşürecektim. Üzüntümü atlatmaya çalışırken aramayı sesli mesaja düşürmeyi planladım. Ekranda Gideon'ın ismini görünüyordu. Hem zaten numaramı bilen tek kişi de oydu. Fakat yine de aramasını görmezden gelemezdim çünkü çılgına döndüğü açıkça ortadaydı. Biraz evvel onu yaralamak istemiş olsam da artık bunu yapmaya dayanamıyordum.

"Alo." Ağlamaktan ve duygularımın yoğunluğundan boğuklaşmış olan sesim hiç de kendi sesime benzemiyordu.

"Eva! Tanrı'ya şükür." Gideon'ın sesi çok endişeli geliyordu. "Neredesin?"

Etrafıma şöyle bir bakınınca, restoranın ismini öğrenebileceğim bir tabela göremedim. "Bilmiyorum. Ben... Üzgünüm, Gideon."

"Hayır, Eva. Yapma. Bu benim hatam. Seni bulmam gerek. Nerede olduğunu tarif edebilir misin? Yürüdün mü?"

"Evet. Yürüdüm."

"Hangi çıkışı kullandığını biliyorum. Ne tarafa gittin?" Hızlı hızlı nefes alıyordu ve arka fonda trafiğin ve araba kornalarının seslerini duyabiliyordum.

"Sola."

"Sonra hiç köşeden döndün mü peki?"

"Sanmıyorum. Bilmiyorum." Restoranın ismini sorabileceğim bir garson bulmak için etrafıma bakındım. "Bir restorandayım. İtalyan restoranı. Kaldırımda oturma yerleri var... ve ferforje bir çiti. Fransız tarzı kapıları... Tanrım, Gideon, ben..."

Tam o anda telefonu kulağına dayamış hâlde kapıda belirdi. Onu hemen tanıdım ve arka taraflardaki bir duvara yaslanmış vaziyette oturduğumu gördüğünde donup kalışını seyrettim. Telefonunu, oteldeki dolabından almış olduğu kot pantolonunun cebine tıkıştırarak kendisiyle konuşmak üzere olan hostesin yanından geçip doğruca olduğum tarafa yöneldi. Ayağa kalkmayı zar zor başarmıştım ki beni kendine doğru çekip sıkıca sarıldı.

"Tanrım." Hafifçe titrerken yüzünü boynuma gömdü. "Eva."

Ben de ona sarıldım. Duştan yeni çıkmıştı ve bu hâliyle benim de duşa ne kadar ihtiyacım olduğunu hatırlattı.

Bir an geri çekilip yüzümü elleri arasına alarak, "Burada olamam," dedi boğuk sesiyle. "Şu anda topluluk içinde olamam. Benimle eve gelir misin?"

Yüzümdeki ifade, hâlâ hissettiğim o tedirginliği ele vermiş olmalıydı ki Gideon dudaklarını alnıma bastırarak, "Otel gibi olmayacak, söz veriyorum," dedi. "Hizmetçi ve personel dışında evime gelen tek kadın annem."

"Bu çok aptalca," diye mırıldandım. "Aptalca davranıyorum."

"Hayır." Gideon yüzüme dökülen saçları geriye doğru itti ve eğilip kulağıma fısıldadı. "Sen de beni başka erkeklerle sevişmek için kullandığın bir yere götürseydin çıldırırdım."

Garson yanımıza gelince birbirimizden ayrıldık. "Size bir menü getireyim mi, efendim?"

"Gerek yok." Gideon arka cebinden cüzdanını çıkarıp garsona kredi kartını uzattı. "Gidiyoruz."

Gideon evine taksiyle giderken yol boyunca elimi tuttu. Beşinci Cadde üzerindeki bir çatı katı dairesine özel bir asansörle çıkarken bu kadar gergin olmamam gerekirdi. Yüksek tavanlar ve savaş öncesinden kalma mimarisi benim için yeni değildi ve neredeyse her şeye sahipmiş gibi görünen bir adamla beraber olduğum için de bu beklenen bir şeydi. Central Park'ın herkesçe imrenilen manzarası... Elbette onun evinin de böyle bir manzarası olacaktı.

Fakat Gideon'ın gerginliği neredeyse elle tutulur seviyedeydi ve bunun *onun* için büyük bir mesele olduğunu da bu sayede anladım. Asansör doğrudan dairesinin mermer kaplı giriş holüne açıldığında bir an elimi sıkıp sonra bıraktı. Beni içeri almak üzere çift kanatlı kapıyı açtı. Vereceğim tepkiyi beklerken ne kadar endişelendiğini hissedebiliyordum.

Gideon'ın evi de kendisi kadar güzeldi. Burası şık, modern ve havalı görünen ofisinden çok farklıydı. Sıcak ve görkemliydi, antikalar ve sanat eserleriyle doluydu, parlak sert ahşap zeminlerin üzerine serilmiş harika Aubusson halılarla tamamlanmıştı.

"Burası... muhteşem," dedim yumuşak bir sesle. Bu evi görebildiğim için kendimi ayrıcalıklı hissediyordum. Bu, tanımayı çok istediğim Gideon'ın özel yaşamına attığım ufacık bir bakıştı ve harikaydı.

"İçeri gel." Beni dairenin içine doğru çekti. "Bu gece burada uyumanı istiyorum."

"Giysilerim, eşyalarım falan yanımda değil ki..."

"Şimdilik ihtiyaç duyacağın tek şey çantandaki diş fırçası. Geri kalanlar için sabah sana uğrayabiliriz. Seni işe vaktinde yetiştireceğime söz veriyorum." Beni kendine doğru çekti ve çenesini başımın tepesine yerleştirdi. "Gerçekten burada kalmanı istiyorum, Eva. Otelden çıkıp gitmek istediğin için seni suçlamıyorum ama gittiğini görünce çok korktum. Bir süre sana sarılmam gerek."

"Bana sarılmana ihtiyacım var zaten." Ellerimi tişörtünün arkasından içeri sokup çıplak, kaslı sırtının ipeksi yüzeyini okşadım. "Bir duş da iyi gelebilir."

Burnu saçlarımın arasına gömerek derin bir nefes aldı. "Benim gibi kokman hoşuma gidiyor."

Yine de beni oturma odasından geçirip koridorun sonundaki yatak odasına götürdü.

Işığı yaktığında, "Vay canına," diyerek iç geçirdim. Odanın orta yerinde, gösterişli, devasa bir yatak vardı. Yatağın ahşabı Gideon'ın tercihi olduğunu belli eden koyu bir renkti ve yatak örtüleri de yumuşacık bir krem rengiydi. Mobilyaların hepsi yatağın ahşabıyla uyumluydu ve geri kalan kısımları altın tonlarındaydı. Odanın sıcak ve erkeksi bir havası vardı; duvarlarda, Central Park'ın büyüleyici gece manzarasını ve karşı yakadaki görkemli binaları gölgede bırakacak tek bir sanat eseri bile yoktu. O karşı yaka, Manhattan'ın bana ait kısmıydı.

"Banyo burada."

Görünüşe göre pençeli ayakları olan, antika ceviz bir dolaptan yapılmış tuvalet masasını incelerken, Gideon da o hayran olduğum özgüvenli, şehvetli zarafetiyle hareket ederek hemen yandaki bir dolaptan havlu çıkarıp benim için bir kenara bıraktı. Onu kendi evinde bu kadar rahat giysiler içinde görmek beni duygulandırmıştı. Gideon'la bu deneyimi yaşayan tek kadın olduğumu bilmek beni daha da etkiliyordu. Onu daha önce hiç olmadığı kadar çıplak gördüğümü hissediyordum. "Teşekkürler."

Gideon bana baktığında havlulardan daha fazlası için teşekkür ettiğimi anlamış gibiydi. Bakışları tenimi delip geçiyor, içimi alev alev yakıyordu. "Burada olman bana çok iyi geliyor."

"Seninle bu hâle nasıl gelmiş olduğum hakkında hiçbir fikrim yok." Yine de bu çok ama çok hoşuma gitmişti.

"Bunun bir önemi var mı?" Gideon yanıma geldi, çenemi hafifçe kaldırıp burnumun ucuna bir öpücük kondurdu. "Senin

için yatağın üzerine bir tişört bırakacağım. Sonrasında havyar ve votkaya ne dersin?"

"Eh... Pizzadan sonra kulağa epey lüks geliyor."

Gideon gülümsedi. "Petrossian Ossetra."

"Tamam, düzeltiyorum," dedim gülümseyerek. "Bu resmen başka bir lig."

Duş aldım ve üzerime Gideon'ın benim için çıkardığı, bana aşırı büyük gelen Cross Şirketler Grubu tişörtünü giydim. Sonra da Cary'ye telefon edip gece eve gelmeyeceğimi söyleyerek otelde yaşananlardan kısaca bahsettim.

Cary bir ıslık çaldı. "Bu konuda ne söyleyeceğimi bile bilmiyorum."

Ne söyleyeceğini bilemeyen bir Cary Taylor, aslında çok şey söylemiş olurdu.

Oturma odasındaki Gideon'ın yanına gittim ve birlikte orta sehpanın yanında yere oturup mini kızarmış ekmek ve *crème fraîche* ile birlikte ödüllü havyardan yedik. New York'ta geçen ve bir sahnesi Crossfire binasının önündeki sokakta çekilen polisiye bir filmin tekrarını seyrettik.

"Sahibi olduğun bir binayı televizyonda görmek harika olmalı," dedim.

"Çekim için saatlerce yolu kapatmıyorlarsa fena değil."

Onu omzumla hafifçe dürttüm. "Karamsar şey sen de."

Saat on buçukta Gideon'ın yatağına geçtik ve birbirimize sarılarak filmin kalan kısmını seyrettik. Aramızdaki cinsel gerilim âdeta havada kıvılcımlar saçıyordu ama Gideon hiçbir girişimde bulunmayınca ben de oralı olmadım. Otel meselesini telafi etmek istediği için benimle "aktif olarak sevişmeden" vakit geçirebileceğini kanıtlamaya çalıştığından şüpheleniyordum.

Bu işe yaramıştı. Onu ne kadar arzulasam da sadece birlikte vakit geçirmek bile bana iyi hissettirmişti.

Gideon çıplak uyudu ve bu hâliyle ona sokulup uyumak benim için muhteşemdi. Tek bacağımı onun üzerine attım,

beline sarıldım ve yanağımı da kalbinin üzerine yerleştirdim. İzlediğimiz filmin sonunu hatırlamıyordum demek ki bitmeden uyuyakalmıştım.

Uyandığımda oda hâlâ karanlıktı ve ben yatağın bana düşen kısmında en uzağa kadar kaymıştım. Komodinin üzerindeki dijital saate bakmak üzere doğrulup oturduğumda sabahın üçü olduğunu gördüm. Genellikle gece boyunca aralıksız uyurdum ve farklı bir yerde olduğum için derin bir uykuya dalamadığımı düşündüm. Biraz sonra Gideon inleyip huzursuzca kıpırdanınca beni neyin rahatsız ettiğini anladım. Acı dolu bir ses çıkarıyordu ve nefes nefese verdiği soluklar da işkence görüyormuş gibi geliyordu.

"Dokunma bana," diye fısıldadı sertçe. "Lanet olası ellerini üzerimden çek!"

Bir an donakaldım, kalbim hızla çarpıyordu. Gideon'ın karanlığı delip geçen bu sözleri öfke doluydu.

"Seni hasta piç kurusu." Çırpınıyor, bacaklarıyla örtüleri itekleyip duruyordu. Kulağa sapkın bir biçimde erotik gelen bir inlemeyle sırtı yay gibi gerildi. "Yapma. Ah, Tanrım... *Acıyor.*"

Gerildi, tüm bedeni büküldü. Buna daha fazla dayanamadım.

"Gideon." Cary de bazen kâbuslar gördüğü için biri kâbusun pençesindeyken ona dokunmamam gerektiğini biliyordum. Bunun yerine, yatağın bana ait olan tarafında diz çökerek ona seslendim. "Gideon, uyan."

Birdenbire hareketsiz kalarak, gergin ve bir şey bekliyormuş gibi sırtüstü yattı. Soluk soluğaydı ve göğsü şiddetle inip kalkıyordu. Sertleşmiş aleti karnının üzerindeydi.

Bu hâli kalbimi kırsa da kararlı bir tonda, "Gideon. Rüya görüyorsun. Bana geri dön," dedim.

Yatakta birden gevşedi. "Eva?.."

"Buradayım." Ona vuran ay ışığının önünden çekildim ama yüzünde gözlerinin açık olduğunu anlayabileceğim bir parıltı göremedim. "Uyanık mısın?"

Solukları yavaşlamaya başlamıştı ama konuşmadı. Elleri çarşafın üstünde yumruk hâlindeydi. Üzerimdeki tişörtü başımın üzerinden çekip çıkardım ve yatağa bıraktım. Ona yaklaşarak çekingen bir edayla koluna dokunmak üzere uzandım. Hareket etmeyince parmak uçlarımı sert pazuları üzerinde nazikçe kaydırarak kolunu usulca okşadım.

"Gideon?"

Birden irkilerek uyandı. "Ne? Ne oldu?"

Ellerimi üst bacaklarıma koyup topuklarımın üzerine oturdum. Bana gözlerini kırpıştırarak baktığını, sonra da ellerini saçlarının arasından geçirdiğini gördüm. Kâbusun onu esir aldığını hissedebiliyor, bunu kaskatı olan vücudundan anlayabiliyordum.

"Sorun ne?" diye sordu sertçe, tek dirseği üzerinde doğrularak. "İyi misin?"

"Seni istiyorum." Ona doğru uzanıp çıplak bedenimi onunkiyle hizaladım. Yüzümü nemli boğazına bastırarak tuzlu tenini usulca emdim. Kendi kâbuslarımdan, biri tarafından sarıp sarmalanarak sevilmenin geçmişin hayaletlerini bir süreliğine de olsa dolaba geri tıkabileceğini biliyordum.

Kollarını etrafıma doladı ve ellerini sırtımda aşağı yukarı hareket ettirdi. Uzun ve derin bir iç çekişle kâbusun etkisinden kurtulduğunu hissettim.

Onu sırtüstü iterek üzerine çıktım ve dudaklarımı onunkilere bastırdım. Sertleşmiş aleti girişimdeydi ve ona sürtünüyordum. Ellerini saçlarımda hissetmek, öpücüğün kontrolünü ele geçirmek için beni sıkıca tutması hızla ıslanmama ve onun için hazır hâle gelmemi sağladı. Tenim alev alev yanıyordu. Klitorisimi kalın aleti boyunca aşağı yukarı gezdiriyor, mastürbasyon yapmak için onu kullanıyordum. Sonunda şehvet dolu kaba bir ses çıkardı ve beni altına almak için üzerime çıktı.

"Evde hiç prezervatif yok," diye mırıldandı ve sonra dudaklarıyla meme ucumu kavrayıp nazikçe emdi.

Onun böyle hazırlıksız olması hoşuma gitmişti. Burası onun seks yuvası değildi, eviydi ve ben, onun buraya getirdiği tek sevgilisiydim. "Doğum kontrolünden söz ederken sağlık raporlarımızı birbirimize göndermekten bahsettiğini biliyorum ve işin doğrusu da bu ama..."

"Ben sana güveniyorum." Başını kaldırdı ve zayıf ay ışığı altında bana baktı. Dizlerimden tutup bacaklarımı açarak, ilk kez korunmasız bir hâlde içime girdi. Yakıcı bir sıcaklık ve ipeksi bir yumuşaklığı vardı

Beni sıkıca kavrayıp kendine çekerek, "Eva," diye soludu. "Daha önce hiç... Tanrım, o kadar iyi hissettiriyorsun ki. Burada olduğun için çok mutluyum."

Dudaklarını kendime doğru çekip onu öptüm. "Ben de."

Sabah, tıpkı uykuya daldığım gibi Gideon üstümde ve içimdeyken uyandım. Ateşli bir zevkle kendime geldiğimde Gideon'ın bakışları arzuyla ağırlaşmıştı. Omuzlarına ve yüzüne dökülen saçları uyurken dağıldığından daha da seksi görünüyordu. Fakat en iyisi de o güzel gözlerinde hiçbir gölge, kâbuslarında onu rahatsız eden acıdan geriye hiçbir şey kalmamış olmasıydı.

Şeytani bir gülümsemeyle ileri geri gidip gelerek, "Umarım aldırmazsın," diye mırıldandı. "Sıcacık ve yumuşacıksın. Elimde değil, seni arzuluyorum."

Kollarımı başımın üzerinden geriye doğru uzatarak sırtımı yay gibi gerdim ve memelerimi göğsüne bastırdım. Kemerli pencerelerden şafak vaktinin yumuşak aydınlığının içeri girdiğini gördüm. "Şey... Aslında bu şekilde uyanmaya alışabilirim."

"Bu sabah saat üçte ben de bunu düşünüyordum." Kalçasını hareket ettirerek daha da derinlerime girdi. "O hareketinin karşılığını vermem gerektiğini düşündüm."

Birden bedenim canlandı ve nabzım hızlandı. "Evet, lütfen."

Bizim daireye gittiğimizde Cary çıkmıştı; bana işe gittiğini ama Trey'le yiyeceğimiz pizzadan önce döneceğini belirten bir not bırakmıştı. Önceki gece moralim bozuk olduğu için yemeğin tadını çıkaramamıştım. Şimdi ise keyfim yerindeydi ve bunu telafi etmeye hazır hissediyordum.

Gideon omuzumun üzerinden eğilip notu okuduktan sonra, "Bu akşam bir iş yemeğim var," dedi. "Benimle gelip yemeği daha katlanılır kılmanı umuyordum."

Ona doğru dönerek mahcup bir vaziyette, "Cary'yi ekemem," dedim. "Erkek arkadaşlardan önce kız arkadaşlar gelir, bilirsin işte."

Dudakları belli belirsiz bir gülümsemeyle hafifçe seğirdi ve beni mutfak adasıyla kendi bedeni arasına hapsetti. İşe gitmek için hazırlanmış ve üzerine de benim seçtiğim yumuşacık dokulu, metalik gri Prada takımı giymişti. Kravatı gözleriyle uyumlu mavi renkteydi, yatağında uzanıp onu giyinişini seyrederken üzerindeki her şeyi çıkarma dürtümle savaşmak zorunda kalmıştım. "Cary kız arkadaşın değil. Ama demek istediğini anladım. Bu gece seni görmek istiyorum. Akşam yemeğinden sonra gelip geceyi sende geçirebilir miyim?"

İçim heyecanla sıcacık oldu. Ellerimi sanki bir sırrım varmış gibi yeleğinin üzerinde gezdirdim çünkü üzerinde giysileri olmadan nasıl göründüğünü çok iyi biliyordum. "Çok mutlu olurum," dedim.

"Güzel," dedi başını memnuniyetle sallayarak. "Sen giyinirken ben de bize kahve yapayım."

"Kahve çekirdekleri dolapta. Öğütücü de kahve makinesinin yanında." Makineyi işaret ettim. "Ben kahvemi bol sütlü ve biraz da şekerli severim."

Yirmi dakika sonra odamdan çıktığımda Gideon mutfak adasından iki kahve termosunu aldı sonra da birlikte lobiye

indik. Paul bizi ön kapıdan çıkarıp Gideon'ın bekleyen Bentley SUV'sinin arka koltuğuna yönlendirdi.

Şoför trafiğe girdiğinde Gideon beni şöyle bir süzerek, "Sen kesinlikle beni öldürmeye çalışıyorsun. Yine mi jartiyer?" dedi.

Eteğimin ucunu yukarı doğru sıyırıp ona, siyah ipek çorabımın siyah dantel jartiyerime nasıl tutturulduğunu gösterdim.

Mırıldandığı küfür beni gülümsetti. Üstüme kısa kollu siyah ipekten boğazlı kazak, altımaysa kırmızı, kısacık pileli bir etekle topuklu Mary Jane'ler giymiştim. Cary saçlarımı güzelce şekillendirmek için yanımda olmadığından saçımı atkuyruğu yapmıştım. "Beğendin mi?"

"Sertleştim." Sesi boğuk çıkıyordu ve pantolonu içinde kendini düzeltti. "Senin böyle giyindiğini düşünerek bugünü nasıl geçireceğim?"

"Öğle molası diye bir şey var," dedim, ofis koltuğunda biraz keyif yapmayı hayal ederek.

"Bugün öğlen bir iş yemeğim var. Dün ertelememiş olsaydım başka zamana planlardım."

"Benim için bir yemeği mi erteledin yani? Gururum okşandı."

Gideon uzanıp parmak uçlarını yanağımda gezdirdi. Bu artık alıştığım, nazik ama ateşli bir şefkat gösterisiydi. Dokunuşlarına bağımlı hâle geliyordum.

Yanağımı avucuna yasladım. "Bana gününden on beş dakika ayırabilir misin?"

"Bir yolunu bulurum."

"Saati ayarladığında beni ara."

Derin bir nefes alıp çantama uzandım ve muhtemelen istemeyeceği bir hediyeyi elime aldım ama gördüğü o kâbusun anısını bir türlü zihnimden çıkaramıyordum. Vereceğim şeyin ona, beni ve sabahın üçünde yaptığımız seksi hatırlatacağını ve kâbuslarıyla başa çıkmasına yardımcı olacağını umuyordum. "Sana vereceğim bir şey var. Düşündüm ki..."

Getirdiğim hediyeyi vermek birden bana kibirli bir hareket gibi geldi.

Gideon kaşlarını çattı. "Sorun nedir?"

"Hiçbir şey. Ben sadece..." Hızla bir soluk verdim. "Dinle, sana bir şey vereceğim ama bunun sadece şu bildiğin hediyelerden biri olduğunu fark ettim... Yani aslında bu bir hediye de değil. Daha şimdiden bunun pek uygun olmayacağını düşünmeye..."

Gideon hızla elini uzattı. "Ver şunu bana."

"Kabul etmek istemeyebilirsin..."

"Kes sesini, Eva." Parmaklarını açtı. "Ver onu bana."

Sonunda çantamdan çıkarıp hediyeyi ona verdim.

Gideon elindeki çerçevelenmiş fotoğrafa çıt çıkarmadan baktı. Bu, üzerinde aralarında sabahın üçünü gösteren dijital bir saatin de olduğu mezuniyetle ilgili görsellerle tasarlanmış yeni tarz bir çerçeveydi. Fotoğrafta, Coronado Plajı'nda, üzerimde mercan rengi bir bikini ve kocaman bir hasır şapkayla poz veriyordum; bronzlaşmıştım, mutluydum ve bana gaz verecek sözler söyleyerek havalı bir moda fotoğrafçısı rolü yapan Cary'ye bir öpücük yolluyordum. *Güzelsin canıuım... Göster o ukala bakışı! Hadi seksi tarafını da görelim. Mükemmel. Şimdi biraz da yırtıcı ol... işte benim vahşi kızım...*

Utanarak yerimde hafifçe kıpırdandım. "Dediğim gibi, bunu saklamak zorunda değilsin..."

"Ben..." Gideon boğazını temizledi. "Teşekkür ederim, Eva."

"Şey, her neyse..." Pencereden Crossfire binasını gördüğüm için minnettardım. Şoför arabayı yolun kenarına çektiğinde hemen inip mahcup bir tavırla ellerimi eteğimin üzerinde gezdirdim. "İstersen onu saklayıp sana daha sonra da verebilirim."

Gideon, Bentley'nin kapısını kapadı ve başını iki yana salladı. "Bu benim. Artık geri alamazsın."

Parmaklarını benimkilere kenetledi ve çerçeveyi tutan eliyle döner kapıyı işaret etti. Fotoğrafımı ofisine götürmeyi planladığını anlayınca içim ısındı.

Reklamcılık işinin eğlenceli yanlarından biri hiçbir günün öncekiyle aynı olmamasıydı. Sabah saatleri boyunca oradan oraya koşturup durmuştum ve tam öğle yemeği için ne yapacağımı düşünmeye başlamıştım ki telefonum çaldı. "Mark Garrity'nin ofisi, ben Eva Tramell."

"Sana haberlerim var," dedi Cary selam vermek yerine.

"Neymiş?" Vereceği haber her neyse sesinden bunun pek de güzel olmadığını anlayabiliyordum.

"Grey Isles reklamı için teklif aldım."

"Aman Tanrım! Cary, bu muhteşem! Onların kotlarına bayılıyorum."

"Öğle yemeğinde ne yapacaksın?"

Sırıttım. "Seninle kutlama yapacağım. Tam on ikide burada olabilir misin?"

"Yola çıktım bile."

Telefonu kapatıp sandalyemde geriye doğru sallandım. Cary adına o kadar heyecanlıydım ki neredeyse kalkıp dans edecektim. Öğle molasından önceki on beş dakikayı değerlendirmek için bir şeyler yapmam gerektiğini düşünerek gelen kutumu tekrar kontrol ettim ve Gideon adıyla gelen *Google Alert* derlemelerini buldum. Sadece bir gün içinde ondan otuzdan fazla kez bahsedilmişti.

E-postayı açtım ve karşıma çıkan çok sayıda "gizemli kadın" başlığı karşısında biraz ürktüm. İlk bağlantıya tıkladım ve kendimi bir dedikodu sitesinde buldum.

Burada, Gideon'ın spor salonunun önündeki kaldırımda beni öperken çekilmiş rengârenk bir fotoğrafı vardı. Fotoğrafın yanındaki yazı kısa ve özdü:

> John F. Kennedy Jr.'dan bu yana New York'un en gözde bekârı olan Gideon Cross dün, halka açık bir alanda

bir kadına tutkuyla sarılırken görüldü. Cross Şirketler Grubu'ndan bir kaynak, bu şanslı gizemli kadının, multimilyarder Richard Stanton ve eşi Monica'nın kızı, sosyetik Eva Tramell olduğunu bildirdi. Cross ve Tramell arasındaki ilişkinin doğası sorulduğundaysa kaynak, Bayan Tramell'ın şu sıralar milyarder genç adamın hayatındaki "özel kadın" olduğunu doğruladı. Bu sabah tüm ülkede çok sayıda kadının kalbinin kırıldığını düşünüyoruz.

"Of, kahretsin," diyerek iç geçirdim.

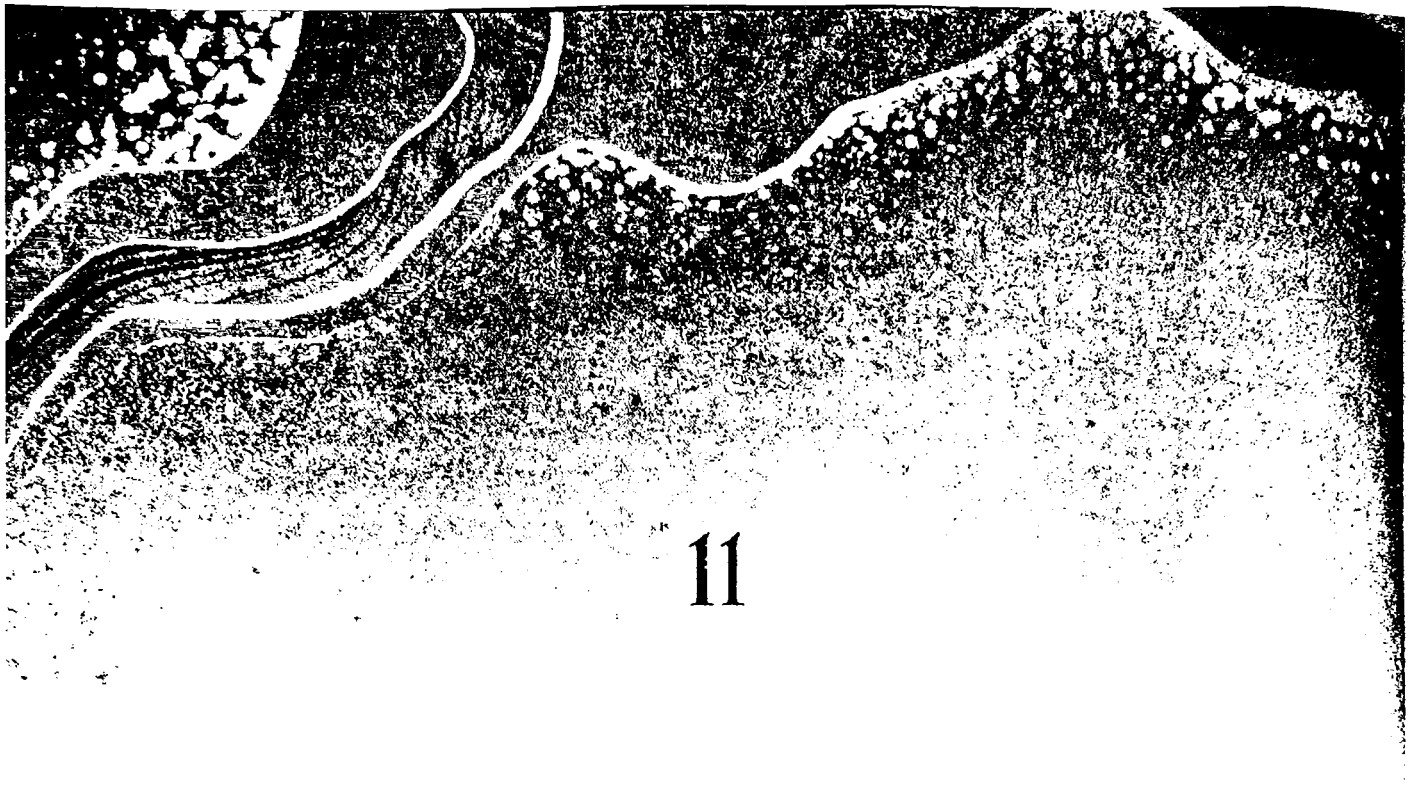

11

Çabucak haberler arasındaki diğer bağlantılara tıkladım ve bunlarda da benzer başlıklar ve yazılarla birlikte aynı fotoğrafı gördüm. Endişeli bir vaziyette arkama yaslanarak bunun ne anlama geldiğini düşündüm. Sadece bir öpücük haberi bile manşetten verilmişse Gideon ve benim bir ilişki yürütme şansımız neydi?

Tarayıcıdaki sekmeleri kapatırken ellerim hafiften titriyordu. Basında çıkabilecek haberleri hiç düşünmemiştim ama düşünmem gerekirdi. "Kahretsin."

Anonim kalmak bana iyi geliyordu. Böylesi, beni geçmişimden koruyordu. Ailemi ve artık Gideon'ı da utançtan koruyordu. Tek bir sosyal medya hesabım yoktu, bu yüzden hayatımda gerçekten var olmayan insanlar beni bulamıyordu.

Şimdiyse görünür olmakla arama ördüğüm o ince, görünmez duvar ortadan kalkmıştı.

"Lanet olsun," diyerek soluğumu verdim. Kendimi, beyin hücrelerimi Gideon'dan başka bir şeye harcasaydım kolaylıkla kaçınabileceğim, acı verici bir durumun içinde bulmuştum.

Ayrıca *onun* bu karmaşaya vereceği tepkiyi de düşünmem gerekiyordu... Düşüncesi bile içimde bir ürpertiye neden olmuştu. Off, bir de annem vardı. Birazdan beni arayıp her şeyi olduğundan daha fazla...

"Kahretsin." Annemin, yeni cep telefonu numaramı bilmediğini hatırlayarak masamdaki telefonun ahizesini kaldırdım ve bana ulaşmaya çalışıp çalışmadığını görmek için diğer sesli mesaj kutumu kontrol ettim. Posta kutumun dolu olduğunu duyunca irkildim.

Telefonu kapatıp çantamı aldım, ardından da Cary'nin tüm bu olup bitenlere makul bir biçimde bakabilmem için bana yardımcı olacağını düşünerek öğle yemeği yiyeceğimiz yere gitmek üzere yola koyuldum. Lobiye ulaştığım esnada o kadar telaşlıydım ki hemen asansörden fırladım, o an tek düşüncem ev arkadaşımı bulmaktı. Cary'yi gördüğümde etrafımdaki kimseyi fark etmeden onun olduğu tarafa yöneldim. Ta ki Gideon önümden usulca geçip yolumu kesene kadar.

"Eva." Bana kaşlarını çatarak baktı. Dirseğimi kavrayıp beni hafifçe çevirdi. Bedeniyle önümü kapadığından arkasındaki iki kadınla bir adamı sonradan fark ettim.

Onlara gülümsemeyi başardım. "Merhaba."

Gideon beni, öğle yemeği yiyeceği insanlarla tanıştırdı. Ardından onlardan izin isteyip beni kenara çekti. "Sorun nedir? Üzgün görünüyorsun."

"Haberler her yerde," diye fısıldadım ona. "İkimizin fotoğrafı."

Gideon başını aşağı yukarı salladı. "Gördüm."

Gözlerimi kırpıştırarak ona baktım, bu kayıtsız tavrı karşısında şaşkına dönmüştüm. "Senin için sorun değil mi yani?"

"Neden sorun olsun ki? İlk defa gerçekleri yazmışlar."

İçimde gizlenen bir şüphe kırıntısı sessizce kendini hissettirmeye başladı. "Bunu sen planladın. Haberi onlara sen verdin."

"Tam olarak doğru değil," dedi nazik bir sesle. "Fotoğrafçı o an oradaydı. Ben sadece ona, kullanılmaya değer bir fotoğraf verdim ve halkla ilişkilere de senin kimliğinden ve hayatımdaki yerinden söz ettim."

"Neden? Bunu neden yaptın?"

"Senin kıskançlıkla başa çıkma yolların varsa benim de var. Bu, artık ikimizin de piyasadan çekildiği anlamına geliyor ve artık herkes bunu biliyor. Hem bu neden senin için sorun oluyor ki?"

"Ben senin tepkinden çekinmiştim ama dahası da var... Bilmediğin şeyler var ve ben..." Derin, titrek bir nefes aldım. "Aramızdaki ilişki bu şekilde olamaz, Gideon. İlişkimiz bu kadar göz önünde olamaz. Bunu istemiyorum... Kahretsin. Seni utandırırım."

"Öyle bir şey yapmazsın. Bu mümkün değil." Yüzüme düşen bir tutam saçı geriye itti. "Bu konuda daha sonra konuşabilir miyiz? Bana ihtiyacın olursa..."

"Tamam, sorun değil. Git hadi."

Biraz sonra Cary yanıma geldi. Üzerinde bol, siyah bir kargo pantolon ve V yakalı beyaz bir atlet vardı ama yine de aşırı pahalı şeyler giyiyormuş gibi görünmeyi başarmıştı. "Her şey yolunda mı?"

"Selam, Cary. Evet, her şey yolunda." Gideon elimi sıktı. "Öğle yemeğinin tadını çıkar ve sakın endişelenme."

Gerçekleri bilmediği için bunları söyleyebiliyordu tabii.

Bilmesi durumunda beni yine de isteyip istemeyeceğinden emin değildim.

Gideon yanımızdan uzaklaşırken Cary yüzüme baktı. "Ne hakkında endişelenmeyecekmişsin? Sorun nedir?"

"Her şey." İç geçirdim. "Hadi çıkalım buradan, sana yemekte anlatırım."

"Eh," diye mırıldandı Cary, telefonumdan ona gönderdiğim haberlere bakarken. "Güzel bir öpücükmüş. Başını eğmesi de şahane bir dokunuş olmuş. Uğraşsa bile sana bayıldığını bu kadar iyi gösteremezdi."

"Mesele de bu zaten." Suyumdan kocaman bir yudum daha aldım. "Uğraşmış işte."

Cary telefonunu cebine koydu. "Geçen hafta sırf vajinanı istiyor diye ona kızıp duruyordun. Bu haftaysa seninle ismi konmuş, tutkulu bir ilişki yaşadığını basına duyurdu diye mutsuzsun. Artık bu adam için üzülmeye başlıyorum. Ne yapsa yaranamıyor."

Bu sözler canımı acıtmıştı. "Muhabirler geçmişi eşeleyecek, Cary ve kirli çamaşırları ortaya çıkaracaklar. Ve sağlam dedikodu bulacakları için bununla her yeri inletecekler ve sonuç olarak Gideon utanç içinde kalacak."

"Bebeğim." Elini, elimin üzerine koydu. "Stanton o geçmişi derinlere gömdü."

Stanton. Birden doğruldum. Üvey babam hiç aklıma gelmemişti. O felaketin yaklaştığını görüp bunu örtbas etmişti çünkü böyle bir ifşanın anneme yapacaklarını biliyordu. Yine de... "Bu konu hakkında Gideon'la konuşmam gerekecek. Önceden uyarılmayı hak ediyor."

Böyle bir konuşma yapacak olma düşüncesi bile beni perişan ediyordu.

Cary beynimin nasıl çalıştığını iyi bilirdi. "Eğer kaçıp senden uzaklaşacağını düşünüyorsan bence yanılıyorsun. Sana, bu dünyada yalnızca sen varmışsın gibi bakıyor."

Ton balıklı Sezar salatamı çatalımla dürtükledim. "Onun da kendi iblisleri var. Kâbuslar görüyor. Sanırım onu için için yiyip bitiren şey her neyse, o yüzden içine kapanmış."

"Ama sana dünyasını açtı."

Ayrıca ne kadar sahiplenici olduğunu da belli etmişti. Bunu, bende de olan bir kusur olduğu için kabul etmiştim ama yine de...

"Bu olayı fazla kurcalıyorsun, Eva," dedi Cary. "Onun sana karşı şans eseri bir şeyler hissettiğini ya da bunun bir hata ol-

duğunu düşünüyorsun. Onun gibi biri sana, kocaman yüreğin ve keskin zekân için ilgi duymuş olamaz, değil mi?"

"Özgüvenim *o kadar da* kötü durumda değil," diye itiraz ettim.

Cary şampanyasından bir yudum aldı. "Öyle değil mi? O hâlde bana onun sende, seks veya bağımlılık haricinde hoşlandığını *düşündüğün* bir şeyi söyle."

Bunun üzerinde düşünüp aklıma hiçbir şey gelmeyince kaşlarımı çattım.

"Anlıyorum," diye devam etti Cary, başını sallayarak. "Ayrıca Cross'un kafası da bizimki kadar karışıksa o da aynı şeyin tersini düşünüp senin gibi seksi bir kadının onun gibi bir adamda ne bulduğunu merak ediyordur. Senin de paran var, peki onun yatakta iyi olması ve durmadan çuvallaması dışında neyi var?"

Sandalyemde arkama yaslanıp Cary'nin söylediği şeyleri özümsemeye çalıştım. "Cary, seni delicesine seviyorum."

Cary sırıttı. "Ben de seni, tatlım. Sana ne kadar yararı olur bilmem ama benim tavsiyemi duymak ister misin? Çift terapisi. Birlikte bir hayat kurmak istediğim kişiyi bulduğumda benim planım hep bu oldu. Ayrıca onunla iyi vakit geçirmeye çalış. Kötü zamanların kadar iyi zamanların da olmalı yoksa her şey çok acı verir ve çok büyük bir yük olur."

Uzanıp elini sıktım. "Teşekkür ederim."

"Ne için?" Cary minnettar hâlimi eliyle geçiştirdi. "Birinin hayatını uzaktan incelemek kolaydır. Ben de zor zamanlarımı sen olmadan atlatamazdım, bunu biliyorsun."

"Artık o zor zamanlar çok geride kaldı," dedim konuşmanın odağını ona kaydırarak. "Times Meydanı'ndaki bir reklam panosunda olacaksın. Artık sadece benim sırrım olmayacaksın. Akşam yemeğini pizzadan bu duruma daha uygun bir şeye mi yükseltsek acaba? Stanton'ın bize verdiği o bir kasa şampanyayı açsak mı?"

"İşte şimdi konuşmaya başladın."

"Film? Özellikle seyretmek istediğin bir şey var mı?"

"Sen ne istersen. Senin o vurdulu kırdılı aksiyon filmi uzmanlığına gölge düşürmek istemem."

Gülümsedim. Cary'yle geçireceğim bir saatin ardından kendimi daha iyi hissedeceğimi biliyordum. "Trey'le ne zaman yalnız kalmak istediğinizi anlayamayacak kadar salaklık edersem bana haber ver."

"Hah! Hiç dert etme onu. Senin o fırtınalı aşk hayatın bana kendimi sıkıcı ve tekdüze hissettiriyor. Benim de kendi adamımla şöyle sıcak, terli terli bir seks yapmam lazım."

"Birkaç gün önce bir odada çılgınca seks yaptın ya!"

Cary iç geçirdi. "Neredeyse unutacaktım onu. Ne üzücü ya!"

"Gözlerinin içi gülerken pek de üzücü değil."

Tam masama yeni dönmüştüm ki cep telefonuma bakınca Gideon'dan bir mesaj geldiğini gördüm. Üçe çeyrek kala on beş dakikalık bir aralığı olduğunu söylüyordu. Cary'nin tavsiyesini dinleyip biraz eğlenmeye karar verdiğimden sonraki bir buçuk saati o on beş dakika için gizli bir heyecanla bekledim. Çok geçmeden Gideon ve ben, geçmişimdeki çirkinliklerle boğuşmak zorunda kalacaktık ama şimdilik ikimize de uğruna gülümseyebileceğimiz bir şeyler verebilirdim.

Yukarı çıkmadan hemen önce ona mesaj atıp gelmek üzere olduğumu söyledim. Kısıtlı zamanımız düşünüldüğünde bir dakikayı bile boşa harcayamazdık. Gideon da aynı şekilde hissetmiş olmalıydı ki Cross Şirketler Grubu'nun bekleme alanına ulaştığımda Scott'ın resepsiyonda beni beklediğini gördüm. Resepsiyonist beni içeri aldıktan sonra Scott bana eşlik etti.

"Günün nasıldı?" diye sordum ona.

Gülümsedi. "Şu âna kadar harikaydı. Seninki?"

Ben de gülümsedim. "Daha kötü günlerim de olmuştu."

Ofisine girdiğimde Gideon telefondaydı. Hattın diğer ucundaki kişiye, bu işi onun denetlemesine gerek kalmadan yönetebilmeleri gerektiğini söylerken sesinde sert ve sabırsız bir ton vardı.

Bana bir dakika sonra benimle olacağını belirtmek üzere tek parmağını kaldırdı. Ben de ona, ağzımdaki sakızla kocaman bir balon şişirip yüksek sesle patlatarak karşılık verdim.

Gideon'ın kaşları şaşkınlıkla havaya kalktı ve kapıları kapatıp cam duvarı buzlu hâle getiren düğmelere bastı.

Sırıtarak masasına doğru yürüdüm ve hemen masanın üzerine oturdum, parmaklarımla masanın kenarını kavrayıp bacaklarımı salladım. Şişirdiğim bir sonraki balonu parmağıyla hızlıca patlattı. Tatlı bir ifadeyle surat astım.

Alçak ama otoriter bir sesle, "Hallet bu işi," dedi hattın diğer ucundaki kişiye. "Oraya ancak önümüzdeki hafta gelebilirim ve beklemek bizi daha da geriye götürecek. Konuşmayı bırak. Masamın üzerinde zaman kaybetmeme müsaade etmeyen bir şey var ve şu anda bana engel oluyorsun. Böyle şeylerin tadını kaçırdığına emin olabilirsin. Düzeltilmesi gereken işleri düzelt ve yarın bana rapor ver."

Telefonun ahizesini bastırılmış bir şiddet dürtüsüyle yerine koydu. "Eva..."

Tek elimi kaldırarak sözünü yarıda kestim ve sakızımı, masasından aldığım not kâğıdına sardım. "Bay Cross, beni azarlamadan önce, dün oteldeki şirket anlaşması görüşmelerimiz esnasında çıkmaza düşüp odadan çekip gitmemem gerektiğini söylemek istiyorum. Bu hareketimin, meselenin çözümüne hiçbir faydası olmadı. Fotoğrafla ilgili halkla ilişkiler krizine pek iyi tepki vermediğimi de biliyorum. Ama yine de... Yaramaz bir sekreter olsam da başarılı olabilmem için bana bir şans daha verilmesi gerektiğini düşünüyorum."

Gözlerini kısarak beni incelemeye başladı, durumu hemen o anda değerlendirip yeniden ele aldı. "Uygun eylem planı konusunda size fikrinizi sordum mu, Bayan Tramell?"

Başımı iki yana salladım ve kirpiklerimin altından ona baktım. Telefon görüşmesinden doğan öfkenin azaldığını, yerini giderek artan ilgi ve arzunun aldığını görebiliyordum.

Masadan inip yanına yanaştım ve ellerimle tertemiz kravatını düzelttim. "Bir şeyler düşünemez miyiz peki? Ne de olsa işe yarar pek çok yeteneğim var."

Beni kalçamdan yakaladı. "İşte söz konusu pozisyon için seni düşünmüş olmamın birçok sebebinden biri de bu."

Bu sözleri içimi ısıtmıştı. Hevesle pantolonunun üzerinden aletini elime alıp okşadım. "Belki de kendimi yeniden vazifelerime vermem gerekiyordur? Size yardımcı olmak için bazı eşsiz niteliklerimi gösterebilirim isterseniz."

Gideon enfes bir şekilde hızla sertleşti. "Ne kadar da girişkensiniz, Bayan Tramell. Ama bir sonraki toplantıma on dakikadan daha az kaldı. Ayrıca ofisimde bu tarz motivasyon artırıcı etkileşimlere pek alışkın değilim."

Düğmesini açıp fermuarını indirdim. Dudaklarım çenesinde, "Sizi orgazma ulaştırmayacağım bir yer olduğunu düşünüyorsanız bu fikrinizi tekrar gözden geçirmeniz gerekiyor."

Derin bir soluk alarak, "Eva," dedi. Gözlerinde sıcak ve şefkatli bir ifade vardı. Ellerini boynuma sarıp başparmaklarını çenemin üzerinde gezdirdi. "Beni yavaş yavaş paramparça ediyorsun. Haberin var mı? Bilerek mi yapıyorsun?"

İç çamaşırının içine uzanarak ellerimi ereksiyonunun etrafına doladım ve bir öpücük almak için dudaklarımı uzattım. Hemen itaat edip beni nefessiz bırakan şiddetli bir hareketle dudaklarıma kapandı.

"Seni istiyorum," dedi şehvetle.

Halı kaplı zeminde diz çöktüm ve pantolonunu, ihtiyaç duyduğum erişimi sağlayacak kadar aşağı çektim.

Sertçe soluk verdi. "Eva, sen ne..."

Dudaklarım aletinin başından aşağı doğru kaydı. Gideon masasının kenarına uzandı, parmak eklemleri bembeyaz olacak

şekilde tutundu. Onu iki elimle kavradım ve dolgun başını ağzıma alıp nazikçe emdim. Teninin yumuşaklığı ve kendine özgü çekici kokusu inlememe neden oldu. İçimdeki titreşimin tüm vücudunda dalgalandığını hissettim ve göğsünde gürleyen bir ses duydum.

Gideon yanağıma dokundu. "Yala."

Verdiği bu emirle tahrik olup dilimi aletinin alt tarafında gezdirdim ve beni, o sıcacık uyarılma sıvısıyla ödüllendirdiğinde zevkten titredim. Bir elimi yumruk yapıp kökünü kavrayarak yanaklarımı çukurlaştırdım ve daha fazlasını bekleyerek ritmik bir şekilde emmeye başladım.

O an, bunu uzatacak kadar vaktim olmasını diledim. Onu çıldırtacak kadar...

Gideon'dan çok tatlı bir inilti çıktı. "Tanrım, Eva... ağzın. Emmeye devam et. İşte böyle... sertçe ve sonuna kadar."

Aldığı zevk beni o kadar tahrik etti ki yerimde kıvrandım. Elleri arkadan bağladığım saçlarıma daldı ve saçlarımı çekiştirdi. İşe şefkatle başlamasına, sonra bana duyduğu şehvet kontrolünü kaybetmesine sebep olunca daha da sert davranmasına bayılmıştım.

Saçlarımdaki acı içimi bir hoş edince gözüm daha da döndü. Başım inip kalktıkça ona daha da zevk veriyor, bir elimle ona dokunurken ağzımla aletinin tepesini emip okşuyordum. Dilimi, kalın damarlarla dolu aletinde dolaştırdım; başımı eğip her bir damara özenle dokundum.

Giderek daha da kabarıyor, kalınlaşıp uzuyordu. Dizlerim rahat hissetmiyordu ama bunu umursamadım; bakışlarım, başı geriye düşen ve nefes almaya çalışan Gideon'a kilitlenmişti.

"Eva, beni çok iyi emiyorsun." Başımı sabit tutup kontrolü ele aldı. Kalçasını itmeye başladı. Ağzımı beceriyordu. Öyle bir noktaya gelmişti ki önemli olan tek şey doruğa ulaşmaktı.

O an nasıl göründüğümüzü düşününce, bu manzara beni âdeta çıldırttı: Gideon modern zarafetiyle bir imparatorluğu

yönettiği masasında durmuş, kocaman aletini doymak bilmeyen ağzıma sokup çıkarıyordu.

Ellerimle gergin uyluklarını kavradım. Doruk noktasına ulaşmasını bekleyerek dudaklarım ve dilimle çılgınca uğraş veriyordum. Güçlü erkekliğinin cüretkâr bir gösterisi niteliğindeki testisleri ağır ve kocamandı. Onları avuçlayarak nazikçe okşadım, sertleşip yukarı doğru çekildiklerini hissettim.

"Ah, *Eva*." Sesi gırtlaktan gelen bir hırıltı gibiydi. Saçlarımı daha sıkı kavradı. "Beni boşaltıyorsun."

İlk seferinde o kadar yoğun bir şekilde boşaldı ki yutmakta zorlandım. Gideon zevkten kafası karışmış vaziyette ağzıma girip çıkmaya devam ediyor, aleti ağzımda titriyordu. Gözlerim sulandı ve ciğerlerim yandı ama yine de yumruklarımı sıkarak orgazmını uzattım. Neyi varsa aldığım sırada tüm vücudu titriyordu. Çıkardığı sesler ve soluk soluğa mırıldandığı övgüler duyduğum en tatmin edici seslerdi.

Onu yalayıp temizlerken, böyle yoğun bir orgazmdan sonra bile nasıl tamamen yumuşamadığına hayret ettim. Hâlâ tam kendine gelemediği hâlde beni becerebilirdi ve buna fazlasıyla istekli olduğunu biliyordum. Ama zaman yoktu ve bu da beni memnun etmişti. Bunu onun için yapmak istemiştim. Bizim için. Aslında bakılırsa kendim için istemiştim çünkü kullanılıyormuşum gibi hissetmeden tamamen karşı tarafa zevk verebilmemin mümkün olup olmadığını bilmem gerekiyordu.

"Gitmeliyim," diye mırıldandım, ayağa kalkıp dudaklarımı dudaklarına bastırdım. "Umarım gününün geri kalanı ve bu akşamki iş yemeğin harika geçer."

Tam uzaklaşıyordum ki bileğimi yakaladı, bakışları masa telefonundaki saate takıldı. İşte o an masasında duran fotoğrafımı fark ettim; onu günün her ânında görebileceği, göz önünde bir yere yerleştirmişti.

"Eva... Kahretsin. Bekle."

Endişeli ses tonu üzerine ona kaşlarımı çatarak baktım. Sinirli gibiydi.

Gideon aletini yeniden baksırına yerleştirip gömleğini içine soktuktan sonra pantolonunu ilikleyerek görünüşünü düzeltti. Onun toparlanıp dünyaya karşı takındığı maskeyi yeniden yerine yerleştirmesini seyretmek çok hoştu; özellikle de bu maskenin ardındaki adamı biraz olsun tanırken.

Ardından beni kendine doğru çekerek dudaklarını alnıma bastırdı. Elleri saçlarımda dolaşarak tokamı açtı. "Sana karşılığını veremedim."

"Gerek yok." Ellerinin saçlarımda bıraktığı his hoşuma gitmişti. "Bu hâliyle de çok güzeldi."

Yanakları orgazmın etkisiyle kıpkırmızıyken saçımı düzeltmeye odaklanmıştı. "Senin için denge önemli, bunu biliyorum," diye karşı çıktı bana sertçe. "Kendini kullanılmış gibi hissederek gitmene izin veremem."

O acı tatlı şefkati içimi parçaladı. Beni dinlemişti. Umursuyordu.

Yüzünü ellerimin arasına aldım. "Beni kullandın ama bunu benim iznimle yaptın ve yaptığımız şey cidden çok seksiydi. Sana bunu vermek istedim, Gideon. Unuttun mu? Seni uyarmıştım. Bana ait bu anıyı zihninde saklamanı istedim."

Gözleri endişeyle kocaman oldu. "Sen benimleyken neden anılara ihtiyacım olsun ki? Eva, eğer bu fotoğrafla ilgili bir şeyse..."

"Kes sesini ve zevkinin tadını çıkar." O fotoğraf meselesine girmek için yeterli vaktimiz yoktu, zaten ben de bu konuya girmek istemiyordum. Bu her şeyi mahvederdi. "Bir saatimiz olsaydı bile yine de bana karşılığını vermene müsaade etmezdim. Ben seninle yarışmıyorum ki. Dürüst olmak gerekirse bunu söyleyebileceğim ilk erkek de sensin. Şimdi gitmeliyim. Sen de gitmelisin."

Dönüp gidecekken yine beni yakaladı.

O sırada hoparlörden Scott'ın sesi duyuldu. "Affedersiniz, Bay Cross. Ama saat üçteki toplantınız için geldiler."

"Sorun *değil*, Gideon," diye içini rahatlattım. "Bu gece geliyorsun, değil mi?"

"Buna hiçbir şey engel olamaz."

Parmak uçlarımda yükselerek onu yanağından öptüm. "O zaman konuşuruz."

Mesai bitiminde, o gün spora gitmediğim için duyduğum suçluluğu biraz azaltmak adına merdiveni kullandım ama lobiye ulaştığım sırada buna ciddi anlamda pişman olmuştum. Bir önceki gecenin uykusuzluğu beni bitkin düşürmüştü. Yürümek yerine metroya binmeyi düşünüyordum ki kaldırımın kenarında duran Gideon'ın arabasını gördüm. Şoför arabadan inip beni ismimle selamladığında, birden şaşırarak durdum.

"Bay Cross sizi eve bırakmamı istedi," dedi. Siyah takım elbisesi ve şoför şapkasıyla çok şık görünüyordu. Beyazlamaya başlamış kızıl saçları, soluk mavi gözleri ve tatlı aksanıyla yaşlı, hoş bir beyefendiydi.

Bacaklarımın ne kadar ağrıdığını düşününce bu teklife minnettar kaldım. "Teşekkür ederim, özür dilerim, isminiz neydi acaba?"

"Angus, Bayan Tramell."

Bunu nasıl hatırlayamamıştım? O kadar havalı bir isimdi ki gülümsemeden edemedim. "Teşekkür ederim, Angus."

Angus şapkasıyla beni selamladı. "Benim için bir zevk."

Açtığı arka kapıdan arabaya binip koltuğa yerleşirken Angus'un ceketinin altında omuz kılıfında taşıdığı tabancayı gördüm. Onun da tıpkı Clancy gibi hem koruma hem de şoför olduğu anlaşılıyordu.

Kaldırımdan uzaklaşırken, "Ne zamandır Bay Cross için çalışıyorsun, Angus?" diye sordum ona.

"Sekiz yıldır."

"Epey uzun bir süre bu."

"Onu bundan daha uzun zamandır tanıyorum," dedi dikiz aynasından bakışlarımı yakalayarak. "Çocukken onu okula ben götürürdüm. Zamanı gelince de beni Bay Vidal'dan transfer etti."

Bir kez daha Gideon'ı küçük bir çocuk olarak hayal etmeye çalıştım. O zamanlar bile çok yakışıklı ve karizmatik olduğundan şüphem yoktu.

Ergenliği ve gençliğinde, "normal" cinsel ilişkilerden zevk alır mıydı acaba? Kadınların o zamanlar bile onun peşinden koşmadıklarını düşünemiyordum. Doğasında bu kadar yoğun bir cinsellik varken gençliğinde de bir hayli azgın olduğunu hayal etmek zor değildi.

Elimi çantama sokarak anahtarlarımı çıkardım ve öne eğilip anahtarları yolcu koltuğuna bıraktım. "Bunları Gideon'a verebilir misin? Bu geceki işi bittiğinde bana gelecekti. Çok geç gelirse kapıyı çaldığını duyamayabilirim."

"Elbette."

Apartmanıma vardığımızda Paul bana kapıyı açtı ve Angus'u ismiyle selamladı. Bu hareketiyle bana, Gideon'm binanın sahibi olduğunu hatırlatmıştı. İki adama da el salladım, resepsiyondaki görevliye Gideon'ın geç saatlerde geleceğini söyledim, ardından da yukarı çıktım. Kapıyı açan Cary'nin kalkık kaşlarını görmek beni güldürdü.

"Gideon gece buraya gelecek," diye açıkladım ona. "Ama şu anda kendimi o kadar yorgun hissediyorum ki gece geç vakte kadar uyanık kalamayabilirim. Bu yüzden içeri girebilmesi için anahtarlarımı ona bıraktım. Sipariş verdin mi?"

"Verdim. Şarap dolabına da birkaç şişe şampanya attım."

"Sen harikasın." Çantamı ona doğru ittim.

Duş aldıktan sonra odamdaki telefondan annemi aradım. Annem hattın diğer ucundan, "*Günlerdir* sana ulaşmaya çalışıyorum!" diye bağırınca irkildim.

"Anne, eğer bu Gideon Cross'la ilgiliyse..."

"Eh, elbette kısmen onunla ilgili! Tanrı aşkına, Eva. Adamın hayatındaki özel kadın diye bahsetmişler senden. Bu konuda nasıl konuşmak istemeyebilirim ki?"

"Anne..."

"Bir de Dr. Petersen'la ayarlamamı istediğin randevu meselesi var." Sesindeki hafif kibirli ama neşeli ton beni gülümsetti. "Perşembe akşamı saat altı için randevumuz var. Umarım senin için uygun olur. Aslında nadiren akşam randevuları verir."

İç çekerek kendimi yatağıma bıraktım. İşe ve Gideon'a o kadar odaklanmıştım ki randevu tamamen aklımdan çıkmıştı. "Perşembe akşamı saat altı uygundur. Teşekkürler."

"Hadi, şimdi bana Cross'tan bahset..."

Odamdan üzerimde eşofman altım ve San Diego Eyalet Üniversitesi baskılı *sweatshirt*ümle çıktığımda, Trey'i salonda Cary'yle otururken buldum. İçeri girdiğimde ikisi de ayağa kalktı ve Trey bana dostça bir gülümsemeyle baktı.

"Bu kadar terli ve iğrenç göründüğüm için kusura bakmayın," dedim mahcup bir şekilde, parmaklarımı atkuyruğu yaptığım nemli saçlarımda gezdirirken. "Bugün iş yerinde merdiveni kullanmak beni neredeyse öldürüyordu."

"Asansör izin gününde miydi?" diye sordu.

"Hayır. Beynim izinliydi. Ne düşünüyordum acaba?" Gideon'la bir gece geçirmek başlı başına bir egzersizdi zaten.

Zil çaldı ve ben şampanyayı almak için mutfağa giderken Cary de kapıya baktı. Cary kredi kartı fişini imzalarken mutfak adasına gidip yanına oturdum ve Trey'e bakarken gözlerinde beliren ifadeyi görünce gülümsememek için kendimi zor tuttum.

Akşam boyunca ikisi sürekli bakışıp durdu. Trey'in çok yakışıklı olduğu konusunda Cary'ye hak vermek zorundaydım.

Yıpranmış bir kot pantolon, ona uyumlu bir yelek ve uzun kollu gömleğiyle genç veteriner rahat ama şık görünüyordu. Kişilik olarak, Cary'nin genelde çıktığı tiplerden çok farklıydı. Trey daha ayakları yere basan biri gibi görünüyordu; çok ciddi bir hâli yoktu ama kesinlikle uçarı da değildi. Yeterince uzun süre birlikte olurlarsa Cary'nin üzerinde iyi bir etkisi olacağını düşündüm.

Ben geceyi sonlandırmadan önce üçümüz iki şişe şampanya ve iki pizza bitirdik bir de *Cezalandırıcı*'yı baştan sona seyrettik. Kalıp *Yarışçı* filmini de seyrederek mini Stallone maratonunu tamamlaması için Trey'i ikna ettim; sonra odama çekildim ve gelin çeyizinden çıkmış gibi görünen seksi siyah, mini geceliğimi giydim ama takımın parçası olan külotu es geçtim.

Gideon için yanan bir mum bırakıp uykuya daldım.

Gideon'ın teninin kokusuyla karanlıkta uyandım, şehrin ışıkları ve sesleri ses yalıtımlı pencerelerle karartma perdelerinin ardında kalmıştı.

Gideon hareket eden bir gölge gibi ilerledi. Bana temas eden çıplak teni serindi. Dudakları benimkilere doğru eğildi ve beni yavaşça, derin derin öpmeye başladı; nane ve kendine özgü o lezzetini tattım. Ellerim zarif ve kaslı sırtından aşağı kaydı, rahatça aralarına yerleşebilsin diye bacaklarımı araladım. Üzerimdeki ağırlığıyla derin bir iç çektim ve kanım arzuyla ısındı.

Soluklanmam için bir an durunca, "Sana da merhaba," dedim nefes nefese.

Boynumu minik minik öperek, "Bir dahakine sen de benimle geleceksin," diye mırıldandı o seksi ve ihtişamlı sesiyle.

"Öyle mi yapacağım?" diye takıldım ona.

Eğilip popomu avuçladı, sonra kendi kalçasını ustaca hareket ettirdi ve beni sıkıca tutarak kaldırdı. "Evet. Seni özledim, Eva."

Onu görme isteğiyle parmaklarımı saçlarında gezdirdim. "Henüz beni özleyecek kadar tanımıyorsun."

"Bu, hakkımda ne kadar çok şey bildiğini gösteriyor," diye takıldı. Boynumdan aşağı doğru ilerleyerek memelerimin arasına sokuldu.

Dudakları meme ucumu kavrayıp satenin üstünden gerilmeme neden olacak yumuşacık, derin çekişlerle emdiğinde âdeta nefesim kesildi. Diğer mememe doğru hareketlenirken eli geceliğimin eteğini yukarı doğru itti. Bedenimde hareket eden ağzının büyüsüne kapılarak ona doğru yay gibi kıvrıldım, biraz sonra dili göbeğime daldı ve aşağılara doğru inmeye devam etti.

"Sen de beni özlemişsin," diye mırıldandı, sesinde erkeksi bir memnuniyet vardı. Orta parmağının ucu kadınlığımın etrafında geziniyordu. "Benim için ıslanmışsın."

Bacaklarımı omuzlarına kaldırıp kadınlığımın kıvrımlarının arasını yaladı, sıcak ve kadifemsi diliyle hassas tenime yumuşak ve davetkârca dokunuyordu. Avuçlarım çarşafa gömülmüş, göğsüm hızlı hızlı inip kalkarken dilinin ucu klitorisimde daireler çiziyor, en hassas yerime hafifçe dokunuyordu. Bağırdım, bu sinsi işkence karşısında kalçam huzursuzca hareketlendi, kaslarım şiddetli bir boşalma arzusuyla gerildi.

O hafif, kışkırtıcı dokunuşlar beni çıldırtıyor, sadece kıvrandıracak kadarını verip beni boşalmanın kıyısında bırakıyordu. "Gideon, lütfen."

"Henüz değil."

Bana işkence ediyor, vücudumu orgazmın eşiğine getirip sonra içimdeki arzuyu dindiriyordu. Bunu tekrar tekrar yaptı. Tüm bedenim terle kaplanana ve kalbim patlayacakmış gibi hissedene kadar. Dili amansız ve kurnazdı; tüm dikkatini klitorisime veriyor, sonra beni zirveye ulaştıracak o son harekete gelince aniden yön değiştirerek içime giriyordu. İçime yumuşacık, sığ hareketlerle daldıkça çıldırıyordum; en hassas nok-

taya yaptığı titrek hareketler beni, utancımı unutup yalvaracak noktaya getiriyordu.

"Lütfen Gideon... İzin ver boşalayım... Buna ihtiyacım var, lütfen."

"Şşş, meleğim... Seninle ilgileneceğim."

Sonunda işini öyle şefkatli bir şekilde bitirdi ki orgazm içimden akıp geçmeye, sıcacık bir haz dalgası gibi büyümeye ve yayılmaya başladı.

Tekrar üzerimde belirdiğinde parmaklarını benimkilere kenetleyerek kollarımı başımın iki yanında sabitledi. Aletinin ucu kaygan girişimdeydi ve bir an beklemeksizin içime girdi. İnledim ve penisinin ağır ağır dalgalanan hareketiyle uyum sağlamak için kıpırdandım.

Gideon'ın sert ve ıslak soluklarını boynumda hissediyordum, dikkatle içime doğru kayarken kocaman bedeni titriyordu. "Çok yumuşak ve sıcaksın. Benimsin, Eva. Sen benimsin."

Bacaklarımı beline dolayıp topuklarımı kalçasına bastırarak onu içime daha derinlemesine aldım; kasıklarımızın çarpma seslerinden onu köküne kadar alabileceğini açıkça anlayabiliyordum.

Ellerimiz kenetlenmiş vaziyette dudaklarıma yapıştı ve yavaş ama becerikli hareketlerle kayarcasına içime girip çıkmaya başladı. Temposu kesin ve amansızdı fakat aynı zamanda yumuşak ve rahatlatıcıydı. Onun kaya sertliğindeki aletinin her bir santimini içimde hissediyor, benim de her bir santimimin kendisine ait olduğunun hissediyordum. Bana bu mesajı, dudakları arasında soluk soluğa kalıp sıkıca kavradığı ellerimden kan çekildiği için huzursuzca altında çırpınmaya başlayıncaya dek defalarca iletti.

Bana hararet dolu övgüler ve cesaretlendirici sözler söylüyordu. Ne kadar güzel olduğumu... Ne kadar harika hissettirdiğimi... Asla durmayacağını... duramayacağını. Beni rahatlatan bir çığlıkla boşaldım. Orgazmın verdiği coşkuyla titrerken o da

benimleydi. Birkaç sert hamleyle hızlandı; sonra nefes nefese adımı söyleyerek doruk noktasına ulaştı ve içime boşaldı.

Gevşemiş bedenimle yatağa gömüldüm; terliydim, erimiş gibiydim ve doyuma ulaşmıştım.

Gideon gizemli bir edayla, "Daha işim bitmedi," diye fısıldadı ve dizlerini ayarlayarak sertçe içime girip çıkmaya başladı. Tempo hâlâ kontrollüydü ama her darbesiyle bedenim üzerinde hâkimiyet kuruyordu: *Bu beden, bana hizmet etmek için yaratılmış.*

Dudaklarımı ısırarak, gecenin huzurunu delip geçebilecek o kontrolsüz inlemeleri susturmaya çalıştım. Çünkü o sesler, Gideon Cross'a karşı hissettiğim derin ve korkutucu duyguları ele verebilirdi...

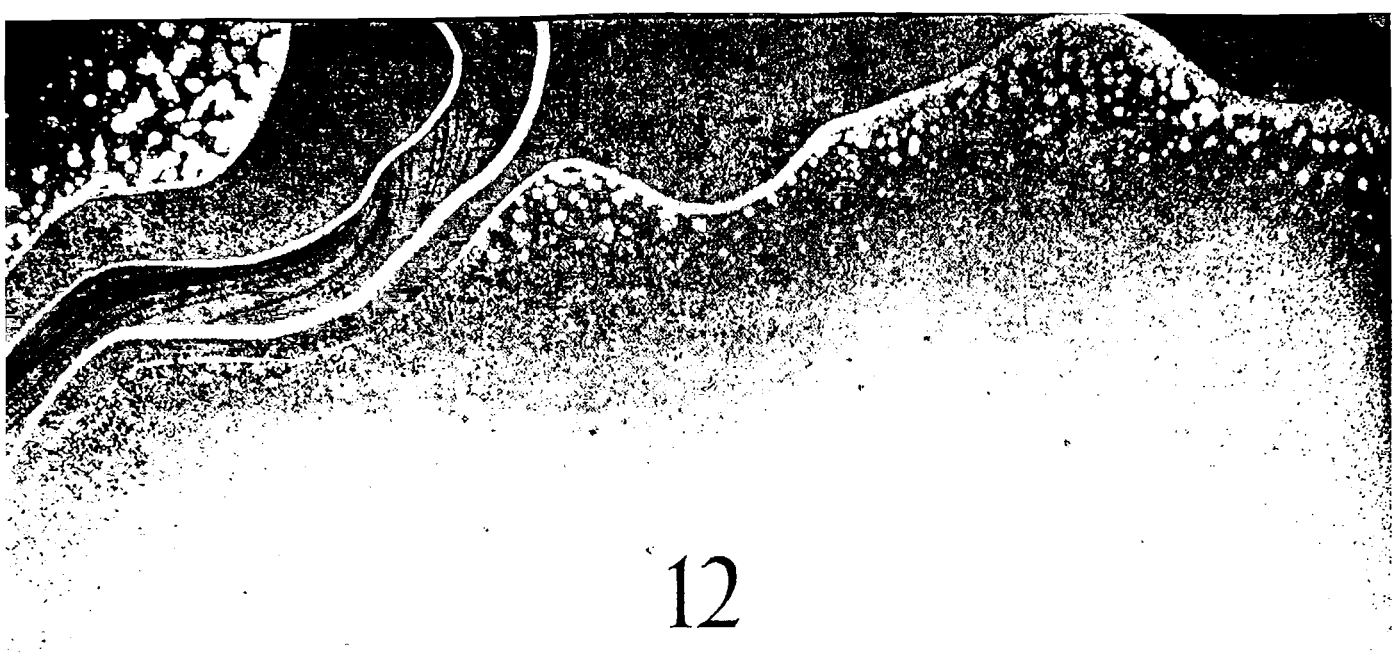

12

Ertesi sabah Gideon beni duşta buldu. Ana banyoya tüm görkemiyle çırılçıplak girdi, onu ilk gördüğüm andan beri hayran olduğum kendinden emin ve zarif tavırları her adımına yansıyordu. Hareket edince esneyen kaslarını izlerken bacaklarının arasındaki o şahane organa bakmıyormuş gibi bile yapmadım.

Sıcak suya rağmen meme uçlarım sertleşti ve tüylerim diken diken oldu.

Gideon duşta bana katıldığında yüzündeki o bilmiş gülümseme, üzerimde nasıl bir etki bıraktığını bildiğini gösteriyordu. Ona, sabunlu ellerimi tanrı gibi vücudunun her yerinde gezdirerek ve sonunda kendisini iki eliyle fayanstan destek almak zorunda bırakacak kadar hevesli bir çabayla onu emerek karşılık verdim.

Giyinirken o boğuk ve buyurgan sesi hâlâ zihnimde yankılanıyordu; biraz önce ağzıma boşalırken tehdit ettiği gibi beni çılgınca becermeye fırsat bulamadan aceleyle hazırlandım.

Gideon gece boyunca hiç kâbus görmemişti. Sakinleştirici olarak seks işe yarıyor gibiydi ve bunun için fazlasıyla minnettardım.

"Umarım benden kurtulduğunu düşünmüyorsundur," dedi peşimden mutfağa gelirken. Siyah çizgili, muntazam takım elbisesi içinde ona uzattığım kahve fincanını aldı ve bana içinde türlü türlü yaramazlık vaadi taşıyan bir bakış attı. Onu, bu

gayet medeni giysiler içinde görünce gece yatağıma süzülen doymak bilmez adamı düşündüm. Nabzım hızlandı. Her yanım sızlıyordu, kaslarım hâlâ dün gecenin zevkiyle zonkluyordu. Yine de daha fazlasını istemeye devam ediyordum.

"Bana öyle bakmaya devam et," dedi beni uyarırcasına, tezgâha yaslanıp kahvesini yudumlarken. "Sonra da ne olacağını gör."

"Senin yüzünden işimi kaybedeceğim."

"Sana başka bir iş veririm."

Güldüm. "Ne olarak? Seks kölen mi?"

"Ne kadar kışkırtıcı bir öneri bu. Konuşalım bu konuyu."

"Zalim," diye mırıldandım, kupamı lavaboda çalkalayıp bulaşık makinesine koyarken. "Hazır mısın? *İş* için?"

Gideon kahvesini bitirdi. Kupasını almak için elimi uzatmıştım ki beni es geçip kupayı kendisi yıkadı. Onu ulaşılamaz bir hayal olmaktan çıkarıp belki tutunabileceğim biri gibi gösteren bir başka sıradan, insani davranış daha.

Bana döndü. "Seni bu gece yemeğe çıkarmak, sonra da eve, yatağıma götürmek istiyorum."

"Benden hemen sıkılmanı istemiyorum, Gideon." Neticede yalnız kalmaya alışkındı ve uzun zamandır kendisi için anlam ifade eden fiziksel bir ilişki yaşamamıştı; böyle bir ilişkiyi belki de hiç yaşamamıştı. Kaçıp gitme dürtüsü ne zaman devreye girecekti? Tüm bunların yanında, bir çift olarak cidden gözlerden uzak kalmamız gerekiyordu...

"Bahane bulma şimdi." Yüz hatları sertleşti. "Bunu yapıp yapamayacağıma sen karar veremezsin."

Onu üzdüğüm için kendime kızdım. Bu ilişki için çaba gösteriyordu ve benim de bunu takdir etmem gerekiyordu, cesaretini kırmam değil. "Söylemek istediğim şey bu değildi. Sadece seni sıkmak istemiyorum. Ayrıca bizim hâlâ..."

"Eva." İç geçirince hissettiği gerginlik bedeninden akıp gitti. "Bana güvenmelisin. Ben sana güveniyorum. Güvenmek zorundaydım yoksa şu an burada olmazdık."

Tamam. Güçlükle yutkunarak başımı salladım. "O zaman akşam yemeği yiyoruz, sonra da sana gidiyoruz. Dürüst olmak gerekirse bunun için sabırsızlanıyorum."

Gideon'ın güven konusundaki sözleri öğlene kadar zihnimde yankılanıp durdu. Google bildirimlerinin e-posta kutuma düştüğünü gördüğümde, bunun iyi bir şey olduğunu düşündüm.

Bu seferki haberlerde birden fazla fotoğraf vardı. Tüm yazılarda ve bloglarda, önceki gün öğle yemeği yediğimiz restoranın önünde Cary'yle vedalaştığımız birkaç kare de vardı. Fotoğrafların altındaki yazılarda nasıl bir ilişkimiz olduğuyla ilgili spekülasyonlar yapılıyordu ve bu kaynaklardan bazıları birlikte yaşadığımızı belirtiyordu. Diğerleri de yıldızı yükselen model erkek arkadaşımı elimde tutarken, diğer yandan "milyarder playboy Cross'u" da kenarda bulundurduğumu ima ediyordu.

Gideon'ın fotoğrafının, benim ve Cary'nin fotoğrafları arasında belirdiğini gördüğümde bu haberin yapılma sebebi ortaya çıktı. Gideon'ın fotoğrafı, ben önceki gece Cary ve Trey'le birlikte film seyrederken ve onun da bir iş yemeğinde olduğunu varsaydığım saatlerde çekilmişti. Restoranın önünde çekilmiş fotoğrafta Gideon ve Magdalene Perez fazlasıyla samimi şekilde gülümsüyorlardı ve kadının eli Gideon'm ön koluna dokunuyordu. Görselin altındaki yazıda, Gideon'ın "çok sayıda güzel sosyetik kadınına" övgüler sıralanırken bazı haberlerde de benim sadakatsizliğim yüzünden kırılan kalbini başka kadınlarla çıkarak iyileştirmeye çalıştığı yönünde spekülasyonlar yapılıyordu.

Bana güvenmek zorundasın.

E-postamı kapattım. Soluklarım hızlanmış, kalbim delicesine çarpıyordu. Şaşkınlığın ve kıskançlığın etkisiyle midem düğümlendi. Gideon'ın başka bir kadınla fiziksel olarak yakınlaşmasının mümkün olamayacağını ve bana değer verdiğini biliyordum. Ama Magdalene'den iliklerime dek nefret ediyordum; tuvaletteki sohbetimiz esnasında bana bunun için yeterince sebep vermişti ve onu Gideon'la birlikte görmeye dayanamıyordum. Özellikle de kadının bana olan davranışlarından sonra ona bu kadar şefkat dolu bir ifadeyle gülümsediğini görmeye tahammül edemiyordum.

Fakat bunu hemen aklımdan çıkardım, zihnimde bir kutuya tıkıştırdım ve işime odaklandım. Mark ertesi gün Kingsman kampanyası için teklif talebini incelemek üzere Gideon'la buluşacaktı ve ben de Mark'la kampanyaya katkıda bulunan departmanlar arasındaki bilgi akışını organize ediyordum.

"Hey, Eva." Mark ofisinden başını uzattı. "Steve'le öğle yemeği için Bryant Park Grill'de buluşacağız. Bizimle gelip gelmeyeceğini sordu. Seni tekrar görmek istiyor."

"Çok isterim." Bir anda günüm, en sevdiğim restoranlardan birinde iki çekici adamla yiyeceğim öğle yemeğinin düşüncesiyle aydınlandı. Bu yemek, Gideon'la geçmişim hakkında yapacağım saatler sürecek sohbeti düşünmemi biraz olsun engellerdi.

Mahremiyetimin ortadan kalktığı belliydi. Akşam yemeğine çıkmadan önce tüm cesaretimi toplayıp Gideon'la konuşmam gerekecekti. Toplum içinde benimle daha fazla görünmeden önce bunu yapmalıydım. İsmi benimle anıldığı sürece alacağı riskleri bilmesi gerekiyordu.

Kısa bir süre sonra ofis içinde kullanılan zarflardan birini aldığımda bunun, Kingsman reklamlarından birinin küçük bir örneği olduğunu düşündüm. Fakat zarfın içinden Gideon'dan gelen bir not çıktı.

ÖĞLEN. BENİM OFİSİMDE.

"Gerçekten mi?" diye mırıldandım. Selamı sabahı olmayan bu nottan biraz rahatsız olmuştum. Herhangi bir rica sözcüğü belirtmemesi de cabasıydı. Ayrıca Gideon'ın akşam yemeğinde Magdalene'le karşılaştığını bana hiç söylememiş olması da unutulabilecek gibi miydi?

O kadını benim yerime iş yemeğinde ona eşlik etmesi için mi davet etmişti? Ne de olsa Magdalene o yüzden oradaydı. Otel odası dışında sosyalleştiği kadınlardan biri olmak için.

Gideon'ın kartının arkasını çevirdim ve ona aynı sayıda sözcükle, imzasız bir cevap yazdım:

Üzgünüm. Planlarım var.

Küstahça bir cevaptı ama bunu hak etmişti. Saat on ikiye çeyrek kala Mark'la giriş kata indik. Güvenlik beni durdurduğunda ve görevlilerden biri lobide olduğumu Gideon'a söylemek üzere onu aradığında, sinirim ciddi bir öfkeye dönüştü.

"Hadi gidelim," dedim Mark'a. Döner kapıya doğru yürürken durup bir an beklemem için bana yalvaran güvenlik görevlisini duymazdan geldim. Adamın arada kalmasına neden olduğum için kendimi kötü hissetmiştim.

Angus ve Bentley'yi kaldırımın kenarında gördüğüm an Gideon'ın beni çağıran sesinin arkamda bir kırbaç gibi şakladığını hissettim. İfadesiz yüzü ve buz gibi bakışlarıyla kaldırımda yanımıza geldi.

Çenemi dikleştirerek, "Patronumla öğle yemeğine gidiyorum," dedim.

"Nereye gidiyorsunuz, Garrity?" diye sordu Gideon, gözlerini benden ayırmadan.

"Bryant Park Grill'e."

"Oraya gelmesini sağlayacağım." Bunu söyledikten sonra beni kolumdan tutarak Bentley'ye, Angus'un benim için açık tuttuğu arka kapıya doğru sertçe yönlendirdi. Koltukta yana

kaymaya zorlayarak arkamdan arabaya bindi. Kapı kapandı ve yola koyulduk.

Elbisemin eteğini çekiştirip düzelttim. "Ne yapıyorsun? Patronumun önünde beni utandırman haricinde tabii."

Gideon kolunu koltuğun arkasına attı ve bana doğru eğildi. "Cary sana âşık mı?"

"Ne? Hayır!"

"Onunla yattın mı?"

"Aklını mı kaçırdın sen?" Utanarak Angus'a bir bakış attım ve adamcağızın sağır gibi davrandığını gördüm. "Sorduğu şeye bak! Güzel sosyetikleriyle birlikte gezen milyarder bir playboy olan sensin!"

"Demek fotoğrafları gördün?"

Sinirden nefes nefese kalmıştım. Bu ne cüretti böyle? Başımı çevirerek onu ve aptalca suçlamalarını duymazdan geldim. "Cary kardeşim gibidir. Bunu biliyorsun."

"Peki sen onun için nesin? Fotoğraflar son derece netti, Eva. Ben aşkı görünce tanırım."

Angus karşıdan karşıya geçen bir grup yayayı görünce yavaşladı. Kapıyı şiddetle açtım ve omzumun üzerinden Gideon'a bir bakış atarak yüzüme iyice bakmasına izin verdim. "Tanımadığın çok açık."

Kapıyı çarpıp haklı öfkemle hızla oradan uzaklaştım. Üstün bir çabayla kendi kafamdaki soruları ve kıskançlığımı bastırmıştım ama karşılığında gördüğüm tavra bakın? Saçma sapan şeylere sinirlenen bir Gideon.

"Eva. Bir adım bile atma."

Omuzumun üzerinden ona orta parmak çekip şehrin orta yerinde yemyeşil ve sakin bir vaha misali uzanan Bryant Park'a giden kısacık basamakları hızla çıktım. Sadece kaldırımdan geçip diğer tarafa adım atmak bile bambaşka bir âleme dalmışım gibi hissettirdi. Etraftaki gökdelenlerin yanında minicik kalan Bryant Park, çok güzel, eski bir kütüphanenin arkasındaki bir

bahçeydi. Zamanın yavaşladığı, çocukların atlıkarıncaya binmenin getirdiği o masum mutluluk eşliğinde kahkahalar attığı ve kitapların en iyi arkadaş olduğu yerdi burası.

Ne yazık ki diğer dünyanın o büyüleyici devi, beni bu dünyaya kadar kovalamayı başarmıştı. Gideon beni belimden yakaladı.

"Koşma," diye söylendi kulağıma.

"Deli gibi davranıyorsun."

"Belki de beni delirttiğin içindir." Kollarıyla belimi çelik gibi sarmıştı. "Sen benimsin. Cary'nin de bunu bildiğini söyle."

"Doğru ya. Tıpkı Magdalene'in senin benim olduğunu bildiği gibi." O an elimin altında ısırabileceğim bir şeyi olmasını isterdim. "Olay çıkarıyorsun."

"Böyle lanet bir inadın olmasaydı bu işi ofisimde yapabilirdik."

"Plan yapmıştım, seni pislik. Planlarımı mahvediyorsun." Sesim titredi, üzerimize dikilen bakışları hissettiğimdeyse gözlerim yaşlarla doldu. Böyle utanç verici bir manzaraya sebep olduğum için kovulacaktım. "Her şeyin içine sıçıyorsun."

Gideon beni hemen bırakarak yüzümü kendine çevirdi. Kaçmamam içim omuzlarımdan tutuyordu.

"Tanrım." Beni göğsüne bastırdı, dudakları saçlarımın arasındaydı. "Ağlama. Üzgünüm."

Yumruğumu göğsüne vurdum ama bu, taş bir duvara vurmak gibiydi. "Senin *sorunun* ne? Sen bana orospu diyen ve seninle evleneceğini düşünen kıskanç bir kaltakla yemeğe çıkabiliyorsun ama ben en başından beri seninle ilgili konularda beni destekleyen yakın bir arkadaşımla öğle yemeği yiyemiyorum, öyle mi?"

"Eva." Tek eliyle başımın arkasını kavradı ve yanağını şakağıma bastırdı. "Maggie tam iş arkadaşlarımla yemek yediğim esnada o restorandaydı."

"Umurumda değil. Birilerinin yüzündeki ifadeden söz etmek istiyorsan, senin yüzündekinden söz edelim... Bana söylediklerinden sonra nasıl ona öyle bakabildin?"

"Meleğim..." Dudakları hararetle yüzümde gezindi. "O bakış aslında senin içindi. Maggie beni dışarıda yakaladı ve ona eve, sana gitmek üzere olduğumu söyledim. Seninle yalnız olduğumuzu düşününce yüzümün aldığı hâli kontrol edemiyorum."

"Onun böyle bir şeye gülümsediğine inanmamı mı bekliyorsun peki?"

"Sana selam söylememi istedi ama ben bunun pek iyi karşılanmayacağını düşündüm ve onun yüzünden gecemizi mahvedecek değildim."

Kollarımı ceketinin altından beline doladım. "Konuşmamız gerek. Bu gece, Gideon. Sana söylemem gereken şeyler var. Muhabirlerden biri doğru yere bakar ve şansı da yaver giderse... İlişkimizi gizli tutmamız ya da bitirmemiz gerekiyor. Bu seçeneklerin ikisi de senin için daha iyi olur."

Gideon yüzümü ellerinin arasına aldı ve alnını alnıma bastırdı. "İkisi de benim için birer seçenek değil. Her neyse, bir şekilde hallederiz."

Parmak uçlarımda yükselerek dudaklarımı onunkilere bastırdım. Dillerimiz dans eder gibi birbirine dolanıp iç içe geçerken öpücük vahşi bir tutkuyla alev aldı. Etrafımızdaki insan kalabalığının ve sohbetlerinin uğultusunun, durmaksızın akan trafiğin istikrarlı gürültüsünün belli belirsiz farkındaydım ama Gideon tarafından korunurken bunların hiçbirinin önemi yoktu. O benden hoşlanıyordu. Bana hem işkence ediyor hem de zevk veriyordu; gerek ruh hâlindeki değişimleri gerekse değişken tutkularıyla benimle rekabet edebilecek bir adamdı.

"İşte," diye fısıldadı, parmak uçlarını çeneme doğru gezdirirken. "*Bu* fotoğraf viral olsun."

"Beni dinlemiyorsun hiç, seni inatçı deli. Gitmem gerek."

"İş çıkışı eve birlikte gideceğiz." Gideon geri geri gitti ve sonunda aramızdaki mesafe iyice açılıp parmaklarımız ayrılana dek elimi bırakmadı.

Sarmaşıklarla kaplı restorana döndüğümde Mark ve Steven'ın girişte beni beklediğini gördüm. Mark takım elbise ve kravatıyla, Steven'sa üzerinde yıpranmış kot pantolonu ve botlarıyla çok iyi bir ikili olmuşlardı.

Steven elleri ceplerinde ve çekici yüzünde kocaman bir gülümsemeyle duruyordu. "Alkışlamam gerekiyormuş gibi hissediyorum. Klişe bir romantik film izlemekten bin kat daha iyiydi."

Olduğum yerde kıvranırken yüzüm kızardı.

Mark kapıyı açtı ve eliyle içeri girmemi işaret etti. "Sanırım Cross'un kadın düşkünlüğüyle ilgili ettiğim bilgelik dolu sözleri kulak ardı edebilirsin."

Hostesin rezervasyonumuzu kontrol etmesini beklerken, "Beni kovmadığın için teşekkürler," diye alaycı bir şekilde cevap verdim ona. "Ya da en azından öncesinde beni yemeğe çıkardığın için."

Steven omuzuma vurdu. "Mark seni kaybetmeyi göze alamaz."

Mark sandalyemi çekerken gülümsedi. "Başka türlü Steven'a aşk hayatınla ilgili nasıl düzenli güncelleme verebilirim ki? Kendisi bir pembe dizi bağımlısıdır, biliyorsun. Romantik dramalara bayılır."

Burnumdan güldüm. "Şaka yapıyorsun."

Steven çenesini eliyle sıvazlayarak gülümsedi. "Bunu hiçbir şekilde kabul etmeyeceğim. Her erkeğin bazı sırları olmalı."

Dudaklarım bir tebessümle kıvrıldı fakat kendi gizli gerçeklerimin acı bir şekilde farkındaydım. Onları itiraf etmem gereken zamanın hızla yaklaştığının da.

Saat beşe geldiğinde, sırlarımı ifşa etmek için kendimi hazırladım. Gideon'la Bentley'ye bindiğimizde gergin ve düşünceliydim. Ondan gizlemeye çalıştığım yüzümü profilden incelediğini hissedince huzursuzluğum daha da arttı. Elimi tutup dudaklarına götürdüğünde ağlamak istedim. Parktaki tartışmamızdan sonra hâlâ kendimi toplamaya çalışıyordum ve bu, karşı karşıya olduğumuz sorunların en küçüğüydü.

Gideon'ın evine ulaşana dek konuşmadık.

Eve girdiğimizde beni geniş ve güzel salonundan geçirip koridordan direkt yatak odasına götürdü. Yatakta, Gideon'ın gözlerinin rengiyle uyumlu muhteşem bir kokteyl elbisesi ve yere kadar uzanan siyah ipekten bir sabahlık vardı.

"Dün akşam yemeğinden önce alışveriş için biraz zamanım vardı," diye açıkladı.

Endişelerim biraz olsun azalmış, bu düşünceli davranışından duyduğum memnuniyetle yumuşamıştım. "Teşekkür ederim."

Gideon çantamı şifonyerin yanındaki bir sandalyeye koydu. "Rahatlamanı istiyorum. Sabahlığını ya da benim kıyafetlerimden birini giyebilirsin. Ben bir şişe şarap açacağım ve hemen koltuklarımıza yerleşeceğiz. Hazır olduğunda konuşuruz."

"Ben hızlıca bir duş almak istiyorum." Keşke parkta olanları ona anlatmam gerekenlerden ayırabilseydim, böylece her sorun kendince ele alınabilirdi. Ancak başka bir seçeneğim yoktu. Her geçen gün, benden duyması gerekenleri bir başkasının Gideon'a anlatma ihtimali doğuyordu.

"Nasıl istersen, meleğim. Kendini evinde hisset."

Topuklu ayakkabılarımı çıkarıp banyoya girerken Gideon'ın ilgisinin ağırlığını hissettim fakat ona anlatacaklarım kendimi biraz daha toplayana kadar beklemek zorundaydı. Kontrolü sağlayabilmek için duşta biraz vakit geçirdim. Ne yazık ki bu da bana o sabah duşta yaptıklarımızı hatırlattı. O duş, bir çift olarak birlikte aldığımız ilk ve son duş mu olacaktı?

İşim bittiğinde Gideon'ı salondaki kanepenin yanında ayakta dururken buldum. Üstünü değiştirmiş, belinden düştü düşecek gibi duran siyah ipek bir pijama altı giymişti. Üzerinde başka bir şey yoktu. Şöminede küçük bir alev titreşiyordu ve sehpanın üzerinde, buz dolu bir kovanın içinde bir şişe şarap duruyordu. Sehpanın ortasındaki fildişi mumlar şömine alevleri dışında odayı altın renkli parıltılarıyla aydınlatıyordu.

"Affedersiniz," dedim odanın eşiğinden. "Varlığında romantizmin zerresi olmayan Gideon Cross'u arıyorum da."

Utangaççа sırıttı; o masum gülümseme, çıplak bedeninden yayılan yoğun cinsellikle tam bir tezat oluşturuyordu. "Ben öyle düşünmüyorum. Sadece seni neyin memnun edebileceğini tahmin ederek şansımı deniyor ve en iyisini umuyorum."

"Beni memnun *ediyorsun* ama." Siyah sabahlık bacaklarımın etrafında salınırken ona doğru yürüdüm. Onun da bana verdiği şeyle uyumlu bir parça giymesi çok hoşuma gitmişti.

"Seni memnun etmek istiyorum," dedi ciddiyetle. "Bunun için elimden geleni yapıyorum."

Gideon'ın karşısında durup yüzünün güzelliğini ve boynunu okşayan saçlarının seksi görünümünü seyrettim. Avuçlarımı pazularında gezdirdim, sert kaslarını nazikçe sıktıktan sonra ona doğru bir adım atarak yüzümü göğsüne bastırdım.

"Hey," diye mırıldandı, kollarını bana dolayarak. "Bu, öğle yemeğinde bir pislik gibi davranmamla mı ilgili? Yoksa bana söylemen gereken şey her neyse onunla mı ilgili? Konuş benimle, Eva, konuş ki ben de sana her şeyin yoluna gireceğini söyleyebileyim."

Burnumu göğüs kaslarına usulca yasladığımda yanağımı gıdıklayan göğüs kıllarını hissettim ve teninin o güven verici, tanıdık kokusunu içime çektim. "Otursan iyi olur. Sana kendimle ilgili bazı şeyler anlatmam gerekiyor. Çirkin şeyler."

Ondan uzaklaştığımda, Gideon beni isteksizce bıraktı. Bacaklarımı altıma alıp kanepeye kıvrıldım ve Gideon oturmadan önce ikimize de birer kadeh şarap koydu. Bana yaklaşarak bir

kolunu kanepenin arkasına attı, diğer eliyle de kadehini tutarak tüm dikkatini bana verdi.

"Tamam, işte başlıyoruz." Başlamadan önce derin bir nefes aldım çünkü yükselen nabzım nedeniyle başım dönüyordu. En son ne zaman bu kadar gergin hissettiğimi ya da midemin bulandığını hatırlayamıyordum.

"Annemle babam hiç evlenmedi. Nasıl tanıştıkları hakkında da çok bilgim yok çünkü ikisi de bundan bahsetmiyor. Annemin zengin bir aileden geldiğini biliyorum. Şu anki evliliğinde olduğu kadar zengin değilmiş ama çoğu aileden daha zenginmiş. Annem bir sosyete kızıydı. Beyaz bir elbise giyip sosyeteye takdim balolarına falan gitmişti. Bana hamile kalması, dışlanmasına yol açan bir hataydı ama yine de beni hiç yanından ayırmadı."

Kadehime baktım. "Bu yüzden onu cidden takdir ediyorum. Bebeği, yani *beni* aldırması için çok fazla baskı görmüş ama o yine de –anlayacağın üzere– hamileliğini sürdürmüş."

Parmakları nemli saçlarımın arasında gezindi. "Ne şanslıyım."

Parmaklarını yakalayıp eklem yerlerini öptüm, sonra elini kucağımda tuttum. "Yanında bir çocukla bile annem kendine milyoner birini bulmayı başardı. Bulduğu adam, benden sadece iki yaş büyük oğlu olan bir duldu, bu yüzden sanırım ikisi de bunun kendileri için mükemmel bir şey olduğunu düşündüler. Adam sık sık seyahate çıkığından nadiren evde oluyordu, annem de onun parasını harcayıp oğlunu büyütme işini üstlenmişti."

"Paraya ihtiyaç duymak ne demek anlıyorum, Eva," diye mırıldandı Gideon. "Benim de paraya ihtiyacım var. Onun verdiği güç ve güvenlik hissine ihtiyaç duyuyorum."

Bir an gözlerimiz buluştu. Bu minik itiraf üzerine aramızda bir şeyler geçmiş gibi oldu. Bu da ona sıradaki şeyi söylememi kolaylaştırdı.

"Üvey abim bana ilk kez tecavüz ettiğinde on yaşındaydım..."

Gideon'ın kadehinin sapı elinde çatladı. Neredeyse göze bulanık görünecek kadar hızlı bir hareketle, içindeki sıvı dökül-

meden önce kadehin bardak kısmını bacağının hemen üzerinde yakaladı.

O ayaklanınca ben de hemen ayağa fırladım. "Bir yerin kesildi mi? İyi misin?"

"İyiyim," dedi dişlerinin arasından. Mutfağa gitti ve kadehi fırlatıp biraz daha parçaladı. Ellerim titrerken, kendi kadehimi dikkatle bir kenara koydum. Dolapların açılıp kapandığını duydum. Birkaç dakika sonra Gideon elinde, içinde daha koyu renk bir sıvı olan kalın bir bardakla geri döndü.

"Otur, Eva."

Ona baktım. Vücudu kaskatı, gözleri buz gibiydi. Eliyle yüzünü ovuşturdu ve daha nazik bir tonda, "Otur... lütfen," dedi.

Dizlerimin bağı çözüldü ve kanepenin kenarına oturarak üzerimdeki sabahlığa daha da sıkı sarındım.

Gideon ayakta kaldı ve bardağının içinde her ne varsa ondan kocaman bir yudum aldı. "İlk kez tecavüz ettiğinde dedin. Kaç kez oldu bu?"

Kendimi sakinleştirmeye çalışarak kontrollü bir şekilde nefes aldım. "Bilmiyorum. Sayısını unuttum."

"Bunu herhangi birine söyledin mi? Annene söyledin mi mesela?"

"Hayır. Tanrım, eğer bunu bilseydi beni oradan alıp götürürdü. Nathan beni anneme bir şey söyleyemeyecek kadar korkuttuğundan emin oldu." Boğazım düğümlenmiş, kupkuru olmuştu, yutkunmaya çalıştım ve zımpara kâğıdı gibi acı verince irkildim. Tekrar konuştuğumda sesim zar zor bir fısıltı hâlinde çıktı. "Bir ara durum o kadar kötüleşti ki neredeyse anneme her şeyi söyleyecektim ama o bunu anladı. Nathan, anneme her şeyi söylememe ramak kaldığını anlayabiliyordu. Bu yüzden kedimin boynunu kırdı ve cesedini yatağıma bıraktı."

"Aman Tanrım." Gideon'ın göğsü şiddetle inip kalkıyordu. "Sadece sorunlu değilmiş, zırdeliymiş bu. Üstelik sana dokunuyormuş... *Eva.*"

Uyuşmuş gibi, "Evdeki hizmetçiler her şeyi biliyor olmalıydı," diye devam ettim kucağımda duran ellerime bakarak. Her şeyi anlatmak, içimden atmak ve onu yeniden, günlük hayatımda bir kenara kaldırıp unuttuğum, zihnimdeki o kutuya geri koymak istiyordum. "Ama hiçbir şey söyleyemedikleri için onların da korktuğunu anlıyordum. Yetişkin olmalarına karşın tek kelime etmediler. Ben bir çocuktum. Onlar hiçbir şey yapmazken ben ne yapabilirdim ki?"

"Nasıl kurtuldun oradan?" diye sordu boğuk sesiyle. "Ne zaman sona erdi?"

"On dört yaşındayken. Âdet görüyorum sandım ama çok fazla kan geliyordu. Annem panikledi ve beni acile götürdü. Düşük yapmıştım. Beni muayene ederlerken... diğer travmaların da izlerine rastladılar. Vajinal ve anal yaralar..."

Gideon elindeki bardağı sertçe sehpanın üzerine koydu.

"Üzgünüm," diye fısıldadım, her an kusacakmış gibi hissederek. "Sana tüm bu ayrıntıları anlatmayacaktım ama birilerinin geçmişimi irdeleyip neleri ortaya çıkarabileceğini bilmen gerekiyordu. Hastane bu istismar olayını sosyal hizmetlere bildirdi. Dosya gizli olsa da bunların hepsi kamuya açık kayıtlar ve hikâyeyi bilen insanlar var. Annem Stanton'la evlendiğinde Stanton geri dönüp o gizli dosyaların üstüne iyice örttü, gizlilik anlaşmaları karşılığında bir yerlere paralar falan verdi... Ama bu olayların yeniden ortaya çıkıp seni de utandırabileceğini bilmeye hakkın var."

"Beni *utandırması* mı?" diye çıkıştı Gideon, öfkeyle titriyordu. "Utanç, hissedebileceğim şeyler listesinde bile yok."

"Gideon..."

"Böyle bir haber yapacak muhabirin tüm kariyerini mahvederim, ardından o haberi yayınlayan kanal ya da dergiyi dağıtırım." Öfkeden buz kesilmişti. "Sana zarar veren o canavar her neredeyse onu bulacağım, Eva ve bulduğumda ona öyle şeyler yapacağım ki ölmeyi dileyecek."

O an içim ürperdi çünkü ona inanıyordum. Ciddiyeti yüzünden okunuyordu. Sesinden belliydi. Yaydığı enerjiden ve o odaklanmış hâlinden anlaşılıyordu. Gideon sadece görünüş itibarıyla gizemli ve tehlikeli biri değildi. O, her ne pahasına olursa olsun, istediğini elde eden bir adamdı.

Ayağa kalktım. "Harcayacağın çabaya, vaktine değecek biri değil."

"*Sen* öylesin. Sen buna değersin. Kahretsin. Lanet olsun."

Isınmaya ihtiyaç duyarak şömineye daha da yaklaştım. "Ayrıca bir de birbiriyle bağlantılı finansal işlemler durumu var. Polisler ve muhabirler her zaman paranın peşinden gider. Birileri, annemin neden ilk evliliğinden iki milyon dolarla ayrılırken önceki ilişkisinden olan kızının beş milyon dolarla ayrıldığını merak edebilir."

Bakmasam da Gideon'ın bir anda put kesildiğini hissettim. "Elbette," diye devam ettim sözlerime, "o kirli paranın miktarı da muhtemelen şimdi çok daha fazla olmuştur. O paraya dokunmayacağım fakat parayı yatırdığım aracı hesabı Stanton yönetiyor ve herkes onun, dokunduğunu altına çevirebilecek biri olduğunu biliyor. Eğer paranın peşinde olduğum yönünde herhangi bir endişen olduysa..."

"Konuşma artık."

Dönüp ona baktım. Yüzünü, gözlerini gördüm. Yüzündeki acı ve dehşet ifadesini gördüm. Fakat canımı en çok acıtan, görmediğim şeydi.

En büyük kâbusum gerçek olmuştu. Geçmişimin, onun bana duyduğu ilgiyi olumsuz anlamda etkileyebileceğinden korkmuştum hep. Cary'ye, Gideon'ın yanlış sebeplerden ötürü benimle kalabileceğini söylemiştim. Benim yanımda yer alabileceğini ama ne açıdan bakılırsa bakılsın onu kaybedeceğimi söylemiştim.

Ve görünüşe göre öyle de olmuştu.

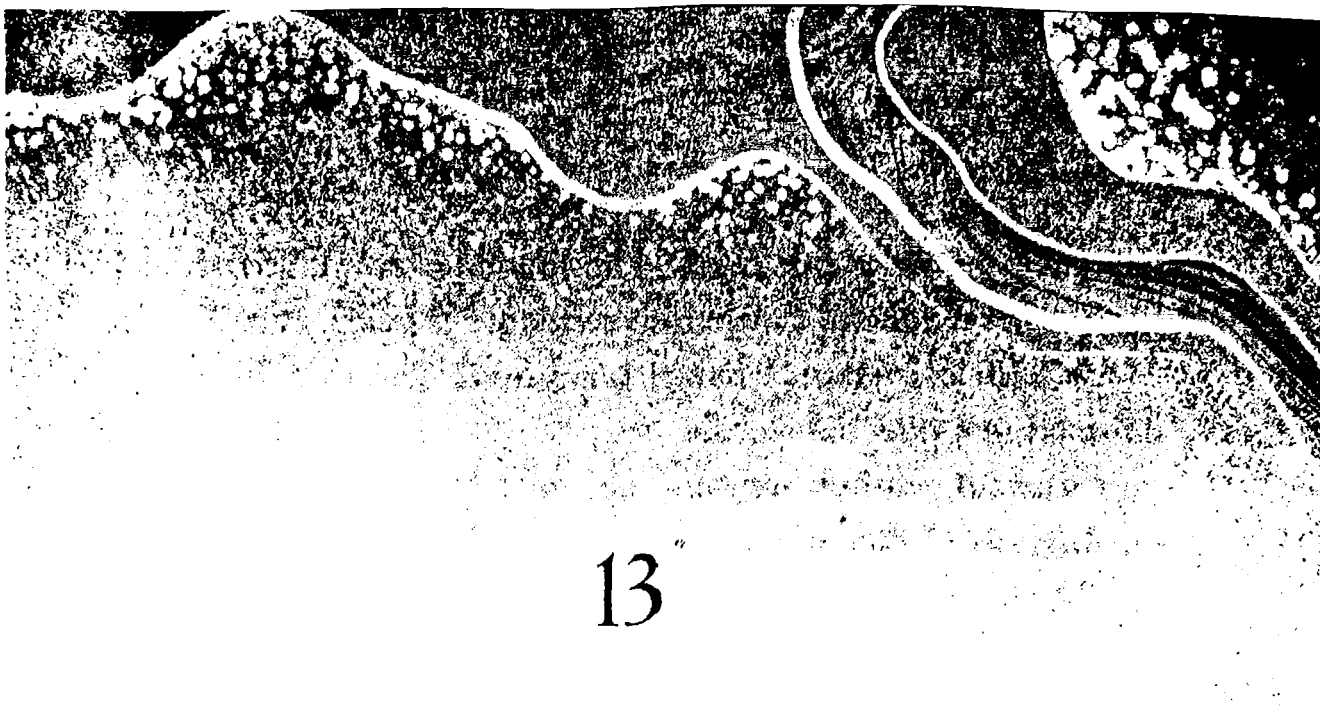

13

Sabahlığımın kuşağını biraz daha sıktım. "Giyinip gideceğim."

"Ne?" Gideon bana öfkeyle baktı. "Nereye gideceksin?"

"Eve," dedim. Çok bitkindim. "Tüm bunları sindirmen gerektiğini düşünüyorum."

Gideon kollarını göğsünde kavuşturdu. "Bunu birlikte yapabiliriz."

"Yapabileceğimizi sanmıyorum." Çenemi kaldırdım, içimdeki keder, utancımı ve o yürek parçalayan hayal kırıklığımı bastırıyordu. "Bana böyle acıyarak bakarken bunu yapamayız."

"Ben taştan yapılmadım, Eva. Böyle şeyleri umursamıyor olsaydım insan olamazdım."

Öğle yemeğinden beri hissettiğim duygular göğsümde yakıcı bir acıya dönüştü ve ardından patlayan öfkemle birlikte boşaldı. "Senin o kahrolası acımanı istemiyorum."

Gideon iki elini de saçlarının arasından geçirdi. "Ne halt istiyorsun o zaman?"

"Seni! Seni istiyorum."

"Ben seninim. Bunu sana kaç kez söylemem gerekiyor?"

"Davranışlarınla da göstermediğin sürece sözlerin hiçbir bok ifade etmiyor. Tanıştığımız andan beri beni arzuluyordun. Bana, beni delicesine becermek istediğini açıkça belli etmeden

bakabildiğin bir an bile olmadı. Şimdiyse bu duygu gözlerinden silinip gitti, Gideon." Gözlerim acıyordu. "O bakış... artık yok."

"Ciddi olamazsın." Sanki boynumun üzerinde bir başım daha çıkmış gibi bakıyordu.

"Bana duyduğun arzunun beni nasıl hissettirdiğini bildiğini sanmıyorum." Kollarımı bedenime dolayarak memelerimi örttüm. Birdenbire kendimi olabilecek en kötü şekilde çırılçıplak hissetmiştim. "Bana kendimi güzel hissettiriyordun. Güçlü ve hayatta hissettiriyordun. Ben... artık bana karşı böyle hissetmiyorsan seninle olmaya dayanamam."

"Eva, ben..." Sesi yavaş yavaş soldu. Yüzünde sert ve mesafeli bir ifade belirmiş, iki yanına indirdiği ellerini yumruk yapmıştı.

Sabahlığımın kuşağını gevşettim ve üzerimden çıkardım. "Bana bak, Gideon. Bedenime bak. Dün gece doyamadığın bedenle aynı. İçine girmek için sabırsızlandığın için o kahrolası otel odasına götürdüğün aynı beden. Eğer bunu artık istemiyorsan... eğer ona baktıkça sertleşmiyorsan..."

"Bu senin için yeterince sert mi?" Gideon da pijamasını indirip sertleşmiş, damarları belirginleşmiş aletini gözlerimin önüne serdi.

İkimiz de aynı anda birbirimize doğru hamle yaparak kenetlendik. Dudaklarımız birbirimizin dudakları üzerinde kayarken Gideon beni kucağına alıp bacaklarımı beline doladı. Sendeleyerek kanepeye düşerken tek eliyle ikimizin ağırlığını birden dengeledi.

Soluk soluğa ve hıçkırarak onun altında yatarken Gideon da yere inip dizlerinin üzerine çöktü ve kadınlığımı yaladı. Sert ve sabırsız bir hâli vardı, alıştığım o incelikten yoksundu ama böyle olmasına bayılıyordum. Üzerime uzanıp aletini içime sokmasınıysa daha çok sevdim. Henüz tamamen ıslanmamıştım ve o acıyla bir an soluğum kesildi ama biraz sonra Gideon'ın başparmağı klitorisimi okşamaya başlayarak kalçamın hareket etmesini sağladı.

"Evet," diye inledim, tırnaklarımı sırtına geçirerek. Artık buz gibi değildi. Yanıyordu. "Becer beni, Gideon. Çok sert becer beni."

"*Eva.*" Dudakları dudaklarıma kapandı. Saçlarımı yumruk yaptığı eliyle kavrayarak hareketsiz kalmamı sağladı ve tekrar tekrar, sert ve derin hamlelerle içime girip çıktı. Tek ayağıyla kolçağa vurdu, oradan destek alarak daha da güçlendi, tek bir amaca yönelik o vahşi orgazma doğru ilerledi. "Benim... benim... benim... benimsin..."

Testislerinin kasıklarıma her çarpışında çıkan o ritmik ses ve ağzından çıkan sahiplenici, sert sözler beni aruzdan çıldırtıyordu. Her bir sızıyla hızlandığımı, uyarıldıkça kadınlığımın sıkılaştığını hissediyordum.

Uzun ve gırtlaktan gelen bir inlemeyle doruğa ulaştı. İçime boşalırken esnek vücudu titriyordu.

Gideon sarsılırken onu sıkıca kavradım, sırtını okşayarak omzuna öpücükler kondurdum.

"Sıkıca sarıl bana," dedi sertçe, beni sırtımdan kavrayıp göğsüne bastırarak.

Gideon beni yukarı çekip bacaklarımı iki yanına doğru açarak oturdu. Orgazmından kayganlaşmıştım, bu da onun tekrar içime girmesini kolaylaştırdı.

Elleriyle saçlarımı yüzümden çekti, sonra rahatlamamla gözlerimden akmış olan yaşları sildi. "Ben seni her zaman arzuluyorum, senin için her zaman taş gibiyim. Seni o kadar çok istiyorum ki aklımı kaçırmanın eşiğindeyim. Eğer bu durumu değiştirebilecek bir şey olsaydı, şu noktaya gelmeden çok önce bunu yapardım. Anladın mı beni?"

Ellerimi bileklerine sardım. "Evet."

"Şimdi, bundan sonra *sen* beni istediğini göster." Yüzü kızarmıştı ve nemliydi, bakışlarıysa karanlıktı ve içinden kopan fırtınayı yansıtıyordu. "Kontrolü kaybetmenin seni kaybettiğim anlamına gelmediğini bilmeye ihtiyacım var."

Avuçlarını yüzümden çekerek memelerime indirdim. Memelerimi avuçladığında, ellerimi omuzlarına koyup kalçamı hareket ettirdim. Gideon hâlâ yarı sertti fakat kalçamı oynatmaya başladığımda hemen sertleşip kalınlaştı. Meme uçlarımı yuvarlayıp çekiştiren parmakları, içimde zevk dalgalarının kabarmasına neden oldu ve bu dalgalar, hassas noktamı hedef alan bir ok gibiydi. Beni daha da yakınına çekerek sertleşmiş meme uçlarımdan birini ağzına aldığında haykırdım; bedenim daha fazlası için yanıp tutuşuyordu.

Bacaklarımı sıkarak hafifçe kalktım. Gözlerimi kapatıp içimden kayarak çıkarken verdiği hisse odaklandım ve bir an sonra yeniden içime girdiği sırada beni esnetirken zevkten dudağımı ısırdım.

"İşte bu," diye mırıldandı, diğer meme ucuma geçerken ve dilini sertleşmiş, sızlayan meme ucum üzerinde gezdirdi. "Benim için boşal. Aletimin üzerinde gidip gelirken boşalmana ihtiyacım var."

Kalçamla dairesel hareketler yaparak içimi mükemmel bir şekilde doldurmasının verdiği o enfes hissin tadını çıkardım. Sert penisinin üzerinde çılgınca gidip gelirken tek bir utanç ya da pişmanlık hissetmiyordum. Aletinin o kalın ucunun tam ihtiyacım olan yere sürtünmesi için açıyı ayarladım.

"Gideon," diye soludum. "Ah, evet... ah, lütfen..."

"Çok güzelsin." Bir eliyle ensemi, diğer eliyle de belimi kavradı ve biraz daha derine itebilmek için kalçasını kaldırdı. "Çok seksisin. Senin için bir kez daha boşalacağım. Beni bu hâle getiriyorsun işte, Eva. Sana asla doyamıyorum."

İçimde tatlı bir baskı oluşturan o derin ve düzenli hareketler, bedenimin her zerresini gererken inledim. Nefes nefese kalmış ve delirmiş gibiydim, kalçam devamlı gidip geliyordu. Bacaklarımın arasına uzanıp parmak uçlarımla klitorisimi okşayarak orgazmımı hızlandırdım.

Gideon nefes nefese kalmıştı, başını kanepenin minderine yaslamış, boynu gerginlikten düğümlenmişti. "Boşalmaya hazırlandığını hissediyorum. İçin sıcacık ve çok sıkı."

Beni uçurumdan iten sözleri ve sesi oldu. İlk sert titreyişle kasıldığımda haykırdım, sonra orgazm vücudumda dalgalanır, kadınlığım Gideon'ın çelik gibi sertleşmiş aletinin etrafında kasılırken bir kez daha bağırdım.

Gideon dişlerini duyulur bir şekilde gıcırdatarak, kasılmalar geçene kadar dayandı; sonra kalçamı kaldırarak içime girdi. Bir, iki... Üçüncü derin itişinde homurdanarak ismimi söyledi ve aletinden sızan sıcacık sıvıyla birlikte içimde kalan son korku ve şüpheyi de dindirdi.

Bağlantımız kopmadan birbirimize sarılmış hâldeydik; başım omuzunda, elleri sırtımda gezinirken kanepede o şekilde ne kadar kaldık bilemiyordum.

Gideon dudaklarını şakaklarıma bastırarak, "Kal," dedi.

"Peki."

Bana sarıldı. "Çok cesursun, Eva. Çok güçlü ve dürüst birisin. Sen bir mucizesin. Benim mucizemsin."

Parmaklarım gür saçlarının arasındayken, "Modern terapinin bir mucizesiyimdir belki," dedim alay edercesine. "Buna rağmen bir süre gerçekten bok gibiydim ve hâlâ üstesinden gelebileceğimi sanmadığım bazı tetikleyici unsurlar var."

"Tanrım. İlk etapta sana yaklaşma şeklim... Daha başlamadan ilişkimizi mahvedebilirdim. Sonra o bağış yemeğinde olanlar..." Ürpererek yüzünü boynuma gömdü. "Eva, bunu mahvetmeme izin verme. Seni kaçırmama sakın izin verme."

Başımı kaldırıp yüzüne baktım. Akılalmaz derecede muhteşem görünüyordu. Bazen bunu anlamakta zorluk çekiyordum. "Nathan ve onun yaptıkları yüzünden bana yaptığın ya da

söylediğin her şeyi sorgulayamazsın. Bu bizi paramparça eder. Bizi bitirir."

"Böyle söyleme. Bunu aklından bile geçirme."

Başparmağımın minik darbeleriyle çatık kaşlarını düzeltim. "Keşke sana bunu hiç söylemeseydim. Keşke hiç bilmek zorunda kalmasaydın."

Gideon elimi tuttu ve parmak uçlarımı dudaklarına bastırdı. "Her şeyini, her bir parçanı her ayrıntısıyla bilmeliyim."

"Her kadının bazı sırları olmalı," diye takıldım ona.

"Benimleyken hiçbir sırrın olmayacak." Beni saçlarımdan yakaladı ve belime doladığı koluyla beni kendine doğru çekip sanki unutabilirmişim gibi bana hâlâ içimde olduğunu hatırlattı. "Sana sahip olacağım, Eva. Sen bana çoktan sahip olduğun için böylesi daha adil."

"Peki ya senin sırların, Gideon?"

Gideon'ın yüzü ifadesiz bir maskeye dönüştü; bunu o kadar kolayca yapıyordu ki alışkanlık hâline gelmiş gibiydi. "Seninle tanıştığımda her şeye sıfırdan başladım. Olduğumu düşündüğüm, ihtiyaç duyduğumu düşündüğüm her şeye..." Başını iki yana salladı. "Kim olduğumu birlikte anlamaya çalışacağız. Beni tanıyan tek insan sensin."

Fakat onu tanımıyordum. Hiç tanımıyordum. Onu anlamaya çalışıyordum, karakterini azar azar öğreniyordum ama yine de Gideon benim için hâlâ birçok yönden bir muammaydı.

"Eva... Bana ne istediğini söylersen..." Yutkunurken boğazı inip kalktı. "Eğer bana şans verirsen daha iyi olabilirim. Sadece... benden vazgeçme."

Tanrım. Beni kolayca paramparça edebilirdi. İçimin paramparça olması için birkaç kelime, çaresiz bir bakış yeterliydi.

Yüzüne, saçlarına, omuzlarına dokundum. O da benim gibi henüz bilmediğim bir nedenden ötürü kırılmış, parçalanmıştı. "Senden bir şey istiyorum, Gideon."

"Ne istersen. Sadece ne olduğunu söyle."

"Bana her gün, senin hakkında bilmediğim bir şey söylemen lazım. Ufak tefek de olsa sana dair beni aydınlatacak bir şey. Bunu yapacağına söz vermeni istiyorum."

Gideon bana temkinli bir ifadeyle baktı. "Ne istersem onu mu?"

Kendimden ve ondan ne beklediğimden emin olmayarak başımı onaylarcasına salladım.

Gideon sertçe nefesini verdi. "Peki."

Sessiz bir teşekkür gösterisi olarak onu usulca öptüm.

Gideon da burnunu burnuma sürterek, "Hadi yemeğe çıkalım," dedi. "Yoksa buraya mı söyleyelim istersin?"

"Dışarı çıkmalı mıyız sence, emin misin?"

"Seninle bir randevuya çıkmak istiyorum."

Buna hayır diyemezdim, özellikle de bunun onun için ne kadar büyük bir adım olduğunu öğrendikten sonra. Son randevumuz bir felaketle sonuçlandığından aslında bu, ikimiz için de büyük bir adımdı. "Kulağa çok romantik ve karşı konulamaz bir teklif gibi geliyor."

Gideon'ın neşeli gülümsemesi de birlikte aldığımız duş da benim için bir ödül gibiydi. Onun vücudunu yıkamanın verdiği yakınlık hissi, avuçlarının üzerimde kayıp gidişi kadar hoşuma gidiyordu. Elini bacaklarımın arasına götürüp iki parmağını içime soktuğunda, geride bıraktığı o kaygan özü hissedince gözlerinde beliren tanıdık ve sıcacık ifadeyi gördüm.

Gideon beni öpüp, "Benimsin," diye mırıldandı.

Bunun üzerine iki elimi birden aletinin üzerinde kaydırdım ve ona aynı sözleri fısıldadım.

Yatak odasında, yatağın üzerindeki yeni mavi elbisemi kaldırıp üzerime tuttum. "Bunu sen mi seçtin, Gideon?"

"Evet. Sevdin mi?"

"Çok güzel." Gülümsedim. "Annem senin zevkli biri olduğunu söylemişti... esmerlere olan düşkünlüğün hariç."

O sıkı, çıplak poposu devasa giyinme odasının içinde kaybolmadan önce bana baktı. "Hangi esmerler?"

"Aa, iyi toparladın."

"Sağdaki en üst çekmeceye baksana," diye seslendi bana.

Aralarında Magdalene'in de olduğu, birlikte fotoğraflandığı tüm esmer kadınları düşünmemem için dikkatimi mi dağıtmaya çalışıyordu?

Elbiseyi yatağın üzerine bırakıp çekmeceyi açtım. Çekmecede bir düzine kadar Carine Gilson marka iç çamaşırı takımı vardı ve çeşitli renklerdeki bu iç çamaşırlarının hepsi benim bedenime göreydi. Ayrıca hâlâ paketlerinde duran jartiyerler ve ipek çoraplar da vardı.

Gideon elinde kıyafetleriyle tekrar karşımda belirdiğinde ona baktım. "Burada bir çekmecem mi var?"

"Şifonyerde üç tane, banyoda da iki tane var."

"Gideon." Gülümsedim. "Bu noktaya gelmek genellikle birkaç ay alır."

"Bunu nereden bileceksin?" Kıyafetlerini yatağın üzerine bıraktı. "Cary'den başka bir adamla yaşadın mı ki?"

Ona bir bakış attım. "Bir çekmecemin olması biriyle yaşamak anlamına gelmez."

"Bu bir cevap değil." Yanıma geldi ve beni nazikçe kenara iterek bir baksır aldı.

İçine kapandığını ve ruh hâlinin giderek karamsarlaştığını hissedince yanımdan uzaklaşmadan önce ona cevap verdim. "Hayır, daha önce hiç başka bir erkekle beraber yaşamadım."

Gideon eğilip alnıma sert bir öpücük kondurduktan sonra yatağa gitti. Sırtı bana dönük şekilde yatağın ucunda durdu. "Bu ilişkinin önceki ilişkilerinden daha anlamlı olmasını istiyorum."

"Öyle. Hem de çok anlamlı." Havlumu iyice sıkıştırdım. "Bununla biraz mücadele hâlindeyim sadece. İlişkimiz çok ça-

buk ciddileşti. Belki biraz fazla çabuk. Ben hâlâ bunun gerçek olamayacak kadar güzel olduğunu düşünüyorum."

Gideon bana döndü. "Belki de öyledir. Ama öyleyse de bunu hak ediyoruz."

Yanına gittim ve beni kollarına almasına izin verdim. Şu an en çok olmak istediğim yer orasıydı.

Gideon başımın tepesine bir öpücük kondurdu. "Bu ilişki her an bitecekmiş gibi beklemene dayanamıyorum. Yaptığın şey bu, öyle değil mi? Kulağa öyle geliyor sanki."

"Üzgünüm."

"Sadece seni güvende hissettirmemiz lazım." Parmaklarını saçlarımın arasında gezdirdi. "Nasıl yapacağız bunu?"

Bir an tereddüt ettikten sonra aklımdakini söyleyiverdim. "Benimle çift terapisine gelir misin?"

Gideon'ın saçlarımı okşayan parmakları hareketsiz kaldı. Bir an sessizce durup derin bir nefes aldı.

"Sadece bir düşün," diye bir önerdim. "Belki biraz araştırır, bunun nasıl bir şey olduğunu görürsün."

"Yanlış bir şeyler mi yapıyorum? İkimiz hakkında? İşleri bu kadar çok mu mahvediyorum?"

Geri çekilip ona baktım. "Hayır, Gideon. Sen mükemmelsin. En azından benim için öylesin. Sana deli oluyorum. Bence sen..."

Gideon beni öptü. "Tamam, yapacağım. Seninle geleceğim."

Onu o anda sevdiğimi hissettim. Çılgınca sevdiğimi hem de. Ondan sonraki anda da. Sonra da Masa isimli restorandaki göz kamaştırıcı, harika ve çok samimi akşam yemeğine gidişimiz sırasında. Restorandaki üç çiftten biriydik ve çalışanlar Gideon'ı görür görmez ismiyle hitap ederek karşıladı. Bize servis edilen yemek olağanüstü lezzetliydi, şarap da o kadar pahalıydı ki fiyatını biraz daha düşünseydim boğazımdan geçmezdi. Gideon'ın gizemli bir karizması vardı; doğal bir rahatlıkla insanı baştan çıkarıyordu.

Benim için seçtiği elbise içinde kendimi çok güzel hissediyordum ve keyfim de yerindeydi. Gideon, hakkımdaki gereken en berbat şeyleri bilmesine rağmen yine de benimleydi.

Parmak uçlarıyla omuzumu okşadı... Ensemde minik daireler çizdi... Parmakları sırtımdan aşağı doğru kaydı. Şakağımı öptü ve burnunu kulağımın altına sürterek diliyle hafifçe hassas tenime dokundu. Masanın altında uyluğumu sıktı ve dizimin arkasını kavradı. Onun farkındalığıyla tüm bedenim titredi. Onu o kadar çok istiyordum ki canım yanıyordu.

"Cary'yle nasıl tanıştın?" diye sordu, şarap kadehinin üzerinden bana bakarak.

"Grup terapisinde." Elimi onun elinin üzerine koyarak bacağımda daha yukarılara doğru kaymasına engel oldum. Gözlerinde beliren yaramaz parıltıya gülümsedim. "Babam polistir. Bir gün vahşi çocuklarla uğraşan, çılgınca yetenekleri olduğu söylenen bir terapist duymuştu ve ona göre ben de vahşi bir çocuktum. Cary de Dr. Travis'e gidiyordu."

"Çılgınca yetenekleri olan, ha?" diyerek gülümsedi Gideon.

"Dr. Travis, daha önce tanıdığım terapistlere benzemiyor. Ofisi eskiden spor salonu olarak kullanılan bir yermiş. *Çocukları* için kapısı her zaman açıktı ve orada takılmak benim için bir terapistin kanepesinde uzanmaktan daha gerçek bir deneyimdi. Ayrıca yalan söylememe kuralı da vardı. Her şey dürüstçe anlatılmalıydı yoksa sinirlenirdi. Böyle olmasını, duygusallaşacak kadar önemsemesini hep sevdim."

"Baban Güney Kaliforniya'da olduğu için mi San Diego Eyalet Üniversitesi'ni seçtin?"

Kendisine söylemediğim bir başka gerçeği daha ortaya çıkarınca, dudaklarım alaycı bir ifadeyle büküldü. "Hakkımda ne kadar bilgi edindin?"

"Bulabildiğim her türlü bilgiyi."

"Bunun neleri kapsadığını bilmek ister miyim?"

Gideon elimi dudaklarına götürüp arka tarafını öptü. "Muhtemelen istemezsin."

Bıkkınlıkla başımı iki yana salladım. "Evet, SDEÜ'ye gitmemin sebebi bu. Büyürken babamla çok fazla vakit geçirememiştim. Ayrıca annem beni resmen ilgisiyle boğuyordu."

"Yaşadıklarını babana hiç anlatmadın mı?"

"Hayır." Şarap kadehimin sapını parmaklarımın arasında yuvarlamaya başladım. "Babam özgüven sorunları olan bir baş belası olduğumu biliyor ama Nathan'ı bilmiyor."

"Neden?"

"Çünkü babam yaşananları değiştiremez. Nathan yasal olarak ceza aldı. Babası tazminat için büyük bir meblağ ödedi. Adalet yerini buldu."

Gideon soğukkanlı bir ifadeyle, "Sana katılmıyorum," dedi.

"Daha ne olması beklenebilir ki?"

Bana cevap vermeden önce şarabından kocaman bir yudum aldı. "Bu, akşam yemeğinde anlatmaya uygun bir şey değil."

"Ah." Birden buz kesen bakışlarıyla birlikte bu sözleri kulağa biraz ürkütücü geldiği için dikkatimi yeniden önümdeki yemeğe verdim. Masa'da menü yoktu, sadece *omakase* vardı, bu yüzden ağzınıza aldığınız her bir lokma sürpriz bir lezzetti ve çok az müşteri olduğu için sanki tüm mekân bize aitmiş gibi geliyordu.

Bir süre sonra Gideon, "Seni yemek yerken seyretmeye bayılıyorum," dedi.

Ona bir bakış attım. "Bu da ne demek oluyor?"

"Yemeğini zevkle yiyorsun. Yemeğinden keyif alırken çıkardığın sesler de sertleşmeme neden oluyor."

Omuzumu onunkine hafifçe vurdum. "İtiraflarına bakılırsa sen hep sertsin zaten."

Sırıtarak, "Bu senin suçun," dedi ve benim de sırıtmama neden oldu.

Gideon benden daha büyük bir özenle yemeğini yedi ve astronomik ücreti önemsemedi bile.

Dışarı çıkmadan önce ceketini omuzlarıma geçirirken, "Yarın senin spor salonuna gidelim," dedi.

Ona baktım. "Seninki daha güzel."

"Elbette öyle. Ama sen nereye istersen oraya giderim."

"Daniel isminde, yardımsever antrenörlerin olmadığı bir yere mi?" diye sordum ona tatlı bir ifadeyle.

Bir kaşını kaldırıp dudaklarında alayla karışık ince bir gülümsemeyle baktı. "Dikkat et, meleğim. Seninle ilgili sahiplenici duygularımla alay ettiğin için uygun bir ceza bulmadan önce bir düşün."

Beni bir daha dizine yatırıp şaplaklamakla tehdit etmediğini fark ettim. Cinsellikte bana uygulayacağı acının benim için büyük bir tetikleyici olduğunu anlamış mıydı? Bu beni zihinsel olarak asla geri dönmek istemediğim bir yere götürüyordu.

Gideon'ın evine geri dönerken arabanın arkasında onun kucağına doğru kıvrıldım; bacaklarım uyluklarından birinin üzerinden sarkıyordu ve başım omzundaydı. Nathan tarafından istismar edilmenin hâlâ hayatımı, özellikle de seks hayatımı nasıl etkilediğini düşündüm.

Gideon'la birlikte bu hayaletlerin kaçından kurtulabilirdik? Otel odası çekmecesinde gördüğüm o oyuncaklara kısaca baktıktan sonra bile onun benden daha deneyimli ve cinsel açıdan çok daha maceracı biri olduğunu açıkça anlamıştım. Daha öncesinde kanepede seviştiğimiz zaman aldığım zevk de onun bana başka hiç kimsenin yapamayacağı şeyleri yapabileceğinin bir kanıtıydı.

"Sana güveniyorum," diye fısıldadım.

Kollarını sıkıca sardı. Dudakları saçlarımın arasında, "Birbirimize iyi geleceğiz, Eva," diye mırıldandı.

O gecenin ilerleyen saatlerinde kollarının arasında uyuyakaldığımda aklımda bu sözleri vardı.

"Yapma... Hayır. Hayır, yapma... Lütfen."

Gideon'ın haykırışları üzerine neredeyse yataktan fırlayarak kalktım. Kalbim şiddetle çarpıyordu. Soluklanmak için mücadele vererek şaşkınlıktan irileşmiş gözlerimle yanımda çırpınan adama baktım.

Gideon vahşi bir hayvan gibi hırlıyordu, ellerini sımsıkı yumruk yapmış ve huzursuzca tekmeler atıyordu. Gördüğü kâbusun etkisiyle farkından olmadan bana saldıracağından korkarak geri çekildim.

"Üzerimden çekil," dedi soluk soluğa.

"Gideon! Uyan."

"Çekil..." Acı dolu bir iniltiyle kalçasını hafifçe yataktan kaldırdı. Bir süre orada öylece dişleri sıkılı, altındaki yatak yanıyormuşçasına sırtı yay gibi gerilmiş hâlde durdu. Sonra aniden yatağa çökünce döşek sarsıldı.

"Gideon." Boğazım yanarken baş ucu lambasına uzandım. Lambaya ulaşamadım ve ona biraz daha yaklaşabilmek için karman çorman olmuş örtüleri yere fırlatmak zorunda kaldım. Gideon acı içinde kıvranıyor, şiddetli çırpınışlarıyla yatağı sarsıyordu.

Birden oda aydınlandı. Ona doğru döndüm...

Sonra da onu, şoke edecek kadar vahşi hareketlerle mastürbasyon yaparken buldum.

Sağ eli, parmak eklemleri bembeyaz kesilecek kadar sertçe aletini kavradı ve acımasız bir hızla gidip gelmeye başladı. Sol eliyle çarşafı sıkıyordu. O güzel yüzü acı ve ıstırapla bükülmüştü.

Başına bir şey gelmesinden korkarak iki elimle omzunu sertçe ittim.

"Gideon, kahretsin. *Uyan!*"

Çığlığım kâbusunu delip geçti. Gideon'un gözleri açıldı ve doğruldu; bakışları çılgınca etrafında geziniyordu.

"Ne?" diye soludu göğsü hızla inip kalkarken. Uyarıldığı için yüzü alev gibi yanıyordu, dudakları ve yanakları kızarmıştı. "Ne oldu?"

"Tanrım." Ellerimi saçlarımın arasından geçirerek yataktan kayarcasına çıktım ve karyolanın ayak ucuna astığım siyah sabahlığı kaptım.

Aklında neler dönüyordu? Bir insanın bu kadar yoğun ve vahşi cinsel rüyalar görmesine ne sebep olabilirdi?

Sesim titriyordu. "Kâbus görüyordun. Beni çok korkuttun."

"Eva." Sertleşmiş aletine baktı ve utançla kızardı.

Sabahlığımın kuşağını çekiştirerek bağlarken pencerenin yanındaki güvenli yerimden ona baktım. "Rüyanda ne görüyordun?"

Gideon başını salladı, bakışları mahcup bir ifadeyle yere çevrildi; onda pek tanımadığım, aşina olmadığım savunmasız bir duruştu bu. Sanki başka biri Gideon'ın bedenini ele geçirmiş gibiydi. "Bilmiyorum."

"Saçmalık. İçinde bir şey var, seni yiyip bitiren bir şey. Nedir o?"

Uyku mahmurluğundan sıyrılmaya çalışırken gözle görülür biçimde toparlandı. "Sadece bir rüyaydı, Eva. İnsanlar rüya görür."

Sanki mantıksız davranıyormuşum gibi benimle bu tonda konuşması canımı yakmıştı. "Hadi oradan."

Omuzları dikleşti ve yatak örtüsünü kucağına doğru çekti. "Neden kızgınsın?"

"Çünkü yalan söylüyorsun."

Aldığı derin nefesle göğsü genişledi, ardından bu nefesi hızla verdi. "Seni uyandırdığım için üzgünüm."

Baş ağrımın şiddetlendiğini hissederek burnumun köprüsünü sıktım. Bir zamanlar yaşadığı işkence dolu olay ya da olaylar her neyse onun için ağlama ihtiyacıyla gözlerim yanıyordu. Bizim için de ağlamak istiyordum çünkü beni hayatının bu kısmına dâhil etmediği sürece ilişkimizin gidecek bir yeri yoktu.

"Bir kez daha soruyorum, Gideon: Rüyanda ne görüyordun?"

"Hatırlamıyorum." Gideon parmaklarını saçlarının arasından geçirdi ve bacaklarını yatağın kenarından aşağı sarkıttı. "Aklımda bir iş var ve muhtemelen bu yüzden uykularım düzensiz. Bir süre evdeki ofisimden çalışacağım. Şimdi yatağa geri dön ve biraz uyumaya çalış."

"Bu soruya verilebilecek birkaç doğru cevap vardı, Gideon. *Bu konuyu yarın konuşalım,* bu cevaplardan biri olabilirdi. *Hafta sonu konuşalım,* da olabilirdi. Hatta *Şu anda bu konuda konuşmaya hazır değilim,* bile olurdu. Ne dediğimi gayet iyi bildiğin hâlde anlamıyormuş gibi yapıp üstüne bir de beni mantıksız göstermekten geri durmuyorsun."

"Meleğim..."

"Sakın başlama." Kollarımı etrafıma sardım. "Sence sana kendi geçmişimden söz etmek benim için kolay mıydı? Sence içimi keserek açıp tüm o pisliğin dışarı akmasına izin vermek benim için acısız mı oldu? İçimden *seni* kesip atmak ve daha az tanınan biriyle beraber olmak benim için daha kolay olurdu. Ama ben bu riski aldım çünkü seninle olmak istiyorum. Belki bir gün sen de benim hakkımda aynı şeyleri hissedersin."

Odadan çıktım.

"Eva! Eva, kahretsin, gel buraya. Neyin var senin?"

Daha hızlı yürümeye başladım. Gideon'ın nasıl hissettiğini biliyordum: İçine kanser gibi yayılan o bulantı hissiyle, çaresiz öfkeyi ve gizli bir yere kıvrılarak zihnindeki anıları saklandıkları o derin, karanlık deliğe geri itecek gücü bulabilmeyi diliyordu.

Ama bunlar, yalan söylemesi veya suçu bana atması için bahane değildi.

Akşam yemeğinden eve dönerken sandalyenin üzerine bıraktığım çantamı kaptım ve ön kapıdan asansöre doğru koştum. Asansörün kapıları kapanmak üzereyken açık duran ön kapıdan salona giren Gideon'ı gördüm. Çıplak olduğu için peşimden gelemezdi ama gözlerindeki bakış, orada kalmamı imkânsız

kılıyordu. Gideon maskesini yeniden takmış, dünyayı kendisinden güvenli bir mesafede tutan o çarpıcı, acımasız tavra bürünmüştü.

Titrerken bir şeylerden destek almak için metal korkuluğa yaslandım. Onun için duyduğum endişe yüzünden yanında kalmakla acı yollardan öğrendiğim başa çıkma yöntemine artık katlanamayacağımı düşünmek arasında gidip geliyordum. Benim için iyileşmeye giden yol inkâr ve yalanlarla değil, ağır gerçeklerle döşenmişti.

Üçüncü kattan geçerken gözyaşlarıyla ıslanmış yanaklarımı sildim ve lobi katındaki kapılar açılmadan önce derin nefesler alıp vererek kendimi toparladım.

Kapıcı geçen bir taksiyi ıslık çalarak durdurdu, o kadar profesyoneldi ki çıplak ayakla ve sabahlıkla değil de sanki ofise gitmeye hazırlanmışım gibi davrandı. Ona içtenlikle teşekkür ettim.

Beni çabucak eve ulaştırdığı için taksiciye de o kadar minnettardım ki ona iyi bir bahşiş verdim, sonra kendi kapıcımın ve resepsiyondaki personelin gizli bakışlarını umursamadan oradan geçtim. Gelmesini beklediğim asansörden inen muhteşem görünümlü, heykel gibi sarışının attığı bakışı bile umursamadım ama sonra onun, Cary'nin parfümü gibi koktuğunu ve üzerinde onun tişörtü olduğunu fark ettim.

Yarı çıplak hâlimi eğlenen bakışlarla inceledi. "Güzel sabahlık."

"Güzel tişört."

Sarışın sırıtarak yanımdan uzaklaştı.

Bizim kata ulaştığımda üzerinde kendi sabahlığıyla girişteki salonda duran Cary'yi gördüm.

Beni görünce doğrulup kollarını açtı. "Gel buraya, bebeğim."

Doğruca yanına gidip ona sıkıca sarıldım. Cary'nin her yanına kadın parfümünün ve sert bir seksin kokusu sinmişti. "Az önce giden kız kimdi?"

"Modelin biri. Sen onu merak etme." Cary beni içeri götürdü ve kapıyı kilitledi. "Cross aradı. Senin eve döndüğünü ve anahtarının onda olduğunu söyledi. Buraya döndüğünden ve benim de sana kapıyı açmak için uyanık olduğumdan emin olmak istedi. Bir önemi var mı bilmiyorum ama sesi çok üzgün ve endişeli geliyordu. Bu konuda konuşmak ister misin?"

El çantamı mutfak adasının üzerine bırakarak mutfağa geçtim. "Yine bir kâbus gördü. Çok kötü bir kâbustu bu. Ona ne gördüğünü sorduğumda inkâr etti, yalan söyledi, sonra da bana delirmişim gibi davrandı."

"Hah, klasik şeyler."

Telefon çalmaya başladı. Zil sesini kapatan düğmeye bastım ve Cary de aynı şeyi tezgâhın üzerindeki cep telefonu için yaptı. Sonra ben de kendiminkini çıkardım, Gideon'dan gelen çok sayıda aramayı gösteren bildirimleri kaydırıp ona bir mesaj attım: Eve sağ salim vardım. Umarım gecenin geri kalanı boyunca iyi uyursun.

Telefonu kapatıp çantama geri koyduktan sonra buzdolabından bir şişe su aldım. "Mesele şu ki bu gece ona geçmişimdeki bütün o çerçöpü anlattım."

Cary'nin kaşları yukarı fırladı. "Yaptın demek? Nasıl karşıladı peki?"

"Beklemeye hakkım olandan çok daha iyi. Nathan hayatı boyunca onunla karşılaşmamayı umsa iyi eder." Şişedeki suyun hepsini içip bitirdim. "Gideon, bana önerdiğin çift terapisini de kabul etti. Tam da ilerleme kaydettiğimizi düşünmeye başlamıştım. Belki de kaydetmiştik ama yine bir duvara çarptık."

"Fakat iyi görünüyorsun." Cary mutfak adasına doğru eğildi. "Ağlamıyorsun. Cidden sakinsin. Endişelenmeli miyim?"

Karnımı ovuşturarak orada kök salan korkuyu hafifletmeye çalıştım. "Hayır, iyi olacağım. Sadece... aramızdaki her şeyin yoluna girmesini istiyorum. Onunla olmak istiyorum ama

ciddi meselelerle ilgili bana yalan söyleyecekse bu benim için ilişkinin sonu demek."

Tanrım. Kendime, bunu aşamamamız ihtimali olduğunu düşünmek için bile izin veremezdim. Çoktan huzursuz hissetmeye başlamıştım. Gideon'la olma ihtiyacı kanımla birlikte çılgınca bir ritimde pompalanıyordu.

"Sen çetin cevizsin, bebeğim. Seninle gurur duyuyorum." Cary yanıma gelip koluma girdi ve mutfağın ışıklarını söndürdü. "Hadi şimdi yatalım ve yarın sabah uyandığımızda yeni bir güne başlayalım."

"Trey'le aranızda her şeyin yolunda gittiğini sanıyordum."

Bana harika bir gülümsemeyle baktı. "Tatlım, sanırım âşık oldum."

"Kime?" Yanağımı omzuna yasladım. "Trey'e mi yoksa o sarışına mı?"

"Trey'e, seni şapşal. O sarışın sadece egzersiz niyetineydi."

Bu konuda söyleyecek çok şeyim vardı ama Cary'nin, kendi mutluluğunu sabote ettiği vakalarla dolu geçmişine girmenin zamanı değildi. Hem belki Trey'le her şeyin ne kadar iyi olduğuna odaklanması bu durumla başa çıkmasının en iyi yoluydu. "Demek sonunda iyi bir adama âşık oldun, ha? Bunu kutlamalıyız."

"Hey, o benim repliğim."

Ayışığı Kitaplığı

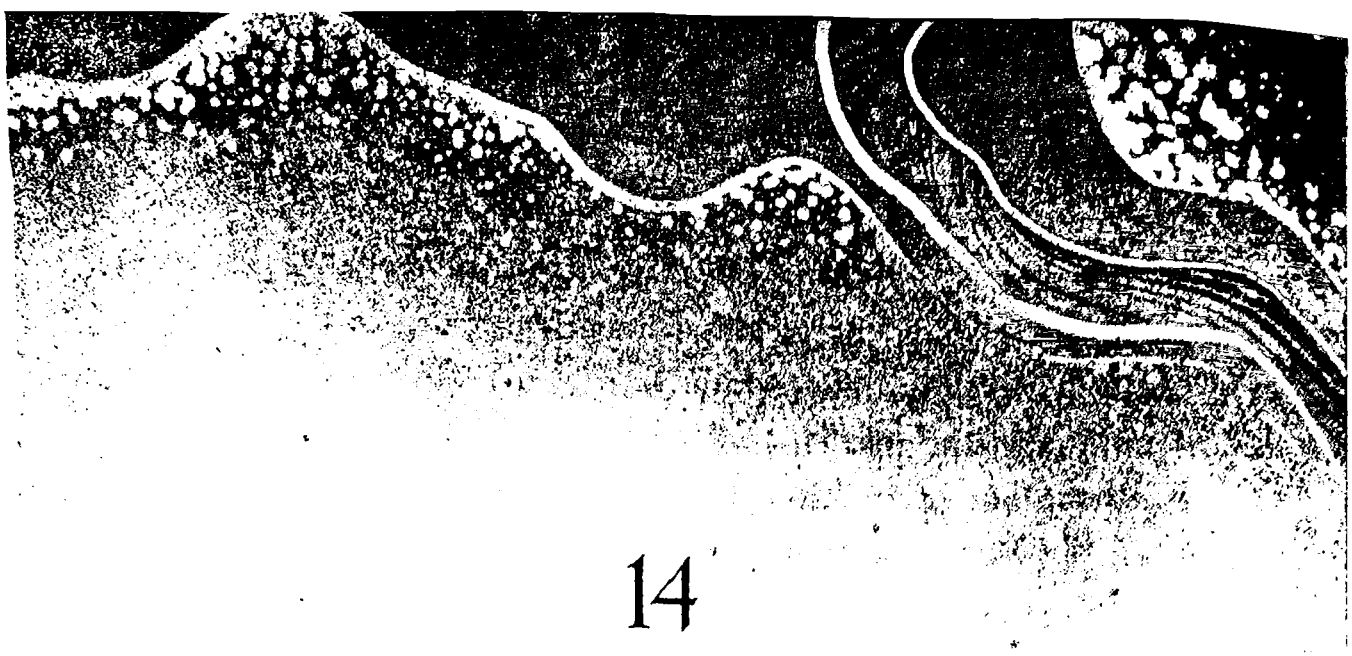

14

Ertesi sabah güneş doğduğunda tuhaf ve gerçeküstü bir güne uyandım. İşe gittim ve öğle yemeğinden önce günümün büyük kısmını âdeta buz gibi bir sisin içinde geçirdim. Bluzumun üzerine bir hırka alıp onların da üzerine ikisiyle de uyumsuz bir şal atmama rağmen yine de ısınamamıştım. Benden istenen şeyleri kavramam gerekenden birkaç dakika daha uzun sürdü ve içimdeki korku hissinden bir türlü kurtulamadım.

Gideon benimle hiçbir şekilde iletişime geçmedi.

Önceki gece ona attığım mesajdan sonra telefonumda ya da e-postamda hiçbir şey görmedim. E-posta gelen kutumda hiçbir şey yoktu. Ofis içinde not da gelmemişti.

Sessizlik dayanılmazdı. Özellikle de o günkü Google bildirimleri gelen kutuma düştüğünde ve Bryant Park'ta Gideon'la çekilmiş fotoğraflarımızı ve videolarımızı gördüğüm zaman. Yüzlerimizdeki o tutkuyu, hasreti, kırgınlığı ve sonunda gelen barışmanın minnetini görmek hem tatlı hem de çok acı bir deneyimdi.

Kalbim keskin bir acıyla sızladı. *Gideon.*

Bu sorunu çözemezsek onu düşünmekten ve keşke her şey farklı olsaydı demekten vazgeçebilecek miydim?

Kendimi toparlamakta zorlandım. Mark gün içinde Gideon'la görüşecekti. Belki de Gideon bu yüzden benimle ile-

tişime geçmek gibi bir zorunluluk hissetmemişti. Ya da belki de gerçekten çok meşguldü. İş takvimini düşününce meşgul olması gerektiğini biliyordum. Bildiğim kadarıyla iş çıkışı spor salonuna gitme planlarımız da vardı. Aceleyle soluk vererek kendime her şeyin bir yolunu bulup düzeleceğini söyledim. Öyle olmak zorundaydı.

Masa telefonum çaldığında saat on ikiye çeyrek vardı. Ekrandan aramanın resepsiyondan geldiğini görünce hayal kırıklığıyla iç geçirerek telefonu açtım.

"Hey, Eva," dedi Megumi neşeyle. "Magdalene Perez burada, seni görecekmiş."

"Öyle mi?" Kafam karışmış ve sinirli hâlde monitörüme baktım. Yoksa Bryant Park'ta çekilen fotoğraflar Magdalene'i saklandığı mağaradan dışarı mı çıkarmıştı?

Beni görmek istemesinin nedeni ne olursa olsun onunla konuşmak falan istemiyordum. "Onu benim için orada beklet, olur mu? Önce ilgilenmem gereken başka bir şey var."

"Elbette. Ona oturmasını söylerim."

Telefonu kapatıp cep telefonumu çıkararak rehberde Gideon'ın ofisinin numarasını buldum. Ofisi aradım ve telefona Scott cevap verdiğinde rahatladım.

"Merhaba, Scott. Ben Eva Tramell."

"Merhaba, Eva. Bay Cross'la görüşmek ister misin? Şu anda bir toplantıda ama onu arayabilirim."

"Hayır. Hiç rahatsız etme."

"Bu daimi emri ama. Önemsemez."

Bunu duymak beni çok rahatlatmıştı. "Bu işi senin omuzlarına yüklemek istemezdim ama senden bir ricam var."

"Ne istersen. Bu da daimi bir emir." Sesindeki eğlenceli ton beni daha da rahatlattı.

"Magdalene Perez yirminci katta. Açıkçası, kendisiyle tek ortak noktamız Gideon ve bu da pek iyi bir şey değil. Söyleyecek bir şeyi varsa konuşması gereken kişi patronundur diye

düşünüyorum. Onu yukarı çıkarması için birini gönderir misin lütfen?"

"Elbette. Hemen ilgileniyorum."

"Teşekkür ederim, Scott. Sana minnettarım."

"Ne demek, Eva. Rica ederim."

Telefonu kapatıp arkama yaslandım, şimdiden daha iyi hissetmeye başlamıştım ve kıskançlığın beni alt etmesine izin vermediğim için kendimle gurur duyuyordum. Gideon'ın vaktinin bir kısmını o kadına ayıracağı düşüncesinden hâlâ nefret ediyor olsam da ona güvendiğimi söylemiştim ve bu yalan değildi. Gideon'ın bana karşı güçlü ve derin hisleri olduğuna inanıyordum. Sadece bu hislerin, hayatta kalma içgüdüsünü alt etmeye yetip yetmeyeceğini bilmiyordum.

Megumi beni yeniden aradı.

"Ah, Tanrım," dedi gülerek. "Onu almaya gelen kişiyi fark ettiğinde yüzünü bir görmeliydin."

"Güzel," dedim sırıtarak. "Hayırlı bir şey için gelmediğini anlamıştım. Gitti mi peki?"

"Evet."

"Teşekkür ederim." Dar koridoru geçip Mark'ın kapısına gittim ve kendisine öğle yemeği almamı isteyip istemediğini sormak için başımı içeri uzattım.

Mark kaşlarını çatarak düşündü. "Hayır, teşekkürler. Cross'la sunumum bitene kadar yemek yiyemeyecek kadar gergin olacağım. O zamana kadar aldığın şey soğumuş olur zaten."

"Peki, proteinli bir *smoothie*ye ne dersin? Yemek yiyebileceğin zamana kadar seni enerjik tutar."

"Harika olur." Gülümsemesi koyu renk gözlerini aydınlattı. "Votkayla iyi gidecek, beni gaza getirecek bir şey hem."

"Sevmediğin bir şey var mı? Alerjin falan olan bir şey?"

"Yok."

"Peki. Bir saat içinde görüşürüz." Tam olarak nereye gitmem gerektiğini biliyordum. Aklımdaki kafeterya birkaç blok

ötedeydi ve hızlıca *smoothie*, salata ve çeşitli seçeneklerle hazırlanan *paniniler* servis edebiliyordu.

Aşağıya inip sessizliğe gömülmüş olan Gideon'ı düşünmemeye çalıştım. Magdalene olayından sonra *bir şeyler* duymayı bekliyordum. Ondan hiçbir tepki alamamak beni yine endişelendirmişti. Döner kapıdan geçerek sokağa çıktım ve kaldırımın kenarına park etmiş küçük bir limuzinden inen adam bana ismimle seslenene dek pek aldırış etmedim.

Dönüp baktığımda, kendimi Christopher Vidal'le yüz yüze buldum.

"Ah... Selam," dedim ona. "Nasılsın?"

"Seni gördüğüm için şimdi daha iyiyim. Harika görünüyorsun."

"Teşekkür ederim. Ben de senin için aynı şeyi söyleyebilirim."

Gideon'dan son derece farklı olsa da kestane rengi bukleleri, gri-yeşil gözleri ve büyüleyici gülümsemesiyle Christopher da kendi tarzında harika görünüyordu. Üzerinde bol kesim bir kot pantolon ve krem rengi V yaka kazak vardı. Son derece seksiydi.

"Abini görmeye mi geldin?" diye sordum ona.

"Evet, bir de seni."

"Beni mi?"

"Öğle yemeğine mi gidiyorsun? Seninle geleyim de açıklayayım."

Bir an Gideon'ın bana, Christopher'dan uzak durmam için yapmış olduğu uyarıyı hatırladım fakat artık onun da bana güvendiğini düşündüm. Özellikle de kardeşi söz konusu olduğunda.

"Sokağın başındaki kafeteryaya doğru gidiyorum," dedim. "Sana da uyarsa."

"Kesinlikle uyar."

Yürümeye başladık.

Cevabı duymak için sabırsızlanarak, "Beni ne için görmek istiyordun?" diye sordum.

Kot pantolonunun iki büyük cebinden birine uzandı ve ince bir zarf içinde resmî bir davetiye çıkardı. "Pazar günü ailemin malikânesinde yapacağımız bir bahçe partisine seni de davet etmeye geldim. Partide hem iş hem de eğlence olacak. Vidal Records'la anlaşması olan sanatçıların çoğu davetli. Ev arkadaşının da orada harika bağlantılar kurabileceğini düşündüm; tam müzik videolarında oynayacak tipte biri."

Birden neşelendim. "Harika olur!"

Christopher sırıtarak davetiyeyi uzattı. "İkiniz de çok iyi vakit geçireceksiniz. Parti düzenleme konusunda kimse annemin eline su dökemez."

Elimdeki zarfa şöyle bir baktım. Gideon neden etkinlik hakkında bana hiçbir şey söylememişti?

"Gideon'ın neden sana bundan bahsetmediğini merak ediyorsan," dedi aklımı okumuş gibi, "bunun sebebi partiye gelmeyecek olması. Asla gelmez. Şirket hisselerinin büyük kısmı kendisine ait olmasına rağmen müzik endüstrisini ve müzisyenleri fazlasıyla öngörülemez buluyor sanırım. Artık sen de onun nasıl biri olduğunu biliyorsun."

Gideon gizemli ve yoğun hisseden biriydi. Güçlü bir çekiciliği ve ateşli bir seksapeli vardı. Evet, onun nasıl biri olduğunu biliyordum. Ne pahasına olursa olsun, nasıl bir işe giriştiğini önceden kestirmeyi tercih ederdi.

Yaklaştığımızda elimle kafeteryayı işaret ettim ve içeri girip sıraya girdik.

"Burası harika kokuyor," dedi Christopher. Bu sırada çabucak bir mesaj yazarken bakışları telefonundaydı.

"Tadı da kokusu kadar güzeldir, bana güvenebilirsin."

Kadınların birçoğunu kendine hayran bıraktığından emin olduğum çok hoş, çocuksu bir ifadeyle gülümsedi. "Annem ve babam seninle tanışmayı cidden dört gözle bekliyor, Eva."

"Ya?"

"Geçen hafta Gideon'la ikinizin fotoğraflarını görmek onlar için gerçek bir sürpriz oldu," dedi. Bir anda irkilince, "Güzel bir sürpriz," diye hemen ekledi. "İlk kez onun çıktığı birinden gerçek anlamda hoşlandığına tanık oluyoruz."

Şu an için benden o kadar da hoşlanmadığını düşünerek iç geçirdim. Önceki gece onu yalnız bırakarak korkunç bir hata mı yapmıştım yoksa?

Tezgâhın önüne vardığımızda, iki narlı *smoothie* ile ızgara sebzeli ve peynirli bir *panini* sipariş ettim, sonra da içeride yemeğimi yiyebilmek için proteinli olanı otuz dakika beklet-melerini rica ettim. Christopher da aynısından sipariş etti ve kalabalık kafeteryada bir masa bulmayı başardık.

İş hakkında konuştuk. Birlikte, viral olan son bebek maması reklâmlarından birindeki çekim hatalarına ve Christopher'ın birlikte çalıştığı sanatçılarla ilgili sahne arkası anekdotlarına güldük. Zaman hızla geçti ve Crossfire'ın girişinde ayrıldığı-mızda onunla içten bir tavırla vedalaştım.

Yirminci kata çıkınca Mark'ın hâlâ masasında oturduğunu gördüm. Odaklanmış olmasına rağmen beni görünce hemen gülümsedi.

"Eğer bana gerçekten ihtiyacın yoksa," dedim, "bu sunumu pas geçmem sanırım benim için iyi olur."

Saklamaya çalışsa da yüzünde, içinin rahatladığını belirten ve aniden kaybolan bir parıltı gördüm. Bu beni rahatsız etmedi. Stres stresti ve Gideon'la olan dengesiz ilişkim, önemli bir iş üzerinde çalışan Mark'ın düşünmesi gereken bir şey değildi.

"Sen harikasın, Eva. Biliyorsun, değil mi?"

Gülümsedim ve içeceğini önüne koydum. "İç bakalım bunu. Gerçekten çok leziz ve içindeki protein sayesinde de bir süre daha aç hissetmeyeceksin. Bana ihtiyacın olursa masamda olacağım."

Çantamı çekmeceye koymadan önce Cary'ye bir mesaj atıp pazar günü için bir planı olup olmadığını ve Vidal Records'un partisine gitmek isteyip istemediğini sordum. Ardından işe geri

döndüm. Mark'ın dosyalarını sunucuda düzenlemeye, etiketlemeye ve portföyleri vakit kaybetmeden bir araya getirmemizi kolaylaştırmak için dizinlere yerleştirmeye başladım.

Mark, Gideon'la toplantıya gittiğinde kalp atışlarım hızlandı ve midem, hafif bir beklenti hissiyle sıkışmaya başladı. Gideon'ın o sırada ne yaptığını ve Mark'ı gördüğünde mutlaka beni düşüneceğini aklıma getirince duyduğum heyecana inanamıyordum. Toplantıdan sonra ondan bir haber alabileceğimi umuyordum. Bu düşünceyle ruh hâlim düzeldi.

Sonraki bir saat boyunca toplantının nasıl gittiğini duymak için sabırsızlanıp durdum. Mark kocaman bir sırıtışla ve hoplaya zıplaya geri döndüğünde bölmemde ayağa kalktım ve onu alkışladım.

O da bana çevik bir hareketle, abartılı bir reverans yaptı. "Teşekkür ederim, Bayan Tramell."

"Senin adına çok heyecanlıyım!"

"Cross bunu sana vermemi istedi." Bana mühürlü bir zarf uzattı. "Odama gel de sana bütün detayları anlatayım."

Zarf biraz ağırdı ve içinde bir şey şıngırdıyordu. Daha açmadan, dokunarak içinde ne bulacağımı anladım ama yine de anahtarlarımın kayarak avucuma düştüğünü görünce çok etkilendim. Daha önce hiç tatmadığım, yoğun bir acıyla soluk soluğa kalmış hâlde anahtarın yanındaki not kartını okudum.

TEŞEKKÜRLER, EVA. HER ŞEY İÇİN.
SEVGİLER, G

Bir ayrılık notuydu bu. Öyle olmalıydı. Yoksa bana anahtarı, iş çıkışı spora giderken verirdi.

Kulaklarımda bir uğultu vardı. Başım dönüyordu. Yönümü kaybetmiş gibiydim. Korkuyordum ve acı çekiyordum. Öfkeliydim.

Aynı zamanda da iş yerindeydim.

Gözlerimi kapatıp yumruklarımı sıkarak kendimi toparladım ve yukarı çıkıp Gideon'ı korkaklıkla itham etme dürtüme karşı koydum. Muhtemelen beni bir tehdit, istenmeyen ve davetsiz bir şekilde düzenli dünyasını altüst etmiş biri olarak görüyordu. Ondan, sadece sıcak bedeni ve yüklü banka hesabından daha fazlasını talep eden biriydim ben.

Tüm duygularımı zihnimde bir cam duvarın ardına hapsettim. Orada beklediklerini biliyordum ama yine de bunu yaparak günü tamamlamayı başardım. İşten çıkıp aşağı indiğimde Gideon'dan hâlâ haber alamamıştım. Artık duygusal anlamda öyle kötü bir hâldeydim ki Crossfire'dan çıktığım sırada içimde yalnızca ince ama keskin bir umutsuzluk kıpırtısı duyuyordum.

Spor salonuma gitmeyi başardım. Beynimi tüm düşüncelere kapadım ve koşu bandına çıkıp tam gaz koşarak pek yakında beni feci şekilde alt edecek o ıstıraptan kaçtım. Terler yüzümden ve vücudumdan damla damla akmaya başlayana ve lastik gibi olmuş bacaklarım beni durmaya zorlayana dek koştum.

Çok bitkin ve pestilim çıkmış vaziyette duşa girdim. Sonra annemi aradım ve ondan Clancy'yi, Dr. Petersen'la olan randevumuz için beni almaya spor salonuna göndermesini istedim. İşe giydiğim kıyafetlerimi tekrar giydiğimde eve gidip kendimi yatağıma bırakmadan önce son görevimi de tamamlamak için enerji topladım.

Kendimi şehirden apayrı ve etrafımda kaynaşan kalabalıktan uzakta hissederek kaldırımda arabayı beklemeye başladım. Clancy kaldırıma yaklaşıp arka kapıyı açmak için indiğinde annemin de arabada olduğunu görünce irkildim. Saat henüz erkendi. Stanton'la birlikte yaşadığı daireye tek başıma gidip yaklaşık yirmi dakika onu bekleyeceğimi düşünmüştüm. Her zamanki rutinimiz böyle oluyordu.

"Selam, anne," dedim yorgun bir şekilde, yanındaki koltuğa yerleşerek.

"Bunu nasıl yapabildin, Eva?" Annem gözyaşlarını işlemeli bir mendile siliyordu, yüzü kızarmış ve gözyaşlarıyla ıslanmış vaziyetteyken bile güzeldi. "*Neden* yaptın?"

Annemin derin üzüntüsüyle sarsılarak bana işkence eden o ruh hâlinden sıyrıldım, sonra da kaşlarımı çatarak, "Yine ne yaptım?" diye sordum.

Eğer bir şekilde öğrenmişse yeni aldığım cep telefonu bunca dramaya yol açmış olamazdı. Gideon'la ayrıldığımı öğrenmesi için de henüz çok erkendi.

"Gideon Cross'a başına gelenleri... anlatmışsın." Alt dudağı huzursuzlukla titredi.

Başımı şaşkınlıkla geriye doğru attım. Annem bunu nereden bilebilirdi? Tanrım... Yeni evimi mi dinlemişti yoksa? Çantamı mı yoksa? "*Ne?*"

"Sakın hiçbir şeyden haberin yokmuş gibi davranma!"

"Ona bunları anlattığımı nereden biliyorsun?" Sesim acı dolu bir fısıltı hâlinde çıkıyordu. "Daha dün gece konuştuk."

"Bugün Richard'la bu konuda görüşmeye gitmiş."

Bu görüşme sırasında Stanton'ın yüzünün aldığı hâli gözümde canlandırmaya çalıştım. Üvey babamın bu durumu pek de iyi karşıladığını sanmıyordum. "Bunu neden yapmış olabilir ki?"

"Bilgilerin sızmasını önlemek için ne yapıldığını öğrenmek istemiş. Ayrıca Nathan'ın nerede olduğunu bilmek istemiş..." dedi annem hıçkırarak. "Her şeyi öğrenmek istemiş."

Ofladım. Gideon'ı bunu yapmaya iten şeyin ne olduğundan emin değildim ama beni Nathan yüzünden terk etmiş olabileceği ve şimdi de bu skandaldan güvenle kurtulacağından emin olmaya çalışabileceği ihtimali canımı her şeyden daha çok acıtıyordu. Acıyla kasıldım, sırtım koltuğun arkalığından uzaklaşıp yay gibi büküldü. Aramızı açan şeyin onun *kendi* geçmişi olduğunu düşünmüştüm ama esas sebebi *benim* geçmişimmiş gibi geliyordu.

İlk defa annemin bencilliği için minnettardım çünkü bu sayede ne kadar perişan hâlde olduğumu göremiyordu.

"Bunu bilmeye hakkı vardı," demeyi başardım. Sesim o kadar boğuk çıkmıştı ki sanki bana ait değildi. "Ayrıca ortaya çıkabilecek sorunlardan kendini korumaya da hakkı var."

"Bundan diğer erkek arkadaşlarına hiç bahsetmemiştin."

"Daha önce hiç hapşırdığı için bile ulusal haberlerin manşetlerine çıkabilen biriyle çıkmamıştım." Arabanın penceresinden içinde sıkışıp kaldığımız trafiğe baktım. "Gideon Cross ve Cross Şirketler Grubu küresel haber niteliği taşıyor, anne. Üniversitede beraber olduğum erkeklerden çok ama çok farklı bir kulvarda."

Annem konuşmaya devam etti ama artık onu duymuyordum. Kendimi korumak için sustum ve bir anda bana katlanılması çok acı gelen gerçeği dışarıda bıraktım.

Dr. Petersen'ın ofisi tam da hatırladığım gibiydi. İnsanı rahatlatan nötr tonlarda dekore edilen ofis hem profesyonel hem de rahat görünümlüydü. Kır saçları, nazik ama zeki bakan masmavi gözleriyle yakışıklı bir adam olan Dr. Petersen hâlâ aynı görünüyordu.

Bizi yüzünde kocaman bir gülümsemeyle karşılayarak annemin ne kadar güzel göründüğünü ve benim ona ne kadar benzediğimi söyledi. Beni tekrar gördüğüne sevindiğini ve iyi göründüğümü dile getirdi ancak bunları annemin iyiliği için söylediğini anlayabiliyordum. Bastırdığım öfkeyi gözden kaçırmayacak kadar iyi bir gözlemciydi.

"Pekâlâ," diye söze başladı annemle yan yana oturduğumuz kanepenin karşısındaki sandalyesine yerleşerek. "İkinizi birden bugün buraya getiren şey nedir bakalım?"

Dr. Petersen'a, annemin cep telefonu sinyallerim vasıtasıyla tüm hareketlerimi takip ettiğinden ve bunun da beni mahremiyetime saldırılmış gibi hissettirdiğinden söz ettim. Annem de ona, Krav Maga'ya duyduğum ilgiden ve bunu, kendimi güvende hissetmediğim yönünde bir işaret gibi algıladığından söz etti. Sonra ona, annem ve Stanton'ın, Parker'ın spor salonunu resmen ele geçirdiklerini ve bu yüzden kendimi bunalmış ve klostrofobik hissettiğimi anlattım. Bunun üzerine annem ona, benim yabancılara çok özel şahsi meselelerimizi anlatarak güvenini sarstığımı söyledi, bu yüzden kendini çırılçıplak ve fena hâlde ortada kalmış gibi hissetmişti.

Tüm bu süre boyunca Dr. Petersen bizi dikkatle dinledi, notlar aldı ve biz içimizdeki her şeyi kusana dek neredeyse hiç konuşmadı.

Konuşmamız bittiğinde anneme, "Monica, neden bana Eva'nın cep telefonunu takip ettiğini söylemedin?" diye sordu.

Birden annemin çenesinin açısı değişti; bu tanıdık bir savunma duruşuydu. "Bunda yanlış bir taraf görmedim. Birçok ebeveyn çocuklarını cep telefonlarıyla takip ediyor."

"Reşit olmayan çocuklarını ama," diye karşılık verdim anneme. "Ben bir yetişkinim. Kişisel zamanım da tam olarak öyle, yani kişisel."

"Eğer kendini kızının yerine koyarsan, Monica," diye araya girdi Dr. Petersen, "onun hissettiği gibi hissetmen mümkün olur muydu acaba? Ya birinin senin bilgin ya da iznin olmadan tüm hareketlerini izlediğini anlasaydın?"

"O kişi annemse ve bunun onu rahatlattığını biliyorsam, sorun olmazdı," diye savunmaya geçti annem.

"Peki hareketlerinin, Eva'nın huzurunu nasıl etkileyeceğini hiç düşündün mü?" diye sordu Dr. Petersen nazik bir ifadeyle. "Onu koruma ihtiyacın anlaşılabilir bir şey ama yapmak istediklerini onunla açık bir biçimde konuşman gerekir. Onun fikrini alman ve yalnızca o izin verirse işbirliği yapmayı beklemen çok

önemli. Eva'nın, senin istediğin kadar geniş olmasa da aranıza sınırlar koyma hakkına saygı göstermelisin."

Annem öfkeyle bir şeyler geveledi.

"Eva'nın sınırlara ve hayatının kontrolünü elinde tutmaya ihtiyacı var, Monica," diye devam etti Dr. Petersen. "Bunlar uzun süreliğine elinden alındı ve şimdi onun, bu sınırları kendince en uygun şekilde koyma hakkına saygı göstermeliyiz."

"Ah." Annem mendilini parmaklarının etrafına doladı. "Bunu hiç bu şekilde düşünmemiştim."

Alt dudağı şiddetle titremeye başlayınca uzanıp annemin elini tuttum. "Geçmişim hakkında Gideon'la konuşmama hiçbir şey engel olamazdı. Ama seni önceden uyarabilirdim. Bunu düşünemediğim için özür dilerim."

"Sen benden çok daha güçlüsün," dedi annem. "Yine de endişelenmekten kendimi alamıyorum."

"Benim önerim şudur, Monica," dedi Dr. Petersen. "Kendine biraz zaman tanı ve hangi tür olaylarla durumların sende kaygı yarattığını ciddi anlamda düşün. Sonra da bunları yaz."

Annem başını sallayarak onu onayladı.

"Bu şekilde, kapsamlı olmasa bile güçlü bir başlangıç yapacaksın," diye devam etti, "işte o zaman Eva'yla oturup bu endişeleri nasıl ele alacağınızı, ikinizin de sınırları dâhilinde onun rahatça yaşayabileceği adımları konuşabilirsin. Örneğin, Eva'dan birkaç gün haber alamamak seni rahatsız ediyorsa belki bir kısa mesaj veya e-posta bu endişeni hafifletebilir."

"Tamam."

"Eğer istersen listenin üstünden birlikte geçebiliriz."

İkisi arasındaki konuşmalar çığlık atmak istememe neden oluyordu. Bu konuşmalar yarama tuz basıyordu. Dr. Petersen'ın, annemin aklını başına zorla getirmeye çalışmasını beklemiyordum ama en azından daha sert bir tavır takınmasını umuyordum. Tanrı biliyordu ya birinin, özellikle de otoritesine saygı duyduğu birinin bunu yapması gerekiyordu.

Seansımız sona erdiğinde, tam dışarı çıkmak üzereyken Dr. Petersen'a son bir kişisel ve özel soru sormak için annemden biraz beklemesini istedim.

"Evet, Eva?" Dr. Petersen, o sonsuz sabırlı ve bilge tavırlarıyla karşımda durdu.

"Merak ediyordum da..." Bir an duraksadım, boğazımdaki yumruyu yok etmek için yutkunmam gerekti. "İki taciz mağdurunun sağlıklı bir romantik ilişki yürütebilmesi mümkün müdür?"

"Kesinlikle mümkün." Hızla verdiği bu kesin cevap, ciğerlerimde sıkışmış olan nefesi salmama yardım etti.

Doktorun elini sıktım. "Teşekkür ederim."

Eve döndüğümde, kapıyı Gideon'ın bana geri verdiği anahtarla açtım ve salonda bir DVD'deki video karşısında yoga yapan Cary'ye ayaküstü selam verip doğruca odama geçtim.

Üzerimi çıkarıp yatağıma geçerek sonunda üzerimde yalnızca iç çamaşırlarımla birlikte yatak örtülerimin serinliği arasında kıvrıldım. Bir yastığa sıkıca sarılarak gözlerimi kapadım. O kadar yorgun ve tükenmiş vaziyetteydim ki artık benden geriye hiçbir şey kalmamış gibiydi.

Kapımın açıldığını ve hemen sonra Cary'nin yanıma oturduğunu hissettim.

Gözyaşlarıyla lekelenmiş yüzüme düşen saçlarımı geriye doğru itti. "Sorun nedir, bebeğim?"

"Bugün kıçıma tekmeyi yedim. Kahrolası bir not kartıyla hem de."

Cary iç geçirdi. "Ne olacağını biliyorsun, Eva. Senin de diğer herkes gibi onu hayal kırıklığına uğratacağını umduğundan seni kendinden uzaklaştırmaya devam edecek."

"Ve ben de onu haklı çıkarmaya devam edeceğim." Başıma gelenlerin tam da Cary'nin tarifine uyduğunu fark ettim. İşler zorlaştığında kaçardım çünkü her şeyin kötü biteceğinden çok emindim. Terk edilen olmaktansa terk eden kişi olmak kontrolüm dâhilindeki tek şeydi.

"Çünkü kendi iyileşme sürecini korumak için mücadele veriyorsun." Cary de yatağa uzanıp bana arkadan sarıldı, zayıf ve kaslı kolunu etrafıma dolayarak beni sıkıca kendine çekti.

Ne kadar ihtiyaç duyduğumu fark edemediğim bu fiziksel şefkat karşısında ona daha da sokuldum. "Beni, kendi geçmişi değil de *benim* geçmişim yüzünden terk etmiş olabilir."

"Eğer bu doğruysa bitmesi daha iyi olmuş. Ama bence sonunda birbirinizi bulacaksınız. En azından umudum bu yönde." İç çekişini boynumda çok hafif bir şekilde hissettim. "Hayatları berbat olmuş insanların sonsuza dek mutlu yaşamalarını istiyorum. Bana yolu göster, Eva'cığım. Beni buna inandır."

15

Cuma sabahı geldiğinde Trey, geceyi bizde geçirmiş Cary ve benimle birlikte kahvaltı yapıyordu. Günün ilk kahvesini içerken Trey'in, Cary'yle nasıl iletişim kurduğunu izledim ve birbirlerine samimi bir şekilde gülümsediklerini ve gizli gizli temas ettikleri görmek beni gerçekten heyecanlandırdı.

Ben de böyle kolaylıkla ilerleyen ilişkiler yaşamıştım ama o zamanlar bunların kıymetini bilememiştim. Bu ilişkiler rahat ya da karmaşık olmaktan uzaktı ama aynı zamanda yüzeyseldiler.

Sevgilinizin ruhundaki en karanlık köşelerini bilmiyorsanız bir aşk ilişkisi ne kadar derin olabilirdi ki? Gideon'la yaşadığım ikilem işte buydu.

Gideon'sız ikinci gün başlamıştı. Kendimi sürekli yanına gidip onu terk ettiğim için özür dilemek isterken buluyordum. Ona yanında olduğumu, onu dinlemeye ya da sadece sessizce içini rahatlatmaya hazır olduğumu söylemek istiyordum. Ama duygusal olarak çok fazla bağlanmıştım. Çok kolay yaralanıyordum. Reddedilmekten çok korkuyordum. Kendisine çok fazla yaklaşmam için bana izin vermeyeceğini bilmek bu korkuyu daha da güçlendiriyordu. Aramızdaki her şeyi çözsek bile benimle paylaşmaya karar verdiği ufak tefek bilgi kırıntılarıyla yaşamaya çalışarak kendimi mahvedecektim.

En azından işim iyi gidiyordu. Ajansın Kingsman hesabını alması şerefine yöneticiler tarafından verilen kutlama yemeği beni gerçekten mutlu etmişti. Böylesine olumlu bir ortamda çalıştığım için kendimi şanslı hissetmiştim. Fakat yemeğe Gideon'ın da davet edildiğini duyduğumda kimse onun gelmesini beklemese de sessizce masama dönüp öğleden sonranın geri kalanı boyunca işime odaklanmıştım.

Eve dönerken spor salonuna uğramış sonra da akşam yemeği için *fettuccini alfredo* ve tatlı olarak da *crème brûlée* yapmak için birkaç malzeme almıştım; beni karbonhidrat komasına sokacak bir rahatlama yemeği olacaktı bu. Uykunun, beynimde dönüp duran senaryolara cumartesi sabahına kadar bir ara vermesini umuyordum.

Cary'yle birlikte salonda yemeğimizi çubuklarla yedik. Cary beni eğlendirmek için böyle bir fikir bulmuştu. Akşam yemeğinin harika olduğunu söyledi bana ama ben pek bir şey anlayamamıştım. Biraz sonra Cary de sessizleşince kendime geldim ve pek de harika bir arkadaş olmadığımı fark ettim.

"Grey Isles reklamları ne zaman yayınlanacak?" diye sordum ona.

"Bundan pek emin değilim ama şu var..." Sırıttı. "Erkek modellerin nasıl olduğunu bilirsin. Seks partilerindeki prezervatifler gibi etrafa savrulup dururuz. Ünlü biriyle çıkmadığın sürece insanlar arasından sıyrılman zordur. Seninle fotoğraflarımız her yerde görülmeye başlandığı için bende de durum aynen böyle olmuş. Öyle söyleniyor. Gideon Cross'la olan ilişkinde cepte tuttuğun adamım. Beni bir seks objesi hâline getirerek resmen harikalar yarattın."

Bu sözleri üzerine bir kahkaha attım. "Tüm bunlar için benim yardımıma ihtiyacın yoktu ki."

"Eh, zararı oldu diyemem. Her neyse, birkaç çekim için beni yine çağırdılar. Sanırım beni reklâmlarda beş dakikadan fazla kullanabilirler."

"Bunu kutlamamız gerekecek," diye takıldım ona.

"Kesinlikle. Sen ne zaman istersen."

O gün birlikte takıldık ve orijinal *Tron*'u seyretmeye başladık. Film başladıktan yirmi dakika sonra Cary'nin telefonu çalınca ajansıyla konuştuğunu duydum. "Elbette. En fazla on beş dakika içinde orada olurum. Gelince seni ararım."

"İş mi aldın?" diye sordum ona, telefonu kapattıktan sonra.

"Evet. Bir model, gece çekimi için o kadar perişan hâlde gelmiş ki hiçbir işe yaramazmış." Beni dikkatle inceledi. "Benimle gelmek ister misin?"

Bacaklarımı kanepede uzattım. "Hayır. Burada iyiyim."

"İyi olduğundan emin misin?"

"Tek ihtiyacım olan anlamsızca iyi vakit geçirmek. Tekrar giyinme düşüncesi bile beni yoruyor." Tüm hafta sonunu, pamuklu pijama altım ve delik deşik, eski atletimle geçirmekten mutluluk duyardım. İçten içe canım ne kadar yansa da fiziksel olarak rahatlamak benim için bir zorunluluk gibiydi. "Sen benim için endişelenme. Son günlerde perişan bir hâlde olduğumu biliyorum ama toparlanacağım. Hadi, git ve eğlen."

Cary alelacele dışarı çıktıktan sonra filmi durdurdum ve şarap almak için mutfağa gittim. Mutfak adasında durup parmak uçlarımı Gideon'ın bana geçen hafta sonu gönderdiği güllerin üzerinde gezdirdim. Yapraklar tezgâha gözyaşı damlaları misali dökülmüştü. Güllerin saplarını kesip buketle birlikte gelen çiçek gıda paketini kullanmayı düşündüm ama bunlara tutunmaya çalışmanın da bir anlamı yoktu. Sabah olduğunda bana mahvolmuş ilişkimi hatırlatan son şey olan bu solgun buketi çöpe atacaktım.

Gideon'la bir hafta içinde, iki yıl süren diğer ilişkilerime nazaran daha ileri gitmiştim. Onu bu yüzden her zaman sevecektim. Belki de onu ne olursa olsun her zaman sevecektim.

Ve belki günün birinde bu durum o kadar da canımı yakmazdı.

"Kalk bakalım, uykucu," dedi Cary, melodik bir sesle ve yorganı üzerimden çekti.

"Off. Git buradan."

"Kıçını kaldırıp duşa girmen için beş dakikan var, yoksa duş sana gelecek."

Tek gözümü açıp ona baktım. Üstü çıplaktı ve kalçasından düşecek gibi duran bol bir pantolon giymişti. Cary, uyandırma konusunda çok iyiydi. "Neden kalkmam gerekiyor ki?"

"Çünkü sırtüstü yattığında ayakta olmazsın."

"Vay canına. Bu çok derin bir açıklamaydı, Cary Taylor."

Cary kollarını kavuşturdu ve bana tek kaşını kaldırarak şöyle bir baktı. "Alışverişe gitmemiz gerek."

Yüzümü yastığa gömdüm. "Hayır."

"Evet. Geçen gün senin *pazar günkü bahçe partisi* ve *rock yıldızları buluşması* kelimelerini aynı cümle içinde kullandığını hatırlıyorum. Böyle bir şeye ne giyeceğim ben?"

"Ah, tabii ya. Mantıklı bir noktaya parmak bastın."

"Sen ne giyiyorsun peki?"

"Ben... Bilmiyorum. Şapka takmayı ve İngiliz beş çayı konsepti düşünüyordum ama artık bundan o kadar emin değilim."

Cary kısaca başını salladı. "Tamam. Hadi birkaç mağaza gezelim ve seksi, şık, havalı bir şeyler bulalım."

Homurdanarak itiraz etsem de yataktan yuvarlanarak kalkıp banyoya geçtim. Gideon'ı düşünmeden, onun o mükemmel vücudunu hayal etmeden ve ağzıma boşaldığında çıkardığı çaresiz inleyişlerini hatırlamadan duş alabilmem olanaksızdı. Nereye baksam Gideon'ı görüyordum. Hatta şehrin her yerinde siyah Bentley SUV araçlar bile görmeye başlamıştım. Gittiğim her yerde bir tane görüyormuşum gibi geliyordu.

Cary'yle öğle yemeği yedikten sonra şehrin her yerini gezdik. Yukarı Doğu Yakası'nın en iyi ikinci el mağazalarına

ve Madison Caddesi üzerindeki butiklere uğradık. Ardından taksiyle şehir merkezindeki SoHo'ya doğru yol aldık. Yolda iki genç kız Cary'den imza istedi ve sanırım bu, beni ondan daha çok heyecanlandırdı.

"Sana söylemiştim," dedi sevinçle.

"Neyi söylemiştin?"

"Beni bir magazin ve eğlence sitesinden tanıyorlar. Cross'la hakkınızda çıkan haberlerden."

Güldüm. "Aşk hayatımın birilerinin işine yaramasına sevindim."

Cary'nin saat üç gibi başka bir iş için gitmesi gerekiyordu ve ben de onunla giderek çok şamata çıkaran, küstah bir fotoğrafçının stüdyosunda birkaç saat geçirdim. O günün cumartesi olduğunu hatırlayarak uzaklarda bir köşeye çekildim ve babamla haftalık telefon görüşmemi yaptım.

"New York'ta hâlâ mutlu musun?" diye sordu babam. Arkada, devriye aracındaki telsizden sesler geliyordu.

"Şu âna kadar her şey yolunda." Bu bir yalandı ama gerçeğin de kimseye bir faydası olmazdı.

Ortağı anlayamadığım bir şey söyledi. Babam homurdandı ve "Hey, Chris seni geçen gün televizyonda gördüğünü söylüyor. Bir kablolu kanalda yayınlanan, ünlülerin dedikodu programlarından birinde. Çocuklar bu konuda beni hiç rahat bırakmıyor," dedi.

İç geçirdim. "Onlara böyle programları seyretmenin beyin hücreleri açısından pek iyi olmadığını söyle."

"Amerika'nın en zengin adamlarından biriyle birlikte değilsin demek?"

"Hayır. Senin aşk hayatın ne durumda peki?" diye sordum babama, hemen konuyu değiştirerek. "Biriyle görüşüyor musun bakalım?"

"Ciddi biri yok. Bekle biraz." Babam telsizden gelen bir çağrıya cevap verdikten sonra, "Üzgünüm, tatlım. Hemen gitmem gerekiyor. Seni seviyorum ve deli gibi özlüyorum," dedi.

"Ben de seni özlüyorum, babacığım. Dikkatli ol."

"Her zaman. Hoşça kal."

Telefonu kapatıp Cary'nin işini bitirmesini beklemek üzere eski yerime geri döndüm. Bu sessizlikte, zihnim bana resmen işkence ediyordu. Gideon şimdi neredeydi? Ne yapıyordu?

Pazartesi günü işe gittiğimde posta kutumda yine onun başka bir kadınla çekilmiş fotoğraflarını mı görecektim?

Pazar günü öğleden sonra Dutchess County'deki Vidal malikânesine gitmek için Clancy'yi ve Stanton'ın arabalarından birini ödünç aldım. Koltukta arkama yaslanıp pencereden dışarı bakarken çok uzaklardaki ufka kadar uzanan engebeli çayırların ve yemyeşil ormanların dingin manzarasına hayran kaldım. Gideon'sız dördüncü gün olduğunu fark ettim. İlk iki gün boyunca duyduğum acı, neredeyse grip olduğum zamankilere benzeyen donuk bir zonklamaya dönüşmüştü. Vücudumun her yeri sanki fiziksel bir yoksunluk içindeymişim gibi sızlıyordu ve akıtamadığım gözyaşları genzimi acıtıyordu.

"Gergin misin?" diye sordu Cary bana.

Ona baktım. "Pek değil. Gideon orada olmayacak."

"Bundan emin misin?"

"Aksini düşünseydim buraya gelmezdim. Benim de bir parça gururum var, biliyorsun." Koltukların arasındaki kolçağa parmaklarını vurarak bir ritim tutturmuş olan Cary'yi izledim. Önceki gün yaptığımız onca alışverişte Cary kendine tek bir şey satın almıştı: siyah deri bir kravat. Mükemmel bir moda anlayışı olan birinin böyle bir şey almasını acımasızca eleştirmiştim.

Cary beni, kendisine bakarken yakaladı. "Ne? Kravatımı hâlâ beğenmiyor musun? Bence emo kot pantolonumla ve züppe ceketimle çok uyumlu."

"Cary..." dedim dudaklarım kıvrılırken. "Sen üzerine giydiğin her şeyi kendine yakıştırabilirsin."

Bu doğruydu. Her tarz ona yakışırdı; upuzun, heykel gibi vücudu ve melekleri ağlatabilecek kadar güzel yüzü onun en büyük avantajıydı.

Elimi huzursuzca kıpırdanan parmaklarının üzerine koydum. "*Sen* gergin misin?"

"Trey dün gece aramadı," diye mırıldandı. "Arayacağını söylemişti."

Elini güven verici bir şekilde sıktım. "Sadece aramayı unutmuş, Cary. Bunun ciddi bir şey ifade etmediğinden eminim."

"Bu sabah arayabilirdi," diye karşı çıktı. "Trey, çıktığım diğer insanlar gibi dengesiz biri değil. Aramayı asla unutmazdı, bu da demek oluyor ki aramak istemiyor."

"Pislik. Pazartesi günü sırf ona işkence edebilesin diye bugün, harika vakit geçirip seksi, şık ve havalı göründüğün bir sürü fotoğrafını çekeceğim, emin ol."

Cary'nin dudakları seğirdi. "Ah, kadın beyninin sinsiliği işte. Cross'un bugün seni görememesi çok yazık oldu. Sanırım o elbiseyle odandan çıktığında ben bile biraz sertleştim."

"Iyyy." Cary kahkahalarla gülünce omzuna vurdum ve ona numaradan sert bir bakış attım.

Elbiseyi bulduğumuzda ikimiz de bunun mükemmel olduğunu düşünmüştük. Klasik anlamda, bahçe partisi tarzı bir kesimi vardı; belden aşağı doğru genişleyen diz boyu bir etekle dar bir korsajı vardı. Çiçeklerle kaplı, bembeyaz bir elbiseydi. Fakat elbisenin İngiliz çay saati tarzı burada sona eriyordu.

Elbisenin asıl cüretkâr kısmı, straplez modeli, alt kısma hacim veren siyah ve kırmızı saten iç etek kısmının dönüşümlü katmanları ve yel değirmenlerine benzeyen aşırı havalı siyah

deri çiçekleriydi. Cary, dolabımdan Jimmy Choo marka kırmızı, açık burunlu ayakkabılarımı ve son dokunuşu yapmak için de sallanan yakut küpelerimi çıkarmıştı. Partiye vardığımızda şapka takmamız gerekebileceği ihtimaline karşı saçlarımı serbest bırakmaya karar vermiştik. Sonuç olarak, kendimi çok güzel ve özgüvenli hissediyordum.

Clancy bizi heybetli görünümlü işlemeli bir kapıdan geçirip valelerden birinin yönlendirmesiyle dairesel biçimli araba yoluna girdi. Girişe varınca Cary'yle arabadan indik. Eve doğru yürürken topuklarım mavili grili çakıl taşları arasına gömüldüğünde Cary kolumu tuttu.

Vidallerin geniş Tudor tarzı malikânesine girdiğimizde konukların sıralandığı kısımda Gideon'ın ailesi, yani annesi, üvey babası, Christopher ve kız kardeşleri tarafından sıcak bir tavırla karşılandık.

Gideon'ın da onlarla yan yana olması durumunda, Vidal ailesinin daha mükemmel görünebileceğini düşünerek bu aile tablosunu seyrettim. Annesi ve kız kardeşinin saç ve göz rengi onunkiyle aynıydı; her iki kadının da saçları tıpkı Gideon'ınki gibi kapkaraydı ve gür kirpiklerle çerçevelenmiş masmavi gözleri vardı. İkisi de zarif bir biçimde güzeldi.

"Eva!" Gideon'ın annesi beni kendine doğru çekti ve her iki yanağıma da havadan birer öpücük kondurdu. "Sonunda seninle tanıştığıma çok sevindim. Ne kadar güzel bir kızsın! Elbisen de öyle. Bayıldım."

"Teşekkür ederim."

Saçlarımı okşadı, yüzümü avuçlarının arasına aldı ve sonra elleri kollarımdan aşağı kaydı. Buna katlanmak benim için zordu çünkü bazen, bana dokunan kişi tanımadığım biriyse bu eylem de benim için tetikleyici oluyordu. "Saçlarının rengi doğal sarı mı?"

"Evet," diye cevap verdim ona. Bu cevap karşısında şaşırdığında kafam karıştı. Kim hiç tanımadığı birine böyle bir soru sorardı ki?

"Ne kadar harika. Peki, hoş geldin. Umarım burada harika vakit geçirirsin. Gelebilmene çok sevindik."

İçimde tuhaf bir huzursuzluk hissederken kadının dikkatinin Cary'ye kayması ve ona odaklanması beni memnun etti.

"Sen de Cary olmalısın," diye mırıldandı. "Oğullarımın dünyadaki en çekici delikanlılar olduğundan emindim ama sanırım bu konuda yanılmışım. Sen de muhteşemsin, genç adam."

Cary ona kocaman gülümsemesiyle karşılık verdi. "Ah, sanırım âşık oldum, Bayan Vidal."

Bayan Vidal genizden gelen bir sesle, keyifle güldü. "Lütfen bana Elizabeth de. Ya da yeterince cesursan Lizzie de diyebilirsin."

Bakışlarımı onlardan kaçırınca, elimin büyük Christopher Vidal tarafından kavrandığını gördüm. Bu adam arduaz yeşili gözleri ve çocuksu gülümsemesiyle birçok yönden bana oğlunu hatırlatıyordu. Diğer yönlerdense hoş bir sürpriz gibiydi. Üzerindeki hâkî pantolon, kaşmir hırka ve ayaklarındaki mokasenlerle bir müzik şirketi yöneticisinden çok üniversite profesörüne benziyordu.

"Eva. Sana Eva diyebilir miyim?"

"Lütfen."

"Sen de bana Chris de. Böylece oğlum Christopher'la beni ayırmak biraz daha kolaylaşır." Tuhaf biçimli pirinç gözlüklerinin ardından bana bakarken başını yana eğdi. "Gideon'ın sana neden bu kadar hayran kaldığını anlayabiliyorum. Gözlerin fırtına grisi ama insana çok net ve doğrudan bir ifadeyle bakıyorlar. Sanırım karımınkilerden sonra gördüğüm en güzel gözler bunlar."

Utandım. "Teşekkür ederim."

"Gideon da geliyor mu?"

"Bildiğim kadarıyla hayır." Annesiyle babası neden bu sorunun cevabını bilmiyordu?

"Her zaman gelmesini umarız." Yakınlarda bekleyen bir hizmetçiye işaret etti. "Lütfen bahçeye geç ve kendini evinde gibi hisset."

Christopher beni kucaklayıp yanağımdan öperek karşıladı. Gideon'ın kız kardeşi Ireland'sa ancak bir ergenin yapabileceği şekilde surat asarak beni süzdü. "Sen sarışınsın," dedi bana.

Tanrım. Gideon'ın koyu renk saçlı kadınlara olan düşkünlüğü lanet olası bir yasa mıydı yoksa? "Sen de çok güzel bir esmersin."

Cary bana kolunu uzatınca minnettarlıkla koluna girdim.

Oradan uzaklaştığımız sırada bana sessizce, "Beklediğin gibiler mi?" diye sordu.

"Annesi belki. Üvey babası, hayır." Omuzumun üzerinden geriye baktım ve Elizabeth Vidal'in incecik vücuduna yapışan zarif, yere kadar uzanan krem rengi elbiseyi inceledim. Gideon'ın ailesi hakkında bildiğim birkaç şeyi düşündüm. "Bir çocuk nasıl üvey babasının aile işini devralarak iş adamı olur ki?"

"Cross, Vidal Records'ta hisse sahibi mi?"

"Çoğunluk hissesi onda."

"Hımm. Belki de bu bir kurtarma paketiydi?" dedi. "Müzik endüstrisi için zor bir zamanda yardım eli uzatmış olabilir mi?"

"Neden sadece parayı vermedi ki o zaman?" diye merak ettim.

"Kurnaz bir iş adamı olduğundan olabilir mi?"

Sert bir nefes vererek bu soruyu duymazdan geldim ve zihnimi temizledim. Bu partiye Gideon için değil, Cary için gelmiştim ve düşüncelerim arasında ilk ve en önemli sırada bu olacaktı.

Dışarıda çıkınca, arka bahçede özenle dekore edilmiş büyük bir çadırın kurulu olduğunu gördük. Hava güneşin altında durabileceğimiz kadar güzel olmasına rağmen ikimiz için beyaz damasko kumaşla kaplı yuvarlak bir masada bir yer buldum.

Cary omzuma vurdu. "Sen rahatına bak. Ben gidip biraz insanlarla kaynaşıp iş bağlayayım."

"Göster kendini."

Cary kendi gündemine odaklanmış vaziyette yanımdan uzaklaştı.

Şampanyamı yudumlayıp benimle konuşmak isteyen herkesle sohbet ettim. Partide şarkılarını dinlediğim birçok sanatçı vardı ve onları gizlice, hayranlıkla seyrettim. Partinin zarafeti ve etraftaki sayısız hizmetçiye rağmen genel olarak atmosfer rahat ve sakindi.

Tam biraz eğlenmeye başlamıştım ki bir daha asla görmemeyi umduğum birinin bahçeye çıktığını fark ettim. Magdalene Perez, dizlerinin etrafında uçuşan gül rengi şifon elbisesiyle muhteşem görünüyordu.

Omzumda bir el hissettim ve bu el omzumu hafifçe sıkınca kalbim hızla çarpmaya başladı çünkü bu bana, Cary'yle birlikte Gideon'ın kulübüne gittiğimiz geceyi hatırlatmıştı. Fakat bu kez arkamdan dönüp yanıma gelen kişi Christopher'dı.

"Hey, Eva." Christopher yanımdaki sandalyeye oturdu ve dirseklerini dizlerine koyup bana doğru eğildi. "Eğleniyor musun? İnsanlar arasına pek fazla girmiyorsun."

"Harika vakit geçiriyorum." En azından bir noktaya kadar gerçekten de iyi vakit geçiriyordum. "Beni davet ettiğin için teşekkür ederim."

"Geldiğin için teşekkürler. Ailem burada olmana çok sevindi. Ben de tabii." Sırıtışı da üzerinde karikatür plaklar olan kravatı da beni gülümsetti. "Aç mısın? Yengeç etli hamur işleri harika. Tepsi geldiğinde mutlaka bir tane al."

"Alırım."

"Bir şeye ihtiyacın olursa bana söyle. Bir de bana dans sözü ver." Christopher bana göz kırparak koşar adım yanımdan uzaklaştı.

Ireland, bir okul mezuniyetindeymiş gibi ustaca bir zarafetle elbisesini toplayarak Christopher'ın yerine oturdu. Upuzun saçları beline kadar iniyordu ve güzel gözleri, takdir ettiğim bir tavırla doğrudan benimkilere bakıyordu. Cary'nin topladığı gazete kupürlerinden hesap ettiğime göre on yedi yaşındaydı ama daha görmüş geçirmiş bir hâli vardı. "Selam."

"Merhaba."

"Gideon nerede?"

Bu direkt soru karşısında omuz silktim. "Emin değilim."

Ireland bilgece başını salladı. "Yalnız takılmakta çok iyidir."

"Her zaman böyle miydi?"

"Sanırım. Ben küçükken yanımızdan taşındı. Onu seviyor musun?"

Bir an nefesim kesildi. Sonra tuttuğum nefesi hemen bıraktım ve sadece, "Evet," dedim.

"Bryant Park'taki videonuzu gördüğümde ben de öyle düşündüm." Dolgun alt dudağını ısırdı. "Eğlenceli biri mi? Bilirsin işte... yani onunla takılmak eğlenceli mi?"

"Şey, yani..." Tanrım. Burada Gideon'ı tanıyan *biri* var mıydı? "Çok eğlenceli biri olduğunu söyleyemem ama asla sıkıcı da değildir."

Sahnedeki grup, "Come Fly with Me" şarkısını çalmaya başladı ve sanki o anda, sihirli bir şekilde Cary yanımda bitti. "İyi görünmemi sağlama vaktin geldi, Ginger."

"Elimden geleni yaparım, Fred." Ireland'a gülümsedim. "Bir dakika izin ver bana."

"Üç dakika, on dokuz saniye," diye düzeltti beni, ailesinin müzik konusundaki uzmanlığından payını almış olan Ireland.

Cary beni boş dans pistine götürdü ve hızlı bir fokstrot dansına başladık. Günlerdir acıdan kaskatı kesilmiş ve gergin olduğum için dansa başlayabilmem biraz zaman aldı. Ama sonra uzun zamandır birlikte olan partnerlere özgü o sinerji devreye girdi ve pistte yağ gibi kayarak dans etmeye başladık.

Şarkıcının sesi sona eren şarkıyla birlikte kesilmeye başladığında, nefes nefese kalmış bir vaziyette durduk. Alkışlar bizi şaşırttı ama hoşumuza da gitti. Cary zarif bir şekilde eğildi ve ben de reverans yaparken dengemi sağlamak için onun elini tuttum.

Başımı kaldırıp doğrulduğumda Gideon'ın önümde durduğunu gördüm. Şaşkınlıkla bir adım geriye doğru sendeledim. Üzerindeki kot pantolon ve yakası açık, kolları sıvanmış beyaz gömlekle ciddi anlamda partiye uygun olmayan bir biçimde giyinmişti ama yine de o kadar iyi görünüyordu ki orada bulunan diğer tüm erkekler yanında solda sıfır kalırdı.

Onu gördüğüm anda hissettiğim inanılmaz özlem duygusu beni resmen ele geçirdi. Grubun solistinin Cary'yi pistten çekip aldığını belli belirsiz fark ettim ama bakışlarımı, vahşi bir ifadeyle bakan masmavi gözleri beni yakıp geçen Gideon'dan ayıramadım.

"Burada ne yapıyorsun sen?" diye çıkıştı bana, kaşlarını çatarak.

Bu sert ifadesi irkilmeme neden oldu. "Pardon?"

"Burada olmamalısın." Beni dirseğimden yakaladığı gibi eve doğru sürüklemeye başladı. "Seni burada istemiyorum."

O an yüzüme tükürmüş olsaydı daha çok canımı yakamazdı. Kolumu çekip ellerinden kurtardım ve gözyaşlarım akmaya başlamadan önce arabanın mahremiyetine ve Clancy'nin koruyucu alanına varabilmeyi umarak başım dik bir şekilde hızla içeri doğru ilerledim.

Arkamda, cilveli bir kadın sesinin Gideon'a ismiyle seslendiğini duydum ve kadının onu, daha büyük bir olay çıkmadan oradan uzaklaşabileceğim kadar uzun bir süre oyalaması için dua ettim.

Evin daha serin olan iç kısmına geçtiğim sırada bunu başarabileceğimi düşünüyordum.

"Eva, bekle."

Gideon'ın sesini duyunca birden omuzlarım çöktü ama dönüp ona bakmayı reddettim. "Defol git başımdan. Kendim çıkıp gidebilirim."

"Bitirmemiştim ama..."

"Ben bitirdim!" Ona döndüm. "Benimle bu şekilde konuşamazsın. Kim olduğunu sanıyorsun sen? Buraya *senin* için mi geldiğimi düşünüyorsun? Burada seni görmeyi umduğumu ve önüme lanet olası bir kemik atmanı beklediğimi mi sandın? Acınası bir şekilde beni kabul etmeni beklediğimi mi? Belki de seni geri kazanmak için bir köşede hızlı ve iğrenç bir şekilde beni becermene ikna edebilirim. Ne dersin?"

"Kes sesini, Eva." Bakışları alev alev yanıyordu, çenesi kaskatı kesilmişti. "Dinle beni..."

"Burada olmamın tek sebebi, bana burada olmayacağının söylenmesiydi. Buraya Cary ve kariyeri için geldim. Şimdi partiye geri dönüp beni yeniden unutabilirsin. Seni temin ederim ki şu kapıdan çıkar çıkmaz ben de aynı şeyi yapacağım."

"Lanet olası çeneni kapat!" Gideon beni dirseklerimden yakaladı ve öyle sert bir şekilde sarstı ki dişlerim birbirine çarptı. "Sadece şu çeneni kapat ve konuşmama izin ver."

Ona öyle sert bir tokat attım ki yüzü diğer tarafa çevrildi. "Dokunma bana."

Gideon bir hırıltıyla beni kendine doğru çekti ve dudaklarımı morartırcasına, sertçe öptü. Başka tarafa dönememem için ellerini saçlarıma geçirip beni sabit tutmaya çalışıyordu. Önce ağzımın içine agresif bir şekilde soktuğu dilini, sonra alt dudağını ısırdım. Kan tadı almama rağmen Gideon durmadı. Tüm gücümle omuzlarına vurdum ama onu yerinden kıpırdatamadım.

Kahrolası Stanton! O ve çılgına dönmüş annem olmasaydı, şimdiye kadar birkaç Krav Maga dersine girmiş olurdum...

Gideon tadıma hasret kalmış gibi beni öpmeye devam ettikçe direncim kırılmaya başladı. Çok güzel, çok tanıdık bir kokusu vardı. Üzerime abanan bedeni benimkiyle o kadar mükemmel bir *uyum* içindeydi ki. Meme uçlarım bana ihanet ederek sertleşti ve içimde yavaş yavaş, sıcacık bir uyarılma hissi birikmeye başladı. Kalbim göğsümde deli atıyordu.

Tanrım, onu istiyordum. Özlemim bir an olsun dinmemişti.

Beni kucağına aldı. Bedenimi sımsıkı sardığı kolları arasında hapsolmuştum, nefes almakta zorluk çekiyordum ve başım dönmeye başladı. Beni bir odaya taşıyıp kapıyı arkasından ayağıyla kapadığında sadece cılız bir itiraz sesi çıkarabildim.

Kendimi, Gideon'ın sert ve güçlü bedeniyle, kütüphanenin karşı tarafındaki ağır, cam bir kapı arasında buldum. Belimdeki kolu aşağı doğru kaydı, eli eteğimin altına daldı ve dantelli külotumun açığa çıkardığı kalçamın kıvrımlarını buldu. Popomu sertçe kendine doğru çekerek ne kadar sertleştiğini ne kadar tahrik olduğunu bana hissettirdi. Acı verici bir boşluk hissi içindeki kadınlığım arzuyla titredi.

İrademi kaybettim. Kollarım yanlarıma düşmüş, avuçlarımı cama dayamıştım. Teslimiyetle gevşediğimde, o kırılgan gerginliğin tüm bedeninden çekildiğini hissettim ve zamanla dudaklarının baskısı da azalarak öpücüğü tutkulu bir ikna çabasına dönüştü.

"Eva," diye homurdandı sertçe. "Bana karşı koyma. Buna dayanamıyorum."

Gözlerim kapandı. "Bırak beni, Gideon."

Gideon yanağını benimkine sürttü. Sert soluklarını kulağımda hissediyordum. "Bunu yapamam. Geçen gece gördüklerinin seni tiksindirdiğini biliyorum... Kendime yaptıklarım..."

"Gideon, hayır!" *Tanrım.* Onu bu yüzden mi terk ettiğimi düşünüyordu? "Sebebi bu değil..."

"Sensiz aklımı kaçırıyorum." Dudakları boynumdan aşağı kaydı, diliyle çılgınca atan nabzımı yaladı. Ardından o noktayı nazikçe emdi ve içime dalga dalga zevk yayıldı. "Düşünemiyorum. Çalışamıyorum, uyuyamıyorum. Bedenim senin özleminle sızlıyor. Beni yeniden istemeni sağlayabilirim. Denememe izin ver."

Gözyaşlarım serbestçe yanaklarımdan süzülmeye başladı. Gideon, memelerimin üstüne dökülen damlaları yalayarak temizledi.

Benimle tekrar sevişirse nasıl kendime gelebilirdim? Sevişmezse nasıl hayatta kalabilirdim?

"Ben seni istemekten hiç vazgeçmedim ki," diye fısıldadım. "Bu olanaksız. Ama sen beni incittin, Gideon. Senin hiç kimsenin yapamayacağı şekilde beni incitebilecek gücün var."

Sert ve şaşkın bakışlarını yüzüme çevirdi. "Seni incittim mi? Nasıl?"

"Bana yalan söyledin. Beni özel hayatından dışladın." Yüzünü avuçlarımın arasına aldım; bir şeyi iyice anlamasını istiyordum. "Geçmişin beni senden uzaklaştıramaz. Bunu sadece sen yapabilirsin ve yaptın da."

"Ne yapacağımı bilmiyordum," dedi hırıltılı bir sesle. "Beni öyle görmeni hiç istemedim..."

"Sorun da bu zaten, Gideon. Ben senin kim olduğunu, içindeki iyi *ve* kötü şeyleri bilmek istiyorum ama sen bazı parçalarını benden saklamak istiyorsun. Eğer bana açılmazsan, ileride birbirimizi kaybedeceğiz ve ben buna dayanamam. Şimdi bile zar zor ayaktayım. Hayatımın son dört gününü resmen sürünerek atlattım. Bir hafta, bir ay daha... Senden vazgeçmek beni mahvedecek."

"Sana kendimi açabilirim, Eva. Bunu deniyorum. Ama ben işleri mahvettiğimde verdiğin ilk tepki kaçıp gitmek oluyor. Bunu her seferinde yapıyorsun ve ben de yanlış bir şey yapacağım ya da söyleyeceğim her an senin kaçacağından korkmak istemiyorum."

Dudaklarını dudaklarım üzerinde ileri geri gezdirirken yine yumuşacık olmuştu. Onunla tartışmadım. Söylediklerinde haklıyken bunu nasıl yapabilirdim ki?

"Bana kendiliğinden geri döneceğini ummuştum," diye mırıldandı. "Ama artık senden uzak duramam. Gerekirse seni

buradan taşıyarak dışarı çıkarırım. Bunu konuşup halledebileceğimiz bir yere gitmek için her şeyi yapabilirim."

Bir an kalbim tekledi. "Sana geri dönmemi mi umuyordun? Ama ben şey düşündüm... Bana anahtarlarımı geri verdin. Ben de her şeyin bittiğini düşündüm."

Gideon geri çekildi, yüzü sertleşmişti. "Aramızdaki bu şey *asla* bitmeyecek, Eva."

Ona baktım. Güzelliği ve o kırgın, acı içindeki hâli karşısında kalbim âdeta açık bir yara gibi sızladı; bunun bir kısmına ben sebep olmuştum.

Parmak uçlarımda yükseldim ve ipek gibi, gür saçlarından bir tutamı kavrayarak yanağında bıraktığım kızarmış el izini öptüm.

Gideon eğilerek bedenlerimiz arasındaki mesafeyi kapadı. Soluk alıp verişleri sert ve düzensizdi. "Ne istersen, neye ihtiyacın varsa onu yapacağım. Ne gerekiyorsa. Sadece beni hayatına geri al."

Belki de bu derin arzunun beni korkutması gerekirdi ama ben de ona karşı aynı tutku dolu hisleri besliyorum.

Titremesine engel olmak için ellerimi göğsünden aşağı doğru gezdirerek ona acı gerçeği söyledim. "Birbirimizi sürekli üzüyoruz. Ben sana bunu yapmaya ve bu çılgın iniş çıkışları yaşamaya devam edemem. Yardım almamız gerekiyor, Gideon. İlişkimiz ciddi anlamda sorunlu."

"Cuma günü Dr. Petersen'la görüştüm. Beni hastası olarak kabul edecek ve eğer sen de kabul edersen ikimizi çift olarak da alacak. Sen ona güvenebiliyorsan, ben de deneyebilirim diye düşündüm."

"Dr. Petersen mı?" Clancy doktorun ofisinden uzaklaşırken siyah bir Bentley SUV gördüğümde hissettiğim o kısacık heyecanı hatırladım. O sıralar kendime, bunu kendi kafamda kurduğumu söylüyordum. Sonuçta New York'ta bir sürü siyah Bentley SUV vardı. "Beni takip ettirdin."

Aldığı derin nefesle göğsü şişti. Sözlerimi inkâr etmedi.

Öfkemi bastırdım. Kontrol edemediği bir şeye, *birine*, bu kadar bağımlı olmasının ne kadar korkunç olabileceğini hayal edebiliyordum. O an için en önemli şey denemeye istekli olması ve bu isteğinin sadece konuşmaktan ibaret olmamasıydı. Gideon gerçek anlamda adımlar atmıştı. "Çok fazla çaba gerekecek, Gideon," diye uyardım onu.

"Bundan korkmuyorum." Bana tedirginlikle dokunuyor, elleri uyluklarımın ve kalçamın üzerinde kayıyordu; sanki çıplak tenimi okşamak onun için nefes almak kadar gerekliydi. "Sadece seni kaybetmekten korkuyorum."

Yanağımı onunkine bastırdım. Birbirimizi tamamlıyorduk. Şimdi, elleri sahiplenici bir şekilde bedenimde dolaşırken bile ruhumdaki buzların çözüldüğünü hissediyordum. En derin, en mahrem arzularımı anlayan ve tatmin edebilen adamın kollarında olmanın verdiği o büyük rahatlama hissini yaşıyordum.

"Sana ihtiyacım var." Dudakları yanağımın üzerinden geçip boynumdan aşağı kaydı. "İçinde olmalıyım..."

"*Hayır.* Tanrım. Burada olmaz." Fakat itirazım bana bile zayıf geliyordu. Onu her yerde, her zaman, her şekilde istiyordum...

"Burada olmak zorunda," diye mırıldandı, dizlerinin üzerine çökerek. "Hemen şimdi olmak zorunda."

Tenimi sıyırarak iç çamaşırımın dantelini yırttı, ardından eteğimi belime doğru çekiştirdi ve kadınlığımı yaladı, dili kıvrımlarımı ayırıp zonklayan klitorisimi usulca okşadı.

Soluk soluğa geri çekilmeye çalıştım ama gidecek hiçbir yerim yoktu. Arkamda kapı, önümde sert ve kararlı bir Gideon varken ve bir eliyle beni sabitleyip diğer eliyle sol bacağımı omzunun üzerinden kaldırarak beni o seksi ağzına doğru yaklaştırırken bunu yapamazdım.

Başım cama çarptı; diliyle beni çıldırttığı noktadan kanıma yayılan sıcaklık nabız gibi atıyordu. Omzunun üzerindeki baca-

ğım esnedi ve onu kendime daha da yakınlaştırmaya çalıştım; ağzına doğru hafifçe hareketlenmeye başladığım sırada ellerimle başını kavrayıp onu sabit tutmaya çalıştım. Saçlarının sert ve parlak tutamlarını bacağımın hassas iç kısımlarında hissetmek zaten beni yeterince kışkırtıyor, etrafımdaki her şeye dair farkındalığımı artırıyordu...

Gideon'ın ailesinin evindeydik, onlarca ünlünün katıldığı bir partinin ortasındaydık ve o burada dizlerinin üzerinde durmuş, açlıkla homurdanarak sırılsıklam ve sızlayan kadınlığımı yalayıp emiyordu. Bana nasıl ulaşacağını, neyi sevdiğimi ve neye ihtiyacım olduğunu çok iyi biliyordu. Yaradılışımı, inanılmaz oral becerilerinin çok ötesinde anlıyordu. Tüm bunlar bir araya geldiğinde üzerimde yıkıcı ve bağımlılık yapıcı bir etki yaratıyordu.

Bedenim titriyordu, bu yasak zevk göz kapaklarımı ağırlaştırmıştı. "Gideon... Beni o kadar şiddetle boşaltıyorsun ki..."

Gideon kasılan girişimi tekrar tekrar yaladı. Beni tahrik ediyor, hiç utanmadan ağzına sürtünmeme neden oluyordu. Elleri çıplak kalçamı kavrayarak avuçladı, dilini içime sokarken beni diline bastırmaya çalıştı. Benden büyük bir açgözlülükle zevk alışında bile bir saygınlık vardı; bedenime taptığını, ondan zevk almanın, onun için damarlarındaki kan kadar hayati bir önem taşıdığını açıkça hissettiriyordu.

"Evet," dedim nefes nefese, orgazmın eşiğinde olduğumu hissederek. Şampanya ve Gideon'ın teninin sıcak kokusu, uyarılmış kadınlığımın verdiği hisse karışınca sarhoş olmuştum. Memelerim askısız sütyenimin giderek daha da daralan sınırları içinde geriliyor, bedenim umutsuzca ihtiyaç duyduğu orgazmın eşiğinde titriyordu. "Boşalmaya çok yakınım."

Odanın uzak ucunda bir hareketlenme gözüme çarptı ve bir an donakaldım, bakışlarım Magdalene'in bakışlarına kilitlendi. Kapının hemen girişinde, tam içeri doğru bir adım

atacakken durdu, şaşkınlıkla irileşmiş gözlerle ve ağzı açık bir şekilde Gideon'ın hareket eden başına bakıyordu.

Fakat Gideon ya ondan habersizdi ya da onu umursamayacak kadar şehvet içindeydi. Dudakları klitorisimi emerken yanakları içe çökmüştü. Ritmik bir şekilde beni emiyor, bir yandan da dilinin ucuyla o aşırı hassas noktaya masaj yapıyordu.

İçimdeki her şey vahşi bir hisle gerildi ve sonra ateşli bir zevk patlamasıyla serbest kaldı.

Orgazm yakıp kavuran bir dalga hâlinde içimden aktı. Hiçbir şey düşünemeden kasıklarımı ağzına hareket ettirirken bir çığlık atıp aramızdaki ilkel bağa yenik düşmüştüm. Dizlerimin bağı çözülmek üzereyken Gideon beni tuttu ve titremem tamamen geçene kadar zonklayan kadınlığımı yalamaya devam etti.

Gözlerimi tekrar açtığımda tek seyircimizin de kaçıp gitmiş olduğunu gördüm.

Aceleyle ayağa kalkan Gideon beni kucaklayıp kanepeye taşıdı. Beni boydan boya kanepeye bıraktıktan sonra kalçamı kolçağa yaslayarak omurgamı yay gibi büktü.

Gövdemin üzerinden ona baktım. Neden beni öne doğru eğip arkadan becermiyordu ki?

Ardından fermuarını açtı ve büyük, güzel penisini ortaya çıkardı. O an bana nereden sahip olacağı umurumda değildi, sadece bunu yapmasını umursuyordum. Kendini içime iterken inledim, bedenim özlemini çektiğim o harika dolgunluk hissine uyum sağlamak için mücadele veriyordu. Kalçamı güçlü hamleleriyle buluşturmak için çekiştirirken o amansız kalınlıktaki sert aletiyle hassaslaşmış kadınlığıma sert darbeler indirmeye başladı. Bakışlarında kasvetli ve sahiplenici bir ifade vardı, içime sertçe girdiği her seferinde solukları ilkel homurtulara dönüşüyordu.

Dudaklarımın arasından titrek bir inilti kaçtı. Bana sürtünürken tahrik oluyordum ve bu, onun tarafından ama yalnızca onun tarafından duygusuzca becerilme ihtiyacımı asla doyurulamayacak şekilde harekete geçiriyordu.

Birkaç itişin ardından soluk soluğa ismimi söyleyerek başını geriye attı; gidip gelen kalçası beni çılgına çeviriyordu. "Sık beni, Eva. Aletimi sık."

Ona itaat ettiğim an çıkardığı hırıltılı ses o kadar erotikti ki kadınlığım büyük bir hazla titredi. "Evet, meleğim... Aynen öyle."

Onu iyice sıktığımda dudakları arasından bir küfür kaçtı. Bakışları benimkileri buldu; gözlerinin o çarpıcı mavisi, şehvetle bulanıklaşmıştı. Güçlü bedeni titreyerek sarsıldı, ardından acıyla karışık coşkun bir ses geldi. Aleti içimde bir iki kez gidip gelince uzun uzun, şiddetle boşaldı ve vücudumun sımsıkı kasılmış derinliklerine sıcacık bir şekilde menisini akıttı.

Yeniden orgazm olmak için zamanım yoktu ama önemli değildi. Onu hayranlıkla ve kadınlara özgü, saf bir zafer duygusuyla izledim. Bunu *ona yapabiliyordum*.

Orgazm anlarında, o bana sahip olduğu kadar ben de ona tümüyle sahip oluyordum.

Ayışığı Kitaplığı

16

Gideon üzerime eğildi, göğsü şiddetle inip kalkarken saçları göğsümü gıdıklıyordu. "Tanrım, bu olmadan günlerim geçmiyor. İş yerinde bile saatler çok uzun geliyor artık."

Parmaklarımı terden ıslanmış saçlarında gezdirdim. "Ben de seni özledim."

Göğsüme sokuldu. "Sen yanımda olmayınca kendimi... bilmiyorum işte. Artık kaçma benden, Eva. Buna katlanamıyorum."

Beni kendine doğru çekti ve önünde durmamı sağladı ama ayak tabanlarım parke zemine değene kadar aletini içimden çıkarmadı. "Hadi, benimle eve gel."

"Cary'yi bırakamam."

"O zaman onu da yanımızda sürükleriz. Şşş... Bana karşı gelmeden önce sana söyleyeyim, bu partiden ne elde etmeyi umuyorsa ben onu gerçekleştirebilirim. Burada olmakla elde edebileceği hiçbir şey yok."

"Belki de iyi vakit geçiriyordur."

"Burada olmanı istemiyorum." Bir anda mesafeli bir hâl aldı, ses tonu fazlasıyla kontrollüydü.

"Bunu söylemen ne kadar canımı acıtıyor, biliyor musun?" dedim usulca ağlayarak. "Benim sorunum ne ki ailenin etrafında olmamı istemiyorsun?"

"Meleğim, hayır." Gideon bana sarıldı, elleri beni rahatlatırcasına sırtımı okşuyordu. "Seninle ilgili bir sorun yok. Sorun burası. Ben burada *olamam*. Rüyalarımda nereyi gördüğümü bilmek ister misin? Bu evi görüyorum işte."

"Ya?" Midem endişe ve şaşkınlıkla düğümlendi. "Üzgünüm. Bilmiyordum."

Sesimde duyduğu bir şey yüzünden alnıma bir öpücük kondurdu. "Bugün sana biraz sert davrandım. Özür dilerim. Burada olduğun için gergin ve tedirginim ama bu bir mazeret değil."

Yüzünü avuçlarımın arasına aldım ve gözlerinin içine bakınca, orada saklamaya alışkın olduğu çalkantılı duyguları gördüm. "Benimle birlikteyken kendin olduğun için asla özür dileme. Senden istediğim şey bu. Ben senin güvenli alanın olmak istiyorum, Gideon."

"Öylesin zaten. Bunun boyutunu bilmiyorsun ama ben sana bunu anlatmanın bir yolunu bulacağım." Alnını alnıma yasladı. "Eve gidelim. Sana bir şeyler aldım."

"Ya? Hediyelere bayılırım." Özellikle de bu hediyeler, son derece mesafeli, romantik olmayan erkek arkadaşımdan geldiği zaman.

Gideon dikkatle içimden çıkmaya başladı. Ne kadar ıslandığımı, içime ne kadar boşaldığını hissedince şoke oldum. Penisinin son birkaç santimi de hızla dışarı kayınca uyluklarımın iç kısmı meniyle kayganlaştı. Bir an sonra, bacaklarımın arasından iki damla yere düşüverdi.

"Ah, kahretsin," diye inledi. "Feci seksi bir şey bu. Yine sertleşiyorum."

Erkekliğinin küstahça gösterisine baktım ve tüm bedenimi sıcak bastı. "*Bundan* sonra bir daha yapamazsın."

"Öyle mi diyorsun?" Bacaklarımın arasını avuçlayarak o kaygan sıvıyı üzerine sürdü ve kıvrımlara masaj yapmaya başladı. Coşkunluk hissi içime saf likör sıcaklığı gibi yayıldı; yalnızca

Gideon'ın bende ve bedenimde tatmin bulduğunu bilmemden kaynaklanan bir memnuniyet duygusuydu bu.

"Seninle resmen hayvanlaşıyorum," diye mırıldandı. "Seni işaretlemek istiyorum. Sana aramızda hiç mesafe kalmayacak şekilde sahip olmak istiyorum."

Sözleri ve dokunuşuyla az önce sert itişlerle kışkırttığı arzuyu yeniden alevlendirirken kalçam minik daireler çizerek hareket etmeye başladı. Yeniden boşalmak istiyordum, yatağına ulaşana dek beklemek zorunda kalırsam perişan olacağımı biliyordum. Onunla birlikte ben de hayvanlaşıyordum, onunla fiziksel olarak o kadar uyumluydum ve bana asla fiziksel olarak zarar vermeyeceği konusunda o kadar emindim ki kendimi... özgür hissediyordum.

Parmaklarımla bileğini sarıp elini kalçamın etrafına dolayarak nazikçe arkamdan bana ulaşmasını sağladım. Çenesini ısırırken içimde uyandırdığı cesaretle, "Parmaklarınla buraya dokun. Beni oradan işaretle," diye fısıldadım.

Gideon donakaldı; göğsü hızla inip kalkıyordu. "Ben..." Sesi birden kuvvetlendi. "Ben anal yapmıyorum, Eva."

Gözlerine baktığımda, orada karanlık ve değişken bir şey gördüm. Çok acı verici bir ifadeydi bu.

İkimizde de ortak olan onca şey arasında...

Şehvetin o ilkel duygusu, sevginin sıcaklığına dönüştü. Yüreğim burkularak, "Ben de yapmak istemem. En azından gönüllü olarak," diye itiraf ettim.

"Öyleyse... neden?" Sesindeki şaşkınlık beni derinden etkilemişti.

Ona sarıldım, yanağımı omzuna bastırdım ve kalbinin hafifçe paniklemiş atışlarını dinledim. "Çünkü senin dokunuşunun Nathan'ınkini silebileceğine inanıyorum."

"Ah, Eva." Yanağını başımın tepesine yasladı.

Ona daha da sokuldum. "Bana kendimi güvende hissettiriyorsun."

Uzunca bir süre birbirimize sarıldık. Gideon'ın kalp atışlarının yavaşlamasını ve nefesinin düzene girmesini dinledim. Derin bir nefes alarak ona özgü o kokuyla, şiddetli şehvet ve sert seks kokusunun karışımının tadını çıkardım.

Orta parmağının ucu anüsümün kıvrımı üzerinde tüy gibi yumuşacık bir şekilde kaydığında hareketsiz kaldım ve ona bakmak üzere geri çekildim. "Gideon?"

"Neden ben?" diye sordu bana usulca, güzel gözlerinde karanlık ve fırtınalı bir ifade vardı. "Ne kadar sorunlu olduğumu biliyorsun, Eva. Beni gördün... O gece beni uyandırdın... ve *gördün*, kahretsin. Bu şekilde nasıl bana vücudunu emanet edebilirsin?"

"Yüreğime ve onun bana söylediklerine güveniyorum." Kaşları arasındaki çatıklığı düzelttim. "Sen bana bedenimi geri verebilirsin, Gideon. Bunu yapabilecek tek kişinin sen olduğuna inanıyorum."

Gözlerini kapatıp nemli alnını benimkine yasladı. "Bir güvenli sözcüğün var mı, Eva?"

Şaşırdım ve yüzünü incelemek üzere geri çekildim. Terapi grubumdaki birkaç üye, hâkimiyet/itaat tarzı ilişkileri hakkında konuşmuştu. Bazıları seks sırasında güvende hissetmek için tam kontrole ihtiyaç duyuyordu. Diğerleriyse tam aksi şeye; yani bağlanmanın ve aşağılanmanın, zevki deneyimlemek için acı duymaya yönelik derin ve köklü ihtiyaçlarını tatmin ettiğini düşünüyorlardı. Bu yaşam tarzını uygulayanlar için bir tür güvenli sözcük, partnere "Dur" demenin açık bir yolu oluyordu. Fakat bunun, benim ve Gideon'ın durumuyla nasıl bir ilgisi olduğunu anlamıyordum. "Senin?"

"Benim öyle bir şeye ihtiyacım yok." Bacaklarımın arasındaki parmağının nazik okşamaları daha belirgin bir hâle gelmişti. Sorusunu tekrarladı: "Güvenli bir sözcüğün var mı?"

"Hayır. Buna hiç ihtiyacım olmadı. Misyoner, arkadan ve bir de B.O.B.... Yataktaki çılgın yeteneklerimin sınırı bunlardan ibaret."

Bu sözlerim, sert yüzüne neşeli bir ifadenin yayılmasına sebep oldu. "Tanrı'ya şükür. Aksi hâlde senden sağ kurtulamazdım."

Parmağının ucuyla bana masaj yapmaya devam ederken içimde karanlık bir özlemi uyandırdı. Gideon bana bunu yapabilir, daha önce olan her şeyi unutturabilirdi. Onunla birlikteyken olumsuz cinsel tetikleyicilerim, tereddütlerim veya korkularım yoktu. Bunu sebebi oydu. Ben de karşılığında ona, geçmişimden kurtardığı bedeni vermek istiyordum.

Kapının yanındaki sarkaçlı, büyük saat çalmaya başladı.

"Gideon, uzun zamandır insanların arasında değiliz. Birileri bizi aramaya gelecek."

Kıçımın deliğine çok hafif bir baskı uyguladı. "Bu cidden umurunda mı?"

Dokunuşuyla sırtım gerildi. Beklenti hissi yeniden alev alev yanmama sebep oluyordu. "Bana dokunduğun zaman senden başka hiçbir şey umurumda olmuyor."

Boştaki eli başıma uzandı ve saçlarımı köklerinden kavrayarak beni sabit tuttu. "Hiç anal oyunlardan zevk aldın mı? Tesadüfen ya da kasıtlı bir şekilde?"

"Hayır."

"Ama yine de bana, bunu isteyebilecek kadar güveniyorsun." Menisini kıçıma yayarken beni alnımdan öptü.

Pantolonunun belini kavradım. "Bunu yapmak zorunda değilsin..."

"Evet, zorundayım." Sesinde o şeytani tını vardı. "Bir şey istiyorsan, onu sana verecek kişi ben olacağım. Tüm ihtiyaçlarını karşılamak benim görevim, Eva. Bana neye mal olursa olsun."

"Teşekkür ederim, Gideon." Kalçam huzursuzca kıpırdanırken beni nazikçe kayganlaştırmaya devam etti. "Ben de senin ihtiyaç duyduğun her şey olmak istiyorum."

"Sana neye ihtiyacım olduğunu söyledim, Eva. Kontrol." Aralanmış dudaklarını benimkilerin üzerinde gezdirdi. "Ben-

den, seni acı dolu yerlere geri götürmemi istiyorsun, ihtiyaç duyduğun şey buysa yapacağım. Ama çok dikkatli olmalıyız."

"Biliyorum."

"Güvenmek ikimiz için de zor. Eğer bu güveni yok edersek her şeyimizi kaybedebiliriz. Güçle ilişkilendirdiğin bir sözcük düşün. Güvenli *sözcüğünü* düşün, meleğim. Seç bir tane."

Gideon'ın parmak ucunun baskısı daha da ısrarcı bir hâle geldi. "Crossfire," diye inledim.

"Hımm... Sevdim bunu. Duruma çok uygun."

Dili ağzımın içine daldı, belli belirsiz dokunduktan sonra geri çekildi. Parmağı anüsümü tekrar tekrar okşarken menisini deliğe doğru itti ve ben daha fazlası için sessiz bir yakarışla gerilirken genzinden yumuşak bir homurtu çıktı.

Parmağını deliğe sonraki bastırışında onu dışarı ittim ama o parmak ucunu içime kaydırdı. Doygunluk hissi şaşırtıcı derecede yoğundu.

Tıpkı daha önce olduğu gibi teslimiyetle bedenim ağırlaştı ve uyuştum.

"İyi misin?" diye sordu Gideon sertçe, kendimi ellerine bırakırken. "Durayım mı?"

"Hayır... Durma."

Parmağını biraz daha derine itince kaslarım sıkıca etrafına kapandı, hassas dokular arasında kayan bir şeye verilen çaresiz bir tepkiydi bu. "Çok güzel ve sıcacıksın," diye mırıldandı. "Ve çok yumuşak. Acıyor mu?"

"Hayır. Lütfen. Daha fazla."

Gideon parmağını ucuna kadar geri çekti, ardından yavaş ve rahat bir şekilde, eklemine dek yeniden içeri soktu. Zevkle titredim, o içimi titreten dolgunluğun verdiği his karşısında şaşkındım.

"Bu nasıl?" diye sordu boğuk sesiyle.

"Güzel. Bana yaptığın her şey çok güzel hissettiriyor."

Tekrar geri çekildi, sonra yeniden derinlere doğru kaydı. Öne eğilerek bana daha kolayca erişmesini sağlamak için kalçamı geriye doğru itip memelerimi göğsüne bastırdım. Saçlarımı kavrayıp yumruğunu biraz daha sıktı ve başımı geriye doğru çekerek ağzımı yoğun, ıslak öpücüğüyle istila etti. Açık ağızlarımız birbirinin üzerinden kayıyor, ben uyarıldıkça çok daha çılgın bir hâl alıyordu. Gideon'ın o karanlık cinsel bölgedeki parmağının verdiği his, nazik bir ritimle içime doğru itip geri çekmesi, bu hareketini karşılamak için benim de geriye doğru kaykılmama neden oluyordu.

"Çok güzelsin," diye mırıldandı, sesinde inanılmaz bir nezaket vardı. "Sana kendini iyi hissettirmeyi seviyorum. Orgazmın vücudunda yayılışını seyretmeye bayılıyorum."

"Gideon." Onun dokunuşları ve sevgisiyle büyük sevince boğulmuş hâldeydim. Onsuz geçen dört gün bana işleri yoluna koymamamız durumunda ne kadar mutsuz olacağımı, onsuz dünyamın ne kadar sıkıcı ve renksiz olacağını öğretmişti. "Sana ihtiyacım var."

"Biliyorum." Dudaklarımı yalayınca başım döndü. "Buradayım. Kadınlığın titriyor ve sıkışıyor. Benim için bir kez daha boşalacaksın."

Titreyen ellerimle, aramızda duran aletine uzandığımda sertleştiğini fark ettim. Eteğimi kaldırarak onu ıslak kadınlığıma doğru ittim. Birkaç santim içeri kaydı ama duruşumuz daha derin bir penetrasyonu engelliyordu. Yine de bu bağlantı bile tek başına yeterliydi. Kollarımı omuzlarına doladım, dizlerimin bağı çözülürken yüzümü boynuna gömdüm. Eli saçlarımdan ayrıldı, koluyla sırtımı kavrayarak beni sıkıca tuttu.

"Eva." İçime girip çıkan parmağının temposu hızlandı. "Bana ne yaptığını biliyor musun?"

Kasıkları benimkine çarpıyor, aletinin ucu hassas noktama masaj yapıyordu. "Açgözlülükle usul usul sıkarak resmen aleti-

min başını sağıyorsun. Beni senin için boşalmaya zorlayacaksın. Seninle birlikte boşalacağım."

Genzimden çıkan çaresizlik dolu seslerin belli belirsiz farkındaydım. Duyularım Gideon'ın kokusu ve taş gibi bedeninin sıcaklığı, içimde gidip gelen aletinin hissi ve arkamda içime girip çıkan parmağıyla aşırı hassas bir vaziyetteydi. Her yanım onunla çevrelenmişti, onunla doluydum, büyük bir mutluluk içinde her bir yandan ele geçirilmiştim. İçimde yükselen orgazm dalgası tüm bedenime yayılarak benliğimi ele geçirdi. Bunun sebebi sadece fiziksel zevk değil, aynı zamanda onun risk almaya istekli olduğunu bilmemdi. Bir kez daha. Benim için.

Parmağı durunca itiraz dolu bir sesle karşılık verdim.

"Sus," diye fısıldadı. "Biri geliyor."

"Ah, Tanrım! Magdalene bir süre önce buradaydı ve bizi gördü. Ya birilerine..."

"Kıpırdama." Gideon beni bırakmadı. Beni önden ve arkadan doldurmuş hâliyle öylece durdu, eli sırtımda gezinerek elbisemi düzeltiyordu. "Eteğinin kıvrımları her şeyi gizliyor."

Sırtım odanın girişine dönük hâlde alev alev yanan yüzümü gömleğine bastırdım.

Kapı açıldı. Bir duraklamanın ardından, "Her şey yolunda mı?" diye sordu biri.

Christopher. Ona dönemediğim için kendimi tuhaf hissettim.

"Elbette," dedi Gideon sakince ve soğukkanlı bir kontrolle. "Ne istiyorsun?"

Gideon beni dehşete düşürerek parmağını sokup çıkarmaya devam etti. Önceki kadar derin hamleler yapmıyordu, yalnızca eteğimi oynatmayacak yavaş, sığ hareketlerle gidip geliyordu. Çoktan fena hâlde tahrik olmuş ve orgazmın eşiğindeyken tırnaklarımı boynuna geçirdim. Christopher'ın odada olmasının tüm bedenime verdiği gerginlik sadece erotik hislerimi daha da artırmaya yaramıştı.

"Eva?" dedi Christopher.

Yutkundum. "Evet?"

"İyi misin?"

Gideon duruşunu ayarlayarak aletini içime doğru hareket ettirdi ve pelvisi, nabız gibi atan klitorisime çarptı.

"E-evet. Biz sadece... konuşuyorduk. Yemek. Hakkında." Gideon'ın parmağının ucu, penisinin dokunuşundan ayıran incecik duvarı sıyırıp geçtiği sırada gözlerim kapandı. Klitorisimi bir kez daha dürtmesi hâlinde boşalacaktım. Buna engel olamayacak kadar uçurumun kenarındaydım.

Gideon konuşurken göğsü yanağıma çarptı. "Eğer buradan gidersen işimiz daha erken biter, o yüzden bana ne istediğini söyle."

"Annem seni arıyor."

"Neden?" Gideon yeniden kıpırdandı ve aynı anda klitorisime doğru bir hamle yaparken parmağını da arkama hızla ve derin bir şekilde soktu.

O an doruğa ulaştım. İçimden gelen zevk çığlığını koyuvermekten korkarak dişlerimi Gideon'ın sert göğüs kaslarına geçirdim. Gideon usulca homurdandı ve boşalmaya başladı; yoğun ve beni yakıp kavuran meni içime doldukça penisi sarsıldı.

Kanımın uğultusunu kulaklarımda hissettiğim için konuşmanın geri kalanını duyamadım. Christopher bir şeyler söyledi, Gideon ona cevap verdi ve sonra kapı tekrar kapandı. Daha sonra kolçağa oturmam için beni kaldırdı ve açık duran uyluklarımın arasına girdi, orgazmının geri kalanını bedenimi kullanarak yaşadı ve hayatımda deneyimlediğim en ham, en gösterişli cinsel birleşmeyi sonlandırdığımız sırada dudakları dudaklarımın üzerinde hafifçe homurdandı.

Daha sonra Gideon beni elimden tutarak banyoya götürdü, burada bir bezi sabunlayıp bacaklarımın arasını temizledi, ar-

dından kendini de temizledi. Benimle tatlı bir samimiyetle ilgilendi; bana duyduğu arzu ne kadar ilkel olursa olsun, onun için değerli olduğumu bir kez daha göstermişti.

"Artık kavga etmemizi istemiyorum," dedim tezgâh üzerinde yerleştiğim yerden sessizce.

Gideon bezi gizli bir çamaşır dolabına attı ve fermuarını çekti. Sonra yanıma gelip buz gibi parmak uçlarını yanağımda gezdirdi. "Biz kavga etmiyoruz, meleğim. Sadece birbirimizi korkutmamayı öğrenmemiz gerekiyor."

"Bu çok kolaymış gibi söylüyorsun," dedim homurdanarak. İkimize de bakire demek saçma olurdu ama duygusal olarak tam anlamıyla öyle sayılırdık. Karanlıkta beceriksizce ilerlemeye çalışıyorduk ve çok hevesliydik, aklımız başımızda değil gibiydik, kendimizin pek farkında değildik, birbirimizi etkilemeye çalışıyorduk ama tüm gizli nüansları kaçırıyorduk.

"Kolay da olsa zor da olsa fark etmez. Bunu atlatacağız çünkü atlatmak zorundayız." Parmaklarını saçlarımın arasından geçirerek dağılmış saç tellerimi düzeltti. "Eve gidince konuşuruz. Sanırım sorunumuzun özündeki şeyi keşfettim."

Gideon'ın inancı ve kararlılığı, son birkaç gündür hissettiğim huzursuzluğu yatıştırmıştı. Gözlerimi kapatıp rahatladım ve saçımla oynanmasının tadını çıkardım. "Annen sarışın olduğumu görünce şaşırmış gibiydi."

"Öyle mi?"

"Benim annem de şaşırmıştı. Sarışın olmama değil tabii," dedim. "Senin bir sarışına ilgi duymuş olmana."

"Öyle mi?"

"Gideon!"

"Hımm?" Burnumun ucuna bir öpücük kondurdu ve ellerini kollarımda gezdirdi.

"Genelde tercih ettiğin tipte biri değilim, öyle değil mi?"

Gideon kaşlarını kaldırdı. "Benim tek bir tipim var: Eva Lauren Tramell. İşte bu kadar."

Gözlerimi devirdim. "Peki. Her neyse."

"Bunun ne önemi var ki? Benim birlikte olduğum kadın sensin."

"Bir önemi olduğundan değil. Sadece merak ediyorum. Genellikle insanlar tercih ettikleri tiplerden pek şaşmazlar."

Gideon bacaklarımın arasına sokularak kollarını belime doladı. "Senin tipine uygun olmam benim için büyük şans."

"Gideon, sen hiçbir tipe uymuyorsun," diye mırıldandım. "Sen tek başına bir kategorisin."

Gözleri parladı. "Gördüğün şeyi beğeniyor musun yani?"

"Beğendiğimi biliyorsun. Bu yüzden de yine hayvanlar gibi sevişmeye başlamadan önce buradan çıkıp gitmemiz gerekiyor."

Gideon yanağını yanağıma bastırarak, "Tüylerimi diken diken eden bir yerde aklımı başımdan yalnızca sen alabilirdin zaten," diye mırıldandı. "Tam olarak istediğim ve ihtiyaç duyduğum şey olduğun için teşekkür ederim."

"Ah, Gideon." Kollarımla bacaklarımı ona doladım ve onu olabildiğince kendime yaklaştırdım. "Buraya benim için geldin, değil mi? Beni bu nefret ettiğin yerden uzaklaştırmak için."

"Senin için cehenneme bile giderim, Eva ve çok yakında bunun olmasından korkuyorum." Sertçe iç geçirdi. "Tam sana gelecek ve kolundan tutup seni bana getirecektim ki buraya geleceğini öğrendim. Christopher'dan uzak durman şart."

"Neden sürekli bunu söylüyorsun? Çok iyi biri gibi görünüyor."

Gideon geri çekilerek parmaklarını saçlarımın arasından geçirdi. Gözleri gözlerime kilitlenmişti. "Christopher kardeşler arası rekabetin dozunu kaçırır, ayrıca tehlikeli sayılabilecek kadar dengesizdir. Sana ulaşmaya çalışıyor çünkü senin aracılığınla bana zarar verebileceğini biliyor. Bu konuda bana güvenmelisin."

Gideon neden üvey kardeşinin niyetinden bu kadar şüpheleniyordu? Bunun için makul bir sebebi olmalıydı. Yine benimle

tam olarak paylaşmadığı bir şeydi bu. "Sana güveniyorum. Elbette güveniyorum. Ona karşı mesafemi koruyacağım."

"Teşekkür ederim." Beni belimden yakalayıp tezgâhtan aldı ve yere indirdi. "Hadi Cary'yi de alıp buradan gidelim."

Birlikte el ele dışarı çıktık. Çok uzun zamandır ortalıkta olmadığımızın rahatsız edici bir şekilde farkındaydım. Güneş batıyordu. Üstelik külotum da yoktu. Mahvolmuş hâldeki iç çamaşırım Gideon'ın kot pantolonunun ön cebine tıkıştırılmış hâldeydi.

Bahçeye geçtiğimizde bana baktı. "Sana daha önce söylemeliydim. Çok güzel görünüyorsun, Eva. Bu elbise ve o *becer beni* diye bağıran kırmızı topuklu ayakkabılar sende harika durmuş."

"Eh, işe yaradıkları ortada." Omuzumla hafifçe ona vurdum. "Teşekkürler."

"İltifat için mi? Yoksa seks için mi?"

Yüzüm kızarırken, "Şşşt," diye uyardım onu.

Karanlık, kadifemsi kahkahası üzerine bizi duyabilecek mesafede olan tüm kadınların, hatta bazı erkeklerin de başı bizden tarafa çevrildi. Gideon, birbirine kenetlenmiş ellerimizi belime yerleştirerek beni kendine çekti ve dudaklarıma bir öpücük kondurdu.

"Gideon!" Annesi ışıldayan gözlerle ve güzel yüzünde geniş bir gülümsemeyle bize doğru süzülerek geldi. "Burada olduğun için çok mutluyum."

Ona sarılacakmış gibi duruyordu fakat Gideon'ın duruşu belli belirsiz değişti ve etrafındaki hava aniden, beni de içine alan görünmez bir güç balonuyla doldu sanki.

Elizabeth birden durdu.

"Anne." Gideon onu, bir buz fırtınasının soğukluğuyla karşıladı. "Bunun için Eva'ya teşekkür edebilirsin. Onu almaya geldim."

"Ama o iyi vakit geçiriyor, öyle değil mi, Eva? Onun hatırı için kalmalısın." Elizabeth gözlerinde yalvaran bir ifadeyle bana baktı.

Parmaklarım Gideon'ın elinin etrafında gerildi. Herkesten önce o gelirdi, bu su götürmez bir gerçekti ama onu seven bir anneye karşı sergilediği bu soğuk tavrın ardındaki hikâyeyi öğrenmek istemekten kendimi alamadım. Kadının oğluna hayran bakışları kendinden izler taşıyan yüzünde gezindi ve hasretle onu inceledi. Oğlunu en son ne zaman görmüştü?

Fakat biraz sonra onu *çok fazla* sevmiş olup olmayacağını merak ettim...

Tiksinti hissiyle omurgam kaskatı kesildi.

"Eva'yı zor durumda bırakma," dedi Gideon, parmak eklemlerini gergin sırtımda gezdirerek. "İstediğini elde ettin, onunla tanıştın işte."

"Belki bu hafta ikiniz yemeğe gelirsiniz?"

Gideon ona yalnızca kaldırdığı kaşıyla cevap verdi. Sonra bakışları başka tarafa yönelirken benim de kendisini takip etmem için dikkatimi çekti. Bu bakışları takip ettiğimde Cary'nin, kolunda çok ünlü bir pop prensesiyle çalı labirentinden çıktığını gördüm. Gideon ona işaret etti.

"Ah, Cary'yi de alamazsınız!" diye itiraz etti Elizabeth. "O resmen partinin kalbi."

"Onu seveceğini biliyordum." Gideon dişlerini göstererek gülümsedi ama bu, alelade bir tebessüm için fazla keskin bir hareketti. "Sadece onun Eva'nın arkadaşı olduğunu unutma, anne. Bu durumda benim de arkadaşım oluyor tabii."

Cary rahat tavırlarıyla yanımıza gelip o gergin havayı dağıtınca çok rahatladım.

"Ben de seni arıyordum," dedi bana. "Umarım gitmeye hazırsındır. Beklediğim o telefon geldi."

Parlayan gözlerine baktığımda Trey'in onu aramış olduğunu anladım. "Evet, hazırız."

Cary'yle etrafta dolaşarak insanlarla vedalaştık ve onlara teşekkürlerimizi sunduk. Gideon sahiplenici bir gölge gibi yanımdan ayrılmadı, tavırları sakin ama belirgin şekilde mesafeliydi.

Hep birlikte eve doğru ilerlerken Ireland'ın Gideon'a baktığını gördüm. Durup ona baktım. "Gidip kız kardeşini getir de onunla da vedalaşalım."

"Ne?"

"Sol tarafında duruyor." Gideon'ı dürttüğümü abisine bir kahraman gözüyle bakan genç kızdan gizlemek için sağ tarafa baktım.

Gideon sert bir hareketle elini sallayarak Ireland'ı yanına çağırdı. Yavaş yavaş abisinin yanına gelen Ireland'ın güzel yüzü aniden sıkıntılı bir hâl aldı. O günlerimi çok iyi hatırlayarak başımı iki yana salladım ve Cary'ye baktım.

"Dinle." Gideon'm bileğini sıktım. "Burada olduğun süre boyunca görüşüp konuşamadığınız için ondan özür dile ve istediği zaman seni arayabileceğini söyle."

Gideon bana sert bir bakış attı. "Ne konuşacağız ki onunla?"

"Eğer fırsat verirsen konuşma işini tümüyle o yapacaktır," dedim kollarını ovuşturarak.

Kaşlarını çattı. "O bir genç kız. Neden kollarımı açarak kafamı şişirmesine izin vereyim ki?"

Parmak uçlarımda yükselerek, "Çünkü bunun karşılığında sana borçlu kalmış olacağım," diye fısıldadım kulağına.

"Bir şeyler karıştırıyorsun sen." Bir an bana ihtiyatlı bir ifadeyle baktıktan sonra hafifçe homurdanarak dudaklarıma sert bir öpücük kondurdu. "Bu yüzden kapıları açık bırakalım ve bana birden fazla konuda borçlanacaksın, diyelim. Bu miktarı daha sonra belirleyeceğiz." Onu onaylarcasına başımı salladım. Cary bana dönüp işaret parmağını havada döndürerek, *onu resmen parmağına dolamışsın,* anlamına gelen bir işaret yaptı.

Buna hakkım var, diye düşündüm. Çünkü Gideon da beni kalbine dolamıştı.

Gideon, Bentley'nin anahtarını valelerden birinden alırken şaşırdım. "*Sen* mi kullandın? Angus nerede?"

"Bugün izinli." Burnunu şakağıma dokundurdu. "Seni özledim, Eva."

Ön koltuğa yerleştim ve Gideon arkamdan kapıyı kapadı. Emniyet kemerimi takarken Gideon'ın kaputun yanında durup garaj yolunun sonunda şık bir siyah Mercedes sedanın yanında bekleyen siyah giyimli iki adamla göz göze geldiğini gördüm. Adamlar başlarını aşağı yukarı sallayıp Benz'e bindiler. Gideon, Vidal'in garaj yolundan çıktığında onlar da bizi hemen arkamızdan takip etmeye başladılar.

"Güvenlik mi?" diye sordum.

"Evet. Burada olduğunu öğrendiğimde hemen yola çıktım ve onlar da bir süre izimi kaybettiler."

Cary, Clancy'yle eve gittiği için Gideon'la ben doğruca onun evine gittik. Gideon'ın araba kullanmasını seyrederken tahrik olduğumu fark ettim. Altındaki bu lüks aracı, diğer her şeyi idare ettiği gibi kendinden emin, agresif ve ustaca bir kontrolle idare ediyordu. Arabayı hızlı kullanıyordu ama dikkatsiz değildi, şehre geri dönerken geçtiğimiz manzaralı yolun virajlarını ve düzlüklerini kolayca alıyordu. Manhattan'ın sıkışık trafiğine girdiğimiz âna kadar neredeyse hiç durmadan gelmiştik.

Gideon'ın dairesine vardığımızda ikimiz de doğruca ana banyoya gittik ve duş almak için soyunduk. Gideon sanki bana dokunmadan bir an duramıyormuş gibi beni baştan ayağa yıkadı, sonra da bir havluyla kurulayarak kol kısmı kimono tarzı olan, işlemeli turkuaz ipekten yepyeni bir sabahlığa sardı. Son olarak kendisi için de çekmeceden benzer tonlarda, bağcıklı ipek bir pijama altı çıkardı.

"Külot yok mu?" diye sordum, seksi iç çamaşırı çekmecemi düşünerek.

"Hayır. Mutfaktaki duvarda asılı duran bir telefon var. Hızlı arama tuşuna bas ve telefonu açan adama, Peter Luger'dan her zamanki akşam yemeği siparişimi duble porsiyon istediğimi söyle."

"Tamam." Oturma odasına gidip adamı aradım ama daha sonra evin içinde Gideon'ı aramam gerekti. Onu, daha önce hiç girmediğim ofisinde buldum.

İlk başta etrafa çok iyi bakamadım çünkü oda yalnızca duvardaki aplik ve cilalı ahşap masasının üzerindeki bir lambayla aydınlanıyordu. Ayrıca gözlerim ona odaklanmakla daha çok ilgileniyordu. Büyük siyah deri koltuğunda yayılmış olan Gideon, bu hâliyle son derece şehvetli ve çekici görünüyordu. Ellerinin arasında ısıttığı bir kadehin içine biraz likör koymuştu ve kasılan pazularının güzelliği, karnındaki sıkı kaslar gibi tüm bedenimin karıncalanmasına neden oluyordu.

Bakışları aplikle aydınlanan duvardaydı ve bu benim de dikkatimi çekti. Duvardaki eseri görünce bir an irkildim çünkü ikimizin büyütülmüş fotoğraflarından oluşan, kocaman bir kolajdı bu: Fotoğraflar arasında spor salonunun önündeki sokakta öpüştüğümüz andan ve dernek yemeğinden fotoğraflarımızla birlikte Bryant Park'taki kavgamızın ardından yaşanan o hassas anda çekilmiş doğal bir kare de bulunuyordu.

Tablonun odağında, yalnızca onun için yanık bıraktığım mumun ışığında, kendi yatağımda uyuduğum sırada çekilmiş fotoğrafım duruyordu. Bu, fotoğrafçı hakkında fotoğrafın konusundan daha çok şey söyleyen, samimi ama röntgenci bir kareydi.

Onun da bana, benim ona âşık olduğum gibi âşık olduğuna dair gördüğüm bu kanıt beni derinden etkilemişti.

Gideon önceden benim için doldurup masasının kenarına koyduğu içkiyi işaret etti. "Otursana."

Merakla söylediği şeyi yaptım. Gideon'da yepyeni bir amaç ve lazer gibi keskin ama sakin bir kararlılık vardı.

Ruh hâlini böyle değiştiren şey neydi? Ve bu hâli, akşamımızın geri kalanı için ne anlama geliyordu?

Sonra masanın üstünde, içkimin hemen yanında duran küçük bir çerçeveyi gördüm ve endişem azaldı. Çerçeve, benim masamdakine çok benziyordu fakat bunun içinde Gideon'la üç fotoğrafımızdan oluşan bir kolaj vardı.

"Bunu iş yerine götürmeni istiyorum," dedi sessizce.

"Teşekkür ederim." Günlerdir ilk kez mutluydum. Bir elimle çerçeveyi göğsüme bastırıp diğer elimle kadehimi aldım.

Gideon beni otururken izlediği sırada gözleri parladı. "Masamdaki resminden bana bütün gün öpücükler gönderiyorsun. Bence benim de sana aynı şekilde hatırlatılmam adil olur. Daha doğrusu bizim."

Pek düzenli olmayan kalp atışlarımla, soluğumu hızla verdim. "Seni ya da bizi bir an olsun unutmuyorum ki."

"Denesen bile buna izin vermem zaten." Gideon içkisinden kocaman bir yudum aldı ve yutarken âdemelması oynadı. "Sanırım ilk yanlış adımımızı hangi noktada attığımızı anladım. Tüm bu karışıklıklar o ilk yanlış adımdan sonra başladı."

"Ya?"

"İçkinden bir yudum al, meleğim. Bence buna ihtiyacın olacak."

İçkimden dikkatli bir yudum aldım ve ânında bir yanma hissi duydum ama hemen ardından tadını beğendiğimi fark ettim. Sonra daha büyük bir yudum aldım.

Gideon kadehini avuçlarının arasında yuvarlayarak bir yudum daha aldı ve bana düşünceli bir ifadeyle baktı. "Söyle bana, Eva, sana göre hangisi daha seksiydi? Kontrol sendeyken limuzinde yaptığımız seks mi yoksa kontrol bendeyken otelde yaptığımız seks mi?"

Bu konuşmanın nereye varacağından emin olamayarak yerimde huzursuzca kıpırdandım. "Limuzinde olanların hoşuna

gittiğini sanıyordum. Yani, o esnada. Elbette daha sonrasında değil."

"Çok hoşuma gitti hem de," dedi sessiz bir inançla. "Aletim içindeyken o kırmızı elbiseyle inleyerek ne kadar iyi hissettiğini söylediğin anki görüntünü yaşadığım sürece unutmayacağım. Bir gün beni yine o şekilde altına almak istersen kesinlikle buna varım."

Birden midem kasıldı. Omuzlarımdaki kaslar gerildi. "Gideon, biraz gerilmeye başladım. Tüm bu güvenli sözcük ve altına alma muhabbetleri falan... Sanki bu konuşma benim gidemeyeceğim bir yere varacakmış gibi hissediyorum."

"Senin düşündüğün şey bağlanmak ve acı çekmek. Benim söz ettiğim şey iki tarafın da rızasıyla gücün el değiştirmesi." Gideon beni dikkatle inceledi. "Biraz daha konyak ister misin? Çok solgun görünüyorsun."

"Hadi ya?" Boş kadehi masaya koydum. "Bana dominant olduğunu söylemek istiyormuşsun gibi geliyor."

"Meleğim, sen bunu zaten biliyordun." Gideon'ın dudakları yumuşacık, seksi bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Benim asıl söylemek istediğim şey, senin itaatkâr olduğun."

17

Hemen ayağa fırladım.

"Yapma," diye uyardı beni, karanlık bir sesle. "Henüz kaçıp gidemezsin. Konuşmamız bitmedi."

"Neden söz ettiğini bilmiyorsun sen." Başkasının baskısı altında olmak, *hayır deme hakkımı yitirmek*, bir daha asla olmayacak bir şeydi! "Neler yaşadığımı biliyorsun. Benim de hayatımda senin kadar kontrole ihtiyacım var."

"Otur, Eva."

Sırf beni kontrol edemeyeceğini ona kanıtlamak için ayakta durmaya devam ettim.

Gideon'ın yüzündeki gülümseme genişleyince içim eridi. "Senin için nasıl deli olduğum hakkında bir fikrin var mı?" diye mırıldandı.

"Eğer bana emirler vermene, özellikle de cinsel hayatımızda bunu yapmana tahammül edebileceğimi düşünüyorsan delisin demektir zaten."

"Hadi ama, Eva. Seni dövmek, cezalandırmak, incitmek, aşağılamak ya da bir evcil hayvan gibi sana emirler vermek istemediğimi biliyorsun. İkimizin de böyle şeylere ihtiyacı yok." Gideon yerinde doğrularak öne eğildi ve dirseklerini masaya koydu. "Hayatımdaki en önemli şey sensin. Sana değer veri-

yorum. Seni korumak ve sana kendini güvende hissettirmek istiyorum. Bu yüzden bu konu hakkında konuşuyoruz."

Tanrım. Bir insan nasıl hem bu kadar muhteşem hem de bu kadar çılgın olabilirdi? "Kimsenin bana hükmetmesine ihtiyacım yok!"

"Senin ihtiyacın olan şey güvenebileceğin biri..."

İtiraz edecek oldum.

"Hayır. Çeneni kapat, Eva. Sözlerim bitene dek bekleyeceksin."

İtirazlarım sessizliğe gömüldü.

"Benden bedenini, daha önce seni incitmek ve korkutmak için kullanılan eylemlerle yeniden tanıştırmamı istedin. Bana duyduğun güvenin benim için ne anlama geldiğini veya o güveni paramparça edersem neler hissedeceğimi sana anlatamam. Böyle bir riski göze alamam, Eva. Bu işi doğru şekilde yapmalıyız."

Kollarımı kavuşturdum. "Sanırım aptalın tekiyim ben. Seks hayatımızın muhteşem gittiğini düşünüyordum."

Kadehini masanın üzerine bırakan Gideon, sanki hiç konuşmamışım gibi sözlerine devam etti. "Bugün benden bir ihtiyacını karşılamamı istedin ve ben de kabul ettim. Şimdi yapmamız gereken..."

"Eğer istediğin kişi değilsem, söyle gitsin!" Pişman olacağım bir şey yapmadan önce çerçeveyi ve kadehimi masanın üstüne koydum. "Allayıp pullamaya çalışma..."

Sendeleyerek birkaç adımdan daha fazla gerileyemeden masanın etrafından dolanıp önüme dikildi. Kollarıyla beni kapana kıstırarak dudaklarını dudaklarıma bastırdı. Daha önce yaptığı gibi beni sürükleyerek bir duvara yasladı, elleriyle sımsıkı sardığı bileklerimi başımın üzerine kaldırdı.

Kapana kısılmış hâlde, dizlerini büküp sertleşmiş penisiyle kadınlığımı okşarken hiçbir şey yapamadım. Bir kez, iki kez sürtündü. Şişmiş klitorisimde ipek pijamasının hışırtısı yankılandı. Sabahlığımın üzerinden meme ucumu ısırınca ürperdim;

sıcak teninin tertemiz kokusu beni sarhoş etmişti. Soluk soluğa kalarak kendimi beni kavrayan kollarına bıraktım.

"İşi ben devraldığımda ne kadar kolay teslim olduğunu görüyor musun?" Dudakları alnıma doğru ilerledi. "Bu sana iyi hissettiriyor, değil mi? Doğru hissettiriyor."

"Bu hiç de adil değil." Ona baktım. Farklı bir şekilde tepki vermemi nasıl bekleyebilirdi? Ne kadar rahatsız ve şaşkın olsam da çaresizce ona doğru çekiliyordum.

"Elbette adil. Aynı zamanda da doğru."

Bakışlarım o mürekkep rengi, yele gibi muhteşem saçlarında ve eşsiz yüzünün keskin hatlarında gezindi. Hissettiğim özlem o kadar yoğundu ki neredeyse acı vericiydi. Benden gizlediği yaralı tarafı onu daha çok sevmemi sağlamıştı. Bazen diğer yarımı onda bulduğumu hissediyordum.

"Beni tahrik etmene engel olamıyorum," diye mırıldandım. "Bedenimin fizyolojik olarak gevşeyip rahatlaması gerekiyor, o kocaman aletini ancak o şekilde içime sokabilirsin."

"Eva. Dürüst olalım. Benim tam anlamıyla kontrole sahip olmamı *istiyorsun*. Senin için önemli olan bana güvenip seninle ilgilenmem. Bunda yanlış olan bir şey yok. Benim içinse tam tersi geçerli; bana, o kontrolü bırakacak kadar güvenmene ihtiyacım var."

Bedenini bana yaslamış ve vücudum onun sert uzuvlarının acı verici bir biçimde farkındayken doğru düzgün düşünemiyordum. "Ben itaatkâr *değilim*."

"Benimleyken öylesin. Dönüp baktığında, en başından beri bana hep boyun eğdiğini göreceksin."

"Sen yatakta iyisin! Benden daha fazla deneyimin var. Elbette bana istediğini yapmana izin veririm." Titremesine engel olmak için alt dudağımı ısırdım. "Sana yeterince heyecan veremediğim için üzgünüm."

"Saçmalık bu, Eva. Seninle sevişmekten ne kadar zevk aldığımı biliyorsun. Elimden gelse yapacağım tek şey bu olurdu. Beni tahrik eden oyunlardan bahsetmiyoruz burada."

"*Beni* tahrik eden şeylerden mi bahsediyoruz öyleyse? Bu mu olayımız?"

"Evet. Ben öyle düşünmüştüm." Gideon kaşlarını çattı. "Üzgünsün. Benim söylemek istediğim... Kahretsin. Bunu tartışmanın bizim için faydalı olabileceğini düşünmüştüm."

"Gideon." Yanan gözlerim yaşlarla doldu. O da benim kadar yaralanmış ve şaşkın görünüyordu. "Kalbimi kırıyorsun."

Bileklerimi bırakarak geri çekildi ve beni kollarının arasına aldı, ardından ofisinden çıkarıp koridorun sonundaki kapalı bir kapıya götürdü. "Kapı kolunu çevir," dedi sessizce.

Hâlâ hafifçe boya kokan, mum ışığıyla aydınlatılmış bir odaya girdik. Birkaç saniyeliğine şaşkına döndüm, Gideon'ın dairesinden çıkıp da nasıl benim yatak odama girdiğimizi anlayamamıştım.

"Anlamıyorum." Bu, duruma hiç de uygun kaçmayan çok hafif bir tepkiydi ama beynim hâlâ nasıl bir evden diğerine ışınlanabildiğimizi anlamaya, bu hissi atlatmaya çalışıyordu. "Sen... eşyalarımı buraya mı taşıdın?"

"Tam olarak değil." Beni yere bıraktı ama kolunu omzuma doladı. "Sen uyurken çektiğim fotoğraftan yola çıkarak odanı yeniden yarattım."

"*Neden?*"

Neler oluyordu böyle? Kim böyle bir şey yapardı ki? Tüm bunları kâbuslarına tanık olmamam için mi yapmıştı?

Bu düşünce üzerine kalbim daha da sızladı. Her geçen saniye Gideon'la birbirimizden daha da uzaklaştığımızı hissediyordum.

Elleri nemli saçlarımda gezindi ama bu sadece tedirginliğimi daha da artırdı. O an saçlarımdaki ellerini kendimden uzaklaştırmak ve aramıza en azından birkaç metrelik mesafe koymak istedim. Belki daha fazla.

"Eğer kaçmak istersen," dedi Gideon yumuşak bir sesle, "buraya gelip kapıyı kapatabilirsin. Hazır olana kadar seni rahatsız etmeyeceğime söz veriyorum. Bu sayede, güvende hissettiğin bir yerde olacaksın ve ben de beni terk etmediğini anlamış olacağım."

Aklımdan milyonlarca soru ve spekülatif düşünce geçti fakat geride yalnızca tek bir soru kalmıştı: "Uyurken aynı yatağı paylaşacak mıyız?"

"Her gece." Gideon'ın dudakları alnıma dokundu. "Başka türlüsünü nasıl düşünebilirsin? Konuş benimle, Eva. O güzel kafandan neler geçiyor senin?"

"*Benim* kafamdan mı neler geçiyor?" diye çıkıştım ona. "Asıl senin kafandan neler geçiyor? Ayrıldığımız dört gün içinde sana neler oldu böyle?"

Gideon'ın çenesi kasıldı. "Biz hiç ayrılmadık, Eva."

Diğer odadaki telefon çaldı. Kendi kendime bir küfür savurdum. Aynı anda hem onunla konuşmak hem de onun gitmesini istiyordum.

Gideon omuzlarımı sıkarak beni serbest bıraktı. "Akşam yemeğimiz geldi."

Yanımdan ayrıldığında peşinden gitmedim, yemek yiyemeyecek kadar huzursuz hissediyordum. Bunun yerine, benimkinin aynısı olan yatağa gittim ve bir yastığa sarılarak gözlerimi kapadım. Gideon'ın geri döndüğünü duymadım ama yatağın kenarında durunca varlığını hissettim.

"Lütfen yalnız yemek yedirme bana," dedi kaskatı kesilmiş sırtıma doğru.

"Neden seninle yemem için bana emir vermiyorsun?"

Gideon iç geçirdi, ardından yatakta arkama uzandı. Bedeninin sıcaklığı çok hoştu, diken diken olmuş tüylerimi yatıştırmıştı. Uzun bir süre hiçbir şey söylemedi, sadece bana yakınlığıyla teselli verdi. Ya da belki de ben ona teselli verdim.

"Eva." Kolumu okşadı. "Mutsuz olmana dayanamıyorum. Konuş benimle."

"Ne diyeceğimi bilmiyorum ki. Sonunda aramızda bazı şeylerin düzeleceği bir noktaya geldiğimizi düşünmüştüm." Yastığa daha da sıkı sarıldım.

"Gerilme, Eva. Benden uzaklaşman canımı yakıyor."

Onun beni *kendinden uzaklaştırdığını* hissediyordum.

Arkama dönerek sırtüstü yatmasını sağladım; ardından üstüne çıktım, bacaklarımı kalçasının iki yanına açtığım sırada sabahlığımın eteği aralandı. Avuçlarımı güçlü göğüs kaslarının üzerinde gezdirip tırnaklarımı bronz tenine gömdüm. Kalçam üzerinde hafifçe inip kalkarken çıplak kadınlığım aletini okşuyordu. Pijamasının incecik ipek kumaşından, alttaki her bir çıkıntıyı ve kalın damarı hissedebiliyordum. Kararan gözlerinden ve hızla aldığı soluklarla aralanan dudaklarından, onun da kadınlığımı ve nemli sıcaklığını hissedebildiğini anladım.

"Bu senin için çok mu kötü bir şey?" diye sordum ona, kalçamı oynatarak. "Orada yatarken, sırf kontrol bende olduğu için bana istediğimi vermediğini mi düşünüyorsun yani?"

Gideon ellerini uyluklarıma koydu. O zararsız gibi görünen dokunuşun bile baskın bir hâli vardı.

Kısa bir süre önce onda fark ettiğim o sinirli ve odaklı hâlleri bir anda bana mantıklı geldi; Gideon artık irade gücünü dizginlemiyordu.

İçindeki o muazzam güç artık patlamaya hazır bir bomba gibi bana yöneltilmişti.

"Sana daha önce de söyledim," dedi boğuk bir sesle. "Sana nasıl mümkünse o şekilde sahip olacağım."

"Ben de yedim. Alttayken bile baskın olmaya çalıştığını anlamadığımı sanma sakın."

Dudakları neşeli bir ifadeyle kıvrıldı. Hiç de pişmanmış gibi görünmüyordu.

Üzerine uzanarak dilimle meme ucunu yalayıp onu çıldırttım. Daha önce bana yaptığı gibi bir battaniye misali üstüne kapanıp o muhteşem kıçını sıkarken onu kendi bedenime sımsıkı bastırdım. Sertleşen penisini karnımda hissediyordum ve bu, iştahımı daha da kabartıyordu.

"Beni zevkle mi cezalandıracaksın?" diye sordu sessizce. "Çünkü bunu yapabilirsin. Bana diz çöktürebilirsin, Eva."

Alnımı göğsüne yasladığımda oksijen ciğerlerimi işitilebilir bir hızla terk etti. "Keşke."

"Lütfen bu kadar endişelenme. Bunu da diğer sorunları da atlatacağız."

"Haklı olduğundan o kadar eminsin ki." Ona gözlerimi kısarak baktım. "Kanıtlamaya çalıştığın bir şey var."

"Sen de bir şeyleri kanıtlayabilirsin." Gideon alt dudağını yalayınca kadınlığım sessiz bir taleple kasıldı.

Gözleri derin duyguların yoğunluğuyla parlıyordu. İlişkimizde neler olursa olsun, ciddiyetle birbirimize dolanmış vaziyetteydik, buna şüphe yoktu.

Ve bunu gerçek anlamıyla da göstermek üzereydim.

Dudaklarım gövdesinin üzerinde hareket ederken Gideon'ın boynu gerildi. "Ah, Eva."

"Birazdan dünyanız sarsılacak, Bay Cross."

Gerçekten de öyle oldu. Bunu garantiledim.

Kadınsı bir zafer hissiyle sersemlemiş vaziyette, Gideon'ın yemek masasına oturdum ve onu gözümde kısa bir süre önceki terden sırılsıklam olmuş ve soluk soluğa, o muhteşem vücudunun tadını çıkarırken küfürler savurduğu hâliyle canlandırdım.

Bir ısıtıcı bölme sayesinde sıcak kalan bifteğinden bir lokma alıp yuttu ve sakin bir şekilde, "Doymak bilmiyorsun," dedi.

"Eh, yani. Muhteşemsin, çok seksisin ve harika bir vücudun var."

"Beni onaylamana sevindim. Ayrıca çok da zenginim."

Elimi, elli milyon dolar kadar bir fiyatı olması gerektiğini düşündüğüm dairenin tamamını kapsayacak şekilde, umursamazca salladım. "Bu kimin umurunda?"

"Eh, aslında benim umurumda." Dudakları kıvrıldı.

Çatalımı, Alman usulü patates kızartmalarından birine saplarken Peter Luger yemeklerinin neredeyse seks kadar iyi olduğunu düşündüm. Neredeyse. "Ben paranı sadece çalışmayı bırakıp seks kölem olarak çırılçıplak etrafımda dolanmayı göze alabileceksen umursuyorum."

"Ekonomik anlamda bunu göze alabilirim, evet. Ama sıkılırsın, sonra da beni terk edersin. O zaman benim hâlim ne olur?" Yüzünde sıcacık, neşeli bir ifade vardı. "Sanırım bana kanıtlayacağın şey her neyse onu kanıtladın, ha?"

Yemeğimi çiğnedikten sonra, "Bir kez daha mı kanıtlamalıyım?" dedim.

"Hâlâ bunu yapmak isteyecek kadar arzu dolu olman da *ne demek istediğimi* kanıtlıyor."

"Hımm." Şarabımdan bir yudum aldım. "Kelime oyunu mu yapıyorsun sen?"

Bana bir bakış attı ve o güne kadar yediğim en yumuşak biftekten bir lokma daha alıp çiğnedi.

Huzursuz ve endişeli bir edayla derin bir nefes aldıktan sonra, "Seks hayatımız seni tatmin etmeseydi bana bunu söyler miydin?" diye sordum.

"Saçmalama, Eva."

Dört günlük ayrılığımızdan sonra bunu gündeme getirmesinin sebebi başka ne olabilirdi ki? "Eminim ki genellikle tercih ettiğin tiplerden olmamam da senin için zordur. Ayrıca oteldeki oyuncakların hiçbirini kullanmadık..."

"Kes artık konuşmayı."

"Pardon?"

Gideon çatalıyla bıçağını bir kenara bıraktı. "Özgüvenini yerle bir etmeni dinlemeyeceğim."

"Ne? Konuşma hakkı yalnızca sana mı ait yani?"

"Kavga çıkarabilirsin, Eva ama bu yüzden seni becermeyeceğim."

"Kim demiş..." Bana dik dik baktığında sustum. Haklıydı. Onu hâlâ istiyordum. Onun üstümde olmasını, tüm şehvetiyle ikimizin de alacağı zevki kontrol etmesini istiyordum.

Gideon masadan kalkıp, "Burada bekle," dedi sertçe.

Biraz sonra geri döndüğünde tabağımın yanına siyah, deri bir yüzük kutusu koyup yerine oturdu. Kutuyu görünce fiziksel bir darbe yemiş gibi oldum. Beni iliklerime dek donduran bir korku hissettim. Hemen ardından kor gibi bir özlem hissi geldi.

Kucağımdaki ellerim titriyordu. Parmaklarımı birbirine kenetledim ve tüm vücudumun titrediğini fark ettim. Sersemlemiş hâlde başımı kaldırıp bakışlarımı Gideon'ın yüzüne diktim.

Yanağıma dokundurduğu parmak uçlarının sebep olduğu his, içimde titreşen kaygıların büyük kısmını yatıştırarak geride korkunç bir özlem bıraktı.

"*O* yüzük değil bu," diye mırıldandı usulca. "Henüz değil. Buna hazır değilsin."

İçimde bir şey soluverdi. Sonra rahatlama hissi tüm benliğimi sardı. Henüz çok *erkendi*. İkimiz de böyle bir şeye hazır değildik. Ama Gideon'a ne kadar âşık olduğumu artık biliyordum.

Başımı onaylarcasına salladım.

"Açsana," dedi.

Dikkatle kutuyu kendime çektim ve parmaklarımla kapağını açtım. "Ah."

Siyah deri kutunun ve kadife tabanının içinde, eşsiz görünümlü bir yüzük vardı. Altın bağlara benzer şeritler iç içe geçmiş ve elmaslarla kaplı X'lerle birbirine tutturulmuştu.

"Bağlar," diye mırıldandım. "X'ler bağları bir arada tutuyor." Gideon *Cross.*[5]

"Pek öyle değil. Ben o bağları senin farklı yönlerin olarak görüyorum, esaretin bağları olarak değil. Ama evet, X'ler seni tutuşumu simgeliyor. Sanki sana tırnaklarımla tutunmuşum gibi." Gideon kadehindeki şarabı bitirdi ve ikimizin kadehlerini de yeniden doldurdu.

Tüm bu olup bitenleri anlamaya çalışırken afallamış hâlde hareketsizce oturdum. Ayrı olduğumuz süre içinde yaptığı onca şey bana –fotoğraflar, yüzük, Dr. Petersen, bire bir kopyaladığı yatak odam ve beni takip ettirdiği arabalar– aslında hep düşüncelerinde olduğumu, hatta beni aklından hiç çıkarmadığını söylüyordu.

"Anahtarlarımı bana geri verdin," diye fısıldadım, o ânın acısını hatırlayarak.

Elini uzattı ve elimi tuttu. "Bunu yapmamın birçok nedeni vardı. Beni üzerinde sadece bir bornozla ve yanında anahtarın olmadan terk edip gittin, Eva. Cary evde olup da seni hemen içeri almasaydı neler olurdu, düşünmeye dayanamıyorum."

Elini dudaklarıma götürüp sırtını öptüm, sonra elini bırakıp yüzük kutusunun kapağını kapadım. "Bu çok güzel, Gideon. Teşekkür ederim. Benim için anlamı büyük."

"Ama onu takmayacaksın." Bu bir soru değildi.

"Bu akşamki konuşmamızın ardından bu bana bir tasma gibi geliyor."

Gideon bir süre sonra başını onaylarcasına salladı. "Tamamen haksız sayılmazsın."

Başım ağrıyordu ve yüreğim sızlıyordu. Dört gece boyunca uyuduğum huzursuz uykuların da bir faydası olmamıştı. Ben de onunla ilgili aynı şeyleri hissediyordum ama onun neden bana bu kadar ihtiyaç duyduğunu anlayamıyordum. Sadece

---

5 İngilizcede X anlamına gelen Cross kelimesine atıfta bulunuyor. *–ç.n.*

New York'ta bile hayatında yerimi alabilecek binlerce kadın vardı, oysa Gideon Cross bir taneydi.

"Seni hayal kırıklığına uğratıyormuşum gibi geliyor, Gideon. Bu gece konuştuğumuz onca şeyden sonra... bunun sonun başlangıcı olduğunu hissediyorum."

Gideon sandalyesini geriye iterek bana doğru eğildi ve yanağıma dokundu. "Hiç de değil."

"Dr. Petersen'a ne zaman gideceğiz?"

"Ben salı günleri tek başıma gideceğim. Sen de onunla konuşup çift terapisini kabul ettikten sonra perşembe günleri birlikte gidebiliriz."

"Her haftanın iki saati. Gidiş ve dönüş yolu hariç. Büyük bir sorumluluk bu." Elimi uzatıp yanağına düşen saçlarını geriye doğru taradım. "Teşekkür ederim."

Gideon elimi yakaladı ve avucumu öptü. "Fedakârlık değil bu, Eva."

Yatmadan önce biraz çalışmak için ofisine kapanırken ben de yüzük kutusunu alıp ana banyoya gittim. Dişlerimi fırçalayıp saçımı tararken hediyemi biraz daha inceledim.

Tenim gün boyunca yaşadığım sayısız orgazm düşünüldüğünde mümkün olmaması gereken, yumuşacık bir ihtiyaç hissiyle uğulduyordu. Tanrım, sürekli uyarılıyordum. Gideon'la cinsel bağ kurmak, iyi olduğumuza dair kendimi ikna etmek için duyduğum bir ihtiyaçtı.

Yüzük kutusu elimde, Gideon'ın yatağının bana ait olan tarafına geçtim ve kutuyu komodinin üzerine koydum. İyi bir uyku çektikten sonra, sabah gözümü açtığımda göreceğim ilk şey olmasını istiyordum.

İç çekerek güzel yeni sabahlığımı karyolanın ayak ucuna bıraktım ve yatağa girdim. Uzun bir süre dönüp durduktan sonra nihayet uykuya yenik düştüm.

Gece yarısı kalp atışlarım hızlanmış ve nefesim düzensizleşmiş şekilde uyandım. Kafam karışmış hâlde bir an hareketsiz yatarak kendimi toparladım ve nerede olduğumu anlayınca gerildim. Gideon yine kâbus görmüş müydü? Onu yanımda, derin ve düzenli nefesleriyle sessizce yatarken bulduğumda bir iç çekip rahatladım.

Yatağa geldiğinde saat kaçtı acaba? Ayrı geçirdiğimiz günlerin ardından yalnız kalmak ister mi diye endişelenmiştim.

Ama sonra aniden bir şey fark ettim. *Tahrik olmuştum.* Hem de neredeyse acı veren bir şekilde.

Memelerim gerilmiş, şişmişti ve meme uçlarım taş gibiydi. Kasıklarım sızlıyordu ve kadınlığım ıslaktı. Ay ışığıyla aydınlanan karanlığın içinde öylece yatarken arzudan uyandığımı fark ettim. Rüyamda erotik bir şey mi görmüştüm? Yoksa Gideon'ın yanımda yatması yeterli bir sebep miydi?

Dirseklerimin üzerinde doğrularak ona baktım. Çarşaf belinde duruyor, bir heykeli andıran göğsünü ve pazularını açıkta bırakıyordu. Sağ kolunu başının üzerine atmıştı. Sol kolu battaniyelerin üzerinde, aramızda duruyordu ve yumruk hâlindeki eli, ön kolundan yukarı doğru uzanan kalın damarları belirginleştirmişti. Gideon dinlenirken bile sert ve güçlü görünüyordu.

O an içimdeki gerilimin, öylece yatarken bile beni tahrik edebildiğinin farkına vardım. Uyurken bile ona teslim olmamı istemesi mümkün değildi ama yine de öyleymiş gibi geliyor, aramızdaki görünmez ipin beni ona doğru çektiğini hissediyordum.

Bacaklarımın arasında nabız gibi atan sızıya daha fazla dayanamayıp onu dindirebilmeyi umarak elimi o yoğun bölgeye bastırdım. Fakat bu baskı arzumu daha da şiddetlendirdi.

Kıpırdamadan duramıyordum. Üzerimdeki yatak örtüsünü bir kenara atarak bacaklarımı yataktan aşağı indirip biraz sıcak süt ya da Gideon'ın bana ikram ettiği konyaktan içmeyi düşündüm. Birden durdum ve komodinin üzerindeki deri yüzük kutusuna çarpıp yansıyan ay ışığına odaklandım. Kutunun

içindeki yüzüğü düşündüm ve arzum daha da kabardı. O anda içimde Gideon tarafından bağlanma düşüncesi peyda oldu.

Sadece azgınsın şu an, diye azarladım kendimi.

Terapi grubumdaki kızlardan biri, "efendisinin" her istediğinde ve istediği her şekilde, sırf kendi zevki için bedenini kullanabileceğinden bahsetmişti. Bunu hiçbir açıdan seksi bulamamıştım... ta ki Gideon sahneye girene dek. Onu orgazma ulaştırmaya, boşalmasını sağlamaya bayılıyordum. Bunun bir sebebi yoktu, sadece seviyordum.

Parmaklarım minik kutunun kapağına değdi. Titrek bir nefes vererek kutuyu elime alıp açtım. Bir an sonra bu son derece havalı görünen yüzüğü sağ elimin yüzük parmağına geçiriyordum.

"Beğendin mi, Eva?"

Gideon'ın sesini duyunca ürperdim. Bu ses, şimdiye dek hiç duymadığım kadar derinden ve sert geliyordu. Gideon uyanmış, beni izliyordu.

Ne zamandır uyanıktı? Gideon da uyurken tıpkı benim onunla olduğum gibi benimle bağlantı hâlinde miydi?

"Çok sevdim." *Seni seviyorum.*

Kutuyu bir kenara koyup başımı çevirdiğimde onu yatakta otururken buldum. Gözleri, beni inanılmaz derecede tahrik eden ama aynı zamanda içten içe korkmama neden olan bir ifadeyle parlıyordu. Bu, onunla ilk karşılaştığım an beni kelimenin tam anlamıyla kıçımın üstüne seren o bakışa çok benzeyen, savunmasız bir bakıştı; yakıcı ve sahiplenici bir ifadesi vardı, karanlık bir zevkin tehditleriyle doluydu. Sağ elimi dudaklarına götürüp bana verdiği yüzüğü öperken gölgeler arasında kalan o şahane yüzü sert, çenesi gergindi.

Dönüp yatakta diz çöktüm ve kollarımı boynuna doladım. "Sahip ol bana. *Carte blanche*[6]."

---

6 (Fr.) Sınırsız yetki. *–ç.n.*

Popomu avuçlayıp sıktı. "Bunu söylemek sana nasıl hissettiriyor?"

"Neredeyse bana yaşatacağın orgazmlar kadar iyi."

"Ah, bir meydan okuma demek." Dilinin ucu, sımsıkı kapalı duran dudaklarımı okşayarak beni, kasıtlı olarak sakladığı bir öpücüğün vaadiyle baştan çıkardı.

"Gideon!"

"Sırtüstü yat, meleğim ve yastığını iki elinle birden kavra." Dudakları şeytani bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Ne olursa olsun bırakma. Anladın mı?"

Sertçe yutkunarak bana söyleneni yaptım, o kadar tahrik olmuştum ki sızlayan kadınlığımın amansız kasılmalarıyla bile boşalabileceğimi hissettim.

Gideon örtüyü, karyolanın ayak ucuna kadar açtı. "Bacaklarını aç ve dizlerini kendine doğru çek."

Nefesim duyulur şekilde kesildi, meme uçlarım daha da sertleşti ve memelerim sızladı. Tanrım, Gideon bu hâliyle çok seksiydi. Heyecandan soluk soluğa kalmıştım, tüm olasılıklar zihnimde dönüp duruyordu. Bacaklarımın arası arzuyla titriyordu.

"Ah, Eva," diye mırıldandı, işaret parmağını kaygan girişimde gezdirerek. "Bana ne kadar açsın, bir bak. Bu tatlı, küçük amını tatmin etmek benim için tam zamanlı bir iş."

O sert parmak içime girerek şişmiş dokuları ayırdı. Kaslarım parmağın etrafına sıkıca sarıldı, boşalmaya o kadar yakındım ki tadını alabiliyordum. Gideon geri çekildi ve elini ağzına götürerek parmağını yaladı. Kalçam istemsizce havaya kalktı, bedenim ona doğru yay gibi geriliyordu.

"Böyle yanıp tutuşuyor olmam senin suçun," dedim soluk soluğa. "Günlerdir işini savsaklıyordun."

"O zaman kaybettiğimiz zamanı telafi etsem iyi olur." Pozisyonunu değiştirerek omuzlarını uyluklarımın altına yerleştirdi ve dilinin ucunu zonklayan girişimin etrafında gezdirmeye

başladı. Klitorisimi görmezden geldi ve ona yalvardığımda bile beni becermeye yanaşmadı.

"Gideon, lütfen."

"Şşş. Önce seni hazırlamam lazım."

"Ben hazırım. Sen uyanmadan önce hazırdım."

"O zaman beni daha erken uyandırmalıydın. Seninle her zaman bu şekilde ilgileneceğim, Eva. Bu benim yaşam sebebim."

Sıkıntı içinde inleyerek beni mahveden diline doğru kalçamı kaldırdım. Ancak kendi uyarılmamla ıslanıp onun herhangi bir parçasının içimde olması için çaresizce eridiğimde üzerime abandı ve kollarıyla yataktan destek alarak açık duran bacaklarımın arasına yerleşti.

Gözlerini benden ayırmadı. Alev gibi yanan ve taş kadar sert olan aleti girişime dayanmıştı. Onun içimde olmasını nefes alıp vermekten daha çok istiyordum. "Şimdi," diye soludum. "Şimdi."

Kalçasını maharetli bir şekilde kaydırarak en derinlerime dek içime girdi. Öyle ki yatakta yukarı doğru kaydım.

"Ah, Tanrım," dedim soluk soluğa. Beni ele geçiren kalın aletinin etrafında coşkuyla kasılıyordum. Evdeki çalışma odasında konuştuğumuz andan beri ihtiyacım olan, akşam yemeğinden önce çelik gibi sertleşmiş aletine sürtünürken özlemini çektiğim şey buydu. Doruğa ulaşırken bile hâlâ onu arzuluyor olmam çok saçmaydı.

"Sakın boşalma," diye mırıldandı kulağıma, memelerimi ellerinin arasına alıp meme uçlarımı başparmağı ve işaret parmağı arasında yuvarladı.

"*Ne?*" Derin bir nefes alması durumunda bile boşalacağımdan oldukça emindim.

"Yastığı da bırakma."

Gideon yavaş yavaş, tembel bir ritimle hareket etmeye başladı. "Bunu isteyeceksin," diye mırıldandı, kulağımın altındaki hassas noktaya sokularak. "Saçlarımı sıkıca kavramaya

ve tırnaklarını sırtımda gezdirmeye bayılıyorsun. Boşalmaya yaklaştığında, popomu sımsıkı kavramaya ve beni daha derinlerine çekmeye de bayılıyorsun. Sen böyle çılgına döndüğünde daha da sertleşiyorum."

"Bu hiç adil değil," diye inledim, beni kasten kışkırttığını anlamıştım. Hırıltılı sesi kalçasının amansız ritmiyle mükemmel bir uyum içindeydi. "Bana işkence ediyorsun."

"Güzel şeyler beklemesini bilenlere gelir." Dili kulağımda gezinirken aynı anda meme uçlarımı çekiştirerek içime daldı.

Bir sonraki hamlesine karşı koydum, neredeyse boşalıyordum. Gideon vücudumu çok iyi tanıyor, bedenimin tüm sırlarını ve hassas bölgelerini biliyordu. Aletiyle zevkten titreyen o hassas noktayı ustalıkla okşuyordu.

Kalçasıyla dairesel hareketler yaparak diğer noktaları da araştırmaya başladı. Alev alev yanarken ona delicesine tutulmuş bir hâlde yalvarırcasına inledim. Yastığımı sıkıca kavrayan parmaklarım kasıldı, doruğa ulaşma ihtiyacıyla başım sağa sola sallanıp duruyordu. Sadece içimdeki o noktayı okşayarak beni zirveye çıkarabilirdi; Gideon bana yoğun bir vajinal orgazm yaşatabilecek kadar yetenekli olan tek adamdı.

"Sakın boşalma," diye tekrarladı, boğuklaşan sesiyle. "Tadını çıkar."

"Ya-yapamam. Fazla iyi hissettiriyor bu. Tanrım, Gideon..." Gözlerimin kenarlarından yaşlar süzülüyordu. "Ben... Ben sende kayboldum."

S harfiyle başlayan o malum cümleyi erkenden söylemekten ve aramızdaki o hassas dengeyi riske atmaktan korkarak usulca bağırdım.

"Ah, Eva." Yanağını nemli yüzüme bastırdı. "Seni ne kadar şiddetle ve ne kadar çok dilediysem artık, gerçek olmaktan başka seçeneğin kalmamış."

"Lütfen," diye yalvardım usulca. "Yavaşla."

Gideon başını kaldırıp bana baktı ve meme uçlarımı acı verecek bir kuvvetle sıkmak için o ânı seçti. İçimdeki hassaslaşmış kaslar o kadar sertçe kasıldı ki bir sonraki hamlesi inlemesine neden oldu.

"Lütfen," diye yalvardım tekrar, doruk noktasına ulaşmama çabasıyla titreyerek. "Yavaşlamazsan boşalacağım."

Yüzüme ateşli bir ifadeyle bakıyordu, kalçası hâlâ ölçülü bir tempoda hareket ediyor, akıl sağlığımı yavaş yavaş alıp götürüyordu. "Boşalmak istemiyor musun, Eva?" diye mırıldandı, o hülyalı gülümsemesi ve beni cehenneme bile peşinden sürükleyecek sesiyle. "Bütün gece bunu yapmak için uğraşmıyor muydun zaten?"

Dudakları boynumda gezinirken sırtım yay gibi gerildi. "Sadece sen yapabileceğimi söylediğinde," dedim soluk soluğa. "Sadece... sen söylediğinde."

"Meleğim." Eli yüzüme kaydı, ter yüzünden tenime yapışan saçları parmaklarıyla geriye doğru taradı. Beni derin derin, saygıyla öperek dilini ağzımın derinliklerine daldırdı.

Evet...

"Benim için boşal," dedi tatlı tatlı, hızını artırarak. "Boşal, Eva."

Bu talimatı aldığım anda orgazm bana büyük bir darbe indirerek tüm sistemlerimi şok etti. O nabız gibi atan ısı dalgası içimden geçerken kadınlığımın iyice kasılmasına neden oldu. Önce acıyla karışık zevkin sebep olduğu anlaşılmaz bir sesle bağırdım, sonra da onun ismini haykırdım. Güzel aletini içime sokup orgazmımı uzattı ve ben bir zevk dalgasından diğerine sürüklenirken tekrar tekrar ismini söylemeye devam ettim.

Altında paramparça olurken, "Dokun bana," dedi hırıltılı bir sesle. "Sarıl bana."

Artık yastığı sıkıca kavramam gerekmediğinden kollarımı ve bacaklarımı terden kayganlaşmış vücuduna doladım. Gideon derin ve sert hamlelerle doruk noktasına doğru şiddetle ilerledi.

Bir homurtuyla, başını geriye atarak uzun uzun içime boşaldı. Vücudumuz soğuyana ve nefesimiz düzene girene kadar ona sıkıca sarıldım.

Gideon sonunda yana doğru kaydı ama fazla uzağa gitmedi. Tüm bedeniyle arkamdan bana sarılarak, "Uyu şimdi," diye fısıldadı.

Ona cevap verebilecek kadar ayık kalıp kalmadığımı hatırlamıyordum.

Bu kitabın taraması Ay Işığı ekibi tarafından yapılmış ve ücretsiz olarak paylaşılmıştır. Lütfen pdflere para vermeyin ve daha fazla yeni kitap için bizi Telegram'dan takip edin. https://t.me/ayisigikitap

Ayışığı Kitaplığı

18

Pazartesi sabahları, Gideon Cross'la başladığında şahane geçebiliyordu. Birlikte arabayla işe giderken ona yaslanmıştım, o da parmaklarını benimkilerle birleştirebilmek için kolunu omzuma atmıştı.

Bana vermiş olduğu yüzükle oynarken bacaklarımı kaldırıp onda kaldığım geceler için bana aldığı klasik ten rengi topuklu ayakkabılara ve giysilere baktım. Yeni haftaya başlamak için bana gözlerini anımsatan incecik, mavi bir kemerle tamamlanan siyah çizgili, dar kesim bir elbise giymeye karar vermiştim. Kabul etmeliydim ki Gideon'ın mükemmel bir zevki vardı.

Tabii o esmer "tanıdıklarından" birini alışverişe göndermiyorsa?..

Bu tatsız düşünceyi bir kenara ittim.

Banyosunda bana ayırdığı çekmeceleri kontrol ettiğimde kullandığım tüm kozmetik ve kişisel bakım ürünlerinin oraya dizildiğini fark etmiştim Bunu nasıl bildiğini sorma zahmetine girmedim, zira bana kafayı yedirtebilirdi. Bunun yerine bu durumu da aşırı dikkatli hâlinin bir kanıtı olarak görmeyi seçtim. Gideon her şeyi en ince ayrıntısına kadar düşünen biriydi.

Benim için o sabahın en güzel olayı, üzerinde çok seksi duran takımlarından birini giymesine yardım etmek olmuştu. Gömleğinin düğmelerini ben iliklemiştim, o pantolonunun

içine sokmuştu. Ben fermuarını çekmiştim, o kravatını bağlamıştı. O yeleğini giymişti, ben de aynı güzellikteki gömleğinin üzerine giydiği bu özenle dikilmiş kumaşı düzeltmiştim. Ona giysilerini *giydirmenin*, onları *çıkarmak* kadar seksi olabileceğini fark ederek hayrete düşmüştüm. Bu tıpkı kendi hediyemi paketlemek gibiydi.

Tüm dünya bu paketin güzelliğini görecekti ama içindeki adamı ve onun ne kadar değerli olduğunu yalnızca ben bilecektim. O ateşli gülümsemeleri ve derinden gelen boğuk kahkahası, dokunuşunun yumuşaklığı ve vahşi tutkusu... Bunların hepsi bana özeldi.

Bentley yoldaki bir çukurun üzerinden geçerken hafifçe sekti ve Gideon beni daha sıkı kavradı. "İşten sonra plan ne?"

"Bugün Krav Maga derslerime başlayacağım." Sesimdeki heyecanı saklayamamıştım.

"Ah, doğru ya." Dudaklarını şakağıma hafifçe dokundurdu. "Pratik yaparken seni izlemem gerek, bunu biliyorsun. Sadece bunu düşününce bile sertleşiyorum."

Dirseğimle onu dürterek, "*Her şey*in seni sertleştirdiği konusunda hemfikir olmamış mıydık zaten?" diye takıldım ona.

"*Seninle* ilgili her şey. Bu da bizi şanslı kılıyor çünkü sen de doymak nedir bilmeyen bir kadınsın. İşin bittiğinde bana mesaj at, sende buluşalım."

Elimi çantama soktum ve hâlâ şarjı olup olmadığına bakmak için cep telefonumu elime aldığımda Cary'den bir mesaj geldiğini gördüm. Mesajı açtığımda, bir videoyla birlikte gelen mesajı fark ettim: X, erkek kardeşinin bir pislik olduğunu biliyor mu? CV'den uzak dur, bebeğim *öpücükler*

Videoyu başlattım ama ne gördüğümü algılamam biraz zaman aldı. Sonunda olup bitenleri kavradığımda donakaldım.

"Ne oldu?" diye sordu Gideon, dudakları saçlarımın arasında. Biraz sonra arkamda kaskatı kesildi, videoyu omzumun üzerinden seyrettiği anlaşılıyordu.

Cary, videoyu Vidal ailesinin bahçe partisinde çekmişti. Arka plandaki iki buçuk metrelik çalılardan anladığım kadarıyla labirentin içindeydi ve ekranın etrafından görünen yapraklara bacak olursak da saklanıyordu. Gösterinin yıldızları tutkuyla kucaklaşan bir çiftti. Kadının güzel yüzü gözyaşlarıyla kaplanmıştı, adamsa onun çılgın sözlerine öpücüklerle karşılık veriyor, nazik okşamalarıyla onu sakinleştiriyordu.

Benle Gideon'dan ve benim, Gideon'ın milyonlarını elde etmek için bedenimi nasıl kullandığımdan söz ediyorlardı.

"Merak etme," diye mırıldandı Christopher, perişan hâldeki Magdalene'e. "Gideon'ın çabuk sıkıldığını biliyorsun."

"Onunla farklı ama. Bence onu seviyor."

Christopher onu alnından öptü. "Kız onun tipi değil ki."

Gideon'ın parmaklarını sıkıca sardım.

Video ilerledikçe Magdalene'in tavırları da yavaşça değişmeye başlamıştı. Christopher'ın dokunuşları arasında ona sokulmaya başladı, sesi yumuşamıştı ve dudakları arayış içindeydi. Dışarıdan bakan biri, onun vücudunu iyi tanıdığını açıkça anlayabilirdi; onun neresini okşayacağını, neresine dokunacağını iyi biliyordu. Magdalene onun maharetli baştan çıkarma taktiklerine karşılık verdiğinde Christopher da elbisesini sıyırarak onu becerdi. Ondan faydalandığı açıktı. Magdalene iyice gevşeyene kadar onu becerdiği sırada yüzünde beliren küçümseyici zaferden belli oluyordu bu.

Videodaki Christopher'ı tanıyamamıştım. Yüzü, duruşu, sesi... Sanki bambaşka bir adamdı.

Telefonumun şarjının bitmesine ve ekranın bir anda kararmasına sevinmiştim. Gideon kollarını bana sardı.

"İğrenç," diye fısıldadım, yakasına makyaj bulaştırmamak için dikkatlice ona sokulurken. "Daha ziyade ürkütücü. O kadına acıyorum."

Gideon sertçe nefesini verdi. "Christopher işte."

"Pislik. Yüzündeki o kendini beğenmiş ifade yok mu... Off." Bir an ürperdim.

Gideon dudaklarını saçlarıma dokundurarak, "Maggie'nin onun ulaşamayacağı bir yerde olduğunu düşünüyordum," diye mırıldandı. "Annelerimiz senelerdir birbirini tanır. Christopher'ın benden ne kadar nefret ettiğini unutmuşum."

"Neden senden nefret ediyor?"

Bir an için Gideon'ın kâbuslarının Christopher'la ilgili olup olmadığını merak ettim ama sonra bu düşünceyi bir kenara bıraktım. Buna olanak yoktu. Gideon ondan yaşça büyüktü ve her bakımdan daha sertti. Christopher'ın kıçına tekmeyi kolayca basabilirdi.

"Küçüklük ve gençlik yıllarımız boyunca tüm ilginin benim üzerimde olduğunu düşünüyor," dedi Gideon bıkkınlıkla. "Çünkü herkes, babamın intiharıyla nasıl başa çıktığım konusunda endişeliydi. Bu yüzden de benim olan her şeyi istiyor. Ele geçirebildiği her şeyi."

Ona doğru döndüm ve kollarımı ceketinin altına sokup ona biraz daha yaklaştım. Sesinde onun için üzülmeme sebep olan bir şey vardı. Ailesinin evi kâbuslarına giren bir yerdi ve onlara karşı bir hayli mesafeliydi.

Hiç sevilmemişti. Durum bu kadar basit ve aynı zamanda da karmaşıktı.

"Gideon?"

"Hımm?"

Ona bakmak için başımı geri attım. Elimi uzatıp parmağımı kaşının üzerinde gezdirdim. "Seni seviyorum."

Birden Gideon, benim de sarsılmama neden olacak kadar şiddetli bir şekilde ürperdi.

"Seni korkutmak istemedim," diye içini rahatlattım hemen ve ona biraz mahremiyet sağlamak için yüzümü başka tarafa çevirdim. "Bu konuda bir şey yapmana gerek yok. Sadece sana

karşı nasıl hissettiğimi bilmeden bir dakika daha geçirmeni istemedim. Şimdi bu itirafımı katlayıp bir yerlere kaldırabilirsin."

Eliyle ensemi kavradı; diğer eliyle de neredeyse acı verici bir şekilde belimi sıkıca sardı. Gideon beni orada öylece sabit, hareketsiz tuttu; sanki her an uçup gidecekmişim gibi ona kilitlenmiş hâldeydim. Nefes alış verişleri düzensizdi, kalbi çılgınca çarpıyordu. İşe giderken yolun geri kalanı boyunca tek bir kelime bile etmedi ama beni de bırakmadı.

Gelecekte bunu ona tekrar söylemeyi planlıyordum ama ilk seferler düşünüldüğünde ikimizin de iyi bir iş çıkardığını düşündüm.

Saat tam onda, Gideon'ın ofisine iki düzine kadar uzun saplı kırmızı gül ve bir not gönderdim:

Kırmızı elbiseler ve limuzin yolculukları anısına.

On dakika sonra, üzerinde şu notun yazılı olduğu bir ofis içi zarfı aldım:

BUNU BİR ARA TEKRAR YAPALIM.
YAKINDA.

Saat on birde de ofisine, siyah beyaz bir zambak aranjmanıyla şöyle bir not ilettim:

Siyah beyaz bahçe partisi elbiseleri ve
kütüphanelerde geçirilen zamanların şerefine...

On dakika sonra cevap geldi:

AZ SONRA SENİ YERE YATIRACAĞIM...

Öğle arasında alışverişe gittim. Yüzük alışverişine. Her şeyiyle kesinlikle mükemmel olduğunu düşündüğüm parçayı bulana kadar altı farklı mağaza gezdim. Bu, platinden yapılmış ve siyah elmaslarla süslenmiş, aklıma gücü ve bağlanmayı getiren modern görünümlü bir yüzüktü. Baskın bir tasarımı vardı, çok cesur ve erkeksi görünüyordu. Yüzüğün ödemesini yapabilmek için mağazada taksit hesabı açtırmak zorunda kaldım fakat önümüzdeki aylar boyunca yapacağım ödemelerin buna değeceğine karar verdim.

Gideon'ın ofisine telefon ettim ve o yoğun günün programı içinde bana on beş dakikalık bir boşluk ayarlayan Scott'la konuştum.

"Yardımın için çok teşekkür ederim, Scott."

"Rica ederim. Bugün çiçeklerini alırken onu seyretmek çok hoşuma gitti. Sanırım onu hiç bugünkü gibi gülümserken görmemiştim."

İçim sevgiyle sıcacık oldu. Gideon'ı mutlu etmek istiyordum. Onun da daha önce bana söylediği gibi, bunun için yaşıyordum.

Gülümseyerek işimin başına geri döndüm. Saat ikide, Gideon'ın ofisine bu kez kaplan zambağı aranjmanı göndertip ardından ofis içi zarfla özel bir not yolladım:

Bütün o vahşi, çılgın sevişmelerin hatırına...

O da bana şöyle bir cevap verdi:

KRAV MAGA'YI BOŞ VER. SANA
BAMBAŞKA BİR İDMAN YAŞATACAĞIM.

Dördü kırk geçe, yani Gideon'la buluşmama beş dakika kala gerildim. Titreyen bacaklarımla sandalyemden kalktım

ve onun katına çıkana kadar asansör kabininin içinde gezinip durdum. Ona hediyemi verme vakti gelince yüzük sevmeyebileceğimi düşünerek kaygılandım... Neticede parmaklarında hiç yüzük yoktu.

Sırf ben taktığım için ondan da yüzük takmasını istemek çok mu küstahça ve sahiplenici bir tavır olurdu?

Kızıl saçlı resepsiyonist hiç zorluk çıkarmadan beni içeri aldı ve Scott koridordan çıktığımı gördüğü anda masasından kalkıp beni yüzünde kocaman bir gülümsemeyle karşıladı. Gideon'ın ofisine girdiğimde Scott arkamdan kapıyı kapadı.

İçeri girer girmez çiçeklerin hoş kokusu ve tamamen modern bir biçimde dekore edilmiş ofise kattıkları sıcak hava beni çok etkiledi.

Gideon bilgisayarının monitöründen başını kaldırıp beni görünce kaşları kalktı. Hızla ayaklandı. "Eva. Bir sorun mu var?"

Onun profesyonel hâlinden kişisel hâline geçişini izledim. Bana bakarken bakışları yumuşamıştı.

"Hayır. Sadece..." Derin bir nefes aldım ve yanına gittim. "Senin için bir hediyem var."

"Bir tane daha mı? Özel bir günü falan mı unuttum ben?"

Yüzük kutusunu masasının ortasına koydum. Sonra kendimi huzursuz hissederek arkamı döndüm. Bu aceleci hediyenin uygunluğundan ciddi şekilde şüphe ediyordum. Şimdi bana aptalca bir fikir gibi geliyordu.

Yüzüğü istemezse onu suçluluk duygusundan kurtarmak için ne söyleyebilirdim? Sanki bugün ona seni seviyorum diyerek bombayı ortaya atmam yeterince kötü değilmiş gibi bir de lanet olası bir yüzükle olayı sürdürmüştüm. Muhtemelen koşarken peşinden sürüklenecek prangaları hissetmeye başlamıştı. Üstelik bu prangalar gittikçe de daralıyordu...

Yüzük kutusunun hızla açıldığını ve Gideon'ın sertçe bir nefes aldığını duydum. "*Eva.*"

Sesinde gizemli ve tehlikeli bir ton vardı. Dikkatle ona doğru döndüğümde yüzünün ciddiyeti ve bakışlarının sertliği karşısında irkildim. Kutuyu sıkıca kavrayan ellerinin eklemleri bembeyazdı.

"Çok mu fazla oldu?" diye sordum kısık sesle.

"Evet." Kutuyu bir kenara koydu ve masanın etrafından dolandı. "Çok fazla oldu. Yerimde duramıyorum, işime konsantre olamıyorum. Seni aklımdan çıkaramıyorum. Lanet olsun, her an içim kıpır kıpır ve ben işteyken asla huzursuz hissetmem. Bunun için fazla meşgulüm. Ama sen resmen dört bir yanımı kuşattın."

İşinin ne kadar zor olduğunu gayet iyi biliyordum ama onu şaşırtma isteği, üstelik bunu tekrar tekrar yapma isteği kafama dank edene kadar bunu hiç hesaba katmamıştım. "Üzgünüm, Gideon. Düşünemedim."

Yatakta ne kadar muhteşem olduğunu belirten seksi adımlarla bana yaklaştı. "Üzülme. Bugün hayatımın en güzel günüydü."

"Gerçekten mi?" Yüzüğü sağ elinin yüzük parmağına takışını izledim. "Seni mutlu etmek istedim. Uydu mu parmağına? Tahminime göre almak zorunda kaldım..."

"Mükemmel bu. Sen de mükemmelsin." Gideon ellerimi tuttu ve yüzüğümü öptü, sonra da ben ona aynı şeyi yaparken beni izledi. "Bana öyle şeyler hissettiriyorsun ki, Eva... canım yanıyor."

Birden nabzım hızlandı. "Bu kötü bir şey mi?"

"Harika bir şey." Gideon yüzümü elleri arasına aldı. Yüzüğünün serinliğini yanağımda hissedebiliyordum. Beni büyük bir tutkuyla öptü; dudakları benimkileri çılgınca arzuluyor, dili günahkâr bir maharetle ağzıma doğru giriyordu.

Daha fazlasını istiyordum ama kendimi tuttum, zira bir gün için yeterince abarttığımı düşünüyordum. Ayrıca beklenmedik bir anda karşısına çıktığım için o kadar dikkati dağılmıştı ki

bize mahremiyet sağlayacak cam duvarı buzlu hâle getirmeye fırsat bulamamıştı.

"Arabada söylediklerini tekrar söyle," diye fısıldadı.

"Hımm... Bilemiyorum." Boştaki elimi yeleğinin üzerinde gezdirdim. Onu sevdiğimi bir kez daha söylemekten çekiniyordum. İlk seferinde itirafımı biraz tuhaf karşılamıştı ve bunun bizim için, onun için ne anlama geldiğini tam olarak anladığından emin değildim. "Acayip yakışıklısın, bunu biliyorsun. Seni her gördüğümde çarpılmış gibi oluyorum. Neyse... Seni korkutup kaçırma riskine de girmek istemiyorum."

Gideon bana doğru eğilerek alnını alnıma yasladı. "Söylediklerinden pişmansın, değil mi? Tüm bu çiçekler, yüzük..."

"Gerçekten beğendin mi?" diye sordum endişeyle, yüzüne bakıp benden gerçeği saklayıp saklamadığını görmek için geri çekildim. "Sevmediysen benim hatırım için takmanı istemiyorum."

Parmakları kulağımın üzerinde gezindi. "Mükemmel bir şey bu. Beni nasıl gördüğünü ifade ediyor. Bunu takmaktan gurur duyarım."

Mesajı anlamış olması hoşuma gitmişti. Elbette bunun nedeni beni anlamış olmasıydı.

"Eğer bana söylediğin şeyi geri almanın etkisini yumuşatmaya çalışıyorsan..." diye söze girdi, bakışları şaşırtıcı bir endişeyi ele veriyordu.

Gözlerindeki o yumuşacık yakarışa karşı koyamadım. "Her kelimesinde ciddiydim, Gideon."

Beni tehdit edercesine, "Bunu tekrar söylemeni sağlayacağım," dedi baştan çıkarıcı bir mırıltıyla. "Seninle işim bittiğinde bunu çığlık çığlığa söyleyeceksin."

Sırıtarak geri çekildim. "İşine geri dön, seni şeytan."

"Seni saat beşte eve bırakacağım." Kapıya doğru giderken beni izledi. "Arabaya bindiğinde iç çamaşırsız ve ıslak olmanı

istiyorum. Eğer o noktaya varmak için kendine dokunursan sakın boşalma yoksa bunun bazı sonuçları olur."

Sonuçlar. İçimden ufak bir ürperti geçti ama bu korku başa çıkabileceğim bir seviyedeydi. Gideon'ın beni ne kadar zorlayacağını bildiğine inanıyordum. "Sen de sert ve hazır olacak mısın?"

Dudaklarında alaycı bir gülümseme belirdi. "Seninleyken ne zaman öyle değilim ki? Bugün için teşekkür ederim, Eva. Her bir dakikası için."

Ona uzaktan bir öpücük gönderdim ve gözlerinin kararmasını izledim. Yüzünün aldığı hâl, günün geri kalanı boyunca aklımdan çıkmadı.

İyi bir seksin ardından perişan hâlde daireme döndüğümde saat altıya geliyordu. İşten sonra kaldırımda Bentley yerine Gideon'ın limuzinini gördüğümde neyle karşılaşacağımı anlamıştım. Arka koltuğa binerken neredeyse beni yere devirecekti. Ardından o etkileyici oral becerilerini sergileyerek beni tutkuyla koltuğa sabitledi.

İyi ki formumu koruyordum. Aksi takdirde, Gideon'ın doymak bilmez arzusu ve enerjisi çoktan beni perişan ederdi. Bundan şikâyetçi değildim gerçi. Sadece bir gözlemdi.

Hızla içeri girdiğimde Clancy apartmanımın lobisinde beni bekliyordu. Feci şekilde buruşmuş olan elbisemi, kızarmış yanaklarımı ve dağınık saçlarımı fark ettiyse de bir şey belli etmedi. Hızla eve çıkıp üzerimi değiştirdim ve Parker'ın salonuna doğru yola koyulduk. İlk gün biraz kolay başlayacağımızı umuyordum çünkü bacaklarım, beni benden alan o iki muhteşem orgazmın etkisiyle hâlâ biraz jöle kıvamındaydı.

Brooklyn'deki depodan bozma spor salonuna vardığımızda heyecanlı ve öğrenmeye hazırdım. Yaklaşık bir düzine kadar öğ-

renci çeşitli antrenmanlar yapıyor, Parker da matlarının kenarında durup onları kontrol ederek cesaretlendirici sözler söylüyordu. Beni görünce yanıma geldi ve beni, birebir çalışabileceğimiz antrenman alanının uzak köşesine yönlendirdi.

"Pekâlâ... Nasıl gidiyor?" diye sordum, gerginliğimi azaltmak için.

Çok ilginç ve dikkat çekici bir yüz ifadesiyle gülümsedi. "Gergin misin?"

"Biraz."

"Bugün fiziksel gücün ve dayanıklılığın üzerine olduğu kadar farkındalığın üzerine de çalışacağız. Ayrıca seni beklenmedik durumlar karşısında donup kalmaman ya da tereddüt etmemen için de eğitmeye başlayacağım."

Antrenmana başlamadan önce fiziksel gücümün ve dayanıklılığımın gayet iyi olduğunu düşünüyordum ancak daha iyi olabileceğimi keşfettim. Ekipman ve alan düzeni hakkında kısa bir tanıtımla başladık, sonra Parker bana hem dövüş hem de nötr ve pasif duruşları açıkladı. Temel hareketlerle ısındık, ardından yüz yüze durup karşıdan gelen hareketleri engellerken birbirimizin omuzlarına ve dizlerine hafifçe vurmaya çalıştığımız bir tür "ebeleme" kısmına geçtik.

Elbette Parker bu kısımda çok iyiydi ama bir süre sonra ben de işi kavramaya başladım. Ancak zamanımın çoğu temel bilgileri kavramaya çalışmakla geçti ve gerçekten buna canla başla giriştim. Güçsüz ve dezavantajlı olmanın nasıl bir şey olduğunu çok iyi biliyordum.

Parker altta yatan öfkemi fark ettiyse de bu konuda yorum yapmadı.

Gideon o akşam bana geldiğinde beni, küvette her tarafı sızlayan vücudumu rahatlatmaya çalışırken buldu. Kendi antrenörüyle

yaptığı antrenmanın ardından duş aldığını anlamıştım ama o yine de soyunup arkamdan küvete girerek kolları ve bacaklarıyla beni sardı. Beni hafifçe sarstığında sızlandım.

"O kadar iyiydi, ha?" diye takıldı bana, kulak mememi dişleriyle yakalayarak.

"Bir saat boyunca seksi bir adamla etrafta yuvarlanıp durmanın bu kadar yorucu olabileceğini kim bilebilirdi ki?" Cary, Krav Maga'nın vücutta morluklara sebep olabileceğini söylerken haklıydı. Şimdiden tenimin altında morarmaya yüz tutmuş birkaç bölgeyi görebiliyordum; üstelik henüz asıl zor kısma gelmemiştik bile.

Gideon memelerimi sıkarken, "Smith'in evli ve çocuklu olduğunu bilmesem kıskanabilirdim," diye mırıldandı.

Bilmemesi gereken bir bilgi kırıntısını daha öğrendiğini anlayınca, "Ayak numaralarını da biliyor musun?" diye homurdandım.

"Henüz değil." Sinirle homurdanmama güldü ve ondan nadiren çıkabilecek bu ses karşısında gülümsememi engelleyemedim.

Çok yakında onunla bu bilgi toplama takıntısı hakkında konuşmamız gerekecekti ama bugün bu konuya girmek için doğru gün değildi. Son zamanlarda çok fazla anlaşmazlık yaşamıştık ve Cary'nin eğlenmemiz gerektiği konusunda yaptığı uyarı aklımdan çıkmıyordu.

Gideon'ın parmağındaki yüzükle oynarken ona cumartesi günü babamla yaptığım konuşmayı ve polis arkadaşlarının *meşhur* Gideon Cross'la çıktığıma dair medyada yer alan dedikodular yüzünden onunla nasıl dalga geçtiklerini anlattım.

Gideon iç geçirdi. "Üzgünüm."

Dönüp ona baktım. "Gündem olman senin suçun değil. Bu kadar seksi olmayı sen seçmedin."

"Bir gün," dedi kupkuru bir ses tonuyla, "bu yüzün benim için bir lanet olup olmadığını anlayacağım."

"Eğer fikrimin bir önemi varsa ben yüzüne bayılıyorum."

Gideon'ın dudakları seğirdi ve yanağıma dokundu. "Senin fikrin benim için önemli olan tek şey. Bir de babanın fikri. Babanın beni sevmesini istiyorum, Eva, izinsiz bir şekilde kızının mahremiyetine girdiğimi düşünmesini değil."

"Onun gönlünü kazanabilirsin. Babam sadece benim güvende ve mutlu olmamı ister."

Gideon görünür şekilde rahatlayarak beni daha da yakınına çekti. "Seni mutlu ediyor muyum?"

"Evet." Yanağımı kalbinin üzerine koydum. "Seninle olmayı seviyorum. Birlikte olmadığımız zamanlarda da birlikte olmayı diliyorum."

"Artık kavga etmek istemediğini söylemiştin," diye mırıldandı saçlarıma doğru. "Bu bir süredir beni rahatsız ediyor. Sürekli işleri batırmamdan bıktın mı?"

"İşleri sürekli *batırmıyorsun* ki. Ayrıca benim de berbat ettiğim şeyler oldu. İlişkiler zordur, Gideon. Birçok ilişkide bizimki gibi şahane bir cinsel hayat olmuyor. Ben bizi şanslı tarafa koyuyorum."

Gideon avuçlarını suyla doldurup birkaç kez sırtımı yıkadı ve sırtımdan dökülen suyun sıcaklığıyla beni rahatlattı. "Ben babamı pek hatırlamıyorum."

"Ya?" Gerilmemeye ve şaşkınlığımı belli etmemeye çalıştım. Ya da telaşlı heyecanımı ve onun hakkında daha fazla şey öğrenmek için duyduğum o çaresizce hevesi. Daha önce bana ailesinden hiç bahsetmemişti. Ona sorular soramamak beni öldürüyordu ama buna hazır değilse onu zorlamak da istemiyordum...

Derin bir nefes aldı ve verirken göğsü indi. İç çekişinde, başımı kaldırıp dikkatli davranma kararımdan beni vazgeçiren bir şey vardı.

Elimi sert göğüs kaslarının üzerinde gezdirdim. "*Hatırladığın* şeylerden bahsetmek ister misin?"

"Sadece... bazı izlenimler. Babam pek ortalarda olmazdı. Çok çalışıyordu. Sanırım bu alanda motivasyonumu ondan alıyorum."

"Belki de işkoliklik ortak noktanızdır, böyle bir kelime varsa tabii... Ama ortak yönlerinizin hepsi bu."

"Nereden bilebilirsin ki?" diye karşılık verdi bana, meydan okurcasına.

Uzanıp saçlarını yüzünden geriye doğru ittim. "Üzgünüm ama Gideon, senin baban kolay, bencil bir çıkış yolu seçen bir sahtekârdı. Sen bunu yapabilecek biri değilsin."

"O şekilde değil, hayır." Bir an duraksadı. "Ama bana kalırsa babam, insanlarla nasıl bağ kuracağını, kendi ihtiyaçları dışında bir şeyleri önemseyebilmeyi hiç öğrenemedi."

Onu inceledim. "Sence sen böyle biri misin?"

"Bilmiyorum," diye cevap verdi sessizce.

"Eh, ben biliyorum. Bu hiç de sen değilsin." Burnunun ucuna bir öpücük kondurdum. "Sen kesinlikle elden kaçırılmayacak birisin."

"Öyle olsam iyi olur." Kollarıyla beni sıkı sıkı sardı. "Seni başka biriyle düşünemiyorum, Eva. Başka bir adamın seni, benim gördüğüm gibi görmesi, seni böyle görmesi... sana bu şekilde dokunması fikri... beni karanlık bir çukura sürüklüyor."

"Öyle bir şey olmayacak, Gideon." Ne hissettiğini anlıyordum. Gideon başka bir kadınla yakınlaşsa buna ben de dayanamazdım.

"Hayatımdaki her şeyi değiştirdin. Seni kaybetmeye dayanamam."

Ona sarıldım. "Ben de aynen öyle hissediyorum."

Gideon başımı geriye doğru eğerek beni tutkulu bir şekilde öptü.

Birkaç saniye içinde, birazdan her yeri su içinde bırakacağımız belli oldu. Geri çekildim. "Bunu tekrar yapmak istiyorsan bir şeyler yemem gerekiyor, seni şeytan."

"Islak ve çıplak vücudunu bana sürten kız arkadaşımın söylediği şeye bak." Günahkâr bir gülümsemeyle arkasına yaslandı.

"Hadi ucuz Çin yemeği sipariş edelim ve çubuklarla kutudan yiyelim."

"Hadi güzel bir Çin yemeği sipariş edip o dediğini yapalım."

19

Harika bir Çin yemeği, tatlı erik şarabı ve pazartesi akşamı televizyon keyfi için Cary de salonda bize katıldı. Kanalları gezip karşımıza çıkan bazı reality şovların komik isimlerine gülerken hayatımdaki en önemli iki adamın rahatlayarak akşamın tadını çıkarmalarını izledim. Birbirleriyle iyi anlaşmışlardı; kendi aralarında, erkeklere özgü espriler yapıp birbirlerine şaka yollu hakaretler ediyorlardı. Gideon'ın bu yönünü daha önce hiç görmemiştim ve buna bayılmıştım.

Ben kanepenin bir tarafını tamamen kaplarken, iki adam da yerde bağdaş kurmuş oturuyor ve orta sehpayı yemek masası olarak kullanıyordu. İkisinin üzerinde de bol eşofmanlar ve dar tişörtler vardı. Bu manzara hoşuma gitmişti. Şanslı bir kızdım!

Cary dramatik bir edayla parmak eklemlerini çıtlatarak fal kurabiyesini açmaya hazırlandı. "Bakalım zengin olacak mıyım? Ya da ünlü olacak mıyım? Bay veya Bayan Uzun, Esmer ve Tatlı'yla tanışacak mıyım? Uzak diyarlara seyahat edecek miyim? Size ne çıktı bakalım?"

"Benimki çok saçma," dedim. "*Sonunda her şey ortaya çıkacak.* Elbette. Bunu anlamak için fala ihtiyacım yoktu."

Gideon kendininkini açıp okudu. "*Zenginlik ve refah çok yakında kapını çalacak.*"

Burnumdan güldüm.

Cary bana bir bakış attı. "Tabii tabii. Başka birinin kurabiyesini almışsın, Cross."

"Başkalarının kurabiyesine el uzatmasa iyi olur," dedim ifadesiz bir şekilde.

Gideon uzanarak kurabiyemin yarısını parmaklarımın arasından aldı.

"Endişelenme, meleğim. Benim istediğim tek kurabiye seninki." Göz kırparak kurabiyeyi ağzına attı.

"Öğk," dedi Cary. "Odanıza geçsenize siz." Gösterişli bir şekilde kendi şans kurabiyesini açtı ve kaşlarını çattı. "Bu ne be?"

Öne doğru eğildim. "Ne yazıyor?"

"Konfüçyüs diyor ki," dedi Gideon doğaçlama bir şekilde, "ellerini cebine koyan adam bütün gün ukala ukala gezer."

Cary kurabiyesinin yarısını Gideon'a fırlattı. Gideon ustaca yakalayıp sırıttı.

"Ver şunu bana." Cary'nin parmaklarının arasından falını kapıp okudum. Ardından kahkahalarla güldüm.

"Siktir git, Eva."

"Ne yazıyor?" diye dürttü beni Gideon.

"*Başka bir kurabiye seç.*"

Gideon gülümsedi. "Şans kurabiyesi sana kapak yaptı."

Cary kurabiyesinin diğer yarısını da ona fırlattı.

Üniversite yıllarımda Cary'yle geçirdiğim benzer akşamlar aklıma gelince Gideon'ın üniversitede nasıl biri olduğunu hayal etmeye çalıştım. Okuduğum çeşitli haberlerden lisans eğitimi için Columbia Üniversitesi'ne gittiğini, ardından büyüyen işlerine odaklanmak için üniversiteden ayrıldığını biliyordum.

Diğer öğrencilerle ilişkiler kurmuş muydu? Öğrenci kulübü partilerine gidiyor muydu? Kızlarla eğleniyor muydu? Çok fazla içiyor muydu? O kadar kontrollü bir adamdı ki onu bu kadar umursamaz bir hâlde hayal etmekte zorlanıyordum ama işte şimdi burada, benimle ve Cary'yle birlikteyken tam olarak o şekilde davranıyordu.

Gideon yüzündeki silinmemiş gülümsemeyle bana bakınca kalbim tekledi. İlk kez yaşma uygun, genç, fevkalade iyi ve çok normal görünüyordu. O an için sadece yirmili yaşlarda, evde arkadaşları ve uzaktan kumandalarıyla vakit geçiren bir çifttik. O sadece erkek arkadaşımdı, takılıyorduk. Her şey çok tatlı, son derece basitti ve bu yanılsama bana çok dokunaklı geldi.

Derken zil çaldı ve Cary ayağa fırlayıp kapıya yöneldi. Bana gülümseyerek baktı. "Belki de gelen Trey'dir."

Elimi kaldırarak ona şans getirmesi için parmaklarımı çaprazladım.

Fakat Cary birkaç dakika sonra kapıyı açtığında içeri geçen geceki uzun bacaklı sarışın girdi.

"Selam," dedi kız, masada akşam yemeğinden geriye kalanları inceleyerek. Gideon nazikçe toparlanıp o güçlü ve zarif hâliyle ayağa kalkarken kız onu hayranlıkla süzdü. Bana yüzünde bir sırıtışla baktıktan sonra Gideon'a dönüp göz kamaştırıcı bir süper model gülümsemesi takınarak elini uzattı. "Tatiana Cherlin."

Gideon onun elini sıktı. "Eva'nın erkek arkadaşı."

Kendini bu şekilde tanıtınca kaşlarım hayretle kalktı. Kimliğini mi gizlemeye çalışıyordu? Yoksa kişisel alanını mı koruyordu? Her iki durumda da cevabı hoşuma gitmişti.

Cary elinde bir şişe şarap ve iki kadehle odaya geri döndü. "Hadi," dedi yatak odasını işaret ederek.

Tatiana bize minik bir hareketle el salladıktan sonra Cary'nin peşinden gitti. Arkasından sadece dudaklarımı oynatarak Cary'ye, *Ne yapıyorsun?* dedim.

Bana göz kırparak, "Başka bir kurabiye seçiyorum," diye fısıldadı.

Biz de kısa süre sonra Gideon'la geceyi sonlandırıp odama geçtik. Yatmaya hazırlanırken ona daha önce merak ettiğim şeyi sordum. "Üniversitede de seks için kullandığın gizli bir yerin var mıydı?"

Tişörtü kafasından çıkarken, "Pardon?" dedi.

"Yani, şu otel odası gibi. Sen şehvetli bir adamsın. O zamanlar bile seks için böyle bir düzenek kurup kurmadığını merak ettim sadece."

Gideon başını iki yana sallarken o mükemmel gövdesine ve dar poposuna bakıyordum. "Seninle tanıştığımdan beri yaptığım seks, neredeyse son iki yılın toplamını buldu."

"Yok artık."

"Çok çalışıyorum ve daha da çok spor yapıyorum, bunların ikisi beni genelde yorgun tutuyor. Arada bir reddetmediğim teklifler almış olabilirim ama onlar haricinde seninle tanışana dek seks benim için olsa da olurdu olmasa da."

"Uyduruyorsun." Buna inanmam imkânsızdı.

Gideon, siyah deri kişisel bakım çantasıyla banyoya yönelmeden önce bana bir bakış attı. "Benden şüphe etmeye devam et, Eva. Et de ne olacağını gör."

"Ne?" Şahane kıçının görüntüsünün tadını çıkararak peşinden gittim. "Beni yeniden becererek seksin senin için *olsa da olur olmasa da olur* diyebileceğin bir eylem sayıldığını mı kanıtlayacaksın yoksa?"

"O dediğin için iki kişi gerekir." Gideon çantasını açtı ve ambalajından çıkardığı diş fırçasını diş fırçalığıma koydu. "Aramızdaki cinsellik benim için olduğu kadar senin için de yeni. Kuracağımız bağa benim kadar senin de ihtiyacın var."

"Haklısın. Ben sadece..."

"Sadece ne?" Gideon bir çekmeceyi açtı ve burayı tamamen dolu bulunca diğerine geçti.

"Diğer lavabo," dedim. Onun da bende kullanabileceği çekmeceleri olmasını isteyebileceği ve bunları bulamayınca surat asabileceği varsayımı beni gülümsetmişti. "Oradakilerin hepsi senin."

Gideon diğer lavaboya doğru ilerledi ve çantasının içindekileri çekmecelere boşaltmaya başladı. "Sadece ne?" diye yeniden sordu, şampuanı ve vücut losyonunu da duşa götürerek.

Kalçamı lavaboya yasladım ve kollarımı göğsümde kavuşturarak onun banyomu kendi alanı gibi benimseyip sahiplenişini izledim. Yaptığı şeyin bu olduğuna da odama giren herkesin hayatımda bir erkek olduğunu hemen anlayacağına da emindim.

Benim de onun özel alanıyla ilgili benzer bir tavrım olduğunu o an fark ettim. Evdeki çalışanları da patronlarının artık ciddi bir ilişkisi olduğunu biliyor olmalıydı. Bu düşünce hafiften heyecanlanmama neden oldu.

"Akşam bir ara üniversitedeki hâlini düşünüyordum," diye devam ettim sözlerime. "Yemek yerken, seni kampüste görmenin nasıl bir şey olacağını hayal ediyordum. Seni görmüş olsaydım sana acayip kafayı takardım. Şu görüntüyü kaçırmamak için yolumu değiştirirdim. Derslerde seni yatağa atmanın hayalini kurabilmek için seninle aynı dersleri seçerdim."

"Seks manyağı." Yanımdan geçerken burnumun ucunu öptü ve dişlerini fırçalamaya gitti. "Ben seni gördüğümde neler olacağını ikimiz de biliyoruz."

Saçımı tarayıp dişlerimi fırçaladım, sonra da yüzümü yıkadım. "Peki, söyle bakalım... Şanslı bir kaltağın seni yatağa attığı nadir durumlar için kullanacağın gizli bir seks mekânın var mıydı?"

Bakışları aynaya yansıyan sabunlu yüzüme dikildi. "Hep oteli kullandım."

"Seks yaptığın tek yer orası mıydı yani? Benden önce?"

"Rızaya dayalı seks yaptığım tek yer," dedi sessizce. "Senden önce."

"Ah." Kalbim kırılmıştı.

Yanına gidip ona arkadan sarıldım. Yanağımı usulca sırtına sürttüm.

Yatağa girdik ve birbirimize sarıldık. Yüzümü boynuna gömüp ona iyice sokularak kokusunu içime çektim. Vücudu sertti ama ona yaslandığım sırada inanılmaz rahattım. O ka-

dar sıcak ve kuvvetliydi, o kadar güçlü bir aurası vardı ki onu arzulamak için sadece onu düşünmem yetiyordu

Bacağımı diğer yanına kaydırarak üzerine çıktım ve ellerimi karın kaslarında gezdirdim. Oda karanlıktı. Onu göremiyordum ama görmeme gerek yoktu. Gideon'ın, zaman zaman bana içerleyerek bakan yüzünü inanılmaz sevsem de beni esas etkileyen yanı bana dokunma şekli ve benimle mırıldanarak konuşmasıydı. Sanki onun için dünyada başka hiç kimse yokmuş, başka hiçbir şeyi bu kadar istemiyormuş gibiydi.

"Gideon." Başka bir şey söylememe gerek yoktu.

Doğrulup kollarını bana doladı ve beni için için öptü. Sonra beni altına aldı ve ruhumu sarsan, şefkatli bir sahiplenmeyle benimle sevişti.

Büyük bir şaşkınlıkla uyandım. Ciddi bir ağırlık altında eziliyordum ve sert, kaba bir ses kulağıma tükürürcesine, çirkin, iğrenç sözler söylüyordu. Panik tüm bedenimi ele geçirdi ve soluğumu kesti.

Yine olmasın. Hayır... Lütfen, hayır...

Üvey ağabeyim bacaklarımı aralarken eliyle ağzımı kapadı. Bacaklarının arasındaki o sert şeyin körlemesine ilerleyip içime girmeye çalıştığını hissettim. Çığlığım, ağzıma kapadığı eliyle boğulduğunda irkilerek geri çekildim; kalbim o kadar hızlı atıyordu ki patlayacak sandım. Nathan çok ağırdı. Çok ağır ve güçlüydü. Onu üzerimden atamıyordum. Kenara itemiyordum.

Kes şunu! Çekil üzerimden. Dokunma bana. Ah, Tanrım... Lütfen bunu *yapma bana... Yine olmaz...*

Annem neredeydi? *Anne!*

Çığlık attım ama Nathan'ın eli ağzımı kapamıştı. Eli başımı bastırıyor, yastığa doğru sertçe itiyordu. Ne kadar çok mücadele

edersem o kadar heyecanlanıyordu. Bir köpek gibi soluyarak defalarca hamleler yapıyor... içime girmeye çalışıyordu...

"Bunun nasıl bir his olduğunu anlayacaksın."

Birden donakaldım. Bu sesi tanıyordum. Nathan'ın sesi olmadığını biliyordum.

Bu bir rüya değildi. Başka bir kâbustu.

Tanrım, hayır. Karanlıkta çılgınca gözlerimi kırpıştırarak bir şeyler görmeye çalıştım. Kulaklarımda kanın uğultusu yankılanıyordu. Hiçbir şey duyamıyordum.

Ama teninin kokusunu tanıyordum. Acımasızca olduğunda bile onun dokunuşunu biliyordum. Beni istila etmek isterken bile bedeninin üzerimde bıraktığı hissi tanıyordum.

Gideon'ın ereksiyonu uyluğumun kıvrımına çarptı. Panikledim ve tüm gücümle doğruldum. Yüzümü kaplayan eli bir an kalktı.

Ciğerlerime derin derin hava doldururken bir çığlık attım.

"Sikilen sen olurken o kadar da temiz ve düzenli olmuyormuş demek," diye hırlarken göğsü şiddetle inip kalkıyordu.

"Crossfire," dedim soluk soluğa.

Birden koridorda yanan bir ışık gözlerimi kamaştırdı, ardından Gideon'ın o boğucu ağırlığı mucizevi şekilde üzerimden kalktı. Yana döndüm ve hıçkırarak ağladım; gözlerimden akan yaşların etkisiyle Gideon'ı odanın öbür ucundaki duvara iterek alçının ezilmesine neden olan Cary'nin görüntüsü bulanıklaşmıştı.

"Eva! İyi misin?" Cary başucu lambasını açtı ve beni cenin pozisyonunda yatağımda kıvrılmış, şiddetle sarsılırken görünce bir küfür savurdu.

Gideon doğrulduğunda, Cary ona döndü. "Polisler gelmeden yerinden kıpırdarsan seni lime lime ederim!"

Boğazım yanarken yutkundum ve doğrulup oturdum. Bakışlarım Gideon'ınkilere kilitlenmişti ve uyku mahmurluğunun gözlerini terk ederek yerini korku dolu bir ifadeye bırakışını izledim.

"Rüya," dedim boğulurcasına, Cary'nin telefona giden elini yakalayarak. "Rü-rüya görüyordu."

Cary, Gideon'ın vahşi bir hayvan gibi çırılçıplak çömeldiği köşeye baktı. Cary'nin kolu yana düştü. "Aman Tanrım," diye fısıldadı. "Ben de kendimi boku yemiş bir tip sanıyordum."

Yataktan kayarak indim ve titreyen bacaklarım, korkudan bulanan midemle ayakta durdum. O anda dizlerimin bağı çözüldü ve Cary beni yakaladı, benimle birlikte çömeldi ve ağlarken bana sarıldı.

"Ben kanepede uyuyacağım." Cary elini uykudan dağılmış saçları arasından geçirip koridordaki duvara yaslandı. Arkamdaki yatak odamın kapısı açıktı, solgun ve sıkıntılı görünen Gideon içerideydi. "Ona da birkaç battaniye ve yastık çıkaracağım. Bence eve tek başına gitmemeli. Mahvolmuş durumda."

"Teşekkürler, Cary." Gövdeme sıkıca sardığım kollarım biraz gevşedi. "Tatiana hâlâ burada mı?"

"Ay, hayır. Öyle bir şey değil bizimki. Sadece seks yapıyoruz."

"Peki ya Trey?" diye sordum ona sessizce. Zihnim çoktan Gideon'a kaymıştı.

"Trey'i seviyorum. Senin dışında şimdiye dek tanıdığım en iyi insan olduğunu düşünüyorum." Öne eğildi ve beni alnımdan öptü. "Bilmediği şey onu incitemez. Benim için endişelenmeyi bırak da kendinle ilgilen."

Gözlerim yaşlarla dolu hâlde ona baktım. "Ne yapacağımı bilmiyorum."

Cary iç çekti, yemyeşil gözleri kararmış ve ciddileşmişti. "Bence altından kalkamayacağın bir işe girip girmediğini düşünmeli ve bir karar vermelisin, bebeğim. Bazı insanlar düzelmez. Bana baksana. Hayatımda harika bir erkek var ama yine de o işi hiç katlanamadığım bir kızla yapıyorum."

"Cary..." Uzanıp omuzuna dokundum.

Cary elimi yakalayıp sıktı. "İhtiyacın olursa buradayım."

Odama döndüğümde Gideon spor çantasının fermuarını çekiyordu. Bana baktığında korkuyu iliklerime dek hissettim. Kendi adıma değil, onun için korkuyordum. Daha önce hiç kimseyi bu kadar perişan, bu kadar yıkılmış hâlde görmemiştim. Güzel gözlerindeki o boş bakış beni ürkütmüştü. İçinde hayat yoktu sanki. Nefes kesecek kadar güzel yüzünün her yanını ölüm solgunluğunda derin gölgeler sarmıştı.

"Ne yapıyorsun?" diye fısıldadım.

Gideon sanki benden olabildiğince uzaklaşmak istiyormuş gibi geri çekildi. "Burada kalamam."

Yalnız kalma düşüncesiyle içime bir rahatlama hissi yayılınca endişelendim. "Anlaşmıştık seninle... Kaçmak yoktu."

"Bu, sana saldırmadan önceydi!" diye çıkıştı bana. Bir saatten uzun süredir ilk defa bir canlılık belirtisi göstermişti.

"Bilinçsiz hâldeydin."

"Bir daha asla kurban olmayacaksın, Eva. Tanrım... Sana yapmak üzere olduğum şeyi düşündükçe..." Sırtını bana döndü. Omuzlarının böyle çöktüğünü görmek beni neredeyse saldırının kendisi kadar korkutmuştu.

"Gidersen kaybeden biz oluruz ve geçmişlerimiz kazanır." Sözlerimin ona bir darbe gibi indiğini gördüm. Odamdaki tüm ışıklar sanki yalnızca ışığın varlığıyla ruhlarımızdaki tüm gölgeleri kovabilirmişiz gibi yanıyordu. "Şimdi vazgeçersen, benden uzak durmanın ve benim de bunu yapmana izin vermemin çok kolay olacağından korkuyorum. Aramızdaki her şey bitecek, Gideon."

"Nasıl kalabilirim ki? Neden kalmamı isteyesin?" Dönüp bana öyle bir özlemle baktı ki gözlerim yaşardı. "Sana zarar vermek yerine kendimi öldürürüm daha iyi."

Bu da korktuğum şeylerden biriydi. Tanıdığım Gideon'ın, baskın ve iradeli o adamın kendi canına kıydığını hayal etmekte

zorlanıyordum ama şimdi karşımda duran Gideon tamamen farklı bir insandı. Ayrıca intihar etmiş bir babanın çocuğuydu.

Tişörtümün kenarını çekiştirdim. "Sen bana asla zarar vermezsin."

"Benden korkuyorsun," dedi boğuk sesiyle. "Bunu yüzünde görebiliyorum. *Ben* de kendimden korkuyorum. Seninle uyumaktan ve ikimizi de mahvedecek bir şey yapmaktan korkuyorum."

Haklıydı. Korkuyordum. Midem korkuyla büzülüyordu.

Artık Gideon'ın içindeki o şiddeti biliyordum. Bir türlü dinmeyen öfkesini görmüştüm. Birbirimize karşı çok tutkuluyduk. Bahçe partisinde ona tokat atmış, normalde hiç yapmadığım hâlde bir insana fiziksel olarak saldırmıştım.

İlişkimizin şehvetli, duygusal, çekincesiz ve ilkel bir doğası vardı. Bizi bir arada tutan güven, aynı zamanda ikimizin de birbirimize savunmasız ve tehlikeli biçimlerde açılmamızı sağlamıştı. Bu durum düzelmeden önce daha da kötüleşecekti.

Gideon elini saçları arasından geçirdi. "Eva, ben..."

"Seni seviyorum, Gideon."

"Tanrım." Bana tiksintiye benzer bir ifadeyle baktı. Bu ifade bana mı yoksa kendisine mi yönelikti, bilmiyordum. "Bunu nasıl söyleyebiliyorsun?"

"Çünkü gerçek bu."

"Sen bunu görüyorsun..." Eliyle kendini işaret etti. "İçimdeki mahvolmuş, paramparça hâldeki beni görmüyorsun."

Derin bir nefes aldım. "Bunu bana nasıl söyleyebilirsin? Benim de mahvolmuş, paramparça hâlde olduğumu bildiğin hâlde hem de?"

"Belki de sana çok kötü gelecek insanlara çekiliyorsundur," dedi acı acı.

"Kes şunu. Acı çektiğini biliyorum ama hıncını benden çıkarmak canını daha çok acıtacak." Saate baktım ve sabahın dördü olduğunu gördüm. Ona dokunmak ve bana dokunmasından duyduğum korkumu aşmak isteyerek yanına gittim.

Bana engel olmak istercesine elini kaldırdı. "Ben eve gidiyorum, Eva."

"Burada, kanepede uyu. Bu konuda benimle tartışma, Gideon. Lütfen. Eğer gidersen meraktan perişan olurum."

"Burada kalırsam daha çok perişan olursun." Bana bakıyordu; kaybolmuş gibiydi, öfkeli görünüyordu ve korkunç bir özlemle doluydu. Gözleriyle benden af diliyordu ama onu affetmeye çalıştığımda bunu kabul etmiyordu.

Yanına gittim ve birbirimize dokunduğumuzda kapıldığım endişe dalgasına karşı koyarak elini tuttum. Sinirlerim hâlâ çok hassastı, boğazım ve dudaklarım hâlâ sızlıyordu, Nathan'ınkileri andıran içime girme teşebbüslerinin anısıysa hâlâ çok tazeydi. Titreyen sesimden nefret ederek, "Bunun... Bunun üstesinden geleceğiz," diye söz verdim ona. "Dr. Petersen'la konuşacaksın ve sonrasına bakacağız."

Yüzüme dokunmak istercesine elini kaldırdı. "Eğer Cary burada olmasaydı..."

"Ama buradaydı ve ben iyi olacağım. Seni seviyorum. Bunu atlatacağız." Yanına gittim ve ona sarılarak, çıplak tenine dokunmak için ellerimi tişörtünün altına soktum. "Geçmişimizin ilişkimizin önüne geçmesine izin vermeyeceğiz."

Onu mu yoksa kendimi mi ikna etmeye çalıştığımı bilmiyordum.

"Eva." Gideon bana öyle bir kuvvetle sarılarak karşılık verdi ki nefessiz kaldım. "Üzgünüm. Bu beni öldürüyor. Lütfen. Affet beni... Seni kaybedemem."

"Kaybetmeyeceksin." Onun bana dokunuşuna odaklanırken gözlerim kapandı. Kokusunu içime çektim. Bir zamanlar, onunla olduğum müddetçe hiçbir şeyden korkmadığımı hatırladım.

"Çok üzgünüm." Titreyen elleriyle omurgamın kıvrımını okşadı. "Her şeyi yaparım, eğer..."

"Şşş. Seni seviyorum. İyi olacağız."

Gideon başını çevirerek beni usulca öptü. "Beni affet, Eva. Sana ihtiyacım var. Seni kaybedersem dönüşeceğim kişiden korkuyorum..."

"Ben hiçbir yere gitmiyorum." Elleri sırtımda huzursuzca kayarken tenim karıncalandı. "Buradayım. Artık kaçmak yok."

Bir an durdu, soluğu sertçe dudaklarıma çarpıyordu. Sonra başını eğdi ve dudakları benimkilerin üzerine kapandı. Bedenim beni usulca öpen dudaklarına karşılık verdi. İstemsizce eğilerek onu iyice kendime çektim.

Memelerimi elleriyle kavrayarak yoğurdu, parmaklarını meme uçlarımın üzerinde gezdirerek iyice sertleşip sızlamalarına neden oldu. Korku ve ona duyduğum açlıkla inledim, bu ses karşısında Gideon titredi.

"Eva?.."

"Ben... Bunu yapamam." Nasıl uyandığımı hâlâ net bir şekilde hatırlıyordum. Onu reddetmek canımı acıtıyordu; benden, Nathan'dan bahsettiğim zaman ondan beklediğim şeyin aynısını beklediğini biliyordum. Ona hâlâ aynı arzuyu duyduğumu, geçmişimizde ne kadar çirkin yaralar olursa olsun bunların şimdiki durumumuzu etkilemediğini bilmek istiyordu.

Ama ona bunu veremezdim. Henüz değil. Yaram çok tazeydi ve çok kırılgan hissediyordum. "Sadece sarıl bana, Gideon. Lütfen."

Gideon başını sallayarak kollarını bana doladı.

Onu benimle birlikte yere çökmeye zorladım, orada uykuya dalmasını umuyordum. Yanına kıvrıldım, bacağımı onun bacağının üzerine attım, kolumu sıkı karnının üzerine koydum. Gideon bana usulca sarıldı, dudaklarını alnıma bastırarak ne kadar üzgün olduğunu tekrar tekrar fısıldadı.

"Beni bırakma," diye fısıldadım. "Benimle kal."

Gideon cevap vermedi, hiçbir söz vermedi ama beni bırakmadı da.

Bir süre sonra uyandığımda, Gideon'ın kalbinin kulağımın altında düzenli bir ritimle attığını duydum. Odadaki tüm ışıklar hâlâ açıktı, halı kaplı zemin sert ve rahatsız ediciydi.

Gideon sırtüstü yatıyordu, güzel yüzü uykuda gencecik görünüyordu. Tişörtü, göbeğini ve karın kaslarını ortaya çıkaracak kadar yukarı sıyrılmıştı.

İşte benim sevdiğim adam *buydu*. Bedeniyle bana büyük zevkler yaşatan, düşünceli hâlleriyle beni devamlı etkileyen adam. Hâlâ buradaydı. Ama kaşlarının arasındaki boşluğa yerleşen kırışıklıktan hâlâ acı çektiğini anlayabiliyordum.

Elimi eşofmanının içine doğru kaydırdım. Birlikte olduğumuz onca zaman boyunca ilk kez avuçlarımın içinde çelik gibi sert değildi ama onu dikkatle, kökten uca okşadıkça kabarıp sertleşmeye başladı. Artan şehvetimin ardında korku da vardı ama içindeki iblislerle yaşamaktan çok, onu kaybetmekten korkuyordum.

Gideon kıpırdandı ve kolunu sıkıca sırtıma doladı "Eva?.."

Bu kez ona, daha önce veremediğim bir şekilde cevap verdim. "Hadi unutalım," dedim ağzının içine doğru. "Olanları bize unuttur."

"*Eva.*"

Bana dönüp dikkatli hareketlerle üzerimdeki tişörtü çıkardı. Ben de onu soymak konusunda aynı şekilde çekingen davranıyordum. Birbirimize sanki ikimiz de kırılganmışız gibi yaklaşıyorduk. O an için aramızdaki bağ kırılgandı, ikimiz de gelecek ve kırık parçalarımızla birbirimizde açabileceğimiz yaralar konusunda endişeliydik.

Dudakları meme ucumun etrafına kapandı ve emmeye başladı, baştan çıkarışı yavaş ama etkileyiciydi. Bu his o kadar güzeldi ki soluk soluğa kaldım ve eline doğru yay gibi kıvrıldım. Vücudumun yan tarafını göğsümden kalçama ve sonra yeniden

kalçamdan göğsüme doğru okşadı; kalbim çılgınca çarparken hafif hareketlerle beni sakinleştirdi.

Göğsüm boyunca öpücükler bırakıp diğer mememe geçti, bu sırada pişmanlık ve acıyla boğuklaşmış sesiyle özürler diliyor ve bana ne kadar ihtiyaç duyduğunu mırıldanıyordu. Dili o sertleşmiş noktayı yaladı, orayı daha da hassaslaştırdı, ardından ıslak ıslak emerek sıcaklığıyla beni çevreledi.

"Gideon." Nazikçe geri çekilişleri, arzuyu ürkek zihnimde ustalıkla uyandırıyordu. Bedenim çoktan onda kaybolmuş, bana vereceği zevki ve güzelliğini büyük bir açgözlülükle arıyordu.

"Benden korkma," diye fısıldadı Gideon. "Benden uzaklaşma."

Göbeğimi öpüp sonra daha aşağılara indi, bacaklarımın arasına yerleşirken saçları karnımı okşuyordu. Titreyen elleriyle bacaklarımı açık tutarak klitorisime sokuldu. Kadınlığımı hafif hafif, kışkırtıcı bir şekilde yalaması ve dilini ara sıra içime daldırması beni çıldırmanın eşiğine getirmişti.

Sırtım yay gibi büküldü. Dudaklarımdan boğuk yakarışlar döküldü. Gerginlik tüm bedenime yayıldı; bu his her yanımı sıkıca sardı, en sonunda bu baskıyla çatlayacakmışım gibi hissettim. Ardından dilinin ucuyla yumuşacık bir hamle yaparak beni orgazma ulaştırdı.

Vücuduma yayılan o yakıcı rahatlamayla birlikte çığlık attım.

"Seni bırakamam, Eva." Gideon, ben zevkten titrerken üzerime doğru eğildi. "Bunu yapamam."

Yüzündeki gözyaşı izlerini silerek kızarmış gözlerine baktım. Onun içten içe çektiği işkencelere tanık olmak bana acı veriyor, kalbimi sızlatıyordu. "Sen denesen bile ben seni bırakmam."

Aletini eline alıp yavaşça, dikkatlice içime soktu. Daha derinlerime girip bedenimi santim santim ele geçirirken başım yere sertçe dayandı.

Onu tamamen içime aldığımda ölçülü, kasıtlı hamlelerle hareket etmeye başladı. Gözlerimi kapatıp aramızdaki bağa odaklandım. Sonra üzerime yerleşti, karnını benimkine bas-

tırdı ve o an nabzım panikle şiddetlendi. Aniden korkarak tereddüt ettim.

"Bana bak, Eva." Sesi o kadar kısık çıkıyordu ki tanınmaz hâldeydi.

Ona bakınca yüzündeki kederi gördüm.

"Seviş benimle," diye yalvardı, nefes nefese bir fısıltıyla. "*Benimle* seviş. Bana dokun, meleğim. Ellerini üzerime koy."

"Evet." Avuçlarımı sırtına yerleştirip titreyen kasların üzerinden kaydırarak poposuna kadar okşadım. O sert poposunu sıkıp daha hızlı hareket etmesi, daha derinlere dalması için onu teşvik ettim.

Sertleşmiş aletinin derinliklerimdeki ritmik hareketleri bedenime dalga dalga haz yayıyordu. Çok iyi hissettiriyordu. Bacaklarımı beline sardım, içimdeki buzlar erimeye başlarken nefesim hızlandı. Bakışlarımız birbirine kenetlendi.

Gözyaşlarım şakaklarımdan aşağı doğru akıyordu. "Seni seviyorum, Gideon."

"Lütfen..." Gözlerini sımsıkı kapadı.

"Seni seviyorum."

Kalçasının ustaca hareketleriyle aletini içime iterek beni orgazma sürükledi. Aletine sıkıca kenetlenip onu saklamaya, en derinlerimde tutmaya çalıştım.

"Boşal, Eva," diyerek boynuma doğru nefesini verdi.

Bu hisle mücadele ediyor, onun üstümde olmasından kaynaklanan o endişeyi aşmaya çalışıyordum. Arzuyla karışık kaygı beni diken üstünde tutuyordu.

Acı ve pişmanlıkla dolu boğuk bir sesle konuştu. "Boşalmanı istiyorum, Eva... Seni hissetmem lazım... Lütfen..."

Gideon bacaklarımı iki yana açtı ve içimdeki o hassas noktayı defalarca okşadı. Yorulmak bilmiyordu, zihnim bedenimin kontrolünü kaybedene ve şiddetle boşalana dek beni uzun uzun, amansızca ve sert bir şekilde becerdi. Altında titrerken ve coşkulu dalgalanmalarla sarsılırken çığlıklarıma engel olmak

için omzunu ısırdım. Gideon da göğsünün derinliklerinden gelen bir sesle inledi; işkence dolu bir zevkin hırıltılı, pürüzlü sesiydi bu.

"Daha fazla," dedi kararlı bir sesle ve bana o leziz acıyı tattırmak için hareketlerini sertleştirdi. Bize, o ufak acı hissini tekrar devreye sokacak kadar güvenmesi son tereddütlerimi de silip götürdü. Birbirimize olduğu kadar içgüdülerimize de güvenmeyi öğreniyorduk.

Bir kez daha şiddetle boşaldım; parmaklarım kıvrıldı. O bilindik gerginliğin Gideon'ı ele geçirdiğini hissettim ve kalçasını sımsıkı kavrayarak onu teşvik ettim, içime boşaldığını hissetmeyi çaresizce istiyordum.

"Hayır!" Gideon kendini geri çekti, sırtüstü yatıp koluyla gözlerini kapadı. Kendini, benim bedenimin onunkine vereceği rahatlık ve zevkten mahrum tutarak cezalandırıyordu.

Terle parlayan göğsü inip kalkıyordu. Penisi karnının üzerinde tüm ağırlığıyla yatıyordu; morarmış, geniş ucu ve kalın damarlarıyla oldukça vahşi görünüyordu.

Çılgınca küfürler savurmasını umursamadan ellerimi ve ağzımı kullanarak tutkuyla üzerine atıldım. Gövdesini kolumun alt kısmıyla sabitledim ve diğer elimle onu sertçe pompalarken, hassas ucunu da açgözlülükle emmeye başladım. Uylukları titriyor, bacakları huzursuzca hareketleniyordu.

"Lanet olsun, Eva. Siktir." Kasıldı ve soluk soluğa kaldı, kalçası sarsılırken ellerini saçlarımın arasına geçirdi. "Ah, siktir. Sertçe em... Ah, Tanrım..."

Neredeyse beni boğacak kadar büyük bir şiddetle, sertçe boşaldı ve ağzımı doldurdu. Hepsini yuttum; elimle aletini sıkmaya ederken kabaran hisleriyle titreyene ve durmam için bana yalvarana kadar tekrar tekrar menisini yuttum.

Doğruldum, Gideon da oturup bedenini etrafıma doladı. Beni üzerinden tekrar yere indirdi, yüzünü boğazıma gömdü ve şafak sökene dek ağladı.

Salı günü işe, dünyayla aramda bir duvar örme ihtiyacım olduğunu hissederek üzerimde siyah, uzun kollu ipek bir bluz ve pantolonla gittim. Gideon mutfakta yüzümü ellerinin arasına almış ve dudaklarını yürek parçalayan bir şefkatle benimkilerin üzerinde gezdirmişti. Bakışları hâlâ tekinsizdi.

"Öğle yemeği?" diye sordum, aramızdaki bağa tutunmamız gerektiğini hissederek.

"Bir iş yemeğim var." Parmaklarını, açık bıraktığım saçlarımın arasında gezdirdi. "Sen de gelir misin? Angus'un seni tam vaktinde geri götürmesini sağlarım."

"Gelmeyi çok isterim." Cep telefonuma gönderdiği akşam etkinlikleri, toplantılar ve randevulardan oluşan programını düşündüm. "Yarın akşam da Waldorf-Astoria'da katılacağımız bir yardım yemeği var, değil mi?"

Bakışları yumuşadı. İşe gitmek için giyinmişti, ciddi ama sakin görünüyordu. Oysa hiç de öyle olmadığını biliyordum.

"Benden gerçekten vazgeçmeyeceksin, değil mi?" diye sordu sessizce.

Sağ elimi kaldırıp ona yüzüğümü gösterdim. "Benden kurtuluşun yok, Cross. Buna alışsan iyi edersin."

İşe giderken beni kucağına alıp bana sarıldı. Jean Georges'ta öğle yemeğine giderken yine aynı vaziyetteydik. Gideon'ın benim için sipariş verdiği ve çok keyif aldığım yemek boyunca bir düzineden daha fazla kelime etmedim.

Sessizce yanında oturdum; sol elim, ona olan bağlılığımın sözsüz bir teyidi olarak masa örtüsünün altında, sert uyluğunun üzerinde duruyordu. Daha doğrusu bize olan bağlılığımın. St. Croix'da yapım hâlinde olan yeni bir mülk konusunda konuşurken sıcacık ve güçlü ellerinden biri benimkinin üzerindeydi. Yemek boyunca bu teması koruduk ve ellerimizi ayırmak yerine tek elle yemeyi tercih ettik.

Saatler geçtikçe, bir önceki gecenin dehşetinin üzerimizden kalktığını hissettim. Bu, koleksiyonuna eklenecek bir yara, aklından asla çıkmayacak acı bir anı, onunla paylaşacağım ve beni tedirgin edecek bir olay olacaktı ama bize hükmedemeyecekti. Buna izin vermeyecektik.

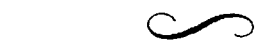

Günüm sona erdiğimde Angus'un beni eve götürmek için beklediğini gördüm. Gideon geç saatlere kadar çalışacak ve ardından Crossfire'dan çıkıp doğruca Dr. Petersen'ın ofisine gidecekti. Yolculuk süresini kendimi Parker'la yapacağımız bir sonraki antrenman için hazırlamaya harcadım. Bir ara antrenmana gitmemeyi düşündüm ama sonunda bir rutine uymanın önemli olduğuna karar verdim. Bu aralar hayatımda kontrolümde olmayan çok şey vardı. Programa uyarak hareket etmekse tamamen benim kontrolümde olan birkaç şeyden biriydi.

Stüdyoda Parker'la bir buçuk saat boyunca ebeleme ve ısınma çalışmaları yaptıktan sonra Clancy beni eve bıraktığında rahatladım ve yapmak istediğim son şey olmasına rağmen antrenmana gidebildiğim için kendimle gurur duydum.

Apartmana girip lobiye vardığımda, Trey'i resepsiyondaki görevliyle konuşurken buldum.

"Hey," diye selamladım onu. "Yukarı mı çıkıyorsun?"

Sıcacık bakan ela gözleri ve açık gülümsemesiyle bana döndü. Cary'nin daha önceki ilişkilerinden farklı olarak Trey'in kendine has bir nezaketi, dürüst ve saf bir masumiyeti vardı. Ya da belki de sadece Trey "normal" biriydi, zira Cary ve benim hayatımızdaki insanların pek azı öyleydi.

"Cary evde değil," dedi. "Biraz önce aramaya çalıştılar."

"Benimle gelip bekleyebilirsin. Bu saatten sonra dışarı çıkmayacağım."

"Gerçekten senin için sorun olmayacaksa..." Resepsiyondaki kıza el sallayıp asansörlere doğru yürürken yanıma geldi. "Ona bir şey getirdim de."

Tatlı gülümsemesine karşılık vererek, "Hiç sorun olmaz," diye temin ettim onu.

Yoga taytıma ve atletime baktı. "Spor salonundan mı dönüyorsun?"

"Evet. Onun haricinde başka *herhangi bir şey* yapmayı tercih edeceğim günlerden biri olmasına rağmen."

Asansöre binerken güldü. "O hissi bilirim."

Yukarı çıkarken aramıza bir sessizlik çöktü. Ağır bir sessizlikti bu.

"Her şey yolunda mı?" diye sordum ona.

"Şey..." Trey, sırt çantasının askısını düzeltti. "Cary son birkaç gündür biraz mesafeli gibi geliyor."

"Ya?" Alt dudağımı ısırdım. "Hangi bakımdan?"

"Bilemiyorum. Açıklaması zor. Yani sanki bir şeyler oluyor ve ben bunu gözden kaçırıyormuşum gibi hissediyorum."

Sarışın modeli düşündüm ve içten içe üzüldüm. "Belki de şu Grey Isles işi yüzünden streslidir ve seni de bu konuda sıkmak istemiyordur. İşin ve okulun nedeniyle çok yoğun olduğunu biliyor zaten."

Trey'in omuzlarındaki gerginlik biraz azaldı. "Belki de sebep budur. Mantıklı geliyor aslında. Tamam. Teşekkür ederim."

Kapıyı açtım ve içeri girdik. Trey'e rahatına bakmasını söyledim. O eşyalarını bırakmak üzere Cary'nin odasına giderken ben de sesli mesajları kontrol etmek için telefona yöneldim.

Hemen sonra koridorun sonundan gelen çığlık, telefona başka sebeplerle uzanmama neden oldu. Eve girmiş olabilecek davetsiz misafirler ve tehlike dolu düşüncelerle kalbim çılgınca atmaya başladı. Ardından daha fazla bağırış çağırış duyuldu; seslerden biri açıkça Cary'ye aitti.

Rahatlayarak, tuttuğum nefesi hemen verdim. Elime telefonu aldım ve cesaretimi toplayarak neler olup bittiğini görmek üzere odaya gittim. Hâlâ bluzunun düğmelerini iliklemeye çalışan Tatiana, koridorun köşesini dönerken neredeyse beni eziyordu.

"Ah," derken yüzündeki sırıtış pek de mahcup olmadığını gösteriyordu. "Görüşürüz."

Trey'in bağırışları yüzünden kapanan kapının sesini duyamadım.

"Siktir git, Cary. Bunu konuşmuştuk! Bana söz vermiştin!"

"Abartıyorsun," diye bağırdı Cary. "Düşündüğün gibi bir şey değil bu."

Trey, Cary'nin yatak odasından öyle hızla fırlayıp çıktı ki yolundan çekilmek için kendimi koridorun duvarına yapıştırdım. Cary, beline doladığı çarşafla onun peşinden gitti. Yanımdan geçerken ona sert bir bakış attım ve karşılığında o da bana "siktir git" dercesine orta parmağını gösterdi.

İki adamı baş başa bırakıp duşa girdim. Cary yine hayatındaki güzel bir şeyi mahvettiği için ona öfkeliydim. Hayatındaki bu döngüyü kırmasını umuyordum ama görünüşe göre bir türlü üstesinden gelemiyordu.

Yarım saat sonra mutfağa geçtiğimde eve mutlak bir sessizlik çökmüştü. Ben de tüm dikkatimi yemek pişirmeye verdim. Cary'nin akşam yemeği için eve gelmesi ve biraz neşelenmeye ihtiyacı olması ihtimaline karşı ona en sevdiği yemeklerden biri olan domuz rostosu ve kuşkonmazlı patates yapmaya karar verdim.

Rostoyu fırına atarken Trey'in koridora çıkmasına şaşırdım, perişan hâlini görünce de üzüldüm. Gözyaşları içinde kıpkırmızı bir yüzle gidişini izlemek hiç hoşuma gitmemişti. Fakat biraz sonra Cary, üzerine erkek teri ve seks kokusu sinmiş hâlde mutfakta yanıma geldiğinde içimdeki üzüntü ve acıma duygusu büyük bir hayal kırıklığına dönüştü. Yanımdan geçip şarap dolabına giderken bana kaşlarını çatarak baktı.

Kollarımı kavuşturup ona döndüm. "Kalbi kırık bir sevgiliyi, seni bir başkasıyla yakaladığı aynı çarşaflar üzerinde becermek işleri daha iyi hâle getirmeyecek."

"Kapa çeneni, Eva."

"Muhtemelen pes edip sana kandığı için kendinden nefret ediyordur."

"Kapa şu lanet çeneni, dedim."

"Peki." Ona arkamı döndüm ve rostoyla birlikte fırına atmak için patateslere baharat eklemeye odaklandım.

Cary dolaptan kadehleri aldı. "Beni yargıladığını hissediyorum. Kes şunu. Beni bir erkekle yakalamış olsaydı bunun yarısı kadar bile öfkelenmezdi."

"Bu onun suçu demek, öyle mi?"

"Ah, o zaman haberleri vereyim, senin aşk hayatın da mükemmel değil."

"Bel altı vurma, Cary. Öfkeni benden çıkaramazsın. İşleri batırdın, sonra da her şeyi daha beter hâle getirdin. Tüm suç senin."

"Bilgiçlik taslama şimdi. Her an sana tecavüz edebilecek bir adamla berabersin."

"Öyle bir durum değil bu!"

Cary homurdanıp kalçasını tezgâha yasladı; yeşil gözleri acı ve öfke doluydu. "Sana saldırdığı anlarda uykulu olduğu bahanesine sığınacaksan aynı bahaneleri sarhoşlar ve uyuşturucu bağımlıları için de kullanman gerekir. Onlar da yaptıklarının farkında değiller."

Sözlerindeki doğruluk payı beni derinden etkilemişti, beni kasten yaralamaya çalışması da öyle. "Alkolü ya da uyuşturucuyu bırakabilirsin. Ama uyumaktan vazgeçemezsin."

Yaslandığı tezgâhtan doğrulan Cary, seçtiği şişeyi açtı ve iki kadehe şarap doldurarak birini tezgâhın üzerinden bana doğru kaydırdı. "Sana zarar veren insanlarla ilişkide olmanın nasıl bir şey olduğunu bilen biri varsa o da benim. Onu seviyorsun. Onu

kurtarmak istiyorsun. Ama seni kim kurtaracak, Eva? Onunla birlikte olduğun her seferinde yanında ben olmayacağım ve o adam tam bir saatli bomba."

"Zarar veren ilişkilerden bahsetmek ister misin, Cary?" diye karşılık verdim ona, acı veren gerçeklerimden uzaklaşmasını sağlamak için. "Kendini korumak için mi Trey'i aldattın? Seni hayal kırıklığına uğratma şansı bulamadan onu kendinden uzaklaştırabileceğini mi düşündün?"

Cary'nin dudakları acı dolu bir ifadeyle kıvrıldı. Kadehini hâlâ tezgâhın üzerinde duran kadehime tokuşturdu. "Ciddi şekilde boku yemiş olan ikimizin şerefine. En azından birbirimizin yanındayız."

Odadan çıkınca ben de kendimi bıraktım. Böyle bir ânın geleceğini, gerçek olamayacak kadar güzel olan bu olayların düğümlerinin çözüleceğini biliyordum. Huzur ve mutluluk hayatımda uzun süre var olamıyordu ve o anlar bile gerçeklikten uzak oluyordu.

Hayatımda hep gizli bir şeyler olurdu. Ortaya çıkıp her şeyi mahvetmek için pusuda bekleyen bir şeyler.

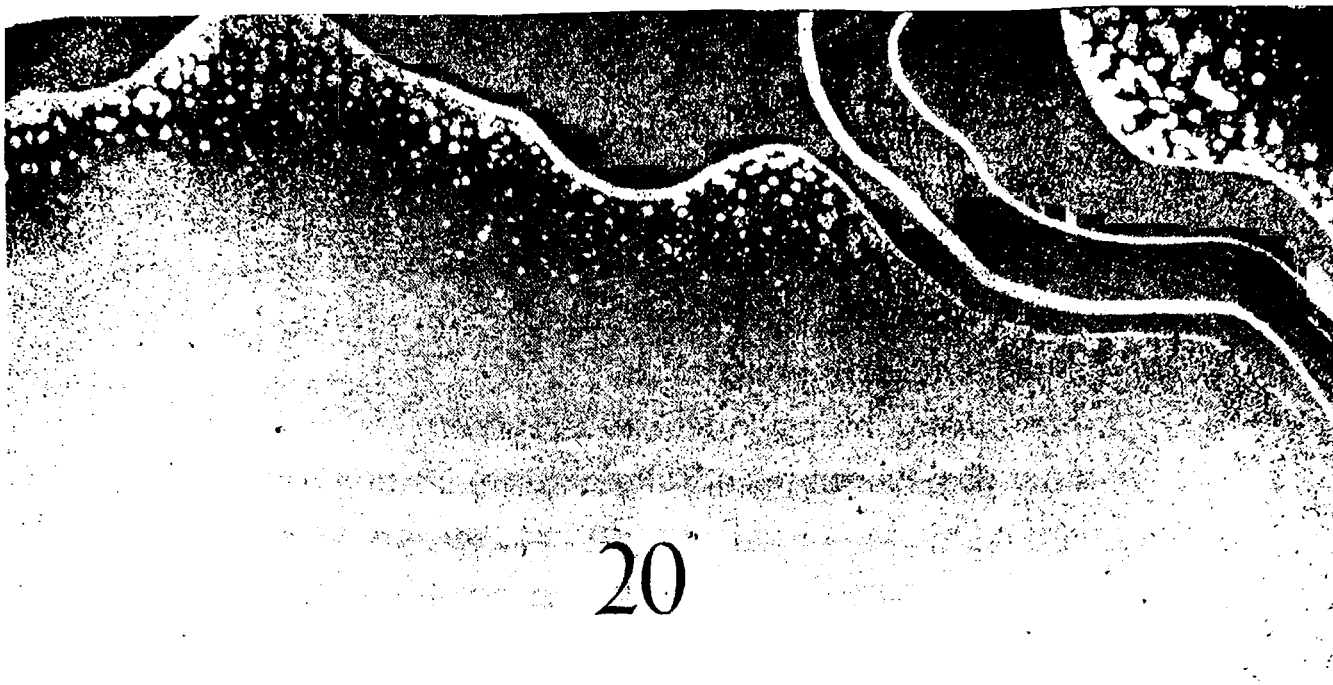

20

Tam akşam yemeğini fırından çıkardığım sırada Gideon geldi. Bir elinde takım elbise kılıfı, diğerinde dizüstü bilgisayar çantası vardı. Dr. Petersen'la yaptığı seanstan sonra eve tek başına gitmeye çalışacağından endişelenmiştim ve bu yüzden yolda olduğunu söylemek için aradığında rahatladım. Yine de kapıyı açıp onu eşikte gördüğüm an içimde bir ürperti hissettim.

"Hey," dedi sessizce, mutfağa doğru peşimden gelirken. "Burası çok güzel kokuyor."

"Umarım açsındır. Çok fazla yemek var ve Cary'nin tüm bunları bitirmemize yardım etmek için bize katılacağını sanmıyorum."

Gideon eşyalarını mutfak adasına bıraktı ve yüzümü incelerken bana dikkatle yaklaştı. "Geceyi geçirmek için yanımda birkaç şey getirdim ama istersen giderim. Ne zaman istersen. Sadece söylemen yeterli."

Sertçe nefesimi saldım, korkumun eylemlerimi yönlendirmesine izin vermemeye kararlıydım. "Seni burada istiyorum."

"Ben de burada olmak istiyorum." Yanımda durdu. "Sana sarılabilir miyim?"

Ona dönerek sıkıca sarıldım. "Lütfen."

Gideon yanağını yanağıma bastırdı ve bana sıkıca sarıldı. Bu, ikimizin de alıştığı kadar doğal ve kolay bir kucaklaşma

değildi. Aramızda daha önce hissettiklerimizden farklı, yepyeni bir tedirginlik vardı.

"Nasılsın?" diye mırıldandı.

"Sen burada olduğun için daha iyiyim."

"Ama yine de gerginsin." Dudaklarını alnıma bastırdı. "Ben de öyleyim. Bir daha nasıl yan yana uyuyacağız, bilemiyorum."

Hafifçe geri çekilerek ona baktım. Benim de korkum buydu ve bir süre önce Cary'yle yaptığım konuşma da bu durumu pek kolaylaştırmıyordu. *O adam tam bir saatli bomba...*

"Bir yolunu bulacağız," dedim.

Gideon uzunca bir süre sessiz kaldı. "Nathan hiç seninle iletişime geçti mi?"

"Hayır." Fakat günün birinde, kazara ya da kasıtlı olarak onu bir yerlerde görebileceğime dair içime kök salmış bir korku vardı. Dışarıda bir yerlerde benimle aynı havayı soluyordu sonuçta... "Neden sordun?"

"Bugün aklıma geldi."

Ondan uzaklaşıp yüzünü inceledim. Çok büyük işkenceler çekiyormuş gibi göründüğünü fark edince boğazımda bir yumru oluştu. "Neden?"

"Çünkü duygusal olarak büyük yüklerimiz var."

"Bunun çok fazla olduğunu mu düşünüyorsun?"

Gideon başını iki yana salladı. "O şekilde düşünmüyorum."

Ne yapacağımı ya da söyleyeceğimi bilemiyordum. İlişkimizin yürümesi için ona duyduğum sevginin ya da onun bana duyduğu ihtiyacın yeterli olacağından emin değilken ona nasıl bir güvence verebilirdim ki?

"Aklından neler geçiyor?" diye sordu bana.

"Yemek geçiyor. Açlıktan ölüyorum. Neden gidip Cary'nin de bir şeyler yemek isteyip istemeyeceğini sormuyorsun? Sonrasında yemeğe geçebiliriz."

Gideon odasına gittiğinde Cary uyuyordu, bu yüzden ikimiz yemek masasında mum ışığında bir akşam yemeği yedik; duş aldıktan sonra üzerimize geçirdiğimiz eski tişörtler ve pijama altlarıyla rahat bir yemekti bu. Cary için endişeleniyordum ama Gideon'la baş başa sessizce dinlenerek vakit de geçirmek tam anlamıyla ihtiyacımız olan şeydi.

İlk birkaç lokmasını tadını çıkararak yedikten sonra, "Dün ofisimde Magdalene'le öğle yemeği yedim," dedi.

"Ya?" Ben ona yüzük bakarken Magdalene benim erkeğimle baş başa vakit mi geçiriyordu yani?

"O tonda konuşma şimdi," diye uyardı beni. "Senin çiçeklerinle kaplı bir ofiste, sen masamın üzerinden bize öpücük yollarken yedi yemeğini. Sen de en az onun kadar oradaydın yani."

"Üzgünüm. Refleks işte."

Elimi dudaklarına doğru götürüp hızlıca bir öpücük kondurdu. "Hâlâ beni kıskanabiliyor olman içimi rahatlattı."

İç geçirdim. Gün boyunca duygularım darmadağın hâldeydi; hiçbir konuda ne hissedeceğime karar veremiyordum. "Ona Christopher hakkında bir şey söyledin mi?"

"Öğle yemeğinin amacı buydu zaten. Ona videoyu gösterdim."

"Ne?" Telefonumun şarjının onun arabasında bittiğini hatırlayarak kaşlarımı çattım. "Bunu nasıl yaptın?"

"Telefonunu ofisime götürdüm ve videoyu bir USB'ye aktardım. Dün gece telefonunu sana şarj edilmiş hâlde getirdiğimi fark etmedin mi?"

"Hayır." Çatalımla bıçağımı bir kenara bıraktım. Hâkimiyet kurmayı sevse de sevmese de Gideon'la, hangi sınırları aşmanın beni çıldırtabileceği üzerine konuşmak zorunda kalacaktık. "Telefonumun şifresini öylece kıramazsın, Gideon."

"Şifresini kırmadım ki. Henüz bir şifre bile belirlememiştin."

"Konumuz bu değil ki! Bu, lanet olası mahremiyetime ciddi bir müdahale. Tanrım..." Hayatımdaki hiç kimse neden sınır

denen bu şeyin ne olduğunu anlayamıyordu? "Benim de senin eşyalarını karıştırmamı ister misin?"

"Senden gizleyecek hiçbir şeyim yok." Eşofmanının iç cebinden telefonunu çıkarıp bana uzattı. "Senin de olmayacak."

Onunla kavga etmek istemiyordum çünkü zaten durumumuz pek sağlam bir zeminde değildi ama bu konuyu yeterince görmezden gelmiştim. "Görmeni istemediğim bir şeyimin olup olmaması önemli değil. Kendime ait bir alana ve mahremiyete sahip olma hakkım var, bu yüzden bilgilerime ve eşyalarıma ulaşmadan önce benden izin alman gerekiyor. İznim olmadan istediğin her şeyi öylece almaya bir son vermen lazım."

"Bunda özel olan ne vardı ki?" diye sordu kaşlarını çatarak. "Videoyu bana kendin gösterdin."

"Annem gibi davranma, Gideon!" diye bağırdım. "Tahammül edebileceğim şeylerin bir sınırı var."

Şiddetli tepkim karşısında irkildi, bu kadar canımın sıkılmasına şaşırdığı belliydi. "Peki. Özür dilerim."

Şarabımı kafama dikerek öfkemi ve huzursuzluğumu dizginlemeye çalıştım. "Sinirlendiğim için mi özür diledin? Yoksa böyle bir şey yaptığın için mi?"

Birkaç saniye sonra Gideon, "Öfkelendiğin için," dedi.

Gerçekten hiç anlamıyordu. "Bunun ne kadar tuhaf bir durum olduğunu neden anlamıyorsun?"

"Eva." İç çekerek elini saçlarının arasından geçirdi. "Her günümün dörtte birini *içinde* geçiriyorum. Bunun haricinde sen bana sınırlar koyduğunda da onları keyfi şeyler olarak görüyorum, elimde değil."

"Ama keyfi şeyler değiller. Benim için önemliler. Bilmek istediğin bir şey varsa bunu bana sorman gerek."

"Olur."

"Bir daha yapma bunu," diye uyardım onu. "Şaka yapmıyorum, Gideon."

Çenesi kasıldı. "Tamam. Anladım."

Bu sözler üzerine kavga etmek istemediğim için konuyu kapattım. "Peki, videoyu görünce ne dedi?"

Gideon gözle görülür şekilde rahatladı. "Onun için zor oldu tabii. Benim görmüş olduğumu bilmek durumu daha da zor kıldı."

"O da bizi kütüphanede gördü."

"Bu konuda doğrudan konuşmadık ama zaten söylenecek ne vardı ki? Kapalı bir kapının ardında kız arkadaşımla seviştiğim için özür dileyecek değilim." Sandalyesinde arkasına yaslandı ve sertçe nefesini verdi. "Christopher'ın yüzünü o videoda görmek, gerçekte onun hakkında ne düşündüğünü *görmek* Magdalene'i incitti. Bu şekilde kullanıldığını görmek zordur. Özellikle de tanıdığını düşündüğün, seni sevdiğini sandığın biri tarafından."

Tepkimi gizlemek için kadehlerimizi doldurmakla meşgul oldum. Sanki böyle bir şeyi deneyimlemiş gibi konuşuyordu. Ona tam olarak ne yapılmıştı böyle?

Bir yudum şarap aldıktan sonra, "*Sen* bu konuda ne yapacaksın?" diye sordum.

"Ne yapabilirim ki? Yıllarca Christopher'la konuşmak için her türlü girişimde bulundum. Önüne para atmayı denedim. Onu tehdit etmeyi denedim. Ama asla değişmek istemedi. Yapabileceğim tek şeyin hasar kontrolü olduğunu uzun zaman önce fark ettim. Bir de seni ondan olabildiğince uzak tutmak."

"Artık durumu bildiğim için bu konuda ben de sana yardımcı olacağım."

"Güzel." Şarabından bir yudum alarak kadehinin üzerinden bana baktı. "Dr. Petersen'la randevumun nasıl geçtiğini sormadın."

"Bu beni ilgilendirmez. Benimle paylaşmak istersen o ayrı tabii." Tam olarak bunu yapmasını isteyerek bakışlarıyla buluştum. "İhtiyaç duyduğun her an seni dinlemeye varım ama bu işe burnumu sokmayacağım. Beni özel dünyana almaya

hazır olduğunda alırsın. Sırası gelmişken sorayım, doktoru sevip sevmediğini bilmek isterim."

"Şimdilik evet." Gülümsedi. "Beni farklı açılardan döndürüp dolaştırarak konuşturuyor. Çoğu insan bunu yapamaz."

"Evet. Seni dönüp dolaştırır ve aynı konuya, *Neden ben bunu böyle görememişim?* şeklinde yaklaşmanı sağlayan farklı bir açıdan bakmanı sağlar."

Gideon'ın parmakları kadehinin sapı üzerinde aşağı yukarı hareket ediyordu. "Geceleri yatmadan önce almam için bana bir ilaç yazdı. Gelmeden önce aldım."

"İlaç içme konusunda ne düşünüyorsun?"

Bana karanlık bir ifadeyle, kendinde değilmiş gibi baktı. "Bunun gerekli olduğunu hissediyorum. Seninle olmalıyım ve bunu senin için güvenli bir hâle getirmeliyim, bu yüzden ne gerekiyorsa yaparım. Dr. Petersen, terapiyle birlikte ilacın diğer *atipik cinsel parasomniler*[7] açısından başarılı olduğunu söylüyor. Buna inanmak zorundayım."

Uzanıp elini sıktım. İlaca başlamak, özellikle uzunca bir süre sorunlarıyla yüzleşmekten kaçınan biri için büyük bir adımdı. "Teşekkür ederim."

Gideon elimi daha da sıktı. "Anladığım kadarıyla bu sorunu yaşayan insanlar varmış ve bu konuda uyku çalışmaları yapılmış. Dr. Petersen bana, yardım almaya karar vermeden önce karısına on iki yıl boyunca uykuda cinsel saldırıda bulunan, kayıt altına alınmış bir vakadan bahsetti."

"On iki yıl mı? Tanrım."

"Görünüşe göre bu kadar uzun süre beklemelerinin bir nedeni de adamın uykudayken daha iyi seks yapmasıymış," dedi ifadesiz bir tonda. "İnsanın egosuna bundan daha iyi bir darbe olabilir mi bilmiyorum."

---

7 Parasomni: Sinir sisteminin uyku esnasında gösterdiği anormal davranışlarla karakterize edilen bir uyku bozukluğudur. *–ç.n.*

Ona baktım. "Kahretsin."

"Öyle, değil mi?" Yüzündeki alaycı gülümseme soldu. "Ama benimle aynı yatağı paylaşman konusunda bir baskı hissetmeni istemiyorum, Eva. Bunu iyileştirecek sihirli bir hap yok. Kanepede uyuyabilirim ya da eve gidebilirim ama iki seçenekten birini tercih edecek olsam kanepeyi seçerdim. Sabahları işe gitmek için seninle hazırlandığımda günüm daha iyi geçiyor."

"Benim de."

Gideon uzanıp elimi tuttu ve dudaklarına götürdü. "Bunun olacağını hiçbir zaman hayal etmemiştim... Hayatımda, senin hakkımda bildiklerini bilen biri olacağını yani. Beni her şekilde kabul ettiği için akşam yemeğinde boktan taraflarım hakkında benimle konuşabilen biri... Sana minnettarım, Eva."

Göğsümde hissettiğim tatlı bir acıyla kalbim sızladı. O kadar güzel, o kadar mükemmel şeyler söyleyebiliyordu ki...

"Ben de sana karşı aynı şeyleri hissediyorum." Belki de daha derin şeyler hissediyordum çünkü onu seviyordum. Ama bunu yüksek sesle söylemedim. Günün birinde o da o noktaya varacaktı. Gideon kesin ve geri dönülemez şekilde benim olana kadar pes etmeyecektim.

Çıplak ayaklarını sehpaya dayamış ve bilgisayarını kucağına almış Gideon o kadar rahat ve evindeymiş gibi görünüyordu ki televizyon seyrederken sürekli dikkatimi dağıtıyordu.

Bu noktaya nasıl geldik? diye sordum kendi kendime. Bu aşırı seksi adam ve ben?

"Bana bakıyorsun," diye mırıldandı, bakışları dizüstü bilgisayarının ekranındayken.

Ona dilimi çıkardım.

"Bu cinsel bir ima mı yoksa, Bayan Tramell?"

"Üzerinde çalıştığın her neyse ona bakarken beni nasıl görüyorsun?"

O zaman başını kaldırdı ve bakışlarımı yakaladı. Mavi gözleri güçlü ve sıcak bir ifadeyle parladı. "Ben seni her zaman gördüm, meleğim. Beni bulduğun andan itibaren, gözüm senden başka hiçbir şey görmedi."

Çarşamba günü, Gideon'ın aletinin arkadan içime girmesiyle başladı; güne en sevdiğim başlama şekli buydu artık.

"Eh, pekâlâ," dedim boğuk sesimle. Gözlerimi ovuştururken kolunu belime doladı ve beni sıcacık, sert göğsüne doğru çekti. "Bu sabah neşelisin."

"Sen her sabah muhteşem ve seksisin," diye mırıldandı, omzumu hafifçe ısırarak. "Seninle uyanmaya bayılıyorum."

Kesintisiz bir uykuyla geçirdiğimiz geceyi, birbirimize birkaç orgazm yaşatarak kutladık.

Günün ilerleyen saatlerinde, Mark ve Steven'la caddenin alt tarafında gözlerden uzak, güzel bir Meksika restoranında öğle yemeği yedim. Birkaç beton basamaktan inerek siyah yelekli garsonlarla dolu, güzelce ışıklandırılan bir restorana girdik.

"Seninkini de buraya getirmelisin," dedi Steven. "Bir de sana şu narh margaritalardan ısmarlamasını sağlamalısın."

"Tatları iyi mi?" diye sordum.

"Ah, çok iyi."

Garson kadın siparişlerimizi almaya geldiğinde, herkesi kıskançlıktan çatlatabilecek uzunluktaki kirpiklerini kırpıştırarak Mark'la son derece bariz bir biçimde flört etmeye başladı. Mark da ona karşılık verdi. Yemeğin ilerleyen dakikalarında,

isim etiketinde Shawna yazan bu hayat dolu, kızıl saçlı kadın daha da cüretkâr bir hâle geldi. Artık masamıza her geldiğinde Mark'ın omuzlarına ve ensesine dokunuyordu. Karşılık olarak Mark'ın şakaları da daha imalı hâle gelmeye başladı; sonunda Steven'a gergin bir şekilde baktım ve yüzünün kızardığını, kaşlarının geçen her dakika daha da fazla çatıldığını fark ettim. Rahatsız bir şekilde yerimde kıpırdandım ve bu gergin yemek sona erene dek dakikaları saydım.

Shawna hesabı getirdiğinde, "Bu gece buluşalım," dedi Mark'a. "Benimle bir gece geçirirsen seni iyileştiririm."

Ağzım açık hâlde öylece bakakaldım. Ciddi miydi bu kadın?

"Saat yedi uygun olur mu?" diye mırıldandı Mark. "Seni mahvedeceğim, Shawna. Siyahi bir adamla neler olur biliyorsun..."

İçtiğim su birden soluk boruma kaçtı, neredeyse boğuluyordum.

Steven hemen ayağa fırlayıp masanın etrafından dolanarak sırtıma vurdu. "Kahretsin, Eva," dedi gülerek. "Sadece seni işletiyorduk. Bizim yüzümüzden ölme sakın."

"Ne?" dedim soluk soluğa, gözlerim sulanmıştı.

Steven sırıtarak kolunu garsonun omzuna attı. "Eva, kız kardeşim Shawna'yla tanış. Shawna, Eva da Mark'ın hayatını kolaylaştıran kız işte."

"Çok iyi," dedi Shawna. "Çünkü sen işleri onun için zorlaştırıyorsun zaten."

Steven bana göz kırptı. "Bu yüzden hayatındayım."

İki kardeşi birbirine bu kadar yakın hâlde görünce daha önce fark edemediğim benzerliklerini sonunda görmüştüm. Sandalyeme çöktüm ve gözlerimi kısarak Mark'a baktım. "Korkunç bir şeydi bu. Steven deliye dönecek sandım."

Mark teslim olmuş gibi ellerini kaldırdı. "Hepsi onun fikriydi. Kendisi tam bir drama kraliçesidir, unuttun mu?"

Steven topuklarının üzerinde geriye doğru sallanarak sırıttı. "Eva, artık Mark'ın bu ilişkideki fikir adamı olduğunu sen de biliyorsun," dedi.

Shawna cebinden bir kartvizit çıkarıp bana uzattı. "Numaram arka tarafta. Beni ara. Bu ikisi hakkında hiç bilmediğin şeyler biliyorum. Onlara bunun karşılığını harika bir şekilde verebilirsin."

"Seni hain!" dedi Steven.

"Hey." Shawna omuz silkti. "Kızlar olarak birbirimize arka çıkmamız gerekiyor."

İş çıkışı, Gideon'la birlikte onun spor salonuna gittik. Angus arabayı kaldırımın kenarına çekerek bizi indirdi ve salona girdik. İçerisi hareketliydi ve soyunma odası kalabalıktı. Üzerimi değiştirip eşyalarımı dolaba yerleştirdikten sonra Gideon'la koridorda buluştum.

CrossTrainer'a ilk kez gittiğim zaman benimle konuşan antrenör Daniel'a el salladım ve bu yüzden kıçıma bir şaplak yedim.

"Hey," diye itiraz ettim, Gideon'm beni cezalandıran eline vurarak. "Kes şunu."

Atkuyruğumu çekip başımı nazikçe geriye doğru eğdi ve dudaklarımı kendine doğru yaklaştırarak bölgesini derin bir öpücükle işaretledi.

Saçımı çekmesi, tenimde bir elektrik akımı etkisi yarattı. "Eğer caydırıcı hareket fikrin buysa," diye fısıldadım dudakları arasından, "bunun daha ziyade teşvik edici olduğunu söylemeliyim."

"Çıtayı yükseltmeye oldukça istekliyim." Alt dudağımı hafifçe ısırdı. "Ama sınırlarımı bu şekilde test etmeni tavsiye etmem, Eva."

"Merak etme, bunun için başka yöntemlerim var."

Gideon önce koşu bandına çıkarak bana terden parlayan vücudunu görme zevkini yaşattı... üstelik halka açık bir yerde. Baş başa olduğumuz zaman onu bu şekilde sık sık görsem de bu manzara beni her zaman tahrik ederdi.

Tanrım, saçlarını bağladığı zamanki hâlini ne çok seviyordum. Hafif bronz teninin altındaki kaslarının esnekliğini, hareketlerindeki o zarif gücü... Böylesine şık bir zarafeti olan bir adamın takım elbiselerini çıkarıp vahşi tarafını gösterdiğine şahit olmak tüm hassas noktalarımı tahrik etmişti.

Ondan gözlerimi alamıyordum ve bunu yapmak zorunda olmadığım için mutluydum. Sonuçta o benimdi ve bu, içime sıcacık bir zevk dalgasının yayılmasına neden oluyordu. Ayrıca spor salonundaki diğer tüm kadınlar da onu süzüyordu. Bir makineden diğerine geçerken hayranlıkla bakan onlarca göz onu takip ediyordu.

Gideon beni, kendisini dikizlerken yakaladığında ona imalı bir bakış attım ve dilimi alt dudağımın üzerinde gezdirdim. Tek kaşını kaldırıp bana o mahcup, yarım gülümsemesiyle baktığında tenim karıncalandı. Spor yaparken en son ne zaman bu kadar motive olduğumu hatırlayamıyordum. Bir buçuk saat resmen uçup gitmişti.

Yeniden arabaya binip Gideon'ın evine doğru yola çıktığımızda, yerimde kıpır kıpırdım. Bakışlarım sessiz bir davetle defalarca Gideon'a kaydı.

Parmaklarını benimkilere kenetledi. "Bunun için bekleyeceksin."

Bu açıklaması irkilmeme neden oldu. "*Ne?*"

"Beni duydun." Parmaklarımı öptü ve bana şeytani bir gülümsemeyle bakma cüretini gösterdi. "Geciktirilmiş haz, meleğim."

"Neden öyle bir şey yapıyoruz ki?"

"Akşam yemeğinden sonra birbirimize nasıl deli olacağımızı düşünsene."

Bizi duymazdan gelecek kadar profesyonel biri olduğunu bilmeme karşın yine de Angus'un söylediklerimi işitmemesi için ona daha da yaklaştım. "Beklesek de beklemesek de birbirimize deli olacağımız kesin. Beklemeyelim derim."

Ama hiç geri adım atmadı. Bunun yerine ikimize de işkence etmeye devam etti. Birbirimizi soyduk, buharlı bir duşta dokunuşlarımızla bedenlerimizin kıvrımlarını keşfettik ve sonra da akşam yemeği için giyindik. Resmî bir davete gider gibi şık giyinmiş ama kravatı es geçmişti. Kar beyazı gömleğinin yakası açıktı ve teninin bir kısmını ortaya çıkarmıştı. Benim için de askısız korsajı, açık sırtı ve dizlerimin birkaç santim yukarısında biten katlı eteğiyle Vera Wang marka şampanya rengi ipek bir elbise seçmişti

Bunu görünce gülümsedim çünkü beni gece boyunca o elbiseyle görünce çıldıracağını biliyordum. Bu harika elbiseye bayılmıştım ama bu incecik, uzun modeller için tasarlanmış bir elbiseydi, kısa ve kıvrımları olan kızlar için değil. Acıklı bir tevazu çabasıyla, saçlarımı açarak göğüslerimin üzerine sarkıttım fakat Gideon'ın yüz ifadesinden anladığım kadarıyla bu çabamın pek bir faydası olmamıştı.

"Tanrım, Eva." Pantolonu içindeki duruşunu düzeltti. "O elbise hakkındaki fikrimi değiştirdim. Bunu herkesin içinde giymemelisin."

"Fikrini değiştirmen için vaktimiz yok."

"Elbisenin daha fazla kumaşı olduğunu düşünmüştüm ben."

Sırıtarak omuz silktim. "Ne diyebilirim ki? Onu sen aldın."

"Şimdi tereddüt ediyorum ama. Elbiseyi değiştirmen ne kadar vaktini alabilir ki?"

Dilimi alt dudağımın üzerinde gezdirerek, "Bilemiyorum. Neden bunu sen keşfetmiyorsun?" dedim.

Birden gözleri karardı. "O zaman evden hiç çıkamayız."

"Bundan hiç şikâyetim olmaz." Çok seksi görünüyordu ve her zamanki gibi onu fena hâlde arzuluyordum.

"Üzerine geçirebileceğin bir ceket falan yok mu? Belki bir parka? Ya da bir trençkot?"

Gülerek şifonyerin üzerinden el çantamı aldım ve koluna girdim. "Merak etme. Herkes seni süzmekle o kadar meşgul olacak ki beni fark etme zahmetine bile girmeyecekler."

Onu yatak odasından dışarı çekiştirirken kaşlarını çattı. "Ben ciddiyim. Memelerin mi büyüdü senin? O şeyin üzerinden resmen taşıyorlar."

"Yirmi dört yaşındayım ben, Gideon," dedim ifadesiz bir şekilde. "Gelişimim yıllar önce durdu. Ne görüyorsan o işte."

"Evet ama buna sahip olabilecek tek kişi ben olduğum için yalnızca benim görmem gerekiyor."

Salona geçtik. Girişteki hole yürüdüğümüz kısacık süre içinde evin sessiz güzelliğinin tadını çıkardım. Buranın sıcacık ve davetkâr havasını çok seviyordum. Eskilerin zarafetini yansıtan dekor hem çok şık hem de şaşırtıcı biçimde konforluydu. Kemerli pencerelerden görünen muhteşem manzara iç mekânın dekorunu tamamlıyor ama dikkati de dağıtmıyordu.

Koyu renk ahşaplar, eskitilmiş taşlar, sıcak renkler ve capcanlı görünümlü taş vurgulardan oluşan o karışımın, tıpkı duvarlardaki sanat eserleri gibi pahalı olduğu çok belliydi ancak zevk sahibi bir zenginliği işaret ediyordu. Hiç kimsenin bu evde neye dokunacağı ya da nerede oturacağı konusunda kendini tuhaf hissedebileceğini hayal edemiyordum. Burası öyle bir yer değildi.

Özel asansöre bindik ve kapılar kapanırken Gideon bana döndü. Hemen korsajımı yukarı çekmeye çalıştı.

"Eğer dikkatli olmazsan, göğüslerim yerine kasıklarımı açığa çıkaracaksın," diye uyardım onu.

"Kahretsin."

"Bunu eğlenceli bir hâle getirebiliriz. Senin aletinin ve milyonlarının peşinde olan aptal bir sarışın rolü oynayabilirim, sen de kendin gibi, yani son oyuncağıyla gezmeye çıkmış milyarder bir çapkın gibi görünebilirsin. Ben sana sürtünürken ve cilveli cilveli ne kadar zeki biri olduğunu söylerken sadece sıkılmış ve hoşgörülü görünmen yeterli."

"Hiç komik değil," dedi ama sonra neşelendi. "Peki, bir şala ne dersin?"

Kadınlar ve çocuklar için yeni bir sığınma evi açmak için düzenlenen gala yemeğine giriş kaydımızı yaptırdığımızda, görünür olma konusunda yaşadığım korkuyu tetikleyen bir basın salonuna yönlendirildik. Bu esnada tüm odağımı Gideon'a yönelttim çünkü hiçbir şey onun kadar dikkatimi dağıtamazdı. Onu bu kadar dikkatle gözlemlediğim için de özel hayatındaki o adamdan kamusal kişiliğe dönüşümünü net bir şekilde izleyebildim.

Maskesi kusursuzca yüzüne oturdu. Gözleri buz mavisine dönmüş ve o baştan çıkarıcı dudaklarındaki tüm yumuşaklık silinmişti. Güçlü varlığının dört bir yanımızı kuşattığını neredeyse hissedebiliyordum. Dünyanın geri kalanıyla aramızda, sırf o öyle istediği için bir kalkan vardı. Gideon'ın yanında dururken onlara bir işaret verene kadar kimsenin bana yaklaşmayacağını ya da benimle konuşmayacağını biliyordum.

Yine de etrafa yaydığı bu dokunulmazlık hissi, insanların ona bakmasına engel olamıyordu. Balo salonuna doğru ilerlediğimiz sırada tüm dikkatleri üzerine çekmişti. Ona gösterilen bu ilgi beni biraz gerse de o, her şeyden habersiz ve telaşsız görünüyordu.

Gideon'a cilve yapıp ona sürtünen bir kadın olarak boy göstermeye karar vermiş olsaydım, sıraya girmem gerekecekti. Durduğumuz anda kelimenin tam anlamıyla etrafımız kuşatıldı.

Dikkatini çekmek için birbirleriyle yarışanlara yer açmak için geri çekildim ve biraz şampanya almak üzere oradan uzaklaştım. Waters Field & Leaman, galanın sponsorlarından biri olduğu için burada tanıdığım birkaç kişiye rastladım.

Tam yanımdan geçen garsonun tepsisinden bir bardak kapmayı başarmıştım ki birinin bana ismimle seslendiğini duydum. Döndüğümde, Stanton'ın yeğeninin yüzünde geniş bir gülümsemeyle bana yaklaştığını gördüm. Koyu saçlı ve yeşil gözlü bu genç adam, benim yaşlarımdaydı. Onu, tatillerde annemi ziyarete gittiğim zamanlardan tanıyordum ve burada onunla karşılaşmak beni sevindirmişti.

"Martin!" Kollarımı açarak onu selamladım ve kısaca kucaklaştık. "Nasılsın? Harika görünüyorsun."

"Ben de sana aynı şeyi söyleyecektim." Elbiseme beğeniyle baktı. "New York'a taşındığını duymuştum ve seni aramak istiyordum. Ne zamandır buralardasın?"

"Çok olmadı. Birkaç haftadır."

"Şampanyanı iç," dedi Martin. "Sonra da dans edelim."

Billie Holiday'in "Summertime" şarkısı eşliğinde dans pistine geçtiğimiz sırada şampanya hâlâ içimde tatlı tatlı çalkalanıyordu.

"Pekâlâ," diye söze girdi yine. "Çalışıyor musun?"

Dans ederken ona işimden söz ettim ve onun ne işlerle uğraştığını sordum. Martin'in, Stanton'ın yatırım şirketinde çalıştığını ve işlerin iyi olduğunu duyduğuma şaşırmadım.

"Bir ara şehre gelip seni öğle yemeğine çıkarmayı çok isterim," dedi.

"Bu harika olur." Müzik bitince geri çekildim ve arkamda duran birine çarptım. Bir çift el beni durdurmak üzere belime gitti ve omuzumun üzerinden dönüp baktığımda arkamda Gideon'ın durduğunu gördüm.

"Merhaba," diye mırıldandı, buz gibi bakışları Martin'in üzerindeydi. "Bizi tanıştırsana."

"Gideon, bu Martin Stanton. Birkaç senedir birbirimizi tanırız. Üvey babamın yeğeni." Derin bir nefes aldım ve devam ettim. "Martin, bu hayatımdaki kişi, Gideon Cross."

"Cross." Martin sırıttı ve elini uzattı. "Kim olduğunu tabii ki biliyorum. Tanıştığıma memnun oldum. Her şey yolunda giderse belki seni aile toplantılarımızdan birinde görebilirim."

Gideon'ın kolu omuzlarıma doğru kaydı. "Emin ol görürsün."

Tanıdığı biri Martin'e seslenince beni yanağımdan öpmek için eğildi. "Öğle yemeği için seni ararım. Gelecek hafta olur mu?"

"Harika olur." Gideon'ın yanımda titreşen enerjisinin fazlasıyla farkındaydım fakat kafamı çevirip ona baktığımda yüzünde sakin ve duygusuz bir ifade vardı.

Louis Armstrong'un "What a Wonderful World" şarkısı eşliğinde beni dansa kaldırdı. "O adamdan hoşlandığımdan pek emin değilim," diye mırıldandı.

"Martin çok iyi biridir."

"Senin benim olduğunu bildiği sürece sorun yok." Yanağını şakağıma bastırdı ve elini, tenime temas edecek şekilde elbisemin sırt dekoltesine yerleştirdi. Bana bu şekilde sarıldığında kimsenin ona ait olduğumdan şüphe etmesine olanak yoktu.

İnsanların gözleri önünde nefis vücuduna bu kadar yakın olma fırsatının tadını çıkardım. Onu içime çekerek kendimi maharetli ellerine bıraktım. "Bu hoşuma gitti."

O da bana sokularak, "Olması gereken şey de bu zaten," diye mırıldandı.

Mutluluk. Fakat ömrü yalnızca dansımız kadardı.

Tam dans pistinden ayrılmak üzereyken bir kenarda duran Magdalene'i gördüm. Onu tanımam biraz zaman aldı çünkü saçını küt kestirmişti. Üzerindeki sade, siyah kokteyl elbisesiyle incecik ve çok şık görünüyordu fakat sohbet ettiği o göz alıcı esmer kadın, güzelliğinin gölgede kalmasına neden olmuştu.

Gideon bir an sendeler gibi oldu ve eski hızına dönmeden önce biraz yavaşladı. Yerdeki bir şeye basmamaya çalıştığını düşünerek aşağı baktığım sırada sessizce, "Seni biriyle tanıştırmam gerek," dedi.

Dikkatimi gittiğimiz yere çevirdim. Magdalene'in yanındaki kadın Gideon'ı fark edip ona doğru döndü. İkisinin bakışları buluştuğu an, kolunun parmaklarımın altında gerildiğini hissettim.

Bunun nedenini anlayabiliyordum.

Bu kadın her kimse Gideon'a sırılsıklam âşıktı. Bunu yüzünde ve uhrevi bir ifadeyle bakan solgun, mavi gözlerinde görebiliyordum. Çarpıcı bir güzelliği vardı ve o kadar muhteşemdi ki neredeyse gerçeküstüydü. Dümdüz ve gür, mürekkep siyahı saçları beline kadar uzanıyordu. Elbisesi de gözleriyle aynı buz mavisi tonlarındaydı, teni güneşten bronzlaşmıştı ve upuzun bedeninin harika kıvrımları vardı.

Gideon, doğal hırıltılı sesi daha da belirginleşirken, "Corinne," diye selamladı onu. Beni bırakıp kadının ellerini tuttu. "Geri döndüğünü söylemedin. Seni alırdım."

"Ev telefonuna birkaç mesaj bıraktım," dedi yumuşak bir sesle.

"Ah, son zamanlarda oraya pek gitmiyorum." Sanki bunu söyleyince aklına gelmişim gibi beni yanına çekti. "Corinne, bu Eva Tramell. Eva, Corinne Giroux. Kendisi eski bir dostumdur."

Kadın, uzattığım eli sıktı.

"Gideon'ın arkadaşı olan herkes benim de arkadaşımdır," dedi kadın, sıcacık bir gülümsemeyle.

"Umarım bu, kız arkadaşları için de geçerlidir."

Benimkilerle buluşan bakışlarında bilgiç bir ifade vardı. "Özellikle de kız arkadaşları. Onu bir dakikalığına bana verirsen, bir iş arkadaşımla tanıştırmak istiyorum."

"Elbette." Sesim sakindi ama ben hiç de öyle değildim.

Gideon, Corinne'e yaklaşmadan önce şakağıma göstermelik bir öpücük kondurdu ve kolunu ona uzattı. Beni ne yapacağını bilemeyen Magdalene'in yanında bırakıp gitti.

Onun için üzülmüştüm, çok kederli görünüyordu. "Yeni saç stilin sana çok yakışmış, Magdalene."

Magdalene sımsıkı birbirine kenetlenmiş dudaklarıyla bana baktı ve sonra da teslim olur gibi hafifçe iç geçirdi. "Teşekkür ederim. Değişim zamanıydı. Bana kalırsa birçok değişim için doğru zamandı. Ayrıca, artık elinden kaçırdığı kişi geri döndüğüne göre gideni taklit etmem için de ortada hiçbir sebep kalmadı."

Kafam karışmış hâlde kaşlarımı çattım. "Anlayamadım."

"Corinne'den söz ediyorum." Yüzümü inceledi. "Bilmiyorsun tabii. O ve Gideon bir seneden uzun bir süre nişanlı kaldı. Corinne nişanı bozup zengin bir Fransız'la evlendi ve Avrupa'ya taşındı. Fakat evliliği yürümedi. Şimdi boşanıyorlar ve Corinne de New York'a geri döndü."

Nişanlıydılar. Kanın yüzümden çekildiğini hissettim ve bakışlarım, sevdiğim adamın bir zamanlar sevdiği kadınla durduğu yere doğru kaydı. Gideon'ın eli, kadının beline doğru hareket etti ve kadın da gülerek ona yaslandı.

Kıskançlık ve hastalıklı bir korkuyla midem kasılırken onun benden önce hiç ciddi bir ilişki yaşamamış olduğunu varsaydığımı fark ettim. Ne aptaldım. Bu kadar seksi bir adamın boşta kalmayacağını tahmin etmeliydim.

Magdalene omuzuma dokundu. "Bir yere oturmalısın, Eva. Rengin soldu."

Çok hızlı soluk alıp verdiğimi ve nabzımın da tehlikeli bir biçimde yükseldiğini biliyordum. "Haklısın."

Gidip en yakınımdaki boş sandalyeye oturdum. Magdalene de yanıma oturdu.

"Onu seviyorsun," dedi. "Bunu anlayamadım. Üzgünüm. İlk karşılaştığımızda sana söylediklerim için de üzgünüm."

Odaklanmamış bakışlarımla, "Sen de onu seviyorsun," diye karşılık verdim, donuk bir ifadeyle. "O ara ben onu sevmiyordum. Henüz yani."

"Yine de bu, yaptığımı mazur göstermez, değil mi?"

Tepside getirilen bir kadeh şampanyayı minnettarlıkla kabul ettim ve garson doğrulup yanımızdan ayrılmadan önce bir tane de Magdalene için aldım. Acınası bir şekilde, gururu kırılmış kadınlara özgü bir dayanışma sergileyerek kadehlerimizi tokuşturduk. Oradan ayrılmak istiyordum. Ayağa kalkmak ve oradan çıkıp gitmek istiyordum. Gideon'ın gittiğimi fark etmesini, peşimden oradan ayrılmak zorunda kalmasını istiyordum. Hissettiğim acının bir kısmını onun da hissetmesini istiyordum. Bana kendimi küçücük hissettiren aptalca, çocukça, canımı yakan hayallerdi bunlar.

Magdalene'in yanımda sessizce, hâlden anlayan bir ifadeyle oturması beni teselli ediyordu. Bu kadın, Gideon'ı sevmenin ve onu fazlasıyla istemenin nasıl bir his olduğunu biliyordu. Onun da benim kadar perişan olduğunu hissedince Corinne'in ne kadar büyük bir tehdit olabileceği doğrulanmış oldu.

Gideon bunca zamandır onun hasretini mi çekiyordu? Diğer kadınlardan kendini soyutlamasının sebebi o muydu?

"İşte buradasın."

Gideon'ın beni bulduğunu fark edince başımı kaldırdım. Elbette Corinne de hâlâ kolundaydı ve ikisinin çift olarak nasıl göründüğünü o an anladım. Basitçe söylemek gerekirse, birlikte inanılmaz derecede muhteşem görünüyorlardı.

Corinne yanıma oturdu ve Gideon parmak uçlarını yanağımda gezdirdi. "Gidip biriyle konuşmam gerek," dedi. "Sana bir şey getirmemi ister misin?"

"Stoli ve kızılcık suyu. Duble olsun." Biraz çakırkeyif olmam gerekiyordu. Bu kötüydü işte.

"Peki." Fakat yanımdan ayrılmadan önce isteğim karşısında kaşlarını çattı.

"Seninle tanıştığıma çok sevindim, Eva," dedi Corinne. "Gideon bana senin hakkında çok şey anlattı."

"O kadar da fazla şey anlatmış olamaz. İkiniz gideli çok uzun zaman olmadı."

"Biz neredeyse her gün konuşuruz." Gülümsedi. Yüz ifadesinde sahte veya kötü niyetli hiçbir şey yoktu. "Uzun zamandır arkadaşız."

"Arkadaştan da ötesiniz," dedi Magdalene anlamlı bir şekilde.

Corinne, Magdalene'e kaşlarını çatarak baktı ve bunun, bilmemem gereken bir şey olduğunu fark ettim. Bu durumu bana söylememenin en iyisi olduğuna karar veren o muydu, yoksa Gideon ikisi adına mı karar vermişti? Madem ortada gizlenmesi gereken bir şey yoktu, öyleyse neden bunu örtbas etmeye çalışıyordu?

Corinne açıkça isteksiz bir ifadeyle, "Evet, doğru," diye itiraf etti. "Ama bu yıllar önceydi."

Ona bakmak için döndüm. "Onu hâlâ seviyorsun."

"Bu yüzden beni suçlayamazsın. Onunla vakit geçiren her kadın ona âşık olur. Çok güzel ve dokunulmaz biridir. Bu karşı konulamaz bir kombinasyon." Gülümsemesi yumuşadı. "Özel hayatı konusunda kendini açmaya başlaması için ona ilham verdiğini söylüyor. Bunun için sana minnettarım."

Ona tam, *Bunu senin için yapmadım ki,* demek üzereydim. Fakat bir an sonra sinsi bir şüphe zihnimde dolanmaya başladı ve savunmasız yanım içime doğru kıvrılıp büzüldü.

Yoksa bunu, bilmeden de olsa onun için mi yapıyordum?

Boşalan şampanya kadehimi masanın üzerinde döndürmeye başladım. "Seninle evlenecekti."

"Ondan ayrılıp uzaklara gitmek hayatımda yaptığım en büyük hataydı." Eli boğazına gitti, incecik ve uzun parmakları sanki oradaki bir kolyeyle oynuyormuş gibi bir noktayı huzursuzca okşuyordu. "Çok gençtim ve o, bir bakıma beni korkutmuştu. Çok sahipleniciydi. Sahiplenmenin, kayıtsızlıktan

çok daha iyi olduğunu ancak evlendikten sonra fark edebildim. En azından benim için."

Başımı çevirerek boğazıma dek yükselen mide bulantısıyla mücadele ettim.

"Çok sessizsin," dedi bana.

"Söyleyecek ne var ki?" deyiverdi Madgalene.

Üçümüz de onu seviyorduk. Hepimiz onun için müsait durumdaydık. En sonunda o da aramızdan birini seçecekti.

"Şunu bilmelisin, Eva," diye söze başladı Corinne, o berrak mavi gözleriyle bana bakarak, "bana senin, onun için ne kadar özel olduğunu anlattı. Buraya geri dönüp ikinizle yüzleşmek için cesaretimi toplamam biraz zaman aldı. Hatta birkaç hafta önce rezervasyon yaptırdığım uçuşu bile iptal ettim. Zavallı adam, bir yardım etkinliğinde konuşma yapacakken programını böldüm, ona yolda olduğumu söyledim ve burada bir düzen kurmak için yardımını istedim."

O an donakaldım, kendimi çatlamış cam misali kırılgan hissediyordum. Gideon'la ilk kez beraber olduğumuz o bağış yemeğinden söz ediyor olmalıydı. Limuzinde kutsal anlar yaşadığımız ve ardından Gideon'ın geri çekildiği, sonra da beni aniden terk ettiği o geceden.

"Sonradan beni aradığında," diye devam etti Corinne, "bana biriyle tanıştığını söyledi. Şehre geldiğim zaman tanışmamızı istediğini söyledi. Ama ben biraz korktum. Daha önce benden hiç hayatındaki bir kadınla tanışmamı istememişti."

Aman Tanrım. Magdalene'e baktım. Gideon o gece yanımdan alelacele *onun* için ayrılmıştı. Corinne için.

21

"Affedersiniz." Sandalyemi geri iterek masadan uzaklaştım ve Gideon'ı aramaya başladım. Barda olduğunu görüp yanına gittim.

Gideon tam elinde iki bardakla barmenden uzaklaştığı sırada onu durdurdum. İçkimi alıp fondip yaptım, buz küpleriyle çarpışan dişlerim sızladı.

"Eva..." Sesinde azarlayan bir ton vardı.

"Ben gidiyorum," dedim dümdüz bir ses tonuyla, etrafından dolaşıp boş bardağımı bar tezgâhına bırakarak. "Bana göre bu kaçıp gitmek değil çünkü sana bunu önceden söylüyorum ve benimle gelme seçeneği veriyorum."

Gideon soluğunu sertçe bıraktı, o an ne hâlde olduğumu anladığını görebiliyordum. Bildiğimi biliyordu. "Gidemem."

Ona arkamı döndüm.

Gideon beni kolumdan yakaladı. "Gidersen burada kalamayacağımı biliyorsun. Boş yere üzülüyorsun, Eva."

"*Boş yere* mi?" Kolumu tuttuğu noktaya baktım. "Sana üzüleceğimi, kıskanacağımı söylemiştim. Bu kez bana bunun için iyi bir sebep verdin."

"Beni uyarmak, böyle bir konuda saçmalamanı kabul edilebilir mi kılıyor yani?" Yüzünde rahat bir ifade vardı, sesi alçak ve sakindi. Uzaktan bakan hiç kimse aramızdaki gerginliği

fark edemezdi ama o his gözlerindeydi. Yakıcı bir şehvet ve buz gibi bir öfke vardı bu gözlerde. Gideon bu iki hissi bir araya getirme konusunda çok iyiydi.

"Saçmalayan kimmiş? Daniel'a ne diyeceksin peki, şu antrenöre? Ya da üvey babamın aile fertlerinden biri olan Martin'e?" Ona doğru iyice eğilip, "Evlenmeye karar vermek şöyle dursun, hiçbiriyle sevişmedim bile ben!" diye fısıldadım. "Onlarla her gün konuştuğum falan da yok!"

Bir anda beni belimden yakaladı ve sıkıca kendine doğru çekti. "Hemen şimdi becerilmen gerekiyor," dedi kulağıma, kulak mememi ısırarak. "Bizi bekletmemeliydim."

"Belki de bunun planını önceden yapmıştın," diye karşılık verdim ona. "Benim yerime becermeyi tercih edeceğin eski bir aşkın hayatına geri dönmesini bekliyordun belki de."

Gideon içkisini bir dikişte bitirdi, ardından çelik gibi kolunu belime sararak beni kalabalığın arasından geçirip kapıya doğru götürdü. Telefonunu cebinden çıkardı ve limuzinin getirilmesini emretti. Sokağa vardığımızda o upuzun, şık araba orada duruyordu. Gideon beni Angus'un açık tutup beklediği kapıdan içeri itti ve ona, "Ben aksini söyleyene kadar blokun etrafında dolaş," dedi.

Sonra tam arkamdan arabaya bindi. O kadar yakınımdaydı ki nefesini çıplak sırtımda hissedebiliyordum. Ondan uzaklaşmaya kararlı bir şekilde karşı koltukta yan tarafa kaydım...

"Dur," diye çıkıştı bana.

Güçlükle nefes alıp vererek, halı kaplı zeminde dizlerimin üzerine çöktüm. Dünyanın sonuna kadar koşsam bile Corinne Giroux'un Gideon'a benden daha uygun olduğu gerçeğinden kaçamazdım. O sakin ve soğukkanlı biriydi, varlığıyla altüst olan bana bile sakinlik veren bir havası vardı. En kötü kâbusumdu bu.

Parmaklarını açık saçlarıma dolayarak beni kıstırdı. Açık duran bacakları benimkileri sardı, parmakları saçlarımı öyle sıkı

kavradı ki başım hafifçe geriye yatıp omuzuna değdi. "İkimizin de ihtiyacı olan şeyi vereceğim sana, Eva. Sen akşam yemeğini idare edecek noktaya gelene dek sevişeceğiz. Ve Corinne için endişelenmeyeceksin çünkü o balo salonundayken ben senin derinlerinde olacağım."

"Evet," diye fısıldadım, kuru dudaklarımı yalayarak.

"Kimin teslim olduğunu unutuyorsun, Eva," dedi sertçe. "Senin için kontrolü bıraktım ben. Senin için boyun eğdim ve hayatımda düzenlemeler yaptım. Benimle birlikte olmanı sağlamak ve seni mutlu etmek için her şeyi yapacağım. Ama kimse beni ehlileştiremez ya da aşağı edemez. Hoşgörüyü zayıflıkla karıştırma."

Yutkundum, kanım kaynıyordu. "Gideon..."

"İki elinle yukarı uzan ve pencerenin üstündeki tutacakları sıkıca kavra. Sana söyleyene kadar da bırakma, anladın mı?"

Bana verdiği talimatı yerine getirip ellerimi deri halkadan geçirdim. Parmaklarımı sıktıkça vücudum canlandı ve bu, ihtiyacım olan şey konusunda Gideon'ın ne kadar haklı olduğunu fark etmemi sağladı. Sevdiğim adam beni çok iyi tanıyordu.

Gideon ellerini korsajımdan içeri sokarak sızlayan, dolgun memelerimi sıktı. Meme uçlarımı okşayıp çekiştirince başım ona doğru yattı ve gerginlik hissi vücudumu hızla terk etti.

"Tanrım." Dudaklarını şakağıma bastırdı. "Kendini bana böyle teslim etmen o kadar harika ki... Aniden yapıyorsun bunu, sanki senin için büyük bir rahatlamaymış gibi."

"Becer beni," diye yalvardım, o bağa ihtiyaç duyarak. "Lütfen."

Gideon saçlarımı bırakarak elbisemin altına uzandı ve külotumu bacaklarımdan aşağı doğru indirdi. Ceketi yanımdan fırlayarak koltuğun üzerine düştü ve biraz sonra eli, ön taraftan bacaklarımın arasına girdi. Beni ıslak ve şiş hâlde bulunca inledi. "Sen benim için yaratılmışsın, Eva. Beni içine almadan uzun süre dayanamazsın."

Yine de beni hazırlamaya başladı. Maharetli parmaklarını kadınlığıma götürerek ıslaklığı klitorisime yaydı. İki parmağını birden içime soktu ve parmaklarını makas gibi aralayarak beni upuzun, kalın aletinin hamlelerine hazırladı.

"Beni istiyor musun, Gideon?" diye sordum boğuk bir sesle. İçime doğru ittiği parmakları üzerinde gidip gelmem gerekiyordu ama tutacağı kavrayabilmek için gereken mesafe beni engelliyordu.

"Aldığım nefesten bile daha çok." Dudakları boynumun ve omuzumun üstünde hareket etti. Dilinin sıcacık kadifemsi dokusu baştan çıkarıcı bir şekilde tenimde kaydı. "Ben de sensiz uzun süre duramam, Eva. Sen benim için bir bağımlılıksın... saplantımsın..."

Hayvani arzusunu vahşi bir sesle belli ederek dişlerini usulca etime sapladı. Bir yandan beni parmaklarıyla becerirken diğer eliyle klitorisime masaj yaptı ve beni aynı anda uyardığı için tekrar tekrar boşalmama neden oldu.

Terleyen parmaklarım deri tutacaktan kaymaya başladığında "Gideon!" dedim soluk soluğa.

Elleri beni bıraktı ve fermuarını indirirken çıkan o erotik sesi duydum. "Şimdi onu bırak ve bacaklarını açarak sırtüstü yat."

Koltuğa uzandım, titreyerek beklerken bedenimi ona sundum. Gideon'ın bakışları benimkilerle buluştu ve yüzü bir anlığına, yanımızdan geçen araba farlarının ışığıyla aydınlandı.

"Korkma." Üzerime doğru eğilerek ağırlığını büyük bir özenle üstüme bıraktı.

"Korkamayacak kadar azgınım." Onu yakaladım ve tüm bedenimi sert aletine dayamak için yukarı çektim. "Seni istiyorum."

Aletinin başı kadınlığımın dudaklarına dokundu. Gideon kalçasını esneterek içime girdi. Bedenlerimizin buluşmasıyla ikimiz de inleyerek nefes verdik. Koltukta gevşedim, parmaklarımla incecik belini güçlükle kavrayabiliyordum.

Hareketlenmeye başladığında yüzünü seyrederek, "Seni seviyorum," diye fısıldadım. Tenimin her bir santimi sanki güneşten yanıyordu; göğsüm özlem ve hissettiklerimle öylesine sıkışıyordu ki nefes almak zorlaşmıştı. "Sana ihtiyacım var, Gideon."

"Seninim zaten," diye fısıldadı, aleti kayarcasına içime girip çıkıyordu. "Daha fazla senin olamazdım."

Titredim ve gerildim, kalçam onun amansız fakat ölçülü ritmiyle buluşuyordu. Nefes nefese bir çığlıkla doruğa ulaştım ve coşkuyla titredim. Gideon homurdanıp daha güçlü darbelerle içime girmeye başlayana kadar onu sıkıp sıkıp bıraktım.

"*Eva.*"

Kendimi o vahşi hamlelerine kaptırıp daha sert olmaya teşvik ettim. Gideon beni sıkıca kavrayarak sert ve hızlı bir şekilde içime girip çıkmaya başladı. Başım koltukta gidip gelirken hiç utanmadan inledim. Bana verdiği hisse, ele geçirilmiş ve amansızca tatmin edilmiş olmanın o baş döndürücü hissine bayılıyordum.

Birbirimiz için çıldırıyor, vahşi hayvanlar gibi sevişiyorduk ve ilkel şehvetimiz beni öyle tahrik ediyordu ki içimde biriken orgazm dalgalarının beni öldüreceğini düşündüm.

"Bunda o kadar iyisin ki, Gideon. O kadar iyisin ki..."

Kalçamı kavradı ve bir sonraki hamlesini karşılamam için beni yukarı doğru çekti, içimde öyle derinlere girdi ki boğazımdan acıyla karışık bir inilti çıkmasına neden oldu. Aletinin etrafına sıkıca kapanarak tekrar boşaldım.

"Ah, Tanrım. *Eva.*" Hırıltılı bir inlemeyle, şiddetle boşaldı ve içimi sıcaklığıyla doldurdu. Kalçamı sabitleyerek gidip gelmeye ve olabildiğince derine boşalmaya devam etti.

İşi bittiğinde sertçe bir nefes aldı ve saçlarımı kavrayıp terli boynumu öptü. "Keşke bana neler yaptığını bilebilseydin. Keşke bunu sana anlatabilseydim."

Ona sıkıca sarıldım. "Sana deli oluyorum, kendime engel olamıyorum. Bu çok fazla, Gideon. Bu..."

"...kontrol edilemez bir şey." Ritmik itişlerle yeniden hareketlendi. Çok rahattı. Sanki sonsuz zamanımız varmış gibi. Her bir hareketiyle giderek kalınlaşıp uzuyordu.

"Ve senin kontrolde olmaya ihtiyacın var." Diğerlerine göre daha da maharetli olan bir hamlesiyle nefesim kesildi.

"Benim *sana* ihtiyacım var, Eva." İçimde hareket ederken sert bakışları yüzüme sabitlenmişti. "Sana ihtiyacım var."

Gideon akşamın geri kalanı boyunca yanımdan ayrılmadı, benim de yanından ayrılmama izin vermedi. Yemek boyunca sağ eliyle sol elimi tuttu ve yine beni bırakmamak için tek elle yemek yemeyi tercih etti.

Masada Gideon'ın diğer tarafında oturan Corinne ona merak dolu gözlerle baktı. "Sağ elini kullanıyorsun diye hatırlıyorum sanki."

"Hâlâ öyleyim," dedi Gideon ve birbirine kenetlenmiş ellerimizi masanın altından çıkarıp parmak uçlarımı öptü. Bunu yaptığında kendimi aptal ve güvensiz biri gibi hissettim. Corinne'in bizi dikkatle incelediğinin de farkındaydım.

Ne yazık ki bu romantik jesti onun, yemek boyunca benimle değil Corinne'le konuşmasına engel olamadı. Bu da bana kendimi huzursuz ve mutsuz hissettirdi. Gideon'ın yüzünden çok ensesini görmüştüm.

"En azından tavuk değil."

Başımı yanımda oturan adama doğru çevirdim. Gideon'ın neler konuştuğunu dinlemeye o kadar odaklanmıştım ki masadaki diğer insanlara hiç dikkat etmemiştim.

"Ben tavuk severim," dedim. Yemekte servis edilen çipura da hoşuma gitmişti ve tabağımı silip süpürmüştüm.

"Kesinlikle lastik gibi değil." Adam gülümsedi ve bir anda gözüme, bembeyaz saçlarının ima ettiğinden çok daha genç göründü. "Ah, işte bir tebessüm," diye mırıldandı. "Üstelik çok güzel bir tebessüm."

"Teşekkür ederim," dedim ve kendimi tanıttım.

"Dr. Terrence Lucas," dedi. "Ama ben Terry denmesini tercih ediyorum."

"Dr. Terry. Sizinle tanıştığıma memnun oldum."

Yine gülümsedi. "Sadece Terry, Eva."

Sohbet ettiğimiz birkaç dakika içinde, Dr. Lucas'ın yaşça benden çok büyük olmadığına, sadece saçlarının erken yaşta kırlaştığına inanmaya başladım. Bunun dışında, son derece yakışıklı ve kırışıksız bir yüzü vardı, yemyeşil gözleri zeki ve nazik bakıyordu. Otuzlu yaşların ortalarında ya da sonlarında olduğunu tahmin ettim.

"Sen de benim kadar sıkılmış gibisin," dedi. "Bu etkinlikler sayesinde sığınma evleri için hatırı sayılır miktarda para toplanıyor fakat çok sıkıcı olabiliyorlar. Bara kadar bana eşlik etmek ister misin? Sana bir içki ısmarlayayım."

Masanın altında Gideon'ın elimi ne kadar sıkı tuttuğunu test etmek için çekiştirdim ama elimi sıkarak karşılık verdi.

"Ne yapıyorsun?" diye mırıldandı.

Omuzumun üzerinden dönüp baktığımda Gideon'ın beni izlediğini gördüm. Dr. Lucas arkama geldiğindeyse bakışlarının ona doğru kalktığını fark ettim. Gözlerinde belirgin bir soğukluk vardı.

"Görmezden gelinmenin verdiği sıkıntıyı hafifletecek, Cross," dedi Terry, ellerini sandalyemin arkasına koyarak. "Böylesine güzel bir kadına ilgi göstermekten ziyadesiyle mutlu olacak biriyle vakit geçirerek."

İki adam arasındaki düşmanlığın farkına vararak rahatsız oldum. Elimi çekmeye çalıştım ama Gideon beni bırakmadı.

"Uzaklaş buradan, Terry," diye uyardı onu Gideon.

"Bayan Giroux'la konuşmaya o kadar dalmışsın ki masana oturduğumu bile fark etmedin." Terry'nin gülümsemesi daha belirgin bir hâl aldı. "Eva. Gidelim mi?"

"Yerinden kıpırdama, Eva."

Gideon'ın sesindeki buz gibi ton beni ürpertmişti ama yine de o kadar canım yanıyordu ki, "Haklı olması onun suçu değil," dedim.

Gideon elimi acı verecek kadar sıktı. "Şimdi olmaz."

Terry'nin bakışları yüzüme kaydı. "Seninle bu şekilde konuşmasına tahammül etmek zorunda değilsin. Kimsenin, ne kadar parası olursa olsun sana emir verme hakkı yok."

Öfke ve büyük bir utanç içinde Gideon'a baktım. "Crossfire."

Güvenli sözcüğü yatak odasının dışında kullanabileceğimden emin değildim ama Gideon elimi, sanki onu yakmışım gibi hemen bıraktı. Sandalyemi geriye ittim ve peçetemi tabağımın üzerine fırlattım. "Affedersiniz. İkiniz de."

Çantamı elime aldım ve rahat, aksamayan adımlarla masadan uzaklaştım. Makyajımı tazelemek ve kendimi toparlamak niyetiyle tuvalete doğru ilerledim ama sonra ışıklarla donatılmış çıkış tabelasını gördüm ve oradan kaçma isteğime yenik düştüm.

Kaldırıma varınca cep telefonumu çıkardım ve Gideon'a bir mesaj attım: Kaçmıyorum. Sadece gidiyorum.

Yoldan geçen bir taksiyi durdurmayı başardım ve öfkemi yatıştırmak için eve gittim.

Daireme vardığımda, sıcak bir banyo ve bir şişe şarap özlemiyle doluydum. Anahtarımı kilide sokup çevirdim ve sanki bir porno videosunun içine adım attım.

Beynim gördüğüm şeyleri algılayana kadar geçen şaşkınlık dolu birkaç saniyede, yüksek sesli tekno pop arkamdaki koridoru doldururken eşikte öylece kalakaldım. İçeride o kadar çok uzuv

vardı ki hepsini bir araya getirmeden önce kapıyı arkamdan hızla çarpacak kadar zamanım oldu. Yerde bacakları açık vaziyette yatan bir kadın vardı. Başka bir kadının yüzü onun kasıkları arasındaydı. Cary onu fena hâlde becerirken, başka bir adam da onun arkasında işini görüyordu.

Bu manzara karşısında başımı geriye attım ve hayatımdaki herkesten bıkarak avazım çıktığı kadar çığlık attım. Rekabet ettiğim ses sistemi yüzünden duyulmadığım için topuklu ayakkabılarımdan birini çıkarıp o tarafa fırlattım. CD tekleyince, oturma odamın zemininde devam eden bu *ménage à quatre*[8] eylemini gerçekleştirenler de varlığımın farkına varabildi. Tek ayakkabıyla sekerek sesi kapadım ve sonra da hepsinin karşısına dikildim.

"Siktirin gidin evimden," diye bağırdım. "Hemen."

"Kim bu ya?" diye sordu, insan yığınının en sonundaki kızıl saçlı kız. "Karın mı?"

Cary'nin yüzünde kısacık bir an için utanç ve suçluluk karışımı bir ifade belirdi ama sonra bana küstahça gülümsedi. "Ev arkadaşım. Daha fazla insan için yer var burada, bebeğim."

"Cary Taylor. Sabrımı zorlama," diye uyardım onu. "Gerçekten, *hiç ama hiç* iyi bir gece geçirmiyorum."

Arkadaki siyah saçlı erkek Cary'den ayrılıp ayağa kalkarak bana doğru yürüdü. Bana yaklaştıkça, kahverengi gözbebeklerinin doğal olmayan bir şekilde büyümüş olduğunu ve boynundaki nabzın çılgınca attığını fark ettim. "Geceni daha iyi hâle getirebilirim," diye bir teklifte bulundu sırıtarak.

"Geri çekil." Gerekirse onu fiziksel şiddet kullanarak uzaklaştırmaya hazırlandım ve duruşumu aldım.

"Rahat bırak onu, Ian," diye çıkıştı Cary, ayağa kalkarken.

---

8 (Fr.) Dört kişilik aşk ya da seks eylemi. –*ç.n.*

"Hadi, bebeğim," diye ikna etmeye çalıştı beni Ian. Cary gibi bana bebeğim demesi midemi bulandırmıştı. "İyi vakit geçirmeye ihtiyacın var. Gel de geçirteyim sana."

Birden Ian'la aramızda birkaç santim kaldığını gördüm ama bir an sonra çığlıklar atarak kanepeye fırladı. Gideon öfkeyle titreyerek benimle diğerleri arasına girdi. "Odanda yap bu işi, Cary," diye bağırdı. "Ya da başka bir yerde."

Ian kanepemde çığlıklar atıyordu. İki eliyle birden durdurmaya çalışmasına karşın burnundan kanlar fışkırıyordu.

Cary kot pantolonunu yerden kaptı. "Sen benim lanet olası annem değilsin, Eva."

Gideon'ın etrafından dolanıp arkasına geçtim. "Trey'le işleri batırmak sana yeterince kötü bir ders olmadı mı, sersem?"

"Bunun Trey'le bir ilgisi yok!"

"Trey de kim?" diye sordu aptal sarışın, ayağa kalkarken. Gideon'a esaslı bir bakış atınca, kendine çekidüzen vererek güzel vücudunu sergiledi.

Bu çabaları karşısında öyle küçümseyici ve ilgisiz bir bakış aldı ki sonunda kızarmayı başarıp yerdeki incecik, altın rengi lame elbisesiyle vücudunu örtme nezaketini gösterdi. Ben de o an bambaşka bir ruh hâlinde olduğum için, "Kişisel alma. Esmerleri tercih eder o," dedim.

Gideon bana ölümcül bir bakış attı. Onu hiç bu kadar öfkeli görmemiştim. Bastırılmış bir şiddetle resmen titriyordu.

Bu bakış karşısında korkarak istemsizce geriye doğru bir adım attım. Gideon çılgınca bir küfür savurarak iki elini birden saçlarının arasından geçirdi.

Bir anda, iliklerime dek yorgun ve hayatımdaki erkeklere karşı derin bir hayal kırıklığı hissederek arkamı döndüm. "Bu pisliği evimden yok et, Cary."

Koridora doğru ilerlerken ayağımdaki diğer topuklu ayakkabıyı da çıkarıp savurdum. Elbisem henüz banyoya varmadan üzerimden çıkmıştı ve bir dakikadan kısa bir süre sonra duşun

altındaydım. Tamamen ısınana kadar sudan uzak durdum ve sonra fıskiyenin tam altına geçtim. Uzun süre ayakta duramayacak kadar yorgun olduğum için yere çöktüm ve gözlerim kapalı vaziyette kollarımı dizlerime dolayarak öylece oturdum.

"Eva."

Gideon'ın sesini duyunca irkildim ve kollarımı bacaklarıma daha sıkı dolayarak büzüldüm.

"Kahretsin," diye çıkıştı bana. "Sen beni, tanıdığım herkesten daha çok sinirlendiriyorsun."

Yüzümü kaplayan ıslak saçlarımın arasından ona baktım. Gideon banyomda bir ileri bir geri gidip geliyordu; ceketini bir yerlere fırlatmış, gömleği pantolonunun dışına çıkmıştı. "Evine git, Gideon."

Durdu ve bana, söylediklerime inanamadığını belirten bir bakış attı. "Seni burada bırakmayacağım. Cary aklını kaçırmış! Buraya geldiğimde o kudurmuş pisliğin sana dokunmasına saniyeler kalmıştı."

"Cary böyle bir şeye izin vermezdi. Ama ne olursa olsun, aynı anda ikinizle birden uğraşamam." Aslında ikisiyle de uğraşmak istemiyordum. Sadece yalnız kalmak istiyordum.

"Öyleyse sen de sadece benimle uğraşırsın."

Ellerimle sabırsızca yüzümdeki saçları geriye ittim. "Ya? *Seni* mi önceliğim hâline getirmeliyim yani?"

Gideon sanki ona vurmuşum gibi geri çekildi. "İkimizin de birbirimizin önceliği olduğumuzu sanıyordum."

"Evet, ben de öyle sanıyordum. Bu geceye kadar."

"Tanrım. Şu Corinne meselesini kapatır mısın artık?" Gideon kollarını iki yana savurdu. "Şu an burada, seninleyim, öyle değil mi? Ona doğru düzgün bir hoşça kal bile diyemedim çünkü senin peşindeydim. *Yine.*"

"Siktir git. Bana böyle iyilikler yapma bir daha."

Gideon giyinik hâlde duşa daldı. Beni ayağa kaldırıp öptü. Sertçe. Ağzıyla dudaklarımı âdeta yuttu, elleri beni olduğum yerde tutmak için kollarımı kavradı.

Ama bu kez yumuşamadım. Kendimi koyuvermedim. Beni o sarhoş edici, kışkırtıcı diliyle kandırmaya çalıştığında bile.

"Neden?" diye mırıldandı, dudakları boynuma doğru inerken. "Neden beni delirtiyorsun?"

"Dr. Lucas'la sorunun nedir bilmiyorum ve açıkçası umursamıyorum da. Ama adam haklıydı. Bu gece dikkatinin çoğunu Corinne'e vermiştin. Yemekte beni resmen görmezden geldin."

"Seni görmezden gelmem imkânsız, Eva." Yüzünde sert ve gergin bir ifade vardı. "Sen benimle aynı odada olduğunda gözüm başka kimseyi görmüyor."

"İlginç. Sana her baktığımda gözün Corinne'deydi."

"Bu aptalca." Beni bıraktı ve ıslak saçlarını yüzünden çekti. "Sana karşı hislerimi biliyorsun."

"Biliyor muyum? Beni istiyorsun. Bana ihtiyacın var. Ama Corinne'i mi seviyorsun?"

"Of, Tanrı aşkına. *Hayır.*" Gideon suyu kapadı ve beni kollarıyla duşakabin arasına hapsetti. "Sana, seni sevdiğimi söylememi mi istiyorsun, Eva? Mesele bu mu?"

Sanki var gücüyle bana yumruk atmış gibi midem kasıldı. Daha önce hiç böyle bir acı duymamıştım ve böyle bir acının var olabileceğini bile bilmiyordum. Gözlerim yanıyordu ancak karşısında ağlayıp kendimi utandırmadan kolunun altından sıyrıldım. "Evine git, Gideon. Lütfen."

"Ben *evimdeyim* zaten." Beni arkadan yakaladı ve yüzünü ıslak saçlarımın arasına gömdü. "Seninleyim."

Kollarından kurtulmak için mücadele ettim ama bitkin hâldeydim. Fiziksel olarak. Duygusal olarak. Gözyaşlarım sel olmuş akıyordu, onları durduramıyordum. Üstelik insanların önünde ağlamaktan nefret ederdim. "Git buradan. *Lütfen.*"

"Seni seviyorum, Eva. Elbette seni seviyorum."

"Aman Tanrım." Şiddetle çırpınarak ona tekmeler savurdum. Benim için kocaman bir acı ve üzüntü kaynağı hâline gelen bu adamdan uzaklaşmak için her şeyi yapabilirdim. "Senin o lanet olası acımana ihtiyacım yok. Sadece buradan *gitmeni* istiyorum."

"Bunu yapamam. Yapamayacağımı biliyorsun. Eva, benimle kavga etmeyi bırak. Beni dinle."

"Söylediğin her şey *canımı yakıyor*, Gideon."

Gideon inatla, "Bu uygun bir söz değil, Eva," diye üsteledi. Dudakları kulağımdaydı. "Bu yüzden bunu sana hiç söylemedim. Senin için ve sana karşı hissettiklerim için uygun olan ifade bu değil."

"Kes sesini. Eğer beni biraz olsun umursuyorsan çeneni kapayıp buradan gidersin."

"Daha önce de sevildim ben; Corinne tarafından, başka kadınlar tarafından... Ama onlar benim hakkımda ne biliyorlar ki? Ne kadar berbat bir hâlde olduğumu bilemezken neye âşık olabilirler ki? Eğer o aşksa benim sana karşı hissettiklerimle kıyaslanamaz bile."

Titreyerek öylece kalakaldım; bakışlarım aynada, Gideon'ın harap olmuş güzelliğinin yanında, maskara bulaşmış yüzüm ve perişan hâldeki ıslak saçlarımla kendi yansımamdaydı. Yüzü dizginlenemez bir duygusallıkla doluydu; kollarını sıkıca bana dolarken âdeta duygularıyla baş edemiyordu. Birbirimiz için doğru kişilermişiz gibi görünmüyorduk.

Yine de sizi gerçekten göremeyen ya da görmemeyi seçen insanların etrafınızda olmasının verdiği o yabancılaşma hissini anlıyordum. Olmak isteyip olmadığınız biri imajını yansıtmanın neden olduğu kendinden nefret hissini ben de deneyimlemiştim. Ben de sevdiğim insanların, içimde saklı olan gerçek beni tanıdıklarında benden uzaklaşabilecekleri korkusuyla yaşamıştım.

"Gideon..."

Dudakları şakağıma hafifçe dokundu. "Sanırım seni, gördüğüm andan beri seviyorum. Limuzinde ilk kez seviştiğimiz zamansa bu, başka bir şeye dönüştü. Daha fazlasına."

"Her neyse. Sen o gece beni öylece bırakıp Corinne'le ilgilenmeye gittin. Bunu nasıl yapabildin, Gideon?"

Beni kucakladı ve yalnızca kapının arkasında bornozumun asılı olduğu yere kadar götürmek için bir anlığına serbest bıraktı. Tüm bedenimi bornozla sarıp küvetin kenarına oturttu. Sonra lavabonun yanına gidip çekmeceden makyaj temizleme mendillerimi çıkardı. Önümde çömelerek mendille yanağımı silmeye başladı.

"Corinne o yardım yemeği sırasında aradığında bana aptalca bir şey yaptırması için mükemmel bir zamandı." Gözyaşlarıyla ıslanmış yüzüme yumuşacık ve sıcak bir ifadeyle baktı. "Seninle kısa bir süre önce sevişmiştik ve net bir şekilde düşünemiyordum. Ona meşgul olduğumu ve biriyle birlikte olduğumu söyledim. Ama sesindeki acıyı duyduğumda, seninle ilişkimde ilerleyebilmek için onunla bu durumu halletmem gerektiğini anladım."

"Anlamıyorum. Onun için beni orada, öylece bıraktın. Bu ilişkimizi nasıl ilerletebilir?"

"Corinne'le ilişkimi mahvettim ben, Eva." Çenemi geriye doğru hafifçe iterek, beni rakuna benzeten gözlerimdeki makyajı silmeye başladı. "Onunla Columbia Üniversitesi'ndeki ilk senemde tanıştım. Elbette dikkatimi çekti. Güzel ve tatlı bir kadındı, hiç kimse hakkında tek bir kötü söz etmezdi. Peşime düştüğünde beni tavlamasına izin verdim. Onunla yaşadığım şey, benim ilk rızaya dayalı cinsel deneyimim oldu."

"Ondan nefret ediyorum."

Bu sözlerim dudaklarının hafifçe kıvrılmasına neden oldu.

"Şaka yapmıyorum, Gideon. Şu anda kıskançlıktan çıldırmak üzereyim."

"Onunla aramızdaki şey sadece seksti, meleğim. Seninle yaptığımız her ne kadar sert olsa bile, yine de seninle sevişiyo-

ruz. Her seferinde, üstelik ilk yaptığımız andan beri. Bana bu şekilde ulaşabilen tek kişi sensin."

Usulca soluğumu verdim. "Tamam. Şimdi biraz daha iyiyim."

Beni öptü. "Sanırım onunla da çıktım, diyebiliriz. Cinsel olarak yalnızca birbirimize aittik ve genellikle çift olarak aynı yerlere gidiyorduk. Yine de beni sevdiğini söylediğinde şaşırdım. Gururlandım da. Onu önemsiyordum. Onunla vakit geçirmekten zevk alıyordum."

"Görünüşe göre hâlâ da öyle," diye mırıldandım.

"Beni dinlemeye devam et." Parmağıyla burnumun ucuna vurarak beni azarladı. "Onu kendi tarzımda sevebileceğimi düşündüm... bildiğim tek şekilde yani. Başka biriyle olmasını istemedim. Bu yüzden de bana evlenme teklif ettiğinde kabul ettim."

Ona bakmak üzere hafifçe geriye çekildim. "Teklif *ondan* mı geldi?"

"Bu kadar şaşırma," dedi alaycı bir şekilde. "Egomu zedeliyorsun."

Öyle hızla rahatladım ki başım döndü. Kollarına atılıp sıkıca sarıldım.

"Hey." O da beni aynı şekilde, sıkıca sardı. "İyi misin?"

"Evet. Evet, olacağım." Geri çekildim ve çenesini avucumun içine aldım. "Devam et."

"Ona yanlış sebeplerden evet dedim. Birlikte geçirdiğimiz iki sene boyunca, hiçbir geceyi tümüyle birlikte geçirmemiştik. Seninle konuştuğum hiçbir konu hakkında konuşmamıştık. Beni tanımıyordu, hem de hiç. Ama yine de kendimi, biri tarafından sevilmenin hayatta tutunabileceğim bir şey olduğu konusunda ikna etmiştim. O sevmezse beni başka kim sevecekti ki?"

Bir gözümle işi bittiğinde, diğer gözüme geçerek kapkara makyaj kalıntılarını silmeye devam etti. "Sanırım nişanlanınca ilişkimizin farklı bir seviyeye taşınacağını umuyordu. Belki biraz daha açılabilirdim. Belki de sabah erken saatlerde başlayacak

dersleri nedeniyle erkenden ayrılmak yerine geceyi otelde geçirirdik ki bu arada, kendisi bunu romantik buluyordu. Neden bilmiyorum."

Bu anlattıkları bana onun çok yalnız bir adam olduğunu düşündürdü. Zavallı Gideon'ım. Uzun zamandır yalnızdı. Belki de tüm hayatı boyunca.

"Bir yıl sonra ilişkimizi bitirdiğinde," diye devam etti sözlerine Gideon, "bunun, aramızdaki her şeyi yeniden başlatabilmesini umuyordu. Onun hayatımda kalmasını sağlamak için daha büyük bir çaba göstereceğimi ümit ediyordu. Ancak ben rahatlamıştım çünkü onunla aynı evi paylaşmanın imkânsız olduğunu fark etmeye başlamıştım. Ayrı odalarda uyumak ve kendime ait bir alana sahip olmak için ona hangi bahaneyi uyduracaktım?"

"Ona durumunu söylemeyi hiç düşünmedin mi?"

"Hayır." Gideon omuz silkti. "Sen hayatıma girene kadar geçmişimi bir sorun olarak görmüyordum. Evet, durumum bazı şeyleri yapma biçimlerimi etkiliyordu ama hayatımda her şey yerli yerindeydi ve mutsuz değildim. Aslında rahat ve pek de karmaşık olmayan bir hayatım olduğunu düşünüyordum."

"Tanrım." Burnumu kırıştırdım. "Merhaba, Bay Rahat. Ben Bayan Karmaşık."

İçten bir tavırla gülümsedi. "Seninle tek bir ânım bile sıkıcı geçemez."

22

Gideon elindeki makyaj temizleme mendilini çöp kutusuna attı. Ardından yerdeki su birikintisini kurutmak için bir havlu aldı. Ayakkabılarını çıkardıktan sonra beni zevkten dört köşe ederek üzerindeki ıslak giysileri çıkarmaya koyuldu.

Onu büyülenmiş gibi izlerken, "Seni hâlâ sevdiği için kendini suçlu hissediyorsun," dedim.

"Evet, öyle hissediyorum. Kocasını tanıyordum. İyi bir adamdı ve ona delice âşıktı ama sonra onun aynı şekilde hissetmediğini anladı ve her şey darmadağın oldu."

Üzerindeki gömleği çıkarırken gözlerini bana dikti. "O zamanlar bu durumun canını neden bu kadar sıktığını anlamıyordum. Arzuladığı kadınla evlenmişti, benden uzak bir ülkede yaşıyorlardı. Sorun neydi? Ama şimdi anlıyorum. *Sen* bir başkasını sevseydin, Eva, bu gerçek beni her gün paramparça ederdi. Onunla değil de benimle olduğun gerçeğiyle bile yaşayamazdım. Ama Giroux'un aksine, ben seni asla bırakmazdım. Sana bütünüyle sahip olmasam bile yine de benim olurdun. Elimdekilerle yetinirdim."

Parmaklarımı kucağımda birbirine kenetledim. "Beni korkutan da bu, Gideon. Ne kadar değerli olduğunu bilmiyorsun."

"Tam aksine, gayet iyi biliyorum. On iki milyar..."

"Kes sesini." Başım dönünce parmak uçlarımı gözlerime bastırdım. "Kadınların sana âşık olup seni sevmeye devam etmeleri o kadar anlaşılmaz bir şey değil. Magdalene'in saçlarının sırf sana Corinne'i hatırlatacağını umduğu için uzun olduğunu biliyor muydun?"

Pantolonunu bacaklarından aşağı indirdi ve bana kaşlarını çatarak baktı. "Neden?"

Onun bunu hiç fark etmemiş olduğu gerçeği karşısında iç geçirdim. "Çünkü senin hep Corinne'i istediğine inanıyor."

"O zaman hiç dikkat etmemiş demek."

"Öyle mi? Corinne bana, neredeyse her gün seninle konuştuğunu söyledi."

"Pek sayılmaz. Genellikle bunun için müsait olmuyorum. Ne kadar meşgul olduğumu biliyorsun." Bakışları o kadar tanıdık, o kadar hararetli bir hâl almıştı ki... Benimle geçirdiği anları düşündüğünü hemen anlamıştım.

"Bu tamamen delilik, Gideon. Her gün seni araması. Yani resmen senin peşinde demektir." Corinne'in, Gideon'ın ona karşı da sahiplenici davrandığı yönündeki iddiasını hatırladım ve bu düşünce beni, korkunç bir şekilde rahatsız etti.

"Bu sözlerle nereye varmaya çalışıyorsun?" diye sordu Gideon, sesi sıcak ve hafif alaycı bir tondaydı.

"Anlamıyor musun? Kadınları çıldırtıyorsun çünkü sen en iyisisin. Sen en büyük ödülsün. Bir kadın seni elde edemediğinde en iyisinden daha azına razı olacağını anlıyor. İşte bu yüzden bu fikre dayanamıyorlar ve seni elde edebilmek için çılgınca yollar arıyorlar."

"Benim istediğim ve vaktinin büyük kısmını benden kaçarak harcayan o kadın hariç," diye ifadesiz bir şekilde karşılık verdi Gideon.

Ona hiç utanmadan baktım ve karşımda çırılçıplak dururken onu içime çektim. "Tek bir soruma dürüstçe cevap ver, Gideon. Mükemmel kadınlardan dilediğini seçebilecekken neden beni

istiyorsun? Bunu iltifat koparmak ya da özgüven tazelemek için sormuyorum. Dürüstçe bir soru soruyorum sadece."

Bir anda beni kucaklayıp yatak odasına taşıdı. "Eva, ilişkimize geçici bir şey gibi bakmaya devam edersen seni dizimin üzerine yatırırım ve bundan keyif aldığından emin olurum."

Beni bir sandalyeye bıraktıktan sonra gidip çekmecelerimi karıştırmaya başladı.

Çekmeceden iç çamaşırları, yoga taytı ve bir de üst çıkardığını gördüm. "Seninle çırılçıplak uyuduğumu unuttun galiba?"

"Bu gece burada kalmıyoruz." Bana döndü. "Cary'nin eve bu kafası güzel pisliklerden daha fazla getirmeyeceğine güvenemiyorum ve gece yattığımızda Dr. Petersen'in yazdığı ilaçlar nedeniyle uyuşmuş hâlde olacağımdan muhtemelen seni koruyamayacağım. Bu yüzden bana gidiyoruz."

Kucağımda kenetlenmiş ellerime baktım ve Gideon'dan da korunmam gerekebileceğini düşündüm. "Ben Cary'yle bunları dana önce de yaşadım, Gideon. Senin evinde saklanıp onun bu durumdan kendi başına çıkmasını bekleyemem. Yanında olmama eskisinden daha çok ihtiyacı var."

"Eva." Gideon giysilerimi getirip önümde diz çöktü. "Cary'ye destek olman gerektiğini biliyorum. Yarın bunu nasıl yapacağımıza karar verebiliriz."

Yüzünü ellerimin arasına aldım. "Teşekkür ederim."

"Ama benim de sana ihtiyacım var," dedi sessizce.

"Birbirimize ihtiyacımız var."

Gideon ayağa kalktı. Dolaba doğru giderek kendi çekmecelerini açtı ve giysilerini aldı.

Ben de ayağa kalkıp giyinmeye başladım. "Dinle..."

Düşük belli bir kot pantolon giydi. "Evet?"

"Artık olup bitenleri bildiğim için kendimi çok daha iyi hissediyorum ama Corinne yine de benim için bir sorun olacak." Tişörtüm elimde bir an durdum. "Onun umutlarını kökünden

kurutmak istiyorsan suçluluk duygusunu bir kenara bırak, Gideon ve onu kendinden yavaş yavaş vazgeçirmeye başla."

Çoraplarını giymek için yatağın kenarına oturdu. "O benim arkadaşım, Eva ve zor bir dönemden geçiyor. Onu hayatımdan çıkarmak için pek de iyi bir zaman değil."

"Dikkatlice düşün, Gideon. Benim de geçmişimde eski sevgililerim var. Onlarla ilgili ne yapmam gerektiği konusunda bana örnek oluyorsun. Sen benim yol göstericimsin."

Gideon kaşlarını çatarak ayağa kalktı. "Beni tehdit mi ediyorsun?"

"Ben bunu kibar bir zorlama olarak görmeyi tercih ederim. İlişkiler çift taraflıdır. Onun tek arkadaşı sen değilsin. Kriz anlarında destek alabileceği daha uygun birini bulabilir."

İhtiyacımız olan eşyaları toparlayıp salona döndük. İnsanların geride bıraktıkları karmaşayı görünce içim burkuldu; sehpanın altında su yeşili bir sütyen, krem rengi kanepemin üzerine sıçramış bir kan lekesi. Bunları gösterip aklını başına devşirmesini söyleyebileceğim Cary'nin de orada olmasını dilerdim.

"Yarın bu meseleyi görüşeceğim onunla," diye söylendim, çenem öfke ve endişeyle kasılmıştı. "Kahretsin, fırsatım varken onu yere sermeliydim. Bayıltıp beyni yeniden çalışmaya başlayana kadar odasına kilitlemeliydim."

Gideon beni yatıştırmak istercesine belimi ovuşturdu. "Bunu yarın, yalnız ve akşamdan kalma olduğu zaman yapsan daha iyi. O şekilde daha etkili olur."

Aşağı indiğimizde Angus bizi bekliyordu. Tam limuzinin arka koltuğuna binmek üzereydim ki Gideon bir küfür savurarak beni durdurdu.

"Ne oldu?" diye sordum.

"Bir şey unuttum."

"Dur anahtarlarımı alayım." İçinde cüzdanımın bulunduğu, Gideon'ın taşıdığı çantama uzandım.

"Gerek yok. Bende anahtar var." Kaşlarım şaşkınlıkla kalktığında bana pek de mahcup olmadığını belirten bir sırıtışla baktı. "Anahtarlarını sana geri vermeden önce kendime de yaptırmıştım."

"Ciddi misin?"

"Eğer dikkat etmiş olsaydın," dedi başımın tepesini öperek, "sana geri verdiğimden beri anahtarlığında benim evimin anahtarını da taşıdığını fark edebilirdin."

Gideon apartman görevlisinin yanından geçip binaya geri döndüğünde ağzım açık şekilde onu izledim. Ayrıldığımızı düşündüğüm o dört gün içinde yaşadığım işkence dolu zamanları ve o anahtarlar zarftan kayıp avucuma düştüğünde hissettiğim dayanılmaz acıyı hatırladım.

Oysa en başından beri ona açılan kapıların anahtarı bendeydi.

Başımı iki yana sallayarak beni evlat edinen şehre baktım. Bu şehre dair her şeyi seviyordum ve burada bulduğum çılgınca mutluluk için de kendimi minnettar hissediyordum.

Gideon'la hâlâ çözmemiz gereken çok şey vardı. Birbirimizi ne kadar sevsek de kişisel yaralarımızı iyileştirebileceğimizin bir garantisi yoktu. Fakat iletişim kurmuştuk, birbirimize karşı dürüsttük ve Tanrı biliyordu ya, ikimiz de kavgasız pes etmeyecek kadar inatçıydık.

Büyük ve bakımlı iki poodle cinsi köpek, saçları özenle yapılmış sahipleriyle birlikte sokaktan geçtikleri sırada Gideon yanlarında belirdi.

Limuzine bindim. Kaldırımdan uzaklaşırken Gideon beni kucağına doğru çekip sıkıca sarıldı. "Zor bir gece geçirdik ama sonunda atlattık."

"Evet, atlattık." Başımı geriye doğru eğerek bana bir öpücük vermesi için dudaklarımı uzattım. Gideon beni yavaşça ve tatlı

bir şekilde öptü. Sanki aramızdaki değerli, karmaşık, çıldırtıcı ama vazgeçilmez bağın basit ve net bir teyidiydi bu.

Ellerimi ensesine götürüp parmaklarımı ipeksi saçlarının arasından geçirdim. "Seni yeniden yatağa atmak için sabırsızlanıyorum."

Gideon'ın genzinden hafif, seksi bir homurtu yükselirken boynuma beni gıdıklayan minik ısırıklar ve öpücükler sıralayarak geçmişimizin hayaletlerini ve gölgelerini kovdu.

En azından bir süreliğine...

Bu kitabın taraması Ay Işığı ekibi tarafından yapılmış ve ücretsiz olarak paylaşılmıştır. Lütfen pdflere para vermeyin ve daha fazla yeni kitap için bizi Telegram'dan takip edin. https://t.me/ayisigikitap

Ayışığı Kitaplığı

TEŞEKKÜRLER

Editörüm Cindy Hwang'a büyük bir teşekkür borçluyum. Bu seriyi benden devralırken gösterdiği özveri ve üstlendiği onca iş için ona minnettarım. Bu hikâyeyi gerçekten sahiplenmek istedi, bunun için çok uğraştı ve gösterdiği heyecan beni çok mutlu etti. Teşekkürler Cindy!

Menajerim Kimberly Whalen için ne desem az kalır. Onun enerjisi ve azmine hayranım. Her seferinde beklentilerimi aştığını söyleyebilirim. Beni hep "devam et, aynen böyle" diyerek cesaretlendirdi. Kim, tam zamanında tam da ihtiyacım olan kişiydin. Teşekkür ederim!

Cindy ve Kim'in arkasındaysa Berkley ve Trident Media Group'un harika ekipleri var. Her departmanda, her kademede Crossfire serisine gösterilen destek ve heyecan inanılmazdı. Bunun için gerçekten çok şanslı ve minnettar hissediyorum.

Editörüm Hilary Sares'e ayrıca kocaman bir teşekkür. Bu hikâyeyi didik didik edip beni daha iyisi için zorladı. Resmen kıçıma tekmeyi basa basa yaptı bunu. Detaylardan kaçmama hiç izin vermedi; bunun sayesinde bu hikâye *çok daha* güçlü bir kitap oldu. *Sana Teslim Oldum*, Hilary olmasa asla şu an elinizde tuttuğunuz kitap olmazdı. Çok teşekkür ederim!

Kitabın kendi bastığım ilk versiyonu için emeği geçen olağanüstü düzeltmen Martha Trachtenberg'e ve sayfa tasarımcısı Victoria Colotta'ya da teşekkür etmeden geçemem.

Sana Teslim Oldum'un ilk taslağını okuyup bayıldığını söyleyen Tera Kleinfelter'e teşekkür ederim. İyi ki varsın Tera!

Ayrıca yazdığı hikâyeyle okuyucuları kendine bağlayan ve daha fazlasını istemelerini sağlayan E. L. James'e... Gerçekten muhteşemdin!

Kati Brown, Jane Litte, Angela James, Maryse Black, Elizabeth Murach, Karla Parks, Gitte Doherty, Jenny Aspinall ve daha nicelerine teşekkür etmek istiyorum. *Sana Teslim Oldum*'u okurlara ulaştırdığınız, hakkımda söylediğiniz o güzel sözler için minnettarım. Burada adını saymayı unuttuğum varsa bile bilin ki kalbimdesiniz.

Bir zamanlar, genç kızlık dönemlerinde Cross Creek grubunda bulunmuş tüm kızlara: Umarım hayallerinizin hepsi gerçek olur. Bunu gerçekten hak ediyorsunuz.

Ve son olarak *Seven Years to Sin*'den Alistair ile Jessica'ya, bana Gideon ve Eva'nın hikâyesini yazmam için ilham verdiniz. İyi ki o ilham ikinci kez kapımı çalmış!

Ayışığı Kitaplığı

Ayışığı Kitaplığı

@AYISIGIKITAP